

**Pokyny pro správnou praxi při
používání audiovizuálního
spojení podle**

Úmluvy o provádění důkazů

Vydala
Haagská konference o mezinárodním právu soukromém – HCCH
Stálý výbor
Churchillplein 6b
2517 JW Den Haag
Nizozemsko

 +31 70 363 3303

 +31 70 360 4867

secretariat@hcch.net
www.hcch.net

PŘEDMLUVA

Jménem Stálého výboru Haagské konference o mezinárodním právu soukromém (HCCH) s potěšením předkládám tyto *Pokyny pro správnou praxi při používání audiovizuálního spojení podle Úmluvy* ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských nebo obchodních (Úmluva o provádění důkazů).

Autoři Úmluvy byli natolik prozíraví, že přijali přístup, který je zcela technologicky neutrální – přístup, který – jak dokazují tyto pokyny – obstál v testu času. Využití technologií k usnadnění provádění Úmluvy zajišťuje, že Úmluva dokáže držet krok s realitou našeho rychle se měnícího světa. Nyní, když se Úmluva o provádění důkazů blíží svému padesátému výročí, nadále přitahuje nové smluvní strany z celého světa.

Od zveřejnění 3. vydání Praktické příručky k fungování Úmluvy o provádění důkazů v roce 2016 si stále častější používání technologie audiovizuálního spojení a videokonferencí vyžádalo podrobnější a cílenější pokyny v této oblasti.

Tyto pokyny vycházejí z diskusí skupiny odborníků pro používání audiovizuálního spojení a jiných moderních technologií při provádění důkazů v cizině, které předsedá James Allsop, předseda Federálního soudu Austrálie. Činností byla skupina odborníků pověřena Radou HCCH pro obecné záležitosti a politiku na doporučení Zvláštní komise pro praktické fungování Úmluvy o provádění důkazů. Pokyny obsahují rovněž odkazy na odpovědi poskytnuté orgány smluvních stran odpovědnými za provádění a každodenní fungování Úmluvy.

Ve Stálém výboru provedli hlavní práce týkající se přípravy a vypracování návrhu paní Mayela Celisová (bývalá vedoucí referentka pro oblast práva) a pan Brody Warren (referent pro oblast práva). Rád bych také poděkoval panu Keithovi Lokenovi (konzultantovi dočasně vyslanému do Stálého výboru a bývalému pomocnému právnímu poradci pro mezinárodní soukromé právo na Ministerstvu zahraničí Spojených států amerických) za jeho příspěvky k přípravě návrhu pokynů. Rovněž jsem vděčný členům skupiny odborníků za jejich postřehy a připomínky. A konečně, zvláštní poděkování Dr. Gérardine Goh Escolarové (první tajemnici), paní Rym Laoufiové (bývalé referentce pro oblast práva) a paní Lydii De Loofové (referentce pro oblast publikování) za jejich práci při finalizaci pokynů a také mnoha stážistům Stálého výboru, kteří se na tomto projektu podíleli. Přestože je jich příliš mnoho na to, aby zde mohli být vyjmenováni, chci ocenit jejich příspěvky.

Tyto pokyny byly aktualizovány k listopadu 2019. Doporučuji, aby čtenáři pravidelně navštěvovali webové stránky HCCH, kde budou uvedeny doplňující praktické informace a aktualizace týkající se Úmluvy.

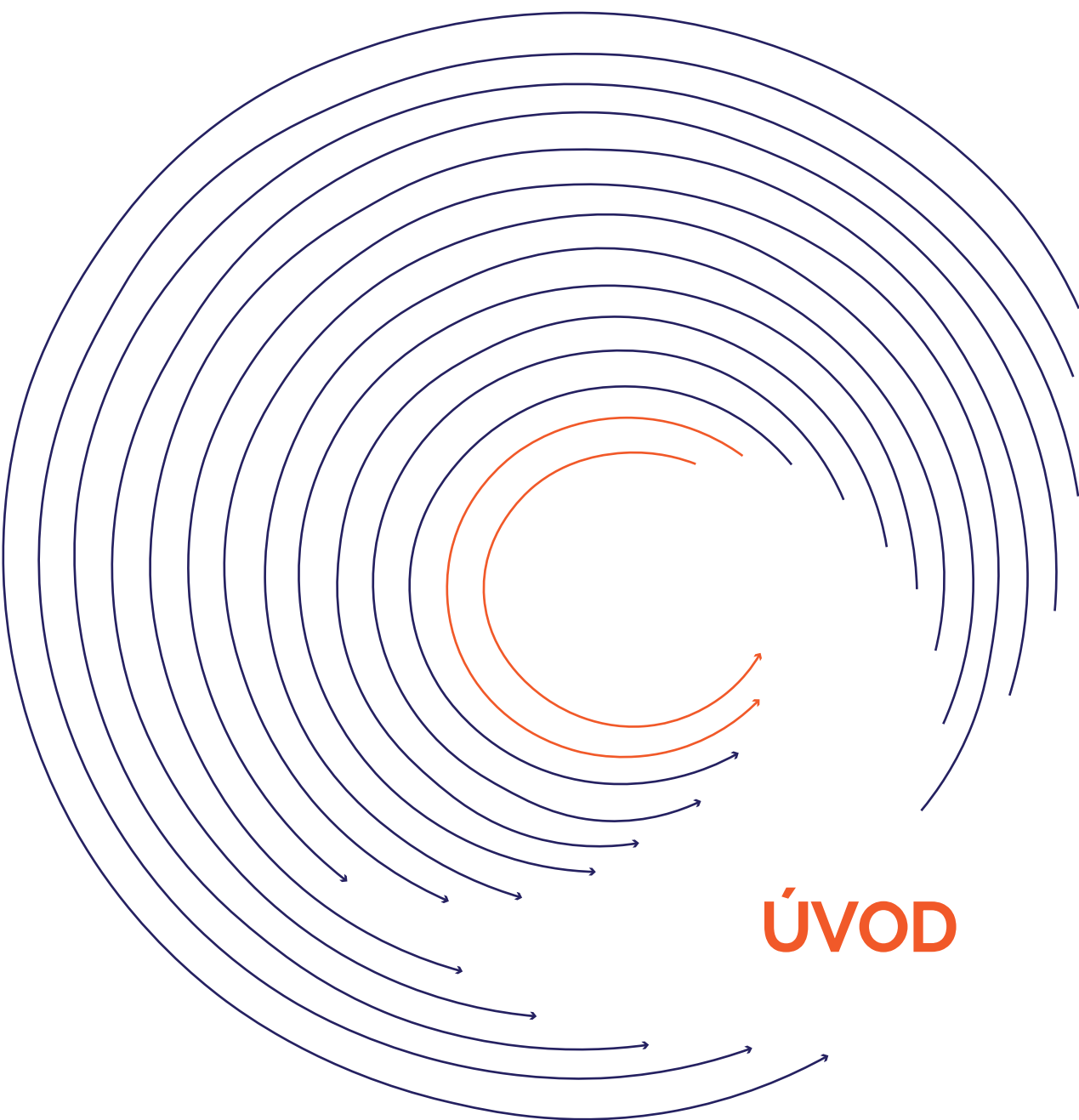
Jsem přesvědčen, že stejně jako je příručka k provádění důkazů i nadále široce využívána a citována, stane se i tento doplněk příručky pro uživatele Úmluvy stejně cenným.

Christophe Bernasconi | generální tajemník

OBSAH

PŘEDMLUVA	3
ÚVOD	7
CO JE AUDIOVIZUÁLNÍ SPOJENÍ?	13
O TĚCHTO POKYNECH	17
SLOVNÍČEK POJMŮ	25
ČÁST A: ZAHÁJENÍ POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ	35
A1 PŘEDBĚŽNÉ ÚVAHY	37
A1.1 Právní základy	38
a. Používání audiovizuálního spojení podle vnitrostátního práva	39
b. Používání audiovizuálního spojení v rámci jiných nástrojů	42
c. Používání audiovizuálního spojení podle Úmluvy o provádění důkazů	43
A1.2 Přímé a nepřímé dokazování	46
A1.3 Právní omezení provádění důkazů	50
A2 POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ PODLE ČÁSTI I	52
A2.1 Dožádání	52
A2.2 Obsah, forma a předávání dožádání	53
A2.3 Odpověď na dožádání	55
A2.4 Oznamování svědkům/znalcům a jiným subjektům nebo jejich předvolání	56
A2.5 Přítomnost při výkonu dožádání a účast na něm	57
a. Přítomnost stran a/nebo jejich zástupců (článek 7)	57
b. Přítomnost soudních úředníků (článek 8)	58
A2.6 Donucovací opatření a donucování	60
A2.7 Přísaha / místopřisežné prohlášení	61
A2.8 Identifikace svědka/znalce a jiných subjektů	62
A2.9 Trestněprávní předpisy	63
A2.10 Osvobození a jiné záruky	64
A2.11 Náklady	65
A3 POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ PODLE ČÁSTI II	67
A3.1 Konzulové a komisionáři	67
A3.2 Potřeba povolení od státu vykonání	69
A3.3 Oznámení svědkovi	71
A3.4 Dostavení se, přítomnost a účast stran, jejich zástupců a/nebo soudních úředníků	72
A3.5 Donucovací opatření a donucování	73
A3.6 Přísaha / místopřisežné prohlášení	74
A3.7 Identifikace svědka/znalce a jiných subjektů	75
A3.8 Trestněprávní předpisy	76
A3.9 Osvobození a jiné záruky	77
A3.10 Náklady	79
ČÁST B: PŘÍPRAVA A VEDENÍ JEDNÁNÍ S VYUŽITÍM AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ	81
B1 Zvážení možných praktických překážek	85
B2 Plánování a testování	88
B3 Technická podpora a odborná příprava	90
B4 Rezervace vhodných zařízení	92
B4.1 Používání dokumentů a dokladů	93
B4.2 Soukromé komunikace	94
B4.3 Zvláštní případy	95
B5 Využití tlumočení	96
B6 Zaznamenávání, podávání zpráv a přezkum	98
B7 Prostředí, umístění a protokoly	101

B7.1	Ovládání kamer a zvuku	103
B7.2	Protokol pro vystoupení	104
B7.3	Protokol pro případ poruchy komunikace.....	105
ČÁST C: TECHNICKÉ A BEZPEČNOSTNÍ ASPEKTY		107
C1	Přiměřenost zařízení	110
C1.1	Používání licencovaného softwaru	111
C1.2	Využívání komerčních poskytovatelů	112
C2	Minimální technické normy	113
C2.1	Kodek.....	115
C2.2	Sítě.....	116
C2.3	Šířka pásma	118
C2.4	Šifrování.....	119
C2.5	Zvuk (mikrofony a reproduktory)	120
C2.6	Video (kamery a obrazovky).....	121
PŘÍLOHY		123
PŘÍLOHA I--Souhrn osvědčených postupů		125
PŘÍLOHA II--Vysvětlující schémata.....		137
PŘÍLOHA III--Praktické příklady		141
PŘÍLOHA IV--Nepovinný formulář pro audiovizuální spojení		149
PŘÍLOHA V--Znění úmluvy		155
PŘÍLOHA VI--Příslušné závěry a doporučení zvláštní komise		167
Seznam citované judikatury.....		177
Bibliografie		181
Zkratky		23

ÚVOD

„V neustále se rozšiřujícím světě naplněném rychle se rozvíjejícími technologiemi mohou určité inovace změnit a usnadnit některé z nejstarších tradic světa.“¹

1. Tyto pokyny se zabývají používáním technologie audiovizuálního spojení² při přeshraničním provádění důkazů podle *Úmluvy ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských nebo obchodních* (Úmluva o provádění důkazů).
2. Úmluva o provádění důkazů byla uzavřena v době, kdy moderní technologie dneška nebyly široce využívány, avšak technologicky neutrální jazyk, který autoři zvolili, použití těchto technologií umožňuje. Zvláštní komise pro praktické fungování Úmluvy o provádění důkazů opakovaně potvrdila, že stejně jako u ostatních úmluv o právní spolupráci nepředstavují ani duch, ani litera Úmluvy o provádění důkazů překážku pro používání nových technologií a že provádění Úmluvy může mít z jejich využívání prospěch. Zvláštní komise rovněž uvedla, že používání audiovizuálního spojení a podobných technologií na podporu provádění důkazů je v souladu se stávajícím rámcem Úmluvy³.
3. Mnoho z dnešních více než 60 smluvních stran Úmluvy o provádění důkazů je toho názoru, že neexistují právní překážky pro používání audiovizuálního spojení k usnadnění provádění důkazů podle Úmluvy⁴. Zatímco některé z uvedených smluvních stran jsou plně vybaveny k využívání technologie audiovizuálního spojení, jiné k tomu v současné době nemají zařízení. Například v kontextu Evropské unie zůstává používání audiovizuálního spojení mezi členskými státy navzdory úrovni integrace v regionu a silné podpoře zvýšeného využívání audiovizuálního spojení „nekonzistentní“⁵. Aby se využil skutečný potenciál této technologie a podpořilo se její využití v širším mezinárodním kontextu Úmluvy o provádění důkazů, jsou třeba další pokyny pro řešení problémů na tomto relativně nezmapovaném území.

¹ R. A. Williams, „Videoconferencing: Not a foreign language to International Courts“ (Videokonference: Pro mezinárodní soudy nejsou ničím novým), *Oklahoma Journal of Law and Technology*, sv. 7, č. 1, 2011, s. 1.

² V celých těchto pokynech se pojem „audiovizuální spojení“ používá jako zastřešující termín zahrnující různé technologie používané k umožnění videokonferencí, vzdálených účastí nebo jakékoli jiné formy přítomnosti za pomoci videa. Více informací o tomto pojmu naleznete níže v oddíle s názvem „Co je audiovizuální spojení?“

³ Závěry a doporučení č. 4 ZK 2003; Závěry a doporučení č. 55 ZK 2009. Závěry a doporučení č. 20 ZK 2014. Viz také „Závěry a doporučení“ ve Slovníčku pojmů.

⁴ Viz „Synopsis of Responses to the Country Profile Questionnaire on the Taking of Evidence by Video-link under the Hague Convention of 18 March 1970 on the Taking of Evidence Abroad in Civil or Commercial Matters (Evidence Convention)“ (Souhrn odpovědí na dotazník pro profil země týkající se provádění důkazů prostřednictvím audiovizuálního spojení podle *Haagské úmluvy ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských nebo obchodních* (Úmluva o provádění důkazů)) k dispozici na webových stránkách HCCH v v oddíle týkajícím se dokazování (Evidence Section) pod nadpisem „Taking of evidence by video-link“ (Provádění důkazů prostřednictvím audiovizuálního spojení) část V ot. a), část VI ot. a) a část VII ot. i) a q) (dále jen „Souhrn odpovědí“).

⁵ Evropská soudní síť pro občanské a obchodní věci, *Používání videokonferencí při dokazování v občanských a obchodních věcech podle nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001: Praktická příručka*, Brusel, Evropská komise, 2009, s. 6 k dispozici na této adrese: < https://e-justice.europa.eu/content_ejn_s_publications-287-cs.do?init=true > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020]. Viz také nedávné úsilí vynaložené v rámci projektu Rady Evropské unie nazvaného „Handshake“ (2014–2017), který je uveden ve Slovníčku pojmů a na nějž se odkazuje v celých těchto pokynech.

4. Zvláštní komise v této souvislosti na svém zasedání v květnu 2014 v reakci na návrh Austrálie doporučila, aby Rada HCCH pro obecné záležitosti a politiku zřídila skupinu odborníků, která by prošetřila otázky, které mohou vyvstat při používání audiovizuálního spojení a jiných moderních technologií při provádění důkazů v cizině⁶.
5. Rada pro obecné záležitosti a politiku (CGAP) se na svém následujícím zasedání v březnu 2015 na základě doporučení zvláštní komise rozhodla zřídit skupinu odborníků, jejímž mandátem bylo především prozkoumat možné způsoby, jak řešit otázky, které mohou vyvstat v souvislosti s používáním audiovizuálního spojení a jiných moderních technologií při dokazování podle Úmluvy o provádění důkazů, ať už jde o otázky právní, praktické nebo technické. Tato skupina odborníků byla rovněž pověřena posouzením vhodnosti a proveditelnosti různých dostupných možností s přihlédnutím k současné praxi ve státech a mezi státy, jakož i k existujícím regionálním a mezinárodním nástrojům⁷.
6. Skupina odborníků⁸ se poté sešla v prosinci 2015 a rozhodla, že zejména praktické otázky, které vyvstanou, budou nejlépe řešeny prostřednictvím pokynů pro správnou praxi, které budou doplněny podrobnými a jednotně vytvořenými profily zemí pro každou jednotlivou smluvní stranu, pro něž budou shromážděny informace formou dotazníku. Skupina byla toho názoru, že pokyny poskytnou k používání audiovizuálního spojení a dalších moderních technologií při provádění Úmluvy podrobný komentář, jenž bude založen především na příslušných člácích a zaujme praktický přístup, který uživatelům ukáže, jak by tyto technologie mohly a měly být používány jak podle části I, tak podle části II Úmluvy⁹. Skupina odborníků dále doporučila, aby byla pro účely vypracování návrhu zřízena malá podskupina.

⁶ Závěry a doporučení č. 21 ZK 2014.

⁷ Závěry a doporučení č. 9 CGAP 2015.

⁸ Na práci skupiny odborníků, a to buď ve všech fázích, nebo v jejich části, včetně vypracování těchto pokynů a dotazníku pro profily zemí, se podíleli tyto odborníci: **Andorra**: Sara DIÉGUEZ; **Austrálie**: James ALLSOP (předseda); **Čína (Čínská lidová republika)**: Haibo GOU, Tailong WANG, Tanshuo XU, Yong ZHOU; **Kolumbie**: Maria José MONTAÑA CORREA, Lucia Teresa SOLANO RAMIREZ; **Česká republika**: Jana VEDRALOVÁ; **Evropská unie**: Jacek GARSTKA (Evropská komise), Jaana POHJANMÄKI (Rada Evropské unie), Xavier THOREAU (Rada Evropské unie), Susana Fonte (Eurojust), Csaba Sandberg (Eurojust); **Finsko**: Anna-Lena HALTTUNEN; **Francie**: Camille BLANCO, Nicolas CASTELL, Marie VAUTRAVERS; **Německo**: Thomas KLIPPSTEIN, Stefanie PLÖTZGEN-KAMRADT, Nils SCHRÖDER, Dana TILLICH; **Indie**: Kajal BHAT; **Japonsko**: Masayoshi FURUYA; **Korea (Korejská republika)**: Ha-Kyung JUNG, Jongsun KANG; **Lotyšsko**: Voldemārs KIZINO, Viktors MAKUCEVIČS, Madara RIEKSTA; **Litva**: Gintarė BUSTAEVIENĖ, Vaida PETRAVIČIENĖ; **Mexiko**: Alejandro León VARGAS; **Norsko**: Catherine WESTBYE-WIESE; **Nizozemsko**: Willem T. WASLANDER; **Polsko**: Paweł KOSMULSKI, Anna SALWA; **Portugalsko**: Carlos GANDAREZ, Claudia Alexandra KONG, Nuno LÁZARO FONSECA; **Ruská federace**: Ivan MELNIKOV; **Slovinsko**: Judita DOLŽAN; **Španělsko**: Alegria BORRÁS; **Švédsko**: Freddy LARSSON, Mari-Ann ROOS; **Švýcarsko**: Silvia MADARASZ-GAROLLA; **Turecko**: Kansu KARA; **Spojené království Velké Británie a Severního Irska**: David COOK, Nic TURNER; **Spojené státy americké**: Ada E. BOSQUE, Daniel KLIMOW, Katerina OSSENOVA.

⁹ Viz „Report of the Experts’ Group on the Use of Video-link and Other Modern Technologies in the Taking of Evidence Abroad“ (Zpráva skupiny odborníků o používání audiovizuálního spojení a dalších moderních technologií při provádění důkazů v cizině), předběžný dokument č. 8 z prosince 2015 pro CGAP, s. 3 (k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH).

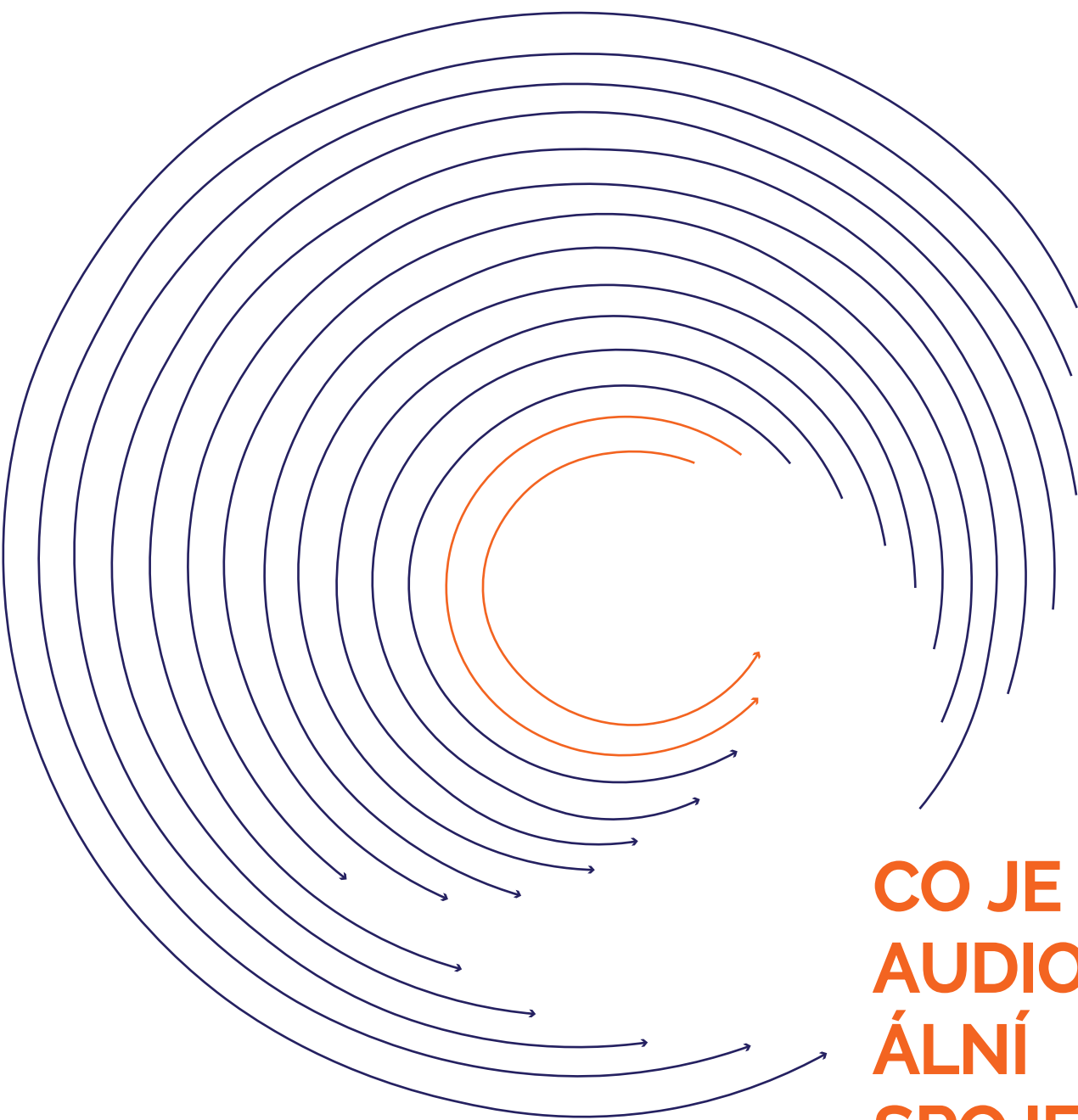
7. V březnu 2016 podpořila CGAP vytvoření menší podskupiny skupiny odborníků odpovědné za vypracování a návrh těchto pokynů, jakož i za podrobné profily zemí, které je doplňují¹⁰.
8. Krátce poté zahájila podskupina svoji práci ve spolupráci se Stálým výborem. V průběhu celého tohoto procesu konzultoval Stálý výbor v zájmu náležitého zohlednění zeměpisné a soudní rozmanitosti podle doporučení skupiny odborníků externí strany, jmenovitě Radu advokátních komor a sdružení právníků v Evropě (CCBE), Eurojust, Iberoamerickou síť pro mezinárodní soudní spolupráci (IberRed) a Mezinárodní advokátní komoru (IBA). Tato dodatečná konzultace zajistila podněty ze širokého spektra regionů a právních tradic, včetně některých, které nebyly v podskupině zastoupeny.
9. V únoru 2017 byl vnitrostátním a kontaktním orgánům členů¹¹ a nečlenským smluvním stranám Úmluvy o provádění důkazů rozeslán dotazník pro profil země a obsah profilů jednotlivých zemí byl nahrán na webové stránky HCCH, jakmile byly obdrženy odpovědi¹². V průběhu roku 2017 a na počátku roku 2018 pokračoval Stálý výbor ve výzkumu a vypracovávání návrhu pokynů a po několika kolech vypracovávání návrhu a konzultací s podskupinou v průběhu roku 2018 byl v listopadu 2018 návrh pokynů schválen celou skupinou odborníků. Poté byl předložen CGAP a v červnu 2019 obdržel konečné schválení¹³.

¹⁰ Závěry a doporučení č. 20 CGAP 2016.

¹¹ Podle čl. 7 odst. 1 Statutu HCCH je každý členský stát povinen určit vnitrostátní orgán a každá členská organizace kontaktní orgán, který působí jako hlavní kontaktní místo pro komunikaci se Stálým výborem.

¹² Když byl dotazník pro profil země původně rozeslán, bylo obdrženo 35 odpovědí od 33 smluvních stran: Austrálie, Bělorusko, Bosna a Hercegovina, Brazílie, Bulharsko, Čína (Zvláštní administrativní oblast Čínské lidové republiky Hongkong a Zvláštní administrativní oblast Čínské lidové republiky Macao), Chorvatsko, Kypr, Česká republika, Estonsko, Finsko, Francie, Německo, Řecko, Maďarsko, Izrael, Korea (Korejská republika), Lotyšsko, Litva, Malta, Mexiko, Norsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Singapur, Slovinsko, Jihoafrická republika, Švédsko, Švýcarsko, Spojené království (Anglie, Wales a Severní Irsko), Spojené státy americké, Venezuela. V době sestavování těchto pokynů to představovalo přibližně 53 % smluvních stran Úmluvy o provádění důkazů. Obdržené odpovědi jsou k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH (viz cesta uvedená v poznámce 4).

¹³ Závěry a doporučení č. 38 CGAP 2019.

**CO JE
AUDIOVIZU
ÁLNÍ
SPOJENÍ?**

10. „Audiovizuální spojení“ označuje technologii, která umožňuje současnou interakci dvou nebo více míst obousměrným přenosem obrazu a zvuku, což usnadňuje komunikaci a osobní interakci mezi těmito místy. Vzhledem k tomu, že tato praxe byla postupně zaváděna do procesních právních předpisů i do mechanismů přeshraniční právní spolupráce, byly vypracovány různé právní definice. Další pojmy, které se běžně používají k popisu této praxe při použití pro účely provádění důkazů, zahrnují „videokonference“, „vzdálená účast“ nebo „přítomnost za pomoci videa“¹⁴.
11. V souvislosti se soudním řízením umožňuje audiovizuální spojení, protože není vázáno tradičními hranicemi, stranám, jejich zástupcům a/nebo svědkům, aby předstoupili před soud a/nebo vypovídali před soudem z jiného místa na stejném území jako soud, z jiné územní jednotky téhož státu nebo ze zahraničí.
12. Překonáním vzdálenosti mezi soudem, stranami, jejich zástupci a případnými svědky nabízí audiovizuální spojení možné zkrácení času, snížení nákladů, obtíží a dopadu cestování k soudu na životní prostředí,¹⁵ jakož i prostředek k překonání neschopnosti jedné nebo více osob účastnit se řízení. To je obzvláště přínosné v případech soudních znalců, jejichž nedostatečná dostupnost může často vést ke zpožděním oproti plánu¹⁶. V některých případech může použití audiovizuálního spojení dokonce vést k tomu, že se dostupnost svědků stane mnohem méně významnou mezi faktory, které se zvažují při rozhodování, zda má soud v určité věci příslušnost¹⁷. Použití audiovizuálního spojení může rovněž poskytnout větší flexibilitu při plánování řízení a při přizpůsobení se svědkům s určitými fyzickými nebo duševními potížemi nebo svědkům, kteří by měli obavy z osobního vystoupení před soudem, čímž se zlepšuje přístup ke spravedlnosti. Všechny tyto faktory mohou společně přispět k lépe informovaným rozhodnutím a účinnějšímu soudnímu řízení.
13. Vzhledem k tomu, že použití audiovizuálního spojení nemusí být vhodné za všech okolností, kdy se má osoba dostavit k soudu a/nebo před ním vypovídat, je nadále považováno za doplněk (a nikoli za náhradu) tradičních metod provádění důkazů (tj. osobní účasti v soudní síni). Je tomu tak především proto, že úroveň osobní interakce se svědkem je nevyhnutelně nižší než úroveň, ke které dochází, když je svědek fyzicky přítomen v soudní síni¹⁸. Tím může být narušena

¹⁴ V závislosti na souvislostech a zdroji mohou být v definicích těchto a obdobných pojmů různé drobné odlišnosti. Viz např. diskuse o rozdílu mezi videokonferencí a teleprezencí v příručce: M. E. Gruen a C. R. Williams, *Handbook on Best Practices for Using Video Conferencing in Adjudicatory Hearings*, Administrative Conference of the United States, 2015, s. 9–10, k dispozici na této adrese: < <https://www.acus.gov/report/handbook-best-practices-using-video-conferencing-adjudicatory-hearings> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

¹⁵ Viz např. Rada Evropské unie, „D1a: Judicial use cases with high benefits from cross-border videoconferencing“ (Případy soudního použití s velkým prospěchem z přeshraničních videokonferencí), *Multi-aspect initiative to improve cross-border videoconferencing* (Multidimenzionální iniciativa pro zlepšení přeshraničních videokonferencí) (projekt „Handshake“; více informací o tomto projektu viz Slovníček pojmů), 2017, s. 2; M. Davies, „Bypassing the Hague Evidence Convention: Private International Law Implications of the Use of Video and Audio Conferencing Technology in Transnational Litigation“ (Obcházení Haagské úmluvy o provádění důkazů: dopady používání audiovizuální konferenční technologie v nadnárodních soudních sporech, pokud jde o mezinárodní právo soukromé), *American Journal of Comparative Law*, sv. 55 (2), 2007, s. 206; Federální soud Austrálie, *Guide to Videoconferencing* (Pokyny k provádění videokonferencí), 2016, s. 2, k dispozici na této adrese: < <http://www.fedcourt.gov.au/services/videoconferencing-guide> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

¹⁶ Rada Evropské unie, „Dostupnost výpovědi znalce byla stanovena jako jedna z příčin zpoždění“, *Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních*, Lucemburk, Úřad pro publikace Evropské unie, 2013, s. 6 (dále jen „Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních“), k dispozici na této adrese: < <https://www.consilium.europa.eu/cs/documents-publications/publications/guide-videoconferencing-cross-border-proceedings/> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

¹⁷ M. Davies (citováno výše poznámka 15), s. 236.

¹⁸ Projekt Handshake (citováno výše poznámka 15), s. 26.

schopnost účastníků posoudit vystupování a důvěryhodnost svědka¹⁹, zejména pokud technologie a nedostatečná blízkost zhoršují rozdíly v jazyce nebo kultuře, což vede ke ztrátě nuancí. Studie různých odvolacích soudů jedné smluvní strany (Spojené státy) například zjistila, že někteří soudci se domnívali, že při výslechu svědka prostřednictvím audiovizuálního spojení kladli méně otázek a že bylo méně pravděpodobné, že by přerušili argumentaci²⁰. V některých případech by vzdálenost svědka mohla rovněž snížit schopnost soudu vykonávat nad ním kontrolu. Další obavou jsou možné technické problémy, takže odpovědné osoby by měly zajistit dostupnost vhodných zařízení, vybavení a podpory ve všech zúčastněných místech. Každý z potenciálních problémů spojených s používáním audiovizuálního spojení by kromě bránění nebo omezení přístupu ke spravedlnosti mohl navíc ohrozit tak zásadní aspekty řízení, jakými jsou „právo na spravedlivý proces“ nebo „zásada bezprostřednosti“²¹. Soudy se proto musí zabývat nejen příhodností, aby určily, zda je za okolností jednotlivého případu po zvážení kladů i záporů použití audiovizuálního spojení prospěšné pro celkový spravedlivý a účinný výkon spravedlnosti²².

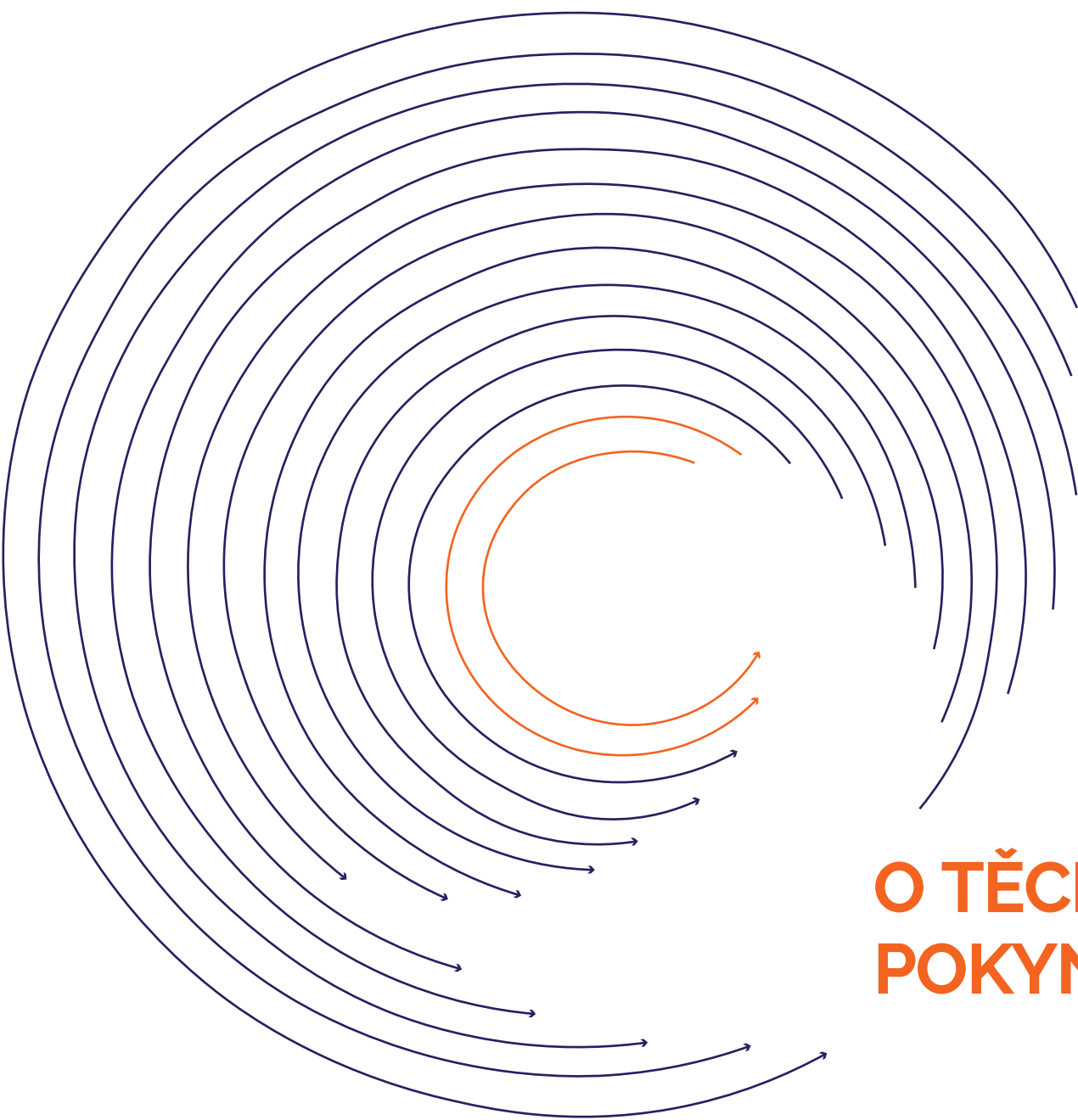
14. V souladu s tím popisují tyto pokyny osvědčené postupy při používání audiovizuálního spojení, které mohou některé z těchto problémů řešit. Cílem těchto postupů je umožnit uživatelům Úmluvy o provádění důkazů co nejlepší využití technologie, která je v současné době k dispozici. Očekává se, že další pokrok v oblasti technologií časem proces zlepší a v konečném důsledku maximalizuje výhody využití technologie audiovizuálního spojení při provádění důkazů v cizině.

¹⁹ R. A. Williams (*citováno výše poznámka 1*), s. 21. Ohledně diskuze o vlivu technologie audiovizuálního spojení na posuzování důvěryhodnosti svědka viz též poznámka 42.

²⁰ M. Dunn a R. Norwick, *Report of a Survey of Videoconferencing in the Courts of Appeals (Zpráva o průzkumu týkající se videokonferencí u odvolacích soudů)*, Federal Judicial Center, 2006, s. 13, k dispozici na této adrese: < <https://www.fjc.gov/sites/default/files/2012/VidConCA.pdf> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

²¹ Projekt Handshake (*citováno výše poznámka 15*), s. 26–27. Pojem „bezprostřednost“ je obecnou zásadou procesního práva v řadě států, zejména v Evropě, a zahrnuje myšlenku, že důkazy by měly být vyslechnuty ve své původní podobě, a nikoli v podobě odvozené (tj. „bezprostředně“ jak v časovém, tak v hmotném smyslu). Podrobnější diskuze o zásadě bezprostřednosti a jejím vztahu k používání audiovizuálního spojení viz např. T. Ivanc, „Theoretical Background of Using Information Technology in Evidence Taking“ (Teoretický základ pro využívání informačních technologií v dokazování), V. Rijavec a kol. (ed.), *Dimensions of Evidence in European Civil Procedure*, Nizozemsko, Kluwer Law International, 2016, s. 265–300; V. Harsági, „Evidence, Information Technology and Principles of Civil Procedure – The Hungarian Perspective“ (Důkazy, informační technologie a zásady občanského soudního řádu – maďarské hledisko), C.H. van Rhee a A. Uzelac (ed.), *Evidence in Contemporary Civil Procedure*, Cambridge, Intersentia, 2015, s. 137–154.

²² Federální soud Austrálie (*citováno výše poznámka 15*), s. 2.

**O TĚCHTO
POKYNECH**

15. Hlavním zaměřením těchto pokynů je využití technologie audiovizuálního spojení podle Úmluvy o provádění důkazů. Kromě toho popisují zkušenosti získané z obecného vnitrostátního a mezinárodního vývoje v této oblasti, včetně případných odkazů na vnitrostátní právo a jiné mezinárodní dohody.
16. Oblast působnosti těchto pokynů je v zásadě omezena na použití audiovizuálního spojení při provádění svědeckých výpovědí, což je druh důkazů, které jsou pro použití technologie audiovizuálního spojení nejvhodnější a které jsou mezi jurisdikcemi běžněji používány / dožadovány. V závislosti na rozhodném právu lze audiovizuální spojení použít také k provádění jiných důkazů než svědeckých, ale jeho použití k tomuto účelu se zdá být omezenější²³.
17. Je třeba rovněž poznamenat, že některé státy, které odpověděly, oznámily zákonná ustanovení, která omezují dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení na získání svědeckých výpovědí svědka nebo strany²⁴. Jiné státy, které odpověděly, vyjádřily obavy ohledně obtíží spojených se získáváním písemných důkazů prostřednictvím audiovizuálního spojení²⁵. Proto jsou tyto pokyny i nadále zaměřeny na získávání přeshraničních svědeckých výpovědí nebo znaleckých posudků²⁶.
18. Působnost Úmluvy o provádění důkazů se navíc vztahuje pouze na „občanské a obchodní věci“ (více o tomto pojmu viz Slovníček pojmů), ačkoli některé logistické aspekty a praktické úvahy v těchto pokynech mohou být relevantní pro obecnější použití technologie audiovizuálního spojení. Kromě toho bylo v evropském kontextu zaznamenáno, že „převážná většina přeshraničního využívání [audiovizuálního spojení] je pro občanské a obchodní věci, pro svědecké výpovědi a další druhy dokazování“²⁷. Tyto pokyny se proto omezují na souvislosti s občanskými a obchodními věcmi a nezabývají se podrobně přeshraničním dokazováním v trestním řízení.
19. Pokyny jsou rozčleněny takto:
 - Část A** pojednává o zahájení používání audiovizuálního spojení, včetně předběžných úvah, a vysvětluje způsoby, jakými lze audiovizuální spojení podle Úmluvy využít, přičemž se zaměřuje především na právní aspekty.
 - Část B** se týká přípravy a vedení jednání, při nichž se používá audiovizuální spojení, včetně právních i praktických úvah.
 - Část C** rozpracovává technické a bezpečnostní aspekty.

²³ Některé státy nemají omezení ohledně typu důkazů, které lze prostřednictvím audiovizuálního spojení získat, a mohou proto technologii využít také k získání písemných nebo jiných důkazů. Viz např. Souhrn odpovědí (*citováno výše poznámka 4*), část IV ot. b) a d).

²⁴ Viz např. odpověď Francie na část IV ot. b) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

²⁵ Viz např. odpověď Chorvatska na část IV ot. d) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

²⁶ Jak je uvedeno v Slovníčku pojmů, pro účely těchto pokynů se má za to, že pojem „svědek“ zahrnuje obě strany řízení i třetí strany, od nichž má být přijato svědectví. Je však třeba poznamenat, že u některých smluvních stran, jako jsou Spojené státy, „[s]oudy vykazovaly větší neochotu umožnit svědectví pomocí [audiovizuálního spojení][...] pokud je vzdálený svědek zároveň stranou žaloby“: M. Davies (*citováno výše poznámka 15*), s. 211.

²⁷ Výsledky projektu „Handshake“ vedeného Evropskou radou ukazují, že tato většina může dosahovat až 80–90 % případů použití audiovizuálního spojení: Projekt „Handshake“ (*citováno výše poznámka 15*), s. 15.

V příslušných případech jsou před každým oddílem uvedeny doporučené **osvědčené postupy** týkající se daného oddílu nebo pododdílu. Tyto osvědčené postupy jsou uvedeny v barevných rámečcích a jsou číslovány odlišně od odstavců. Jsou rovněž shrnuty v **příloze I**. **Příloha II** obsahuje vysvětlující schémata, v nichž je uvedeno, jak lze podle Úmluvy audiovizuální spojení použít (jak v případech nepřímého, tak přímého dokazování), a **příloha III** uvádí řadu ilustrativních kontextových příkladů.

Zbývající **přílohy** obsahují další důležité informace, jako je nový nepovinný formulář, který se konkrétně zabývá záležitostmi spojenými s audiovizuálním spojením a jež lze připojit k doporučenému vzorovému formuláři pro Dožádání (**příloha IV**), úplné znění Úmluvy o provádění důkazů (**příloha V**) a příslušné závěry a doporučení zvláštní komise (**příloha VI**).

20. V celých těchto pokynech se odkazuje na **profily zemí** jednotlivých smluvních stran. Vzhledem k rozdílům v zákonech, praktikách a postupech různých smluvních stran, pokud jde o používání audiovizuálního spojení při dokazování²⁸, rozhodla skupina odborníků, že tyto profily zemí jsou nezbytné pro poskytnutí snadněji aktualizovatelných a cílených pokynů. Profily zemí proto obsahují dodatečné informace jedinečné pro každou smluvní stranu, které se týkají použití audiovizuálního spojení podle Úmluvy o provádění důkazů, včetně příslušných právních předpisů, pravidel nebo nařízení, užitečných odkazů a kontaktních údajů. Jsou dostupné prostřednictvím oddílu Evidence Section na webových stránkách HCCH.
21. Tyto pokyny doplňují třetí vydání **Praktické příručky k fungování Úmluvy o provádění důkazů** (dále jen „Příručka k provádění důkazů“)²⁹, která obsahuje přílohu věnovanou používání audiovizuálního spojení (příloha 6). Příručka k provádění důkazů představuje komplexní vodítko obsahující informace týkající se obecnějšího používání Úmluvy, včetně judikatury a komentářů souvisejících s Úmluvou jako celkem, nejen použití technologie audiovizuálního spojení. Více informací ohledně nákupu Příručky k provádění důkazů je k dispozici v oddílech Evidence Section a Publications na webových stránkách HCCH: < www.hcch.net >.

²⁸ Tamtéž s. 20.

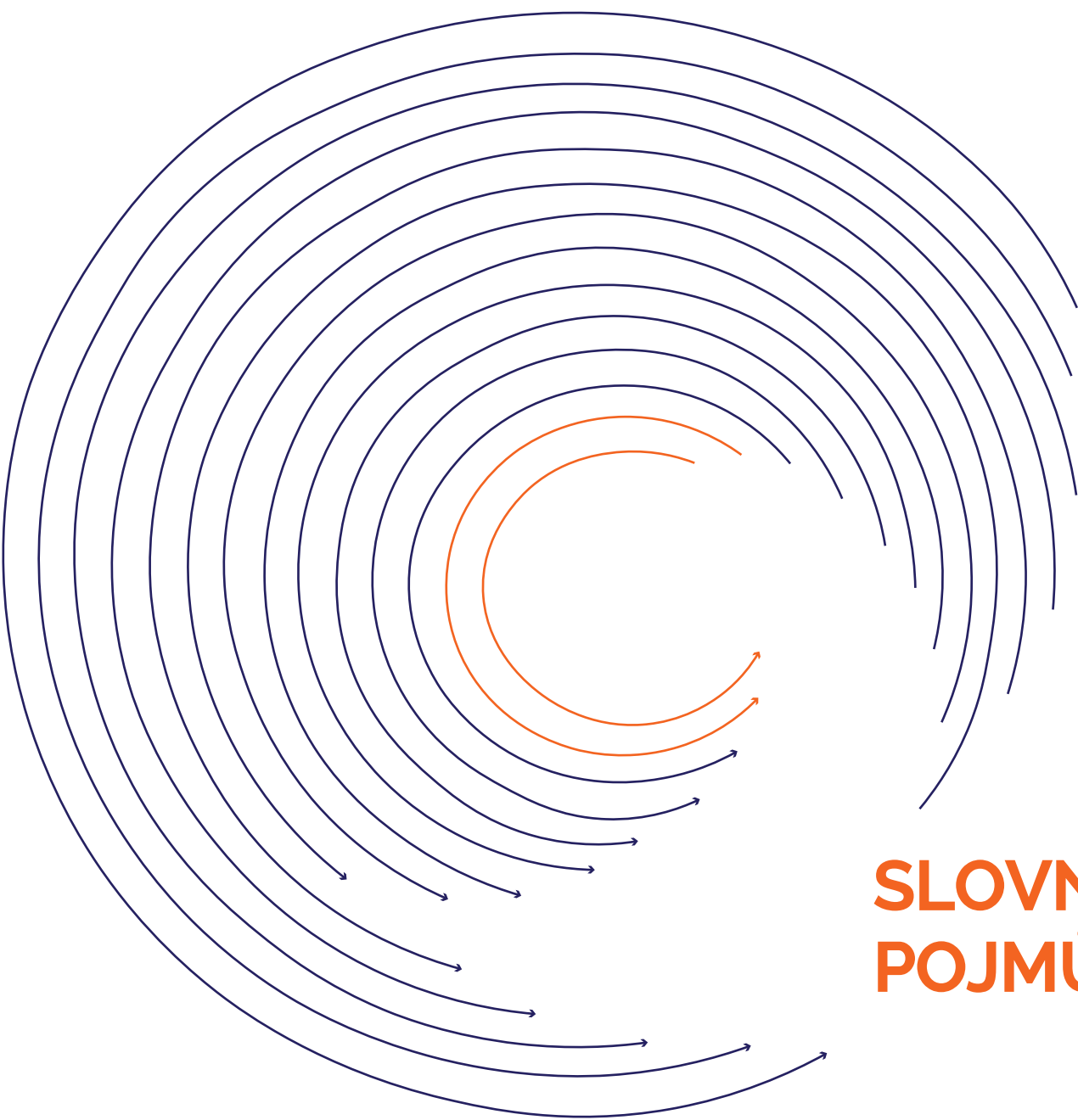
²⁹ Stálý výbor HCCH, *Practical Handbook on the Operation of the Evidence Convention (Praktická příručka k fungování Úmluvy o provádění důkazů)*, 3. vydání, Haag, 2016. Viz také Slovníček pojmů.

ZKRATKY

ADSL	Asymetrická digitální účastnická přípojka
AES	Pokročilý standard pro šifrování
AIR	<i>All India Reporter</i> (Indie)
ATR	Australasijské daňové výkazy (Austrálie)
Bankr. E.D.N.Y.	<i>U.S. Bankruptcy Court for the Eastern District of New York</i> (Konkurzní soud USA pro východní okres státu New York) (Spojené státy)
BCSC	<i>Supreme Court of British Columbia</i> (Nejvyšší soud provincie Britská Kolumbie) (Kanada)
C&R	Závěry a doporučení (HCCH)
CCBE	Rada advokátních komor a sdružení právníků v Evropě
CGAP	Rada pro obecné záležitosti a politiku (HCCH)
Kodek	Kodér-dekodér
<i>Comput. Netw.</i>	<i>Počítačové sítě</i>
D. Conn.	<i>U.S. District Court for the District of Connecticut</i> (Okresní soud USA pro okres Connecticut) (Spojené státy)
D.D.C.	<i>U.S. District Court for the District of Columbia</i> (Okresní soud USA pro okres District of Columbia) (Spojené státy)
EK	Evropská komise
EU	Evropská unie
EWHC (Ch)	<i>High Court of England & Wales (Chancery Division)</i> (Vyšší soud (Anglie a Wales), obchodní oddělení) (Spojené království)
EWHC (QB)	<i>High Court of England and Wales (Queen's Bench Division)</i> (Vyšší soud (Anglie a Wales), Queen's Bench Division) (Spojené království)
FCA	<i>Federal Court of Australia</i> (Federální soud Austrálie)
FCR	<i>Federal Court Reports</i> (Austrálie)
Fed. R. Civ. P. (Spojené státy)	<i>Federal Rules on Civil Procedure</i> (Federální občanský soudní řád)
Fed. R. Evid. Serv.	<i>Federal Rules of Evidence Service</i> (Spojené státy)
HD	Vysoké rozlišení
HKEC	<i>Hong Kong Electronic Citation</i> (Čínská lidová republika)
HKLRD	<i>Hong Kong Law Reports and Digest</i> (Čínská lidová republika)
ZAO Hongkong	Zvláštní administrativní oblast Čínské lidové republiky Hongkong
IberRed	Iberoamerická síť pro mezinárodní soudní spolupráci
IBA	Mezinárodní advokátní komora (IBA)
ID	Doklad totožnosti
IP	Internetový protokol
ISDN	Digitální síť integrovaných služeb (ISDN)

ITU-T	Mezinárodní telekomunikační unie
LawAsia	<i>Law Association for Asia and the Pacific</i>
ZAO Macao	Zvláštní administrativní oblast Čínské lidové republiky Macao
MCU	Vícebodová řídicí jednotka (MCU)
ONSC (Kanada)	<i>Supreme Court of Ontario</i> (Nejvyšší soud provincie Ontario)
ONCJ	<i>Ontario Court of Justice</i> (Soudní dvůr provincie Ontario) (Kanada)
Res/D/N/DC	Výhrada/prohlášení/oznámení / sdělení depozitáře
SC	Zvláštní komise (HCCH)
SIP	Protokol SIP (<i>Session Initiation Protocol</i>)
SD	Standardní definice
S.D.N.Y.	<i>U.S. District Court for the Southern District of New York</i> (Okresní soud USA pro jižní okres státu New York) (Spojené státy)
U.S.	Spojené státy (americké)
W.D. Tenn.	<i>U.S. District Court for the Western District of Tennessee</i> (Okresní soud USA pro západní okres státu Tennessee) (Spojené státy)
WXGA	Široké grafické rozlišení obrazovky

SLOVNÍČEK POJMŮ

Ústřední orgán

Orgán určený smluvní stranou podle čl. 2 odst. 1.

Část I

Ustanovení Úmluvy o systému Dožádání. Část I obsahuje články 1 až 14 Úmluvy.

Část II

Ustanovení Úmluvy, která se týká provádění důkazů prostřednictvím konzulů a komisionářů. Část II obsahuje články 15 až 22 Úmluvy. Podle článku 33 Úmluvy může smluvní strana zcela nebo zčásti vyloučit použití části II. Pro zobrazení prohlášení nebo výhrad učiněných konkrétní smluvní stranou viz **tabulka statusu** pro Úmluvu o provádění důkazů ve sloupci nazvaném „Res/D/N/DC“.

Občanské nebo obchodní věci

Pojem používaný k vymezení věcné oblasti působnosti Úmluvy. Pojem „občanské nebo obchodní věci“ je vykládán *liberálně* a *autonomně* a je důsledně uplatňován jak v Úmluvě o provádění důkazů, tak v Úmluvě o doručování.

Kodek

Kodek (zkrácená verze výrazu „kodér-dekodér“) je zařízení, které komprimuje audio a video signály na jednom místě do digitálního signálu, který je přenášen na druhé místo a pak je převeden zpět do čitelného formátu zvuku a videa³⁰.

Komisionář

Pro účely části II osoba pověřená dokazováním (viz zejména článek 17).

Závěry a doporučení („C&R“)

Závěry a doporučení z různých zasedání HCCH. V těchto pokynech se ve většině případů odkazuje na závěry a doporučení Zvláštní komise pro praktické fungování Úmluvy o provádění důkazů spolu s rokem příslušného zasedání (např. „Závěry a doporučení ZK 2014“ odkazují na závěry a doporučení přijaté na zasedání zvláštní komise v roce 2014). Všechny příslušné závěry a doporučení zvláštní komise jsou uvedeny v **příloze VI** a jsou rovněž k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH: < www.hcch.net >. Odkazuje se rovněž na závěry a doporučení ostatních zasedání HCCH, jako je výroční zasedání Rady pro obecné záležitosti a politiku.

Konzul

Pro účely části II se pojmem „konzul“ označují konzulární úředníci a diplomatictí zástupci.

³⁰ M. Dunn a R. Norwick (*citováno výše poznámka 20*), s. 2; M. E. Gruen a C. R. Williams (*citováno výše poznámka 14*), s. 5.

Konzulární úředník

Pro účely části II osoba pověřená dokazováním (viz zejména články 15 a 16). Pro usnadnění se v těchto pokynech používá pojem „konzul“, který označuje konzulární úředníky a diplomatické zástupce.

Profil země

Odpověď na *dotazník pro profil země*, který byl v roce 2017 rozeslán Stálým výborem smluvními stranám a jehož účelem je doplnit obecnější informace uvedené v těchto pokynech. Každý jednotlivý „profil země“, jakož i souhrn všech odpovědí („Synopsis of Responses“) jsou dostupné v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH: < www.hcch.net >. Odkazy na „ot.“ v těchto pokynech se týkají otázek v dotazníku pro profil země.

Přímé dokazování

Postup dokazování, při kterém orgán dožadujícího státu, před nímž řízení probíhá, provádí výslech svědků nebo znalců přímo. Viz rovněž: „*nepřímé dokazování*“. Rozdíl mezi *přímým* a *nepřímým* dokazováním je rozebírán v **pododdíle A1.2**. Vysvětlující schémata jsou uvedena v **příloze II**.

Nařízení EU o dokazování

Nařízení platné mezi členskými státy Evropské unie (EU) (s výjimkou Dánska)³¹ týkající se dokazování v občanských nebo obchodních věcech. Plný název nařízení EU o dokazování je: *Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech*³².

Úmluva o provádění důkazů (též „Úmluva“)

Mezinárodní smlouva vypracovaná a přijatá pod záštitou HCCH, jejíž úplný název je *Úmluva ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských a obchodních*. Úplné znění Úmluvy je uvedeno v **příloze V** a je rovněž k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH: < www.hcch.net >.

Příručka k provádění důkazů

Publikace HCCH, jejíž úplný název je *Practical Handbook on the Operation of the Evidence Convention (Praktická příručka k fungování Úmluvy o provádění důkazů)*. Příručka k provádění důkazů nabízí podrobná vysvětlení různých aspektů obecného fungování Úmluvy o provádění důkazů a směrodatné komentáře k hlavním otázkám vzneseným v praxi. Tyto pokyny by proto měly být vnímány jako doplněk k Příručce k provádění důkazů. Není-li uvedeno jinak, odkazy v těchto pokynech na Příručku k provádění důkazů se vztahují na 3. vydání příručky zveřejněné v roce 2016. Informace o tom, kde příručku koupit, jsou k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH: < www.hcch.net >.

³¹ Spojené království je nařízením EU o dokazování nadále vázáno do 31. prosince 2020 v souladu s dohodou o vystoupení podepsanou mezi Spojeným královstvím a Evropskou unií, která vstoupila v platnost dne 1. února 2020.

³² Úplné znění nařízení je dostupné v databázi EUR-Lex na adrese: < <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/ALL/?uri=CELEX:32001R1206> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

Oddíl Evidence Section

Oddíl webových stránek HCCH věnovaný Úmluvě o provádění důkazů. Oddíl Evidence Section (Dokazování) je přístupný prostřednictvím odkazu na domovské stránce webových stránek HCCH < www.hcch.net >.

Důvodová zpráva

Zpráva vypracovaná panem Philipem W. Amramem, která popisuje souvislosti Úmluvy o provádění důkazů a přípravné práce s ní spojené a poskytuje komentář k jednotlivým článkům jejího znění. Úplné znění důvodové zprávy je uvedeno v příloze 3 **Příručky k provádění důkazů** a je rovněž k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH: < www.hcch.net >. Důvodová zpráva byla původně zveřejněna ve sborníku *Actes et documents de la Onzième session (sborník z 11. zasedání) (1968)*, Tome IV, *Obtention des preuves à l'étranger* (s. 202–216).

Projekt „Handshake“

Projekt, který v letech 2014 až 2017 realizovala odborná skupina pro videokonference Pracovní skupiny pro e-právo (e-justice) v rámci Rady Evropské unie, jehož úplný název byl *Multi-aspect initiative to improve cross-border videoconferencing (Multidimenzionální iniciativa pro zlepšení přeshraničních videokonferencí)*³³. Cílem projektu bylo „podporovat praktické používání a sdílení osvědčených postupů a odborných znalostí o organizačních, technických a právních aspektech přeshraničních videokonferencí (VC) s cílem pomoci zlepšit celkové fungování systémů e-justice v členských státech a na evropské úrovni“³⁴.

Výsledky a doporučení projektu byly podkladem pro proces vypracovávání těchto pokynů, zejména pokud jde o praktické a technické aspekty. To bylo z velké části dáno rozsáhlými praktickými testy audiovizuálního spojení, které byly prováděny mezi různými členskými státy Evropské unie.

Jednání

Pro účely těchto pokynů se výraz „jednání“ používá k odkazování na jakýkoli druh výsledku svědka, od kterého mají být získány důkazy, ať se jedná o součást soudního řízení, nebo probíhá mimo soud. Viz také „svědek“, „konzul“ a „komisionář“.

Nepřímé dokazování

Postup dokazování, při kterém výsledek svědka nebo znalce provádí orgán dožádaného státu, na jehož území se svědek/znalec nachází. Viz rovněž: „přímé dokazování“. Rozdíl mezi přímým a nepřímým dokazováním je rozebírán v **pododdíle A1.2**. Vysvětlující schémata jsou uvedena v **příloze II**.

Digitální síť integrovaných služeb (ISDN)

Mezinárodní telekomunikační unie definuje ISDN jako typ „sítě, která poskytuje nebo podporuje

³³ Dokumentace a výsledky projektu (soubor .zip) „Multi-aspect initiative to improve cross-border videoconferencing“ jsou k dispozici na adrese: < https://beta.e-justice.europa.eu/69/CS/general_information > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

³⁴ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 15), s. 2.

řadu různých telekomunikačních služeb], jež zajišťuje digitální spojení mezi rozhraními uživatelské sítě“³⁵.

Telekomunikační normalizační sektor Mezinárodní telekomunikační unie (ITU-T)

Sektor Mezinárodní telekomunikační unie, který je odpovědný za „[shromáždění] odborníků z celého světa za účelem vypracování mezinárodních norem známých jako doporučení ITU-T, které slouží jako určující prvky globální infrastruktury informačních a komunikačních technologií“³⁶.

Síť používající internetový protokol (IP)

Síť IP je Mezinárodní telekomunikační unií definována jako typ „sítě, v níž se IP používá jako protokol vrstvy“³⁷.

Justiční orgán

Pojem „justiční orgán“ se v Úmluvě používá k popisu: a) orgánu, který vydává Dožádání (čl. 1 odst. 1), a b) orgánu, který provádí Dožádání (čl. 9 odst. 1).

Dožádání

Pro účely části I prostředek používaný k žádosti o provedení důkazu nebo jiného soudního úkonu. V těchto pokynech se „dožádáním“ (s malým písmenem) rozumí prostředek podle jiných nástrojů (např. Úmluvy o občanském řízení HCCH z roku 1954) nebo vnitrostátního práva pro dokazování nebo výkon některých jiných soudních úkonů (obecně nazývaný „dožádání“).

Vzor formuláře

Vzor formuláře Dožádání doporučený zvláštní komisí. Vypnitelné verze vzoru formuláře v angličtině i ve francouzštině jsou k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH: < www.hcch.net >. Kopie vzoru formuláře s pokyny k vyplnění je uvedena rovněž v příloze 4 Příručky k provádění důkazů.

Tabulka praktických informací

Tabulka pro danou smluvní stranu, která je k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH (<www.hcch.net>) v odkaze „Central and other Authorities“ (Ústřední a jiné orgány) a která obsahuje informace o praktickém provádění Úmluvy pro danou smluvní stranu.

³⁵ Mezinárodní telekomunikační unie, „I.112: Vocabulary of terms for ISDNs“ (Slovníček pojmů k ISDN), 1993, s. 6, k dispozici na adrese: < <https://www.itu.int/rec/T-REC-I.112-199303-I> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020]. Více informací o ITU-T viz také níže poznámka 36.

³⁶ Další informace o ITU-T naleznete na adrese: < <https://www.itu.int/en/ITU-T/about/Pages/default.aspx> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

³⁷ Mezinárodní telekomunikační unie, „Y.1001: IP framework – A framework for convergence of telecommunications network and IP network technologies“, 2000, s. 3, k dispozici na adrese: < <https://www.itu.int/rec/T-REC-Y.1001-200011-I> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

Dožádaný orgán

Pro účely části I orgán, který vykonává Dožádání. Úmluva stanoví, že dožádaný orgán je justiční orgán dožádaného státu, který je příslušný k výkonu Dožádání podle jeho vnitrostátního práva.

Dožádaný stát

Pro účely části I smluvní strana, již je nebo bude Dožádání adresováno.

Dožadující orgán

Pro účely části I orgán, který vydává Dožádání. Úmluva stanoví, že dožadující orgán je justičním orgánem dožadujícího státu, který je příslušný k vydávání Dožádání podle jeho vnitrostátního práva.

Dožadující stát

Pro účely části I smluvní strana, odkud je nebo bude vydáno Dožádání.

Stát, který odpověděl

Smluvní strana Úmluvy, která předložila odpověď na *dotazník pro profil země*, který byl Stálým výborem rozeslán v roce 2017. Každá jednotlivá odpověď („profil země“), jakož i souhrn všech odpovědí („Souhrn odpovědí“) jsou k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH: < www.hcch.net >.

Vysílající stát

V těchto pokynech se tento výraz používá výhradně v kontextu svého významu podle *Vídeňské úmluvy ze dne 24. dubna 1963 o konzulárních stycích* (dále jen „Vídeňská úmluva o konzulárních stycích“), přičemž se odkazuje na stát, který vysílá diplomatického nebo konzulárního úředníka, který zastupuje jeho zájmy v zahraničí.

Zvláštní komise (též „ZK“)

Zvláštní komise jsou zřizovány HCCH a svolávány jejím generálním tajemníkem za účelem vypracování a sjednání nových úmluv HCCH nebo přezkoumání praktického fungování stávajících úmluv HCCH. V těchto pokynech se pojmem „zvláštní komise“ (též „ZK“) rozumí zvláštní komise, která se pravidelně schází za účelem přezkumu praktického fungování Úmluvy o provádění důkazů.

Stát vykonání

Pro účely části II smluvní strana, na jejímž území se provádí nebo bude provádět dokazování.

Stát původu

Pro účely části II smluvní strana, na jejímž území se zahajuje řízení a na jejíž pomoc se provádí nebo bude provádět dokazování. V případě, že dokazování provádí konzul, je státem původu rovněž stát, který konzul zastupuje. Viz též: „vysílající stát“.

Tabulka statusu

Aktualizovaný seznam smluvních stran, který vede Stálý výbor na základě informací získaných od depozitáře. Tabulka statusu je k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH (<www.hcch.net>) spolu s vysvětlením, jak ji číst a interpretovat.

Tabulka statusu obsahuje důležité informace týkající se každé smluvní strany, včetně:

- a) data vstupu Úmluvy v platnost pro danou smluvní stranu;
- b) způsobu, kterým se strana připojila k Úmluvě (např. podpis/ratifikace, přistoupení nebo sukcese);
- c) pro smluvní strany, které se připojily přistoupením, zda bylo přistoupení přijato ostatními smluvními stranami;
- d) veškerých rozšíření použití Úmluvy;
- e) orgánů, které daná smluvní strana podle Úmluvy určila (např. ústřední orgány), a
- f) veškerých výhrad, oznámení nebo jiných prohlášení, které podle Úmluvy učinila.

Další informace o výše uvedených aspektech naleznete v Příručce k provádění důkazů³⁸.

Technologie audiovizuálního spojení (také známá jako technologie videokonferencí)

Technologie, která umožňuje současnou interakci dvou nebo více míst prostřednictvím obousměrného přenosu videa a zvuku. Upozorňujeme, že pro účely těchto pokynů zahrnuje výraz „audiovizuální spojení“ různé technologie používané k umožnění videokonferencí, vzdálených účastí nebo jakékoli jiné formy přítomnosti za pomoci videa.

Další informace o pojmu „audiovizuální spojení“ naleznete výše v oddíle nazvaném „Co je audiovizuální spojení?“.

Videokonferenční most (také známý jako vícebodová řídicí jednotka (MCU) nebo „brána“)

Kombinace softwaru a hardwaru, která vytváří virtuální konferenční místnost a funguje jako „most“ propojení pracovišť a v případě potřeby provedením převodů (např. převodu síťového signálu, protokolů kodeků nebo definice zvuku a videa).

*Další informace o pojmu „videokonferenční most“ viz také **oddíl C2**.*

³⁸

Citováno výše poznámka 29.

Svěddek

Pro účely těchto pokynů zahrnuje pojem „svědek“ obě strany řízení a třetí strany, od nichž má být přijato svědectví.

ČÁST A

**ZAHÁJENÍ
POUŽÍVÁNÍ
AUDIOVIZUÁLNÍHO
SPOJENÍ**

- A1 PŘEDBĚŽNÉ ÚVAHY
- A2 POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ PODLE ČÁSTI I
- A3 POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ PODLE ČÁSTI II

A1 PŘEDBĚŽNÉ ÚVAHY

22. Jak je popsáno v úvodu, ačkoli Úmluva o provádění důkazů neuvádí konkrétní odkaz na moderní technologie, jako je audiovizuální spojení, je již dávno uznáváno, že využívání technologie na pomoc při účinném provádění Úmluvy je nejen povoleno, ale i podporováno³⁹. Použití audiovizuálního spojení je přípustné jak při výkonu Dožádání podle části I Úmluvy, tak při výkonu žádosti podle části II Úmluvy. Audiovizuální spojení lze použít zejména:

- k usnadnění přítomnosti a/nebo účasti účastníků řízení, jejich zástupců a soudních úředníků při dokazování nebo
- k usnadnění dokazování samotného (přímého i nepřímého).

Podrobnější vysvětlení konkrétních způsobů, jakými lze použít audiovizuální spojení podle každé z částí Úmluvy, viz oddíly A2 (část I) a A3 (část II) níže.

23. Hlavním cílem každého použití audiovizuálního spojení by vždy mělo být zajistit, aby výslech mohl probíhat způsobem, který je co nejbližší tomu, jak by probíhal, kdyby byl proveden ve fyzické soudní síni⁴⁰. Aby se toho dosáhlo, může být použití audiovizuálního spojení v konkrétním případě předmětem úvah o spravedlnosti⁴¹, jak stanoví soud, jakož i praktických a technických úvah.
24. Úvahy o spravedlnosti mohou zahrnovat posouzení vlivu audiovizuálního spojení na důvěryhodnost svědka⁴², v důsledku snížené schopnosti vyšetřovatele posoudit vystupování

³⁹ Viz Závěry a doporučení č. 4 ZS 2003, Závěry a doporučení č. 55 ZS 2009 a Závěry a doporučení č. 20 ZS 2014.

⁴⁰ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (*citováno výše* poznámka 16), s. 15 a 17; Federální soud Austrálie (*citováno výše* poznámka 15), s. 9; N. Vilela Ferreira a kol., *Council Regulation (EC) no 1206/2001: Article 17 and the video conferencing as a way of obtaining direct evidence in civil and commercial matters* (Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001: Článek 17 a videokonference jako způsob získávání přímých důkazů v občanských a obchodních věcech), Lisabon, Centrum pro soudní studia (*Centro de Estudos Judiciários*), 2010, s. 14.

⁴¹ Při rozhodování o tom, zda při dokazování povolit použití audiovizuálního spojení, jsou hlavní zásadou soudů zájmy spravedlnosti. Soudy ve Spojeném království například přijaly koncepci, že audiovizuální spojení může napomoci při sledování „prvořadého cíle“ v občanskoprávním řízení, aby soudy přijímaly opatření k dosažení spravedlnosti. Viz např. Vyšší soud, Queen's Bench Division ve věci *Rowland v. Bock* [2002] EWHC 692 (QB).

⁴² Míra, do jaké může být posouzení důvěryhodnosti svědka audiovizuálním spojením ztíženo, není v judikatuře vyřešena. Proto zůstává důležitou úvahou pro soudy a pro ty, kteří chtějí technologie využít. Soudy mnoha států mají za to, že audiovizuální spojení nemá na posouzení důvěryhodnosti významný dopad. Viz např. *In re Rand International Leisure Products, LLC*, č. 10-71497-ast, 2010 WL 2507634, *4 (Bankr. E.D.N.Y. 16. června 2010) (Konkurzní soud pro východní okres státu New York, Spojené státy), kde soud shledal pouze omezený rozpoznatelný vliv technologie audiovizuálního spojení na schopnost pozorovat vystupování svědka a vyslechnout jej; *Skyrun Light Industry (Hong Kong) Co Ltd v. Swift Resources Ltd* [2017] HKEC 1239 (Soud prvního stupně, ZAO Hongkong), kde soud konstatoval, že i když může docházet k určitému narušení, není na použití audiovizuálního spojení k výslechu svědka ve své podstatě nic nespravedlivého; *State of Maharashtra v. Dr Praful B Desai* AIR 2003 SC 2053 (Nejvyšší soud Indie), kde byl soud toho názoru, že když tato technologie funguje účinně, může být důvěryhodnost posouzena odpovídajícím způsobem. Podobný postoj přijaly rovněž soudy v nesmluvních stranách Úmluvy o provádění důkazů, jako je například Kanada: viz např. Nejvyšší soud provincie Britská Kolumbie ve věci *Slaughter v. Sluys* 2010 BCSC 1576 a Nejvyšší soud provincie Ontariové věci *Chandra v. Canadian Broadcasting Corporation* 2016 ONSC 5385; *Paiva v. Corpening* [2012] ONCJ 88; *Davies v. Clarington* 2011 ONSC 4540. Dopad technologie audiovizuálního spojení na posouzení důvěryhodnosti svědka je nicméně i nadále spornou otázkou a soudy v jiných státech byly ve své chvály opatrnější. Viz v tomto ohledu poznámka 55.

svědka, nebo absence důstojnosti zajištěné fyzickou účastí v soudní síni. Jak je však uvedeno výše, tyto obavy mohou být časem překonány nebo sníženy technologickým pokrokem, zvýšeným používáním zařízení a výslednou větší obeznameností s jejich používáním⁴³. Pokud je použito audiovizuální spojení, může být rovněž důkazní hodnota samotného svědectví považována za nižší v závislosti na tom, zda jsou příslušná trestní ustanovení (týkající se např. porušení přísahy nebo pohrdání soudem) vymahatelná v místě, odkud svědek poskytuje důkazy⁴⁴. Praktické úvahy mohou zahrnovat uspořádání přístupu k zařízení pro audiovizuální spojení nebo náklady na pronájem a používání zařízení pro audiovizuální spojení. Technické úvahy se mohou pohybovat od specifických provozních aspektů připojení, jako je zajištění dostatečné šířky pásma a vhodných síťových nastavení, až po vlastní kvalitu přenášeného obrazu a zvuku.

25. Žádnou z těchto úvah však nelze vidět izolovaně. Úspěšné využívání audiovizuálního spojení vyžaduje holistický přístup, který zajistí vzájemné doplňování se právních, praktických a technických aspektů⁴⁵. Předpokládat, že tradiční soudní praxe a postupy mohou být nutně uplatňovány stejným způsobem na řízení, v němž je použito audiovizuální spojení, znamená zásadně podceňovat stávající omezení technologie⁴⁶. Budou muset být provedeny úpravy, ať už větší či menší, „s cílem zohlednit omezení, která používaná technologie přináší, změněné prostředí, jež se touto technologií vytváří, a zeměpisné oddělení účastníků“⁴⁷. Právní, praktické i technické aspekty jsou v těchto pokynech podrobně probírány.

A1.1 Právní základy

26. Na začátku je důležité poznamenat, že obecně existují tři právní základy, na jejichž základě lze dožadovat/požadovat dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení:

- podle vnitrostátního práva viz odstavce 27 a následující,
- v rámci jiných nástrojů viz odstavce 31 a následující,
- podle Úmluvy o provádění důkazů viz odstavce 34 a následující.

⁴³ Někteří komentátoři naznačili, že problém „snížených osobních interakcí“ se může výrazně zmenšit, jakmile si uživatelé a účastníci „na tento způsob interakce zvyknou“: M. Dunn a R. Norwick (*citováno výše poznámka 20*), s. 16–17, N. Vilela Ferreira a kol. (*citováno výše poznámka 40*), s. 17–18.

⁴⁴ M. Davies (*citováno výše poznámka 15*), s. 225. Viz též **pododdíl A2.9** (část I) a **A3.8** (část II).

⁴⁵ E. Rowden a kol., *Gateways to Justice: Design and Operational Guidelines for Remote Participation in Court Proceedings (Přístup ke spravedlnosti: koncepce a provozní pokyny pro účast na dálku v soudním řízení)*, University of Western Sydney, 2013, s. 6, 10 a 19. Tato zpráva podrobně popisuje zjištění a doporučení tříletého projektu spojení Australian Research Council: „Gateways to Justice: improving video-mediated communication for justice participants“ (Přístup ke spravedlnosti: zlepšení komunikace prostřednictvím audiovizuální techniky pro účastníky soudních řízení). Projekt zahrnoval komplexní přezkum literatury a legislativy, návštěvy na konkrétních místech, a také polostrukturované rozhovory v řízeném prostředí s cílem posoudit různé faktory a vlivy.

⁴⁶ Viz Federální soud Austrálie (*citováno výše poznámka 15*), s. 8.

⁴⁷ *Tamtéž*, s. 7, bod 3.15.

a. Používání audiovizuálního spojení podle vnitrostátního práva

- 1 Podle článku 27 Úmluva nebrání použití vnitrostátního práva k dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení za méně omezujících podmínek.
- 2 Orgány by nejprve měly ověřit, zda je podle vnitrostátního práva místa, kde řízení probíhá, povoleno dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení.
- 3 Za druhé by orgány měly ověřit, zda není dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení v rozporu s vnitrostátním právem místa, z něhož mají být důkazy přijímány, a to včetně existujících „předpisů o blokování“⁴⁸ nebo trestního práva.

Viz **profil země** příslušné smluvní strany.

27. Mezi státy, které pro přeshraniční svědecké výpovědi používají audiovizuální spojení, se mohou právní základy pro takové použití podle vnitrostátního práva lišit. Některé státy své zákony pozměnily, aby umožnily dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení v domácích a/nebo mezinárodních věcech⁴⁹. Přestože jiné státy nemají v tomto ohledu žádná zvláštní

⁴⁸ Předpisy o blokování sankcionují vyhledávání a/nebo sdělování důkazů bez předchozího povolení smluvní strany, kde se důkazy nacházejí, a tím směřují shromažďování důkazů prostřednictvím prostředků podle Úmluvy o provádění důkazů nebo jiného použitelného nástroje. Sankce za porušení těchto ustanovení se pohybují v rozsahu od pokut až po uvěznění. Podrobné informace o používání předpisů o blokování naleznete v Příručce k provádění důkazů (citováno výše poznámka 29), bod 26 a násl.

⁴⁹ Viz např. odpovědi na část II, ot. a) a b) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12), odpovědi Austrálie (včetně např. *zákon o provádění důkazů (audiospojením a audiovizuálním spojením) z roku 1998 (NSW)*, který usnadňuje dokazování a předkládání podání prostřednictvím zvukových a audiovizuálních spojení v souvislosti s řízeními před soudem ve státě Nový jižní Wales); Brazílie (*usnesení Národní rady pro spravedlnost č. 105/2010 stanoví pravidla pro vedení a dokumentování jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení; zákon č. 11.419/2006 o elektronickém soudním řízení*; články 236, 385, 453, 461 a 937 nového občanského soudního řádu stanoví použití videokonferencí); Čína (ZAO Hongkong) (*nařízení č. 39 a č. 70 řádu vrchního soudu* (kap. 4A) a část VIII *nařízení o provádění důkazů* (kap. 8) stanoví přijímání svědeckých výpovědí prostřednictvím „živého televizního spojení“); Česká republika (očekává se, že bude brzy přijata novela občanského soudního řádu, která zavede nová zvláštní pravidla pro audiovizuální spojení); Estonsko (§ 350 odst. 2 *občanského soudního řádu*); Finsko (*zákon o soudním řízení č. 4/1734* stanoví dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení v domácích věcech); Německo (§ 128a *občanského soudního řádu o výsledku účastníků řízení, svědků a znalců pomocí obrazového a zvukového přenosu*); Maďarsko (*zákon III občanského soudního řádu a vyhláška ministra spravedlnosti č. 3/2016 (II.22) o používání telekomunikační sítě s uzavřeným okruhem* v občanskoprávních řízeních pro účely soudního řízení a výslechů osob); Izrael (článek 13 *nařízení o provádění důkazů z roku 1971* umožňuje, aby soudní dvůr pro účely spravedlnosti nařídil provedení výslechu svědka mimo Izrael); Korea (Korejská republika) (články 327-2, 339-3, 340 a 341 *občanského soudního řádu* a články 95-2 a 103-2 *zákonu o prosazování pravidel občanského soudního řádu*, které stanoví dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení, pokud to soud považuje za vhodné; a *zákon o zvláštních případech týkajících se soudních řízení za pomoci audiovizuální techniky* (zákon č. 5004 ze dne 6. prosince 1995); Lotyšsko (článek 703 *občanského soudního řádu* a vnitrostátní pravidla vydaná ministerstvem spravedlnosti č. 1–2/14 o rezervaci videokonferenčního zařízení a postupech pro jeho

ustanovení, může být dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení povoleno podle obecných pravidel pro dokazování nebo jiných vnitrostátních právních předpisů, i když většinou v domácích věcech⁵⁰.

28. Jedna smluvní strana schválila právní předpisy, které umožňují přímé dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části I Úmluvy o provádění důkazů, neboť je toho názoru, že Úmluva tuto možnost nestanoví⁵¹.

Další informace o rozlišení mezi přímým a nepřímým dokazováním viz pododdíl A1.2 a příloha II.

29. Navzdory rostoucímu využívání audiovizuálního spojení v soudních řízeních na celém světě může mít smluvní strana, na jejímž území se svědek nachází, přesto obavy související s její svrchovaností, neboť toto svědectví je de facto poskytováno na jejím území pro účely zahraničního soudního řízení⁵². Proto může být v některých případech k tomu, aby se mohl uskutečnit výsledek prostřednictvím audiovizuálního spojení, vyžadováno povolení dotčené smluvní strany, což je proces, který může být usnadněn prostřednictvím smluv o soudní spolupráci⁵³. Některé smluvní strany však nemají námitky proti použití audiovizuálního spojení

použití v soudním řízení stanoví dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení a rovněž pravidla pro tlumočení a identifikaci zúčastněných osob); Polsko (články 235-2, 1131-6 a 1135(2)-4 občanského soudního řádu, nařízení ministra spravedlnosti o zařízeních a technických prostředcích umožňujících dokazování na dálku v občanskoprávních řízeních a nařízení ministra spravedlnosti o podrobném jednání soudů ve věcech spadajících do oblasti působnosti mezinárodního občanského a trestního řízení v mezinárodních vztazích); Portugalsko (články 456, 486, 502 a 520 občanského soudního řádu upravují shromažďování důkazů od znalců, svědků a stran pomocí videokonferencí); Singapur (§ 4 odst. 1 zákon o provádění důkazů (občanskoprávní řízení v jiných jurisdikcích), kapitola 98, revidované zákony Singapuru, umožňuje vrchnímu soudu, aby vydal jakýkoli příkaz pro zajištění získání důkazů v Singapuru, jak považuje za vhodné, včetně použití audiovizuálního spojení); Slovinsko (článek 114a občanského soudního řádu stanoví dokazování prostřednictvím videokonference, pokud strany souhlasí); Spojené státy (28 U.S. Code (hlava 28 Sbírky zákonů USA) § 1782 písm. a) stanoví, že americký okresní soud může nařídít svědkovi svědčit na pomoc zahraničnímu řízení, i když by bylo nepravděpodobné, že by americký soud nutil svědka, aby důkazy poskytl přímo zahraničnímu soudu prostřednictvím audiovizuálního spojení; toto ustanovení nevylučuje, aby svědek nacházející se ve Spojených státech poskytl důkazy přímo zahraničnímu soudu prostřednictvím audiovizuálního spojení dobrovolně (28 U.S. Code (hlava 28 Sbírky zákonů USA) § 1782 písm. b)). Více informací viz Souhrn odpovědí (citováno výše poznámka 4), část II, ot. a). Následující státy navíc přijaly soudní pravidla, která řeší používání audiovizuálního spojení jak v domácích, tak v mezinárodních věcech: Argentina (Acordada Nejvyššího soudu č. 20/13 ze dne 2. července 2013 – č. j. 2267/13, jež umožňuje použití audiovizuálního spojení, pokud by pro svědka nebo znalce nebylo vhodné, aby se dostavili k jednání, nebo pokud tak učinit nemohou, a stanoví pravidla pro používání audiovizuálního spojení); Uruguay (Acordada Nejvyššího soudu č. 7784 ze dne 10. prosince 2013 uznává význam použití audiovizuálního spojení a stanoví zvláštní pravidla pro vedení dokazování takovými prostředky).

⁵⁰ Viz např. odpovědi Bulharska, Číny (ZAO Macao), Chorvatska, Norska a Venezuely v části II ot. a) a b) v dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

⁵¹ Francie (vyhláška č. 2017-892 ze dne 6. května 2017 zavádí možnost přímého vykonání Dožádání podle části I Úmluvy o provádění důkazů prostřednictvím audiovizuálního spojení za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky).

⁵² Viz též níže bod 66.

⁵³ Je důležité si uvědomit, že i v případě, kdy se audiovizuální spojení nepoužívá při výslechu, může být povolení dotyčného státu (dotyčných států) přesto vyžadováno, jak je tomu podle části II Úmluvy o provádění důkazů (viz pododdíl A3.2).

k výsledku svědka na svém území a považují to za přípustné podle článku 27 Úmluvy⁵⁴.

30. Bez ohledu na to, zda je povolení vyžadováno, mohou být zavedena další omezení konkrétně pro použití audiovizuálního spojení, a proto je důležité vzít v úvahu příslušné právní předpisy, judikaturu, regulaci nebo protokoly, které platí pro dotčené smluvní strany⁵⁵. Pro použití audiovizuálního spojení při dokazování může být například vyžadován soudní příkaz⁵⁶. V případech některých smluvních stran je možnost použití audiovizuálního spojení podmíněna vzájemným

⁵⁴ Viz např. odpovědi na část II, ot. a) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12), odpovědi Spojených států (28 U.S. Code § 1782 písm. b), viz výše, poznámka 49) a Spojeného království (*Evidence (Proceedings in Other Jurisdictions) Act 1975*, § 1 a 2 týkající se žádosti o pomoc, včetně výsledku svědků, ve spojení s pravidlem občanskoprávního řízení (Civil Procedure Rule) 32.3, jež umožňuje použití audiovizuálního spojení).

⁵⁵ Přes všechny výhody této technologie se různé přístupy k používání audiovizuálního spojení mezi jednotlivými smluvními stranami značně liší (někdy dokonce i mezi jurisdikcemi téže smluvní strany). Například v Číně (ZAO Hongkong) odvolací soud ve věci *Raj Kumar Mahajan v. HCL Technologies (Hong Kong) Ltd* 5 HKLRD 119 prohlásil, že důkazy pomocí audiovizuálního spojení jsou „výjimkou, nikoli pravidlem“. Ve Spojených státech povoluje *Fed. R. Civ. P.* 43 písm. a) provedení „živého“ svědectví v soudním řízení na veřejném zasedání v domácích soudních sporech prostřednictvím audiovizuálního spojení s výhradou „dobrého důvodu za závažných okolností“. Americké soudy shledaly, že tento standard byl splněn v řadě různých případů. Viz např. District Court of Tennessee (Okresní soud, Tennessee) ve věci *DynaSteel Corp. v. Durr Systems, Inc.*, č. 2:08-cv-02091-V, 2009 WL 10664458, *1 (W.D. Tenn. 26. června 2009) (soud shledal, že byl prokázán „dobrý důvod“, když byl svědek, který není stranou řízení, mimo pravomoc soudu vydávat předvolání v soudním řízení bez poroty); District Court of the District of Columbia (Okresní soud pro okres District of Columbia) ve věci *U.S. v. Philip Morris USA, Inc.*, č. CIV.A. 99-2496 (GK), 2004 WL 3253681, *1 (D.D.C. 30. srpna 2004) (soud povolil audiovizuální spojení z důvodu logistických obtíží při přepravě svědků s jejich advokáty z Austrálie do Spojených států); District Court of Connecticut (Okresní soud pro okres Connecticut) ve věci *Sawant v. Ramsey*, č. 3:07-cv-980 (VLB), 2012 WL 1605450, *3 (D. Conn. 8. května 2012) (soud shledal, že neschopnost svědka cestovat ze zdravotních důvodů představuje „dobrý důvod“ a „závažné okolnosti“). Svědectví v soudním řízení prostřednictvím audiovizuálního spojení lze kromě toho povolit pouze v případech, že byly zavedeny vhodné záruky. Například včetně toho, aby soud a právní zástupci obou stran mohli svědkovi pokládat otázky a vyslyšet jej prostřednictvím audiovizuálního spojení a aby byl k dispozici vhodný úředník pro přijetí přísahy. Viz např. *DynaSteel Corporation v. Durr Systems, Inc. a Sawant v. Ramsey* (citováno výše); *In re Rand International Leisure Products, LLC* (citováno výše poznámka 42) (podmínění dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení několika praktickými a technickými požadavky). To se liší od výpovědi dobrovolného svědka prostřednictvím audiovizuálního spojení pro použití v zahraničním soudním sporu, neboť taková výpověď je mimosoudní výpověď. Takové výpovědi jsou řádné a neporušují právo Spojených států, a proto je mohou soukromě uspořádat zahraniční orgány a dobrovolný svědek ve Spojených státech (viz Office of International Judicial Assistance of the U.S. Department of Justice (Úřad mezinárodní právní pomoci Ministerstva spravedlnosti USA), *OIIA evidence and Service Guidance* (Pokyny OIIA k dokazování a doručování písemností) (11. června 2018), k dispozici na této adrese: < <https://www.justice.gov/civil/evidence-requests> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020]. Soudy v Austrálii zaujaly dva různé přístupy při zvažování, zda udělit povolení pro použití audiovizuálního spojení k získávání svědeckých výpovědí, a v konečném důsledku k tomu, „co nejlépe poslouží výkonu spravedlnosti... [při] ...zachování spravedlnosti pro obě strany“: *Kirby v. Centro Properties* [2012] FCA 60. První přístup vychází z toho, že mnoho soudců přijalo technologii audiovizuálního spojení pro jeho příhodnost, takže pokud nebude vznesen přesvědčivý důvod k jeho odmítnutí, bude audiovizuální spojení povoleno. Ve věci *Tetra Pak Marketing Pty Ltd v. Musashi Pty Ltd*, [2000] FCA 1261 bylo znalci, který poskytl vědecké a potenciálně kontroverzní důkazy, povoleno vystoupit prostřednictvím audiovizuálního spojení, protože soud byl toho názoru, že „při neexistenci nějaké významné překážky, která by v konkrétním případě bránila jeho použití“, by audiovizuální spojení mělo být povoleno. Naproti tomu v jiných případech byl přijat opatrnější přístup a bylo povinností žadatele, aby aktivně prokázal dobrý důvod pro použití audiovizuálního spojení. Ve věci *Campaign Master (UK) v. Forty Two International Pty Ltd (No. 3)* (2009) 181 FCR 152, soud odmítl povolit audiovizuální spojení, protože svědek neposkytl žádný důvod pro neúčast a důkazy se týkaly klíčové otázky. Povolení bylo rovněž zamítnuto ve věci *Stuke v. ROST Capital Group Pty Ltd* [2012] FCA 1097, protože svědectví bylo vysoce kontroverzní a bylo nutné tlumočení. Právní omezení týkající se použití audiovizuálního spojení mohou rovněž zahrnovat vyloučení použití audiovizuálního spojení, pokud dostupná zařízení nesplňují požadované technické specifikace: viz např. Austrálie, *zákon o dokazování (různá ustanovení) z roku 1958* (VIC) s 42G, který stanoví minimální technické požadavky, jež musí být splněny, dříve než může soud nařídít, aby svědek vypovídal prostřednictvím audiovizuálního spojení. Další technické a bezpečnostní aspekty viz část C.

⁵⁶ Viz Souhrn odpovědí (citováno výše poznámka 4), část II ot. a) a b).

souhlasem stran řízení⁵⁷.

b. Používání audiovizuálního spojení v rámci jiných nástrojů

4

Vzhledem k tomu, že Úmluvou nejsou dotčeny jiné nástroje (článek 32), měly by orgány ověřit, zda v daném případě nemohou mít přednost jiné dvoustranné nebo mnohostranné nástroje.

Viz **profil země** a/nebo **tabulka praktických informací** příslušné smluvní strany.

31. Řada nástrojů na dvoustranné, regionální a mnohostranné úrovni výslovně stanoví použití audiovizuálního spojení při dokazování v případech soudní spolupráce (tj. pokud orgány místa, kde se koná řízení, požádají orgány místa, kde se nachází svědek, o pomoc při provádění dotčných důkazů).
32. Mezi významné příklady takových nástrojů patří:
 - *nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech* (nařízení EU o dokazování)⁵⁸,
 - *Iberoamerická úmluva o používání videokonferencí v mezinárodní spolupráci mezi soudními systémy z roku 2010 a její dodatkový protokol z roku 2010 týkající se nákladů, používání jazyků a předávání žádostí*⁵⁹,
 - *Dohoda mezi vládou Austrálie a vládou Nového Zélandu z roku 2008 o transtasmánském soudním řízení a prosazování právních předpisů*⁶⁰.

⁵⁷ Tamtéž část IV, ot. e): pouze malý počet států, které odpověděly, uvedl, že požaduje souhlas stran s použitím audiovizuálního spojení k dokazování.

⁵⁸ Ustanovení čl. 10 odst. 4 a čl. 17 odst. 4. Nařízení EU o dokazování se uplatní mezi všemi členskými státy EU (s výjimkou Dánska). Další evropský příklad odkazu na použití audiovizuálního spojení při dokazování, i když v kontextu omezenější věcné působnosti, viz např.: *nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích*, čl. 9 odst. 1.

⁵⁹ Čl. 3 odst. 1 (dále jen „Iberoamerická úmluva o používání videokonferencí z roku 2010“). V době sestavování těchto pokynů se uvedená úmluva a její dodatkový protokol uplatňovaly mezi Dominikánskou republikou, Ekvádorem, Kostarikou, Mexikem, Panamou, Paraguayí a Španělskem.

⁶⁰ Článek 11 (dále jen „Transtasmánská dohoda z roku 2008“), jejíž úplné znění je k dispozici na této adrese: < <http://www.austlii.edu.au/au/other/dfat/treaties/ATS/2013/32.html> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020]. Oba státy přijaly své vlastní prováděcí právní předpisy: *Trans-Tasman Proceedings Act 2010* (Cth) (Austrálie); *Trans-Tasman Proceedings Act 2010* (Nový Zéland).

33. V takových nástrojích je použití audiovizuálního spojení obvykle jednoduše uznáno jako možný prostředek dokazování⁶¹, nebo se na něj vztahují závaznější podmínky⁶². Jak je uvedeno výše, je důležité, že na základě článku 32 nejsou Úmluvou o provádění důkazů dotčeny jiné úmluvy, které se mezi smluvními stranami uplatňují⁶³.

c. Používání audiovizuálního spojení podle Úmluvy o provádění důkazů

- 5 Ani duch, ani litera Úmluvy nepředstavují překážku pro používání nových technologií a provádění Úmluvy může mít z jejich využívání prospěch⁶⁴.
- 6 Smluvní strany zůstávají rozdělené v otázce, zda je Úmluva povinné povahy (tj. zda je nutné Úmluvu použít, kdykoli mají být důkazy prováděny v zahraničí, ať již osobně, nebo prostřednictvím audiovizuálního spojení). Bez ohledu na toto rozdělení názorů doporučila zvláštní komise, aby smluvní strany při žádosti o důkazy ze zahraničí Úmluvu upřednostňovaly (zásada první možnosti)⁶⁵.
- 7 Použití Úmluvy nebo jiných platných smluv je obecně v souladu s ustanoveními předpisů o blokování⁶⁶.

34. O provádění důkazů v cizině prostřednictvím audiovizuálního spojení diskutovala zvláštní komise na svých zasedáních v letech 2009 a 2014. Dospěla k závěru, že audiovizuální spojení by mohlo být použito na pomoc při dokazování podle Úmluvy, jak je stanoveno níže:

⁶¹ Viz např. čl. 3 odst. 1 Iberoamerické úmluvy o používání videokonferencí a čl. 11 odst. 1 Transtasmánské dohody z roku 2008.

⁶² Ustanovení čl. 17 odst. 4 nařízení EU o dokazování.

⁶³ Pokud jde o nařízení EU o dokazování a jak je uvedeno v Příručce k provádění důkazů (*citováno výše poznámka 29*), bod 435, „nařízení nespadá v užším smyslu do pravidla „dát přednost“ v článku 32 Úmluvy o provádění důkazů. V rámci práva EU má však nařízení přednost před Úmluvou o provádění důkazů ve vztazích mezi členskými státy EU, které jsou jejími stranami [s ohledem rovněž na skutečnost, že ne všechny členské státy EU jsou smluvními stranami Úmluvy], avšak pouze v oblasti své působnosti (čl. 21 odst. 1 nařízení).“

⁶⁴ Závěry a doporučení č. 4 ZK 2003. Viz též např. Závěry a doporučení č. 55 ZK 2009 a Závěry a doporučení č. 20 ZK 2014.

⁶⁵ Podrobné projednání této zásady a její historie viz Příručka k provádění důkazů (*citováno výše poznámka 29*), body 19–25.

⁶⁶ Viz též výše poznámka 48. Některé smluvní strany přijaly předpisy o blokování, aby zabránily tomu, aby na jejich území byly získávány důkazy pro použití v zahraničních řízeních jinak než podle Úmluvy o provádění důkazů (nebo podle některé jiné použitelné smlouvy). Nedávným příkladem může pravděpodobně být nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), viz zejména článek 48, ve kterém se uvádí, že „rozhodnutí soudního orgánu a rozhodnutí správního orgánu třetí země, jež po správci nebo zpracovateli požadují předání nebo zpřístupnění osobních údajů, lze jakýmkoli způsobem uznat nebo vymáhat, pouze pokud vycházejí z mezinárodní dohody, například Úmluvy o vzájemné právní pomoci, která je v platnosti mezi žádající třetí zemí a Uníí nebo členskými státy [...]“.

	Situace	Články Úmluvy
Část I	Přítomnost a účast při výkonu Dožádání Pokud se účastníci řízení, jejich zástupci a/nebo soudní úředníci dožadujícího orgánu nacházejí v dožadujícím státě a přejí si být přítomni prostřednictvím audiovizuálního spojení během přijímání svědectví a/nebo účastnit se výslechu svědka Audiovizuální spojení zřízené mezi: • místem v dožadujícím státě (např. prostorami dožadujícího orgánu) a • místem, kde se vykonává Dožádání (např. soudní síní v dožádaném státě). Příslušný orgán v dožádaném státě (tj. dožádaný orgán) provádí výslech metodami a postupem podle právních předpisů dožádaného státu, s výhradou jakékoli zvláštní metody nebo postupu, o které požádá dožadující orgán⁶⁷. <i>Více o výkonu Dožádání za použití audiovizuálního spojení viz pododdíl A2.1. Více konkrétně o přítomnosti (a případné účasti) stran, jejich zástupců a/nebo soudních úředníků prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části I viz pododdíl A2.5.</i>	Část I (Články 7, 8 a 9)

⁶⁷ Zasedání zvláštní komise pro praktické fungování úmluv HCCH o doručování, provádění důkazů a přístupu ke spravedlnosti v roce 2014 výslovně neprojednávalo přímé dokazování podle části I Úmluvy o provádění důkazů, tj. případy, kdy dožadující orgán požaduje, aby výslech provedl soudce dožadujícího státu jako zvláštní postup. To se liší od případu, kdy soudce provádí výslech jako jmenovaný komisionář podle části II.

	Situace	Články Úmluvy
Část II	Svědectví přijaté konzulem nebo komisionářem⁶⁸ Pokud konzul zastupující stát původu vykonávající své funkce ve státě vykonání nebo řádně jmenovaný komisionář používají audiovizuální spojení k výsledku osoby nacházející se ve státě vykonání. Audiovizuální spojení zřízené mezi: • místem, kde sídlí konzul (např. velvyslanectví nebo konzulát ve státě vykonání) nebo kde působí komisionář (např. soudní síň ve státě původu), a • místem, kde se nachází svědek ve státě vykonání (např. kancelář nebo soudní síň). Konzul nebo komisionář provádí výslech v souladu se svým vlastním právem a postupem, pokud to nezakazuje právo státu vykonání. Soudní úředník soudu původu (nebo jiná řádně jmenovaná osoba) jednáající jako komisionář podle článku 17, který se nachází v jedné smluvní straně, může osobu nacházející se v jiné smluvní straně vyslýchat prostřednictvím audiovizuálního spojení. <i>Více o provedení žádosti podle části II, která zahrnuje audiovizuální spojení, viz pododdíl A3.1 a násl. Více konkrétně o přítomnosti (a případné účasti) stran, jejich zástupců a/nebo soudních úředníků) prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části II viz pododdíl A3.4.</i>	Část II (Články 15, 16, 17 a 21)
Jiné smlouvy či vnitrostátní právo nebo praxe	Jiné metody dokazování (viz pododdíl A1.1) Smluvní strana může svým vnitrostátním právem nebo na základě praxe povolit i jiné způsoby provádění důkazů, než stanoví Úmluva o provádění důkazů. Úmluvou o provádění důkazů nejsou dotčeny jiné úmluvy, které obsahují ustanovení o provádění důkazů v cizině.	Ustanovení čl. 27 písm. c) a článek 32

⁶⁸ Podle článku 33 Úmluvy může smluvní strana zcela nebo zčásti vyloučit použití části II. Pro zobrazení prohlášení nebo výhrad učiněných konkrétní smluvní stranou viz tabulka statusu pro Úmluvu o provádění důkazů ve sloupci nazvaném „Res/D/N/DC“.

35. Jak je uvedeno výše, Úmluva usiluje o harmonickou spolupráci s jinými nástroji a vnitrostátním právem, jež poskytují příznivější a méně omezující pravidla mezinárodní soudní spolupráce při dokazování, včetně použití audiovizuálního spojení k výslechu svědků v zahraničí. V důsledku toho není Úmluvou dotčeno používání dvoustranných, regionálních nebo mnohostranných nástrojů (článek 32), jako je nařízení EU o dokazování, Iberoamerická úmluva o používání videokonferencí z roku 2010 a její dodatkový protokol nebo Transtasmánská dohoda z roku 2008, ani Úmluva nebrání smluvní straně, aby svým vnitrostátním právem nebo na základě praxe povolila na svém území dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení (čl. 27 písm. c).

A1.2 Přímé a nepřímé dokazování

- 8 Smluvní strany se neshodují na tom, zda je přímé dokazování podle části I Úmluvy povoleno. Orgány by měly před podáním Dožádání za tímto účelem ověřit, zda je v místě, kde se důkazy nacházejí, přímé dokazování povoleno.

Viz **profil země** příslušné smluvní strany.

- 9 Podle části II Úmluvy může komisionář provádět dokazování ve státě původu nebo ve státě vykonání za podmínek stanovených v uděleném povolení. Orgány by měly ověřit, zda stát vykonání vznesl výhradu podle článku 18 Úmluvy.

Pro zobrazení prohlášení nebo výhrad učiněných konkrétní smluvní stranou viz **tabulka statusu** Úmluvy o provádění důkazů ve sloupci nazvaném „Res/D/N/DC“.

- 10 Podle části II Úmluvy může konzul provádět dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení se svědky/znalci, kteří jsou ve vzdáleném místě ve státě vykonání, za podmínek stanovených v uděleném povolení. Orgány by měly ověřit, zda je to v příslušné smluvní straně možné.
- 11 Bez ohledu na to, zda se dokazování provádí přímo nebo nepřímo, mohou být strany a zástupci přítomni prostřednictvím audiovizuálního spojení.

36. S rostoucím využíváním audiovizuálního spojení a se snadností, se kterou lze provádět dokazování přes hranice, se v souvislosti s dokazováním v zahraničí objevily dvě různé praxe. Dokazování lze provádět „přímo“ nebo „nepřímo“ v závislosti na orgánu, který dokazování provádí⁶⁹. Není to jen rozdíl sémantický, ale i rozdíl, který má v praxi významné důsledky.
37. Stávající nástroje obecně umožňují využití audiovizuálního spojení k výslechu svědků v zahraničí dvěma způsoby, „přímo“ a „nepřímo“:
- a. orgán, před nímž řízení probíhá (nebo soudní úředník tohoto orgánu nebo zástupce), provádí výslech svědků prostřednictvím audiovizuálního spojení s povolením a pomocí orgánu státu, na jehož území se svědek nachází – v tomto smyslu se dokazování provádí prostřednictvím audiovizuálního spojení „přímo“⁷⁰, a
 - b. orgán státu, na jehož území se svědek nachází, provádí výslech svědků a umožňuje dožadujícímu soudu (jakož i stranám a/nebo jejich zástupcům), aby byli „přítomní“ výslechu a/nebo se jej účastnili (ale neprováděli jej) prostřednictvím audiovizuálního spojení – v tomto smyslu se dokazování provádí prostřednictvím audiovizuálního spojení „nepřímo“⁷¹.
38. Jak bylo uvedeno výše, Úmluva o provádění důkazů, která byla vypracována v době, kdy byla počítačová technologie a globální letecká doprava v dřívějších fázích vývoje a nepřímé dokazování bylo normou, pochopitelně nezmiňuje audiovizuální spojení ani možnost přímého dokazování podle části I. Její autoři navíc nemohli předpokládat, že podle části II budou dokazování nakonec provádět komisionáři fyzicky přítomní ve státě původu pomocí audiovizuálního spojení.
39. V tomto ohledu vyvstává otázka, zda Úmluva o provádění důkazů umožňuje přímé dokazování podle části I. Zatímco podle části II je přímé dokazování povoleno, je diskutabilní, zda by bylo povoleno podle části I Úmluvy. Z přísného výkladu článku 1 Úmluvy o provádění důkazů se nezdá, že by část I umožňovala přímé dokazování, neboť konkrétně odkazuje na žádost o získání důkazů od justičního orgánu smluvní strany adresovanou příslušnému orgánu jiné smluvní strany. V důsledku toho, zatímco některé smluvní strany umožňují přímé dokazování podle části I, jiné mohou být toho názoru, že její ustanovení jsou právní překážkou a že přímé dokazování proto přesahuje oblast působnosti části I Úmluvy.
40. Z profilů zemí je patrné, že státy, které odpověděly, jsou téměř rovnoměrně rozděleny, pokud jde o to, zda lze podle části I Úmluvy provádět přímé dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení. V tomto ohledu neexistuje žádný jasný trend. Stojí však za zmínku, že mnoho evropských států, jakož i Jihoafrická republika a Izrael jsou toho názoru, že přímé dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení může být podle části I možné, zatímco většina latinskoamerických a asijských států a Spojené státy americké mají opačný názor⁷².

⁶⁹ Další diskuse o rozlišování mezi přímým a nepřímým dokazováním podle jiných nástrojů viz Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (*citováno výše poznámka 16*), s. 6, 9–10.

⁷⁰ Tento přístup je přijat v Iberoamerické úmluvě o používání videokonferencí (zejména článek 5) a v čl. 17 odst. 4 nařízení EU o dokazování.

⁷¹ Nařízení EU o dokazování, články 10–12.

⁷² Viz odpovědi na část V ot. b) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*). Státy, které odpověděly a domnívají se, že přímé dokazování lze provést prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části I Úmluvy: Čína (ZAO Hongkong), Kypr, Estonsko, Finsko, Francie, Řecko, Izrael, Malta, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Singapur, Slovinsko, Jihoafrická republika, Švédsko, Spojené království (Anglie a Wales).

41. Jak je uvedeno výše v pododdíle A1.1 písm. b) ohledně používání audiovizuálního spojení podle vnitrostátního práva, jedna smluvní strana schválila právní předpisy, které umožňují přímé dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části I Úmluvy o provádění důkazů, neboť je toho názoru, že Úmluva tuto možnost nestanoví⁷³.
42. Podle části II provádí výslech svědků nebo znalců obvykle komisionář jmenovaný státem původu. V takových případech se má za to, že se dokazování provádí „přímo“. Jak bylo uvedeno výše, zvláštní komise souhlasila s tím, že komisionář může provádět dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení buď ze státu původu, nebo ze státu vykonání.
43. Kromě toho mohou v souvislosti s diplomatickými nebo konzulárními misemi existovat případy (např. u zeměpisně rozlehlých oblastí), v nichž by mohl konzul použít audiovizuálního spojení k výslechu svědka nacházejícího se na (vzdáleném) místě, které je nicméně stále ve státě vykonání.
44. Tabulka níže uvádí pro ilustraci možnosti dokazování podle Úmluvy o provádění důkazů:

	Postup	Články Úmluvy
Část I	Nepřímé dokazování (Přímé dokazování podle čl. 9 odst. 2 je dostupné pouze v některých smluvních stranách)	Část I (Ustanovení čl. 9 odst. 1 a 2)
Část II	Přímé dokazování Komisionáři mohou provádět dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení buď ze státu původu, nebo ze státu vykonání. Konzulové budou z povahy své funkce pravděpodobně setrvávat ve státě vykonání, odkud budou provádět dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení.	Část II (Články 15, 16 a 17)
Vnitrostátní právo nebo praxe	Přímé a nepřímé dokazování	Ustanovení čl. 27 písm. b) a c) a článek 32

Státy, které odpověděly a domnívají se, že přímé dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části I Úmluvy provést nelze: Bělorusko, Brazílie, Čína (ZAO Macao), Chorvatsko, Česká republika, Německo, Maďarsko, Lotyšsko, Litva, Mexiko, Korejská republika, Švýcarsko, Spojené státy, Venezuela.

⁷³ Francie (vyhláška č. 2017-892 ze dne 6. května 2017) (citováno výše poznámka 51).

45. Jak je uvedeno výše, ačkoli se zdá, že část I Úmluvy o provádění důkazů přímé dokazování neumožňuje, současným trendem v oblasti stávajících nástrojů týkajících se audiovizuálního spojení je toto spojení umožnit podle ustanovení podobných části I (pravděpodobně z důvodu zvýšené účinnosti), pokud jsou splněny konkrétní *právní záruky*. Mezi tyto právní záruky patří mimo jiné toto⁷⁴:
- žádost je podána písemně, obsahuje všechny nezbytné informace a je přijata příslušným orgánem,
 - žádost spadá do oblasti působnosti příslušné smlouvy,
 - žádost je technicky proveditelná,
 - žádost není v rozporu s vnitrostátním právem nebo se základními právními zásadami zúčastněných smluvních stran,
 - dokazování se provádí na dobrovolném základě bez použití donucovacích opatření.
46. Kromě toho Evropská unie zopakovala, že technologie videokonferencí poskytuje „nejúčinnější“⁷⁵ metodu, kterou lze provádět přímé dokazování, alespoň mezi jejími členskými státy. Navíc jeden stát, který odpověděl, ve svém profilu země uvedl, že v praxi je přímé dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení velmi běžné, fakticky normou, a to jak pro vnitrostátní, tak pro mezinárodní případy⁷⁶. Není však známo, jak často se přímé dokazování podle kterékoli z částí Úmluvy o provádění důkazů vlastně v praxi používá v jiných smluvních stranách⁷⁷.

⁷⁴ Článek 3 Iberoamerické úmluvy o používání videokonferencí a čl. 17 odst. 2 a 5 nařízení EU o dokazování.

⁷⁵ Evropská soudní síť pro občanské a obchodní věci (*citováno výše poznámka 5*), s. 6.

⁷⁶ Viz odpověď Portugalska na část II ot. b) z dotazníku pro profil země, (*citováno výše poznámka 12*).

⁷⁷ Viz Souhrn odpovědí (*citováno výše poznámka 4*), část V ot. b) a část VI ot. e).

A1.3 Právní omezení provádění důkazů

- 12 Dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení se obvykle omezuje na výsledky svědků nebo znalců.
- 13 Na výsledky svědků, který se provádí prostřednictvím audiovizuálního spojení, se obvykle vztahují stejná právní omezení, jako kdyby byly důkazy získány osobně. Orgány by měly nahlédnout do vnitrostátního práva příslušné smluvní strany, aby ověřily, zda nejsou uložena nějaká další omezení.
- 14 Orgány se vyzývají, aby poskytly informace o omezeních ve svých vnitrostátních právních předpisech týkajících se použití audiovizuálního spojení pro dokazování (např. tím, že taková ustanovení oznámí ve svém profilu země).

Viz **profil země** příslušné smluvní strany.

47. Na dokazování podle Úmluvy o provádění důkazů se může vztahovat několik právních omezení:
 - Podle části I musí být žádosti o zvláštní metodu nebo postup (jako je použití audiovizuálního spojení) vyhověno, pokud není neslučitelná s vnitrostátním právem dožádaného státu nebo pokud není její vykonání nemožné. Kromě toho může být požadováno předchozí povolení přítomnosti soudních úředníků dožadujícího státu, ať už se jedná o fyzickou přítomnost nebo o audiovizuální spojení.
 - Podle části II může být vyžadováno povolení pro provádění důkazů konzulem nebo komisionářem bez ohledu na to, zda by se dokazování provádělo prostřednictvím audiovizuálního spojení, či nikoli.
48. Ačkoli Úmluva poskytuje jasné pokyny k použití donucovacích opatření a donucování (uvedené v oddíle A2 pro část I a v oddíle A3 pro část II), mohou se pro některé smluvní strany tato donucovací opatření vztahovat pouze na donucení svědka, aby vypovídal, nikoli na donucení daného svědka, aby vypovídal konkrétně prostřednictvím audiovizuálního spojení.
49. Pokud byly tyto druhy omezení oznámeny, lze je nalézt v profilu země příslušné smluvní strany. Některé konkrétní příklady zahrnují jiné nástroje nebo dohody, které se odchylují od Úmluvy o provádění důkazů ve vztahu k použití audiovizuálního spojení (viz také články 28 a 32), veškeré lhůty nebo požadavky na oznámení vztahující se na použití audiovizuálního spojení, jakož i případná omezení týkající se dokazování, je-li použito audiovizuální spojení⁷⁸.

⁷⁸ Tato omezení se mohou týkat druhů důkazů, které lze získat prostřednictvím audiovizuálního spojení, osob, které mohou být vyslechnuty prostřednictvím audiovizuálního spojení, míst, kde lze provádět dokazování s použitím audiovizuálního spojení, nebo způsobu, jakým se nakládá s důkazy získanými prostřednictvím audiovizuálního spojení. Viz např. Souhrn odpovědí (*tamtéž*), část IV ot. b) a d).

50. Státy, které odpověděly, obvykle uplatňují na dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení stejná omezení, jaká by uplatňovaly, kdyby byly důkazy získány osobně. Pokud jde o osoby, které mohou být vyslýchány prostřednictvím audiovizuálního spojení, ty se obvykle omezují na svědky (tj. pojem svědek v nejširším smyslu, viz Slovníček pojmů). Další omezení zahrnují: věk (osoba mladší 18 let), osoby se zdravotním postižením, příbuzní do třetího stupně, manželé/manželky nebo partneři/partnerky, schopnost svědka hovořit jménem organizace nebo agentury atd.⁷⁹
51. Pokud jde o místo, kde lze dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení provádět, je třeba poznamenat, že ve většině států, které odpověděly, je tímto místem buď soudní síň, nebo prostory velvyslanectví či konzulátu, v závislosti na části Úmluvy, které se to týká⁸⁰. Kromě toho, jak je zmíněno v oddílech **B1** a **B4**, v profilech zemí mnoho států, které odpověděly, uvedlo, že tímto místem by měl být jednací sál v budově soudního orgánu⁸¹, a v některých případech to může být dokonce zvlášť určená místnost v soudní budově⁸².

Více o těchto záležitostech viz oddíly **A2** (část I), **A3** (část II) a **B4** níže.

⁷⁹ Viz Souhrn odpovědí (*tamtéž*), část IV ot. d).

⁸⁰ Viz Souhrn odpovědí (*tamtéž*), část IV ot. f).

⁸¹ Viz odpovědi Austrálie (většina států), Běloruska, Bulharska, Kypru, Finska, Francie, Řecka, Singapuru (jednací prostor musí být v soudní síni Nejvyššího soudu (pouze) v případě, že má při dokazování asistovat singapurský soudní úředník) a Jihoafrické republiky na část III ot. e) dotazníku pro profil země (*citováno výše* poznámka 12).

⁸² Viz např. odpovědi Číny (ZAO Hongkong – technologický soud sídlící na Vrchním soudu) a Malty (audiovizuální spojení lze nicméně uskutečnit také ve většině soudních síní pomocí přenosného zařízení pro audiovizuální spojení) na část III, ot. e) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

A2 POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ PODLE ČÁSTI I

A2.1 Dožádání

- 15 Dožádání mohou být vykonána prostřednictvím audiovizuálního spojení podle čl. 9 odst. 1 nebo čl. 9 odst. 2 Úmluvy.
- 16 Ustanovení čl. 9 odst. 1 stanoví standardní metodu nebo postup pro získání důkazů, například od svědka/znalce, který se nachází na (vzdáleném) místě na území dožádaného orgánu.
- 17 Rozhodnutí provést dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení jako zvláštní metody nebo postupu podle čl. 9 odst. 2 může mít dopad na náklady, a to i ve vztahu ke schopnosti požadovat náhradu.

Více o nákladech viz pododdíly **A2.11** (část I) a **A3.10** (část II).

- 52. Podle části I vydá justiční orgán dožadujícího státu Dožádání, v němž požádá ústřední orgán dožádaného státu, aby získal důkazy prostřednictvím vhodného justičního orgánu, tj. „nepřímého“ dokazování.
- 53. Příslušný justiční orgán v dožádaném státě (tj. dožádaný orgán) poté provede výslech metodami a postupem podle práva dožádaného státu (což může zahrnovat použití audiovizuálního spojení) podle čl. 9 odst. 1 Úmluvy. Alternativně může dožadující orgán požádat o zřízení audiovizuálního spojení jako zvláštní metody nebo postupu (čl. 9 odst. 2). Dožádaný orgán je tak povinen vyhovět, pokud není zřízení audiovizuálního spojení neslučitelné s vnitrostátním právem dožádaného státu nebo pokud není vykonání nemožné z důvodu jeho vnitrostátní praxe a postupu či z důvodu praktických obtíží⁸³.
- 54. Typická žádost o audiovizuální spojení podle části I pak vznikne, pokud si účastníci řízení, jejich zástupci a/nebo soudní úředníci dožadujícího orgánu nacházející se v dožadujícím státě přejí být prostřednictvím audiovizuálního spojení přítomni během přijímání svědeckv. Audiovizuální

⁸³

Pokud jde o náklady, viz čl. 14 odst. 1 a 2 Úmluvy o provádění důkazů:

„1) Z výkonu Dožádání nemůže vzniknout povinnost k náhradě poplatků nebo nákladů, bez ohledu na jejich povahu.

2) Dožádaný stát však může požadovat od dožadujícího státu náhradu odměn placených znalcům a tlumočnickům a nákladů spojených s použitím zvláštní formy vyžádané dožadujícím státem podle článku 9, odstavec 2. [...]“

Pokud jde o praktické obtíže, bylo konstatováno, že čl. 10 odst. 4 nařízení EU o dokazování umožňuje dotčeným soudům dohodnout se na poskytnutí nezbytného technického vybavení, pokud to sám dožádaný soud nemůže učinit. Viz: M. Torres, „Cross-Border Litigation: „Video-taking“ of evidence within EU Member States“ (Přeshraniční soudní spory: dokazování za pomoci audiovizuální techniky v členských státech EU), *Dispute Resolution International*, svazek 12(1), 2018, s. 76.

spojení by pak bylo zřízeno mezi místem v dožadujícím státě (např. prostory dožadujícího orgánu) a místem, kde se Dožádání provádí (např. soudní síň v dožádaném státě), nebo by obě místa byla propojena prostřednictvím virtuální konferenční místnosti. Zřízení audiovizuálního spojení je podmíněno povolením dožádaného orgánu, jakož i dostupností vybavení a technické podpory.

55. Ačkoli je méně běžný, může nastat alternativní scénář (např. v případě zeměpisně rozlehlých oblastí), kdy je svědek/znalec v dožádaném státě, ale v jiném místě vzdáleném od justičního orgánu pověřeného dokazováním. Příslušný orgán dožádaného státu si může přát provést výslech svědka/znalce prostřednictvím audiovizuálního spojení v souladu se svým vlastním vnitrostátním právem. Případně, pokud to není zamýšleno, může dožadující orgán požádat o zřízení audiovizuálního spojení jako zvláštní metody nebo postupu, aby se usnadnilo dokazování a minimalizovaly náklady, které dožádaný stát vynaloží při výkonu Dožádání. Pokud si přejí být přítomni také účastníci řízení, jejich zástupci a/nebo soudní úředníci dožadujícího orgánu, může to vyžadovat, aby bylo do vícebodového audiovizuálního spojení zahrnuto třetí místo, a podléhalo by to výše uvedeným požadavkům.
56. Možnost přímého dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části I (např. použití čl. 9 odst. 2 Úmluvy jako příslušného mechanismu) je kontroverzní, přičemž některé smluvní strany tuto formu dokazování povolují a jiné ji odmítají. V každém případě neexistuje v době, kdy je toto psáno, v tomto ohledu mezi smluvními stranami Úmluvy téměř žádná praxe.

Více o rozlišení mezi přímým a nepřímým dokazováním viz pododdíl A1.2 a příloha II.

*Další informace o různých situacích, které mohou v praxi nastat, viz **praktické příklady** v příloze III.*

57. S ohledem na výše uvedené se zdá, že technologie audiovizuálního spojení se používá hlavně podle části I, aby umožnila přítomnost a účast účastníků řízení, jejich zástupců a/nebo soudních úředníků při výkonu Dožádání. Ačkoli je to méně běžné, může se rovněž použít pro nepřímé dokazování, pokud se svědek nebo znalec nachází na vzdáleném místě v dožádaném státě.

A2.2 Obsah, forma a předávání Dožádání

18

Povolení provést audiovizuální spojení může být vyžádáno buď v samotném Dožádání, nebo následně neformálními komunikačními prostředky. Doporučuje se však upřesnit to v Dožádání. Rovněž se doporučuje, aby před formálním podáním Dožádání byl kontaktován ústřední orgán dožádaného státu, aby potvrdil, zda je možné audiovizuální spojení použít.

- 19 Orgány se vyzývají, aby pro podání Dožádání používaly vzor formuláře a aby, pokud je to možné a vhodné, využívaly k urychlení předávání Dožádání a/nebo dotazů elektronické prostředky⁸⁴.

58. Je důležité mít na paměti, že samotné audiovizuální spojení zůstává pouze prostředkem, kterým lze Dožádání provést. V důsledku toho musí být nejprve splněny formální požadavky na Dožádání, než bude možné vyhovět jakémukoli aspektu žádosti o použití audiovizuálního spojení.
59. Dožadující orgán se vyzývá, aby použil vzor formuláře pro podání Dožádání, který je k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH. Kromě standardních údajů o dané záležitosti a požadovaných důkazech by měly být v Dožádání upřesněny požadavky na audiovizuální spojení, včetně toho, zda jsou k dispozici a/nebo potřebné další pomoc, vybavení či zařízení (např. kamera na dokumenty, aby usnadnila přenos dokumentů mezi místy v reálném čase), v příslušných případech spolu s relevantními technickými podrobnostmi.
60. Dožádání může zahrnovat žádost o použití zvláštní metody nebo postupu (čl. 9 odst. 2 Úmluvy). Je-li použití audiovizuálního spojení požadováno jako zvláštní metoda nebo postup, měly by být informace týkající se tohoto použití zahrnuty do položky 13 vzoru formuláře.
61. Kromě toho by měly být v položkách 14 a 15 vzoru formuláře vyplněny příslušné informace, pokud si účastníci řízení, jejich zástupci a/nebo soudní úředníci dožadujícího orgánu nacházející se v dožadujícím státě přejí být přítomni (osobně nebo prostřednictvím audiovizuálního spojení) během přijímání svědectví. To je ještě důležitější, pokud mají v úmyslu být přítomni prostřednictvím audiovizuálního spojení, viz pododdíl A2.5.
62. Bez ohledu na to, zda je požadována zvláštní metoda nebo postup, se doporučuje, aby dožadující orgány zahrnuly do vzoru formuláře nepovinný formulář specifický pro audiovizuální spojení, aby se urychlilo vyřizování žádostí o audiovizuální spojení a předešlo se technickým problémům. Tento nepovinný formulář je uveden v **příloze IV** těchto pokynů a obsahuje následující informace:
- technické parametry zařízení pro audiovizuální spojení: značka, typ řídicí jednotky koncového bodu nebo vícebodové řídicí jednotky, typ sítě, adresa a/nebo název hostitele, typ použitého šifrování (viz také **část C**),
 - úplné kontaktní údaje technické kontaktní osoby (osob) (viz **oddíl B3**).

*Další informace o aspektech, které je třeba vzít v úvahu při přípravě a provádění jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení, viz **část B**.*

63. Dožádání musí být buď v jazyce orgánu dožádaného, aby je vykonal (nebo musí být opatřeno

⁸⁴

Další informace o formě Dožádání, včetně vzoru formuláře, naleznete v Příručce k provádění důkazů (citováno výše poznámka 29), bod 142 a násl.

překladem do tohoto jazyka), nebo v angličtině či francouzštině (pokud dožádaný stát nevznesl výhradu podle článku 33 Úmluvy).

64. Zvláštní komise na svém zasedání v roce 2014 vyzvala orgány, aby předávaly a přijímaly žádosti elektronickými prostředky s cílem usnadnit jejich rychlé provedení, jak je požadováno podle čl. 9 odst. 3 Úmluvy⁸⁵.

A2.3 Odpověď na Dožádání

20

Ústřední orgány by měly neprodleně potvrdit přijetí Dožádání a odpovědět na dotazy od dožadujících orgánů a/nebo zúčastněných stran (včetně dotazů ohledně použití audiovizuálního spojení).

65. Ačkoli neexistuje vzor formuláře pro potvrzení přijetí Dožádání, zvláštní komise uvítala postupy, kdy ústřední orgány neprodleně potvrdí přijetí Dožádání a urychleně odpoví na dotazy týkající se stavu vykonání při zachování dobré komunikace, a to i prostřednictvím elektronické pošty⁸⁶.
66. Neprodleně potvrdit přijetí a odpovědět na dotazy týkající se stavu jsou samozřejmě pouze dva příklady toho, co se považuje za osvědčené komunikační postupy. Rovněž by měla být podporována účinná a pokud možno přímá komunikace mezi dožadujícím orgánem a příslušným orgánem dožádaného státu (obecně ústředním orgánem), neboť by to mohlo usnadnit a v mnoha případech urychlit proces provádění, když jsou potřebná vyjasnění v důsledku rozdílů v právní terminologii a používání v různých jurisdikcích⁸⁷.
67. Orgány dožádaného státu jsou vybízeny k tomu, aby bez ohledu na výsledek přijímaly rozhodnutí týkající se přicházejících Dožádání co nejrychleji⁸⁸.
68. Při odpovědi na Dožádání týkající se použití audiovizuálního spojení je na dožádaném orgánu, aby určil čas a místo a upřesnil příslušné podmínky pro audiovizuální spojení. Je-li to možné, měly by být určeny po konzultaci s dožadujícím orgánem a po konečném rozhodnutí tomuto orgánu včas sděleny.

Další informace o aspektech, které je třeba vzít v úvahu při přípravě a provádění jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení, viz část B.

⁸⁵ Závěry a doporučení č. 39 ZK 2014.

⁸⁶ *Tamtéž*, Závěry a doporučení č. 9 a 10.

⁸⁷ Závěry a doporučení č. 44 ZK 2009 a Závěry a doporučení č. 9 ZK 2014. Viz také v evropském kontextu projekt „Handshake“, „D1b Recommended step-by-step protocol for cross-border videoconferencing in judicial use-cases“ (D1b Doporučený protokol v jednotlivých krocích pro použití přeshraničních videokonferencí v soudních případech), s. 16–17.

⁸⁸ Ačkoli Úmluva o provádění důkazů neukládá časový rámec, Evropská unie doporučuje v souvislosti s nařízením EU o dokazování ideální časový rámec pro přijetí rozhodnutí 1 až 2 týdny (a nejvýše 30 dní). Viz projekt „Handshake“ (*tamtéž.*), s. 14 a 16.

A2.4 Oznamování svědkům/znalcům a jiným subjektům nebo jejich předvolání

- 21 Postup oznamování svědkovi nebo jeho předvolání se může lišit v závislosti na tom, zda se dokazování provádí přímo nebo nepřímo. V řízeních podle části I je to obvykle dožádaný stát, který doručuje písemnosti nebo předvolává svědky či znalce.
- 22 Je-li vyžádáno přímé dokazování, doporučuje se, aby se dožadující orgány před podáním Dožádání ujistily, že je svědek ochoten vypovídat prostřednictvím audiovizuálního spojení.

- 69. V řízeních podle části I, která zahrnují použití audiovizuálního spojení, je podle článku 9 dožádaný orgán odpovědný za předvolání svědka/znalce v souladu se svými vlastními právními předpisy a postupy.
- 70. Z profilů zemí se zdá, že ve většině států, které odpověděly, neexistují žádná zvláštní pravidla, jež se mají používat v případech, kdy je svědku/znalci oznamováno, že má na rozdíl od osobní výpovědi vypovídat prostřednictvím audiovizuálního spojení, nebo je za tím účelem předvolán⁸⁹. To je obvykle případ, kdy se dokazování provádí nepřímo, tj. kdy je provádí dožádaný stát.
- 71. Přesto jedna smluvní strana požaduje, aby svědek souhlasil s vypovídáním prostřednictvím audiovizuálního spojení, což je požadavek obsažený v soudním příkazu, který je svědkovi doručen⁹⁰. V jiné smluvní straně je svědek nebo znalec předvolán prostým dopisem, pokud dožádaný soud nerozhodne, že je třeba použít konkrétní druh doručení⁹¹.
- 72. Je třeba poznamenat, že pokud je povoleno *přímé* dokazování podle části I, mohou se ve smluvních stranách uplatňovat odlišná pravidla. V takových případech by byl za doručení předvolání odpovědný dožadující stát (a nikoli dožádaný stát)⁹². Jiné státy, které odpověděly, navíc uvedly, že svědek nemůže být jejich soudy nucen k tomu, aby vypovídal přímo zahraničnímu soudu prostřednictvím audiovizuálního spojení (viz také pododdíl **A2.6** níže o donucovacích opatřeních a donucování)⁹³.

⁸⁹ Viz např. odpovědi Běloruska, Bulharska, Chorvatska, Kypru, České republiky, Estonska, Finska, Maďarska, Izraele, Lotyšska, Litvy, Malty, Norska, Polska, Rumunska, Singapuru, Slovinska, Jihoafrické republiky a Švédska na část IV, ot. h) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

⁹⁰ Viz odpověď Spojeného království (Anglie a Wales) na část IV ot. h) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

⁹¹ Viz odpověď Německa na část IV ot. h) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

⁹² Viz např. odpověď Francie na část IV ot. h) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

⁹³ Viz např. odpovědi Austrálie (jeden stát), Švýcarska a Spojených států na část IV ot. h) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

A2.5 Přítomnost při výkonu Dožádání a účast na něm

a. Přítomnost stran a/nebo jejich zástupců (článek 7)

- 23 Přítomnost stran a zástupců *prostřednictvím audiovizuálního spojení* podléhá povolení či zvláštní metodě nebo postupu podle čl. 9 odst. 2 Úmluvy.
- 24 Dožadující orgány by měly v Dožádání (v položkách 13 a 14 vzoru formuláře) uvést, zda se žádá o přítomnost stran a zástupců *prostřednictvím audiovizuálního spojení* a zda bude požadován křížový výsledek.
- 25 Aktivní účast stran a jejich zástupců na jednání *prostřednictvím audiovizuálního spojení* (tj. nikoli prostá přítomnost) je určena vnitrostátním právem dožádaného státu. Vnitrostátní právo může dožádanému soudu povolit, aby v tomto ohledu rozhodoval dle svého uvážení individuálně.

- 73. Úmluva stanoví, že účastníci řízení v dožadujícím státě a jejich zástupci mohou být přítomni při výkonu Dožádání.
- 74. Pokud si účastníci řízení a/nebo jejich zástupci přejí být přítomni při výkonu Dožádání *prostřednictvím audiovizuálního spojení*, měl by to dožadující orgán uvést v položkách 13 a 14 vzoru formuláře pro Dožádání. Ačkoli přítomnost účastníků řízení a/nebo jejich zástupců při výkonu žádosti je podle článku 7 Úmluvy právem, toto právo se nemusí nutně vztahovat na požadavek, aby dožádaný orgán zřídil audiovizuální spojení, které by tuto přítomnost usnadnilo. Proto je zřízení audiovizuálního spojení pro usnadnění této přítomnosti podmíněno buď povolením příslušného orgánu, nebo vyžádanou zvláštní metodou nebo postupem podle čl. 9 odst. 2. V druhém případě je dožádaný orgán povinen vyhovět, pokud by to nebylo neslučitelné s vnitrostátním právem dožádaného státu nebo pokud to není jednoduše nemožné z důvodu nedostatku vybavení nebo zařízení.

Více o otázkách týkajících se vybavení, zařízení a technické podpory viz oddíly B3, B4 a část C.

- 75. V profilech zemí většina států, které odpověděly, uvedla, že uplatňují stejná pravidla na přítomnost účastníků řízení a jejich zástupců bez ohledu na to, zda se fyzicky nacházejí na jednom

místě nebo jsou přítomni prostřednictvím audiovizuálního spojení⁹⁴. Aktivní účast stran a jejich zástupců na jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení (tj. nikoli prostá přítomnost) je v tomto případě určena vnitrostátním právem dožádaného státu. V některých státech, které odpověděly, zůstává povolení k aktivní účasti v souladu s vnitrostátním právem na uvážení a řízení předsedajícího úředníka odpovědného za výkon Dožádání⁹⁵. Za těchto okolností tedy rozsah, v jakém se mohou strany a jejich zástupci účastnit na jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení, určuje předsedající úředník individuálně.

76. Kromě toho je třeba poznamenat, že většina států, které odpověděly, umožňuje zástupcům nacházejícím se v dožadujícím státě křížový výslech svědka/znalce prostřednictvím audiovizuálního spojení⁹⁶. Některé však vyžadují, aby byl křížový výslech prostřednictvím audiovizuálního spojení v Dožádání výslovně uveden⁹⁷ a aby byly otázky vzneseny nepřímo prostřednictvím justičního orgánu⁹⁸. Některé jurisdikce sice neumožňují křížový výslech provedený zástupci dožadujícího státu, avšak jurisdikce v jednom státě, který odpověděl, uvedla, že křížový výslech může být povolen, je-li vykonávající osoba dožadujícího státu rovněž oprávněna vykonávat svou činnost na jeho území (tj. v dožádaném státě)⁹⁹.

b. Přítomnost soudních úředníků (článek 8)

26 Ověřit, zda dožádaný stát učinil prohlášení podle článku 8 Úmluvy.

*Pro zobrazení prohlášení nebo výhrad učiněných konkrétní smluvní stranou viz **tabulka statusu** Úmluvy o provádění důkazů ve sloupci nazvaném „Res/D/N/DC“.*

⁹⁴ Viz odpovědi Běloruska, Brazílie, Číny (ZAO Hongkong), Číny (ZAO Macao), Kypru, České republiky, Estonska, Finska, Francie, Německa, Řecka, Izraele, Lotyšska, Litvy, Maltu, Mexika, Polska, Portugalska, Rumunska, Singapuru, Slovinska, Jihoafrické republiky, Švédska, Spojeného království (Anglie a Walesu) a Venezuely na část V ot. e) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

⁹⁵ Viz např. odpovědi Austrálie (dvou států), Brazílie, Francie a Izraele na část V ot. e) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

⁹⁶ Viz odpovědi Brazílie, Číny (ZAO Hongkong), Kypru, Estonska, Finska, Francie, Řecka, Maďarska, Izraele, Koreje (Korejské republiky), Lotyšska, Litvy, Maltu, Portugalska, Rumunska, Singapuru, Slovinska, Jihoafrické republiky, Spojeného království (Anglie a Walesu), Venezuely na část V ot. f) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

⁹⁷ Viz např. odpověď Francie na část V ot. f) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

⁹⁸ Viz např. odpověď Brazílie na část V ot. f) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

⁹⁹ Odpověď Austrálie (Queensland) na část V ot. f) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

- 27 Neexistuje-li prohlášení, může být přítomnost soudních úředníků přesto možná v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí dožádaného státu.
- 28 Při žádosti o povolení od dožádaného státu by měly dožadující orgány jasně specifikovat, že se přítomnost soudních úředníků uskuteční prostřednictvím audiovizuálního spojení, a poskytnout příslušné technické specifikace vašeho zařízení pro audiovizuální spojení.
- 29 Aktivní účast soudních úředníků na jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení (tj. nikoli prostá přítomnost) je určena vnitrostátním právem dožádaného státu. Vnitrostátní právo může dožádanému soudu povolit, aby v tomto ohledu rozhodoval dle svého uvážení individuálně.

77. Zda mohou být při výkonu Dožádání přítomni soudní úředníci dožadujícího státu, a to i prostřednictvím audiovizuálního spojení, závisí na tom, zda dožádaný stát učinil prohlášení podle článku 8 Úmluvy, které tuto účast povoluje. Bylo-li takové prohlášení učiněno, může být požadováno předchozí povolení určeným příslušným orgánem.

*Pro zobrazení prohlášení nebo výhrad učiněných konkrétní smluvní stranou viz **tabulka statusu** Úmluvy o provádění důkazů ve sloupci nazvaném „Res/D/N/DC“.*

78. Je důležité si uvědomit, že pokud dožádaný stát neučinil prohlášení podle článku 8, může být přítomnost soudních úředníků přesto možná v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí dožádaného státu. Kromě toho se mohou dvě nebo více smluvních stran dohodnout na liberálnějším systému pro přítomnost soudních úředníků při výkonu Dožádání (čl. 28 písm. c), ačkoli toto ustanovení se v praxi používá jen zřídka, pokud vůbec).
79. I pokud mohou být soudní úředníci přítomni, skutečná aktivní účast na výslechu je jiná věc. Jak je uvedeno v článku 8, může být požadováno předchozí povolení příslušného orgánu a v některých případech může účast soudních úředníků dožadujícího státu podléhat platným soudním pravidlům a řízení předsedajícího úředníka¹⁰⁰.

100

Viz např. odpovědi Austrálie (dvou států), Brazílie a Francie na část V ot. g) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

A2.6 Donucovací opatření a donucování

30 Na rozdíl od běžných žádostí o soudní pomoc nemůže být svědek obecně nucen, aby vypovídal konkrétně za použití audiovizuálního spojení.

80. V souvislosti s donucovacími opatřeními a donucováním je důležité si uvědomit, že může být nutné rozlišovat mezi donucením svědka/znalce, aby vypovídal před soudem, a donucením svědka/znalce, aby vypovídal za použití konkrétního média (tj. prostřednictvím audiovizuálního spojení). V závislosti na rozsahu donucovacích opatření, která má dožádaný orgán k dispozici podle svého vnitrostátního práva, je tedy naprosto možné, že svědek/znalec může být donucen k tomu, aby před soudem vypovídal, ale nikoli k tomu, aby k takové výpovědi použil audiovizuální spojení.
81. Podle části I Úmluvy o provádění důkazů musí dožádaný orgán uplatňovat stejná donucovací opatření podle svého vnitrostátního práva, jaká by uplatnil v místním řízení (článek 10). Svědek se však může odvolávat na své právo odepřít výpověď v souladu s právem dožádaného státu (čl. 11 odst. 1 písm. a)) nebo dožadujícího státu (čl. 11 odst. 1 písm. b)), nebo je-li to stanoveno prohlášením dožádaného státu, s právem třetího státu (čl. 11 odst. 2).
82. Z profilů zemí se polovina států, které odpověděly, odvolala na své vnitrostátní právo, které opravňuje k tomu, aby byl svědek/znalec donucen dostavit se před soud, a to především v souvislosti s částí I¹⁰¹. Není však jasné, zda by svědek, který se dostaví před soud, mohl být donucen, aby vypovídal prostřednictvím audiovizuálního spojení.
83. Druhá polovina států, které odpověděly, naopak uvedla, že by svědka nebo znalce nebylo možno donutit k použití audiovizuálního spojení k výpovědi¹⁰². Konkrétně dva státy, které odpověděly, uvedly, že jejich vnitrostátní právo neuvažuje o použití donucování k přinucení svědka, aby vypovídal prostřednictvím audiovizuálního spojení¹⁰³. Jiný stát, který odpověděl, uvedl, že dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení podléhá podmínce, že svědek není k tomu, aby prostřednictvím audiovizuálního spojení vypovídal, donucován¹⁰⁴.
84. Jeden stát, který odpověděl, dále objasnil, že *pokud* se dokazování provádí přímo podle části I (jak je projednáno v pododdíle **A1.2** výše), měl by svědek vypovídat dobrovolně, protože v takových případech není k dispozici donucování, dokonce ani k donucení svědka, aby byl na jednání přítomen¹⁰⁵.

¹⁰¹ Odpovědi Austrálie (tři státy), Číny (ZAO Hongkong), Číny (ZAO Macao), Kypru, České republiky, Maďarska, Izraele, Koreje (Korejské republiky), Litvy, Mexika, Norska, Polska, Rumunska a Singapuru na část IV ot. g) dotazníku pro profil země. Některé z těchto států, které odpověděly, poskytly informace o donucování rovněž ve svých odpovědích na část IV ot. h) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁰² Odpovědi Austrálie (dva státy), Běloruska, Chorvatska, Estonska, Francie, Německa, Řecka, Malty, Portugalska, Slovinska, Jihoafrické republiky, Spojeného království (Anglie a Walesu), Spojených států a Venezuely na část IV ot. g) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁰³ Odpověď Chorvatska a Slovinska na část IV ot. g) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁰⁴ Odpověď Spojeného království (Anglie a Walesu) na část IV ot. e) a g) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁰⁵ Odpověď Francie na část IV, ot. g) dotazníku pro profil země (*tamtéž*), která odkazuje na článek 747-1 občanského soudního řádu Francie.

A2.7 Příklad / místopřísežné prohlášení

- 31 Vykonávání přísah či místopřísežných prohlášení se může lišit v závislosti na tom, zda se dokazování provádí přímo nebo nepřímo. Podle čl. 9 odst. 2 Úmluvy může být požadována konkrétní forma přísahy nebo místopřísežného prohlášení.
- 32 Orgány by měly ověřit příslušné požadavky vnitrostátního práva dožádaného státu, dožadujícího státu nebo obou, aby zajistily přípustnost veškerých předložených důkazů.

85. Jak je uvedeno výše, při výkonu žádosti o nepřímé dokazování podle části I Úmluvy o provádění důkazů, který využívá audiovizuální spojení, se použije právo dožádaného státu (čl. 9 odst. 1), a to i na vykonávání přísah nebo místopřísežných prohlášení. Dožadující orgán však může požádat o konkrétní formu přísahy nebo místopřísežného prohlášení (čl. 3 písm. h) jako o zvláštní metodu nebo postup (čl. 9 odst. 2). Dožádaný orgán může rovněž chtít vysvětlit svědkovi způsob vykonávání přísahy nebo místopřísežného prohlášení.
86. Pokud se naopak dokazování provádí přímo podle části I (jak je projednáno v pododdíle **A1.2** výše a pokud je to v dožádaném státě povoleno), je to obvykle dožadující stát, který přijímá přísahu nebo místopřísežné prohlášení¹⁰⁶. Uživatelé by však měli mít na paměti, že vykonávání zahraničních přísah a místopřísežných prohlášení může být považováno za porušení suverenity dožádaného státu¹⁰⁷. O objasnění týkající se tohoto bodu by měl být požádán dotčený příslušný orgán.

*Další informace o přísahách a místopřísežných prohlášeních viz **profil země** příslušné smluvní strany.*

¹⁰⁶ Odpověď Portugalska na část II ot. a) a b) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁰⁷ Například podle švýcarského federálního úřadu pro justici „jednání zahraničního soudce nebo osoby jím jmenované nebo – jak povoluje systém obyčejového práva – zástupců stran, kteří přicházejí do Švýcarska s cílem provádět právní postupy, vždy představuje úřední akt, který může být prováděn pouze v souladu s pravidly týkajícími se soudní pomoci. Není-li tomu tak, považuje se to za porušení švýcarské suverenity bez ohledu na to, zda jsou osoby dotčené těmito právními postupy ochotny spolupracovat, či nikoli“: *Guidelines on International Judicial Assistance in Civil Matters* (Pokyny k mezinárodní soudní pomoci v občanskoprávních věcech), 3. vydání, Bern, leden 2013, s. 20, k dispozici na této adrese: < <http://www.rhf.admin.ch> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020]. Viz také: M. Davies (*citováno výše* poznámka 15), s. 217–218.

A2.8 Identifikace svědka/znalce a jiných subjektů

- 33 Identifikace svědka/znalce se může lišit v závislosti na jurisdikci.
- 34 Má-li dožadující stát identifikovat svědka/znalce, mohou být vzhledem k použití technologie audiovizuálního spojení v řízení a ke vzdálenosti mezi dožadujícím orgánem a svědkem požadovány přísnější postupy.

- 87. Podobně jako v soudním řízení, v němž se dokazování provádí osobně, bude svědek/znalec obvykle požádán o předložení platného dokladu totožnosti (ID) pro účely identifikace v řízení pomocí audiovizuálního spojení¹⁰⁸. V některých jurisdikcích postačí vykonaná přísaha nebo místopřísežné prohlášení¹⁰⁹. Podle čl. 9 odst. 1 Úmluvy musí být tyto postupy určeny podle vnitrostátního práva dožádaného státu, není-li požadováno jinak prostřednictvím zvláštní metody nebo postupu podle čl. 9 odst. 2.
- 88. V případě nepřímého dokazování by identifikaci svědka prováděl dožádaný stát. Naproti tomu v případě přímého dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení může identifikaci svědka provést dožádaný stát a/nebo dožadující stát. V druhém případě však mohou být požadovány přísnější postupy pro ověření totožnosti svědka/znalce. V praxi by byl příhodný způsob požádat svědka/znalce, aby dožadujícímu soudnímu úředníkovi ukázal svůj průkaz totožnosti prostřednictvím videokamery. K tomuto účelu lze použít také kameru na dokumenty¹¹⁰.
- 89. Totožnost všech ostatních účastníků řízení, kteří jsou přítomni fyzicky nebo prostřednictvím audiovizuálního spojení, bude pravděpodobně také muset být náležitě ověřena. To opět podléhá požadavkům práva dožádaného státu, pokud to není požadováno jako zvláštní metoda nebo postup. Účastníci jsou jako takoví sami odpovědní za zajištění své schopnosti dodržovat všechny příslušné právní předpisy nebo postupy platné v dožádaném státě pro identifikaci¹¹¹.

¹⁰⁸ Viz např. odpovědi Běloruska, Číny (ZAO Hongkong), Kypru, České republiky, Francie, Německa, Maďarska, Izraele, Koreje (Korejské republiky), Litvy, Malty, Mexika, Norska, Polska, Portugalska, Singapur, Slovinska, Jihoafrické republiky a Venezuely na část VII ot. j) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

¹⁰⁹ Viz např. odpovědi Austrálie (dva státy), Chorvatska, Rumunska, Spojeného království (Anglie a Walesu) na část VII ot. j) dotazníku pro profil země (tamtéž). V Indii vyžadoval Vrchní soud státu Karnáta ve věci *Twentieth Century Fox Film Corporation v. NRI Film Production Associates Ltd* AIR 2003 SC KANT 148 další dokumentaci ke zjištění totožnosti svědka ve formě „identifikačního místopřísežného prohlášení“.

¹¹⁰ Odpověď Maďarska na část VII ot. h) a j) dotazníku pro profil země (tamtéž).

¹¹¹ Viz projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 87), s. 18.

A2.9 Trestněprávní předpisy

- 35 Vypovídání prostřednictvím audiovizuálního spojení je obvykle dobrovolné povahy, i když porušení přísahy a pohrdání soudem mohou být sankcionovány.
- 36 V některých případech může provádění trestněprávních předpisů obou (nebo více) jurisdikcí vést k překrývání nebo mezeře soudní příslušnosti.

- 90. Autoři Úmluvy učinili vědomé rozhodnutí vyloučit všechny odkazy na trestní věci související s dokazováním, zejména na *pohrdání soudem* (tj. odmítnutí vypovídat nebo narušování řízení) a *porušení přísahy* (např. křivá výpověď). Autoři zároveň konstatovali, že tyto věci mohou zahrnovat překrývání soudní příslušnosti mezi dožadujícím státem a dožádaným státem, přičemž osoba podávající výpověď by podléhala trestněprávním předpisům obou jurisdikcí¹¹².
- 91. Například svědek by byl obecně vázán přísahou podle právních předpisů dožádaného státu. V souladu s tím by podléhal občanskoprávním sankcím nebo stíhání v tomto státě. Jsou-li konkrétní přísaha nebo místopřísežné prohlášení použity jako zvláštní metoda nebo postup a svědek spáchá porušení přísahy nebo pohrdá soudem, je třeba zvážit, zda by svědek mohl být sankcionován nebo stíhán podle právních předpisů dožadujícího státu. Stejně tak je možné, že by se neuplatnily trestněprávní předpisy ani dožádaného, ani dožadujícího státu, nebo že by ani jeden z nich neměl jurisdikci stíhat dotyčného svědka, čímž by došlo k jurisdikční mezeře.
- 92. Řešením případných překrývajících se použití různých trestněprávních předpisů či jurisdikčních mezer mezi nimi se Úmluva o provádění důkazů nezabývá. Místo toho je to ponecháno na ujednáních mezi státy (např. na základě dohod o vzájemné právní pomoci v trestních věcech)¹¹³, vnitrostátním právu¹¹⁴ nebo obecných zásadách mezinárodního práva veřejného. Je proto vhodné, aby byl svědek/znalec před jednáním řádně informován o důsledcích podání výpovědi, která je nepravdivá nebo zavádějící¹¹⁵.

¹¹² Viz důvodová zpráva, body 256–257.

¹¹³ Viz např. *Úmluva ze dne 29. května 2000 o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie*, Úř. věst. C 197/1, čl. 10 odst. 8. Viz také *Trans-Tasman Proceedings Act 2010* (Cth), oddíl 61, což je příslušný australský právní předpis provádějící Transtasmánskou dohodu z roku 2008 (citováno výše poznámka 60). Toto ustanovení určuje jurisdikci pro pohrdání soudem u osob v Austrálii, které se vzdáleně účastní řízení před novozélandským soudem.

¹¹⁴ Některé státy v Austrálii mají například právní předpisy, které se konkrétně zabývají překrýváním jurisdikcí vyplývajícím z použití technologie audiovizuálního spojení při dokazování. Viz např. *Evidence (Miscellaneous Provisions) Act* (zákon o provádění důkazů (různá ustanovení) z roku 1958 (Victoria), oddíl 42W; *Evidence (Audio and Audio Visual Links) Act* (zákon o provádění důkazů (audiospojením a audiovizuálním spojením) z roku 1998 (Nový Jižní Wales), oddíl 5C).

¹¹⁵ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 111). Viz také odpovědi Austrálie (jednoho státu), České republiky a Venezuely na část V ot. d) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12). V praxi se některé soudy pragmaticky rozhodly jednoduše ignorovat důkazy nebo jim nevěřit, když nejsou schopny sankcionovat svědka, který se dopustil porušení přísahy, když vypovídal prostřednictvím audiovizuálního spojení. Viz např. Nejvyšší soud Indie ve věci *State of Maharashtra v. Dr. Praful B Desai* AIR 2003 SC KANT 148.

A2.10 Osvobození a jiné záruky

- 37 Svědek/znalec se může dovolávat osvobození podle článku 11 Úmluvy.
- 38 Avšak vzhledem k tomu, že dokazování pomocí audiovizuálního spojení je v mnoha případech dobrovolné, svědek/znalec není povinen používat k výpovědi konkrétně audiovizuální spojení a může to odmítnout, aniž by se musel dovolávat jakéhokoli osvobození nebo zákazu.

93. V případech, kdy je svědek donucen vypovídat prostřednictvím audiovizuálního spojení, nebo v případech, kdy existuje skutečnost nebo sdělení, které svědek/znalec dobrovolně poskytující výpověď nemůže zveřejnit, lze na základě článku 11 Úmluvy uplatnit osvobození nebo zákaz, pokud se předpokládají podle:
- 1) práva dožádaného státu (čl. 11 odst. 1 písm. a));
 - 2) práva dožadujícího státu, pokud byly osvobození nebo zákaz stanoveny v Dožádání nebo byly na žádost dožádaného orgánu dožadujícím orgánem jinak potvrzeny (čl. 11 odst. 1 písm. b); nebo
 - 3) práva třetího státu za daných podmínek (čl. 11 odst. 2).
94. Zatímco osvobození lze obecně uplatňovat stejně, jako by se uplatňovala u tradičnějších žádostí o dokazování, použití audiovizuálního spojení může vést ke složitějším zárukám. Mohou zahrnovat mimo jiné ochranná opatření k zajištění bezpečnosti svědka/znalce na jiném místě¹¹⁶, právo na právní zastoupení a možnost důvěrně se s tímto právním zástupcem radit¹¹⁷, právo na náhradu cestovních nákladů / nákladů na ubytování a ztráty příjmů¹¹⁸, jakož i poskytování tlumočení. Mnoho z těchto otázek lze vyřešit při zařizování audiovizuálního spojení.

Další informace o aspektech, které je třeba vzít v úvahu při přípravě a provádění jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení, viz část B.

¹¹⁶ Včetně např. zajištění toho, aby svědek/znalec „nedostával instrukce od jiných účastníků“: projekt „Handshake“ (tamtéž).

¹¹⁷ V některých právních systémech není nutné, aby byl svědkovi při dokazování nápomocen advokát. Viz odpovědi Malty a Mexika na část V ot. d) dotazníku pro profil země, (citováno výše poznámka 12).

¹¹⁸ Viz článek 26 Úmluvy o provádění důkazů. Viz též odpovědi Rumunska a Slovinska na část V ot. d) dotazníku pro profil země (tamtéž).

A2.11 Náklady

39 Použití audiovizuálního spojení při výkonu Dožádání může vést k nákladům podle čl. 14 odst. 2.

40 Před podáním žádosti o použití audiovizuálního spojení při výkonu Dožádání ověřte, zda mohou být náklady vynaloženy jak v dožadujícím státě, tak v dožádaném státě, a kdo by byl za hrazení těchto nákladů odpovědný.

Viz **profil země** příslušné smluvní strany.

95. Vzhledem k tomu, že náklady spojené se současnými technologiemi audiovizuálního spojení mohou být vysoké¹¹⁹, je otázka nákladů možná v souvislosti s používáním audiovizuálního spojení citlivější, než je tomu v jiných případech podle Úmluvy.
96. Dožádaný orgán obecně vykoná Dožádání bez jakékoli náhrady poplatků nebo nákladů jakékoli povahy (čl. 14 odst. 1). Strany, jejich zástupci a/nebo soudci dožadujícího orgánu nesou své vlastní náklady na to, že jsou při výkonu přítomni.
97. Je-li audiovizuální spojení požadováno jako zvláštní metoda nebo postup podle čl. 9 odst. 2, může dožádaný orgán požadovat náhradu nákladů vzniklých použitím audiovizuálního spojení, včetně poplatků za přenos a poplatků za pronájem zařízení a technickou podporu (čl. 14 odst. 2).
98. Žadatelé by rovněž měli mít na paměti, že i když použití audiovizuálního spojení není výslovně požadováno jako zvláštní metoda nebo postup podle článku 9, je možné, že orgán dožádaného státu může přesto žádost za takovou považovat, a může proto požadovat náhradu alespoň některých nákladů.
99. Další náklady spojené s dokazováním prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části I mohou zahrnovat: rezervační poplatky a hodinovou sazbu za používání zařízení pro audiovizuální spojení, komunikační poplatky, např. za používání internetu nebo telefonu, poplatky za techniky a externí poskytovatele služeb audiovizuálního spojení, poplatky za tlumočení, soudní poplatky (včetně poplatků za pronájem soudní síně se zařízeními pro audiovizuální spojení a za použití soudního vykonavatele k doručování předvolání) a mzdy zaměstnanců (např. platby za přesčasy při udržování audiovizuálního spojení mimo pracovní dobu)¹²⁰. Některé státy, které odpověděly, oznámily, že za použití audiovizuálního spojení se účtuje paušální poplatek¹²¹, zatímco jiné budou účtovat individuálně v závislosti na okolnostech a zdrojích, které by takové použití vyžadovalo¹²².

¹¹⁹ R. A. Williams (citováno výše poznámka 1), s. 21.

¹²⁰ Viz Souhrn odpovědí (citováno výše poznámka 4), část VII ot. m).

¹²¹ Viz např. odpovědi Austrálie (jeden stát), Maďarska (pro audiovizuální spojení mimo Budapešť) a Malty na část VII ot. m) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

¹²² Viz např. odpověď Brazílie na část VII ot. m) dotazníku pro profil země (tamtéž).

100. V konečném důsledku platí, že i když je Úmluva obecně ohledně nákladů celkem jasná, mlčí o konkrétním způsobu (způsobech), jak mají být tyto náklady uhrazeny. Praxe ukazuje, že dožadující orgán je obvykle odpovědný za úhradu nákladů vzniklých použitím audiovizuálního spojení podle části I (včetně tlumočení) a že upřednostňovanou metodou platby je elektronický převod¹²³.

¹²³Viz Souhrn odpovědí (*citováno výše poznámka 4*), část VII ot. n), o) a p).

A3 POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ PODLE ČÁSTI II

A3.1 Konzulové a komisionáři

- 41 Je třeba podotknout, že smluvní strany mohou na základě prohlášení podle článku 33 zcela nebo zčásti vyloučit použití části II. Orgány by měly ověřit, zda příslušná smluvní strana takové prohlášení učinila¹²⁴.

*Pro zobrazení prohlášení nebo výhrad učiněných konkrétní smluvní stranou viz **tabulka statusu** Úmluvy o provádění důkazů ve sloupci nazvaném „Res/D/N/DC“.*

- 42 Nejběžnějším scénářem podle části II je situace, kdy komisionář, který se nachází ve státě původu, provádí prostřednictvím audiovizuálního spojení dokazování ve státě vykonání.
- 43 Je-li to prakticky možné, mohou být strany, jejich zástupci a/nebo soudní úředníci ve státě původu prostřednictvím audiovizuálního spojení přítomni během dokazování prováděného komisionářem nebo konzulem a/nebo se mohou účastnit na výslechu svědka. Tato přítomnost a účast budou povoleny, pokud nejsou neslučitelné s právem státu vykonání, a budou přesto podléhat všem podmínkám stanoveným při udělení povolení.

101. Podle části II může konzul nebo osoba pro tento účel řádně jmenovaná do funkce komisionáře, s výhradou souhlasu státu vykonání, provádět dokazování ve státě vykonání, tj. „přímé“ dokazování.
102. Prvním (a nejběžnějším) scénářem je, že se zřídí audiovizuální spojení mezi místem ve státě původu, kde se nachází komisionář, a místem ve státě vykonání, kde je podáváno svědectví. Zvláštní komise tuto možnost výslovně uznala a poznamenala, že článek 17 nebrání soudním úředníkům soudu původu (ani jiné řádně jmenované osobě), kteří se nacházejí v jedné smluvní straně, aby prostřednictvím audiovizuálního spojení vyslýchali osobu nacházející se v jiné smluvní straně¹²⁵.

¹²⁴ Podle čl. 33 odst. 3 Úmluvy může „každý jiný stát [...] dotčený“ (např. stát vykonání vůči státu původu) uplatňovat reciprocitu. Proto se doporučuje ověřit, zda stát původu i stát vykonání vznesly námitky proti příslušnému ustanovení části II.

¹²⁵ Závěry a doporučení č. 20 ZK 2014.

103. Jiné alternativní scénáře mohou zahrnovat kupříkladu případy (např. v zeměpisně rozlehlých oblastech), kdy by mohl konzul nebo komisionář využít audiovizuální spojení k výsledku svědka nacházejícího se na (vzdáleném) místě, které je nicméně stále ve státě vykonání. V některých ojedinělých případech by bylo možné předpokládat jiný (byť nepravděpodobný) scénář, v němž se konzul nebo komisionář nenachází ve státě původu ani ve státě vykonání, ale ve třetím státě, a je pověřen vyslechnutím výpovědi svědka/znalce fyzicky se nacházejícího ve státě vykonání (např. v případě, že se diplomatická mise státu původu akreditovaná ve státě vykonání nachází ve třetím státě, viz bod 104). Pravděpodobně by ve většině takových případů konzul nebo komisionář za účelem dokazování cestoval, ale je možné, že v některých případech by důkazy mohly být získány prostřednictvím audiovizuálního spojení.
104. V případě konzula by tato situace byla teoreticky možná, protože podle článku 15 může konzul provádět dokazování „na území jiného státu a v obvodu, kde vykonává své funkce“. Proto by to, zdá se, ve spojení s článkem 7 *Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích*, který povoluje výkon konzulárních funkcí z úřadu v jiném státě, umožňovalo konzulovi provádět dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení z konzulárního úřadu svého vysílajícího státu, který se nenachází ve státě vykonání ale v jiné smluvní straně Úmluvy o provádění důkazů¹²⁶.
105. Audiovizuální spojení lze rovněž použít k usnadnění přítomnosti a účasti stran nebo zástupců a soudních úředníků nacházejících se ve státě původu při dokazování prováděném konzulem nebo komisionářem ve státě vykonání. Pokud stát vykonání nevydá prohlášení, že povolení není požadováno, podléhá tato přítomnost nebo účast všem podmínkám stanoveným při udělení povolení.

Více o dostavení se, přítomnosti a účasti viz pododdlíl A3.4.

*Další informace o různých situacích, které mohou v praxi nastat, viz **praktické příklady** v příloze III.*

106. Aby mohl konzul nebo komisionář vyslechnout svědka/znalce prostřednictvím audiovizuálního spojení, musí být podle Úmluvy splněna řada podmínek. Stát vykonání nesmí vyloučit (podle článku 33) použití příslušného článku (příslušných článků) části II. Kromě toho musí být osoba buď konzulem akreditovaným státem vykonání (čl. 15 odst. 1 a čl. 16 odst. 1), nebo musí být řádně jmenovaným komisionářem (čl. 17 odst. 1). V případech, kdy je požadováno předchozí povolení, musí konzul nebo komisionář dodržovat veškeré podmínky stanovené příslušným orgánem při udělení povolení.
107. Jmenování komisionáře obvykle provádí soud původu, ale může jej v závislosti na příslušných právních ustanoveních jmenovat také orgán státu vykonání. Úmluva však nestanoví, aby stát vykonání podmiňoval jmenování komisionáře provedené státem původu. Existují také zvláštní požadavky týkající se povolení od státu vykonání, které jsou podrobně popsány v pododdlíle A3.2. A konečně, použití audiovizuálního spojení musí být výslovně nebo implicitně stanoveno právem státu původu a nesmí být zakázáno právem státu vykonání (čl. 21 písm. d).

¹²⁶

Článek 7 *Vídeňské úmluvy ze dne 24. dubna 1963 o konzulárních stycích* uvádí, že „vysílající stát může po uvědomění států, jichž se to týká, pověřit konzulární úřad v určitém státě výkonem konzulárních funkcí v jiném státě, pokud některý z dotčených států proti tomu výslovně nevznesl námitky“.

108. Výslech svědka/znalce podle části II se provádí v souladu s právem a postupem státu původu, pokud to stát vykonání nezakazuje. Vzhledem k tomu, že dokazování podle části II nezahrnuje (nutně) orgány státu vykonání (s výjimkou poskytnutí požadovaných povolení nebo poskytnutí pomoci při získávání důkazů donucováním), mohl by být komisionář v takových případech odpovědný za uspořádání audiovizuálního spojení na obou místech. Některé smluvní strany v tomto ohledu dokazování prováděné konzuly nebo komisionáři podmínily prostřednictvím prohlášení, jež požaduje, aby orgány státu vykonání měly nad dokazováním větší kontrolu¹²⁷.

*Další informace o aspektech, které je třeba vzít v úvahu při přípravě a provádění jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení, viz **část B**.*

A3.2 Potřeba povolení od státu vykonání

44 Podle článku 15 Úmluvy se povolení *nevyžaduje*, pokud smluvní strana neučinila prohlášení. Orgány by měly ověřit, zda stát vykonání učinil prohlášení podle tohoto článku¹²⁸.

45 Podle článků 16 a 17 Úmluvy se povolení *vyžaduje*, pokud smluvní strana neučinila prohlášení, že dokazování lze provádět bez předchozího povolení. Orgány by měly ověřit, zda stát vykonání učinil prohlášení podle těchto článků¹²⁹.

*Pro zobrazení prohlášení nebo výhrad učiněných konkrétní smluvní stranou viz **tabulka statusu** Úmluvy o provádění důkazů ve sloupci nazvaném „Res/D/N/DC“.*

¹²⁷ Viz např. prohlášení Francie a Německa, která jsou k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH v části „Updated list of Contracting Parties“ (Aktualizovaný seznam smluvních stran).

¹²⁸ Viz též výše poznámka 124 týkající se reciprocity.

¹²⁹ *Tamtéž.*

- 46 V žádosti o povolení by mělo být uvedeno, že se dokazování bude provádět prostřednictvím audiovizuálního spojení a zda je od státu vykonání požadována nějaká konkrétní pomoc. K tomuto účelu lze použít vzor formuláře.
- 47 Konzulové a komisionáři musí dodržovat podmínky, které stanoví stát vykonání při udělení svého povolení.

109. Podle článku 15 Úmluvy o provádění důkazů může konzul bez použití donucení vyslechnout svědka/znalce, který je státním příslušníkem státu, jež konzul zastupuje (vysílající stát), má-li dokazování provádět konzul, který jedná v oblasti, v níž vykonává své funkce. Ustanovení čl. 15 odst. 2 za tímto účelem vyžaduje, aby konzul požádal o povolení státu vykonání, avšak pouze tehdy, pokud dotyčná smluvní strana učinila v tomto smyslu prohlášení. Má-li konzul získat důkazy od státního příslušníka jiného státu, použije se článek 16.
110. Konzul (podle článku 16) nebo osoba řádně jmenovaná do funkce komisionáře (podle článku 17) mohou bez použití donucení provádět dokazování pouze v případě, že příslušný orgán určený státem vykonání udělí své povolení, a to buď obecně, nebo v konkrétním případě (čl. 16 odst. 1 písm. a) a čl. 17 odst. 1 písm. a)). To platí, pokud dotyčný stát vykonání neučinil prohlášení, že lze provádět dokazování bez předchozího povolení (čl. 16 odst. 2 a čl. 17 odst. 2). Konzul nebo komisionář musí rovněž dodržovat veškeré podmínky stanovené příslušným orgánem v jeho povolení (čl. 16 odst. 1 písm. b) a čl. 17 odst. 1 písm. b)).
111. Jak je uvedeno v Příručce k provádění důkazů, Úmluva neupřesňuje, kdo o povolení žádá; v praxi o povolení často žádá soud původu nebo velvyslanectví či konzulát státu původu¹³⁰. Ačkoli neexistuje vzor formuláře pro žádost o povolení podle části II (jelikož to zůstává záležitostí státu vykonání), někteří odborníci se domnívají, že vzor formuláře pro Dožádání podle části I může být při žádosti o povolení provádět dokazování podle části II užitečný. V takových případech by měl být vzor formuláře odpovídajícím způsobem upraven¹³¹. Důležité je, že v žádosti o povolení by mělo být uvedeno, že se dokazování bude provádět prostřednictvím audiovizuálního spojení a zda bude od státu vykonání požadována nějaká pomoc.

Další informace o druzích možné pomoci, včetně testování vybavení před jednáním a rezervace vhodných zařízení, viz část B spolu s profilem země příslušné smluvní strany.

¹³⁰ Příručka k provádění důkazů (citováno výše poznámka 29), bod 380.

¹³¹ Tamtéž, příloha 4, „Guidelines for completing the Model Form“ (Pokyny k vyplnění vzorového formuláře).

112. Jak je uvedeno výše, v případech, kdy je požadováno předchozí povolení, musí konzul nebo komisionář dodržovat veškeré podmínky stanovené příslušným orgánem při udělení povolení, což zahrnuje požadavky na obsah a formu. Stát vykonání může například požadovat jako podmínku pro udělení povolení, aby bylo audiovizuální spojení připraveno určitým způsobem (např. aby je zajistila konkrétní osoba, aby bylo použito určité místo, aby bylo použito určité zařízení nebo technická podpora či aby byli přítomni konkrétní pracovníci, například úředníci státu vykonání).

A3.3 Oznámení svědkovi

48

Kromě požadavků stanovených v čl. 21 písm. b) a c) Úmluvy je důležité, aby konzul nebo komisionář oznámil svědkovi, že se dokazování bude provádět prostřednictvím audiovizuálního spojení.

113. Po získání nezbytných povolení informuje konzul nebo komisionář svědka písemně a požádá ho, aby v určitou dobu a na určitém místě vypovídal.
114. Kromě informování svědka o tom, že se dokazování bude provádět prostřednictvím audiovizuálního spojení a zda budou prostřednictvím audiovizuálního spojení přítomni účastníci řízení, zástupci nebo soudní úředníci, musí tato žádost:
- (1) být vyhotovena v jazyce státu vykonání nebo být opatřena překladem do tohoto jazyka (čl. 21 písm. b), není-li příjemce státním příslušníkem státu původu, a
 - (2) informovat příjemce, že může být právně zastoupen, a pokud stát vykonání nepodal prohlášení podle článku 18, že není povinen se dostavit ani vypovídat (čl. 21 písm. c)).
115. Jak je uvedeno v Příručce k provádění důkazů, v praxi je svědek často kontaktován stranou, která žádá o provedení dokazování, před zapojením nebo jmenováním konzula nebo komisionáře, aby zjistila, zda je svědek ochoten vypovídat¹³². V takových případech je nanejvýš důležité, aby si byl svědek vědom toho, že dokazování bude prováděno prostřednictvím audiovizuálního spojení.

¹³²

Tamtéž, bod 388.

A3.4 Dostavení se, přítomnost a účast stran, jejich zástupců a/nebo soudních úředníků

- 49 Není-li to v rozporu s právem státu vykonání, měla by se přítomnost a aktivní účast stran, jejich zástupců a soudních úředníků prostřednictvím audiovizuálního spojení řídit stejnými pravidly, jako kdyby bylo dokazování prováděno osobně ve státě původu.
- 50 Soudní úředníci soudu původu mohou být jmenováni do funkce komisionáře, aby vyslechl osobu nacházející se ve státě vykonání prostřednictvím audiovizuálního spojení, a mohou vést jednání v souladu s vnitrostátním právem státu původu.

- 116. Konzul nebo komisionář musí provést výslech svědků prostřednictvím audiovizuálního spojení v souladu s právem státu původu a článkem 21 Úmluvy. V případech, kdy je požadováno předchozí povolení, musí být dodrženy všechny podmínky, kterými stát vykonání podmínil udělení tohoto povolení, včetně podmínek, které souvisejí například s přítomností zástupců příslušného orgánu státu vykonání. Vnitrostátní právo nebo postup může kromě toho předepisovat, že svědek má právo na právní poradenství nebo právní zastoupení.
- 117. Na rozdíl od části I se na aktivní účast stran, jejich zástupců a/nebo soudních úředníků vztahuje právo státu původu, pokud to není neslučitelné s právem státu vykonání, a to za veškerých podmínek stanovených státem vykonání při udělení povolení. Zejména v případech, kdy byl předsedající úředník soudu původu (nebo jiná řádně jmenovaná osoba) jmenován do funkce komisionáře, aby prostřednictvím audiovizuálního spojení vyslechl osobu nacházející se ve státě vykonání, by strany a jejich zástupci měli mít možnost účastnit se, jako by k výsledku mělo dojít osobně ve státě původu (pokud by tuto možnost neomezovaly nebo jí nebránily nějaké podmínky stanovené státem vykonání).
- 118. Praxe smluvních stran, která upravuje způsob, jakým diplomatičtí a konzulární úředníci provádí dokazování, zejména zda se strany, jejich právní zástupci a soudní úředníci mohou na dokazování podílet, se liší. Pro alespoň jednu smluvní stranu je přítomnost a aktivní účast právních zástupců při dokazování konzuly významná, protože je to právní zástupce, kdo v přítomnosti konzula přijímá výpověď, a v některých případech může právní zástupce dokonce požádat konzula, zda se může vzdálit¹³³. V takových případech je prvořadým úkolem konzula ověřit totožnost svědka a vzít ho pod přísahu a/nebo pomoci se svědeckým tím, že v případě potřeby zajistí tlumočníky a stenografy.

133

B. Ristau, *International Judicial Assistance (Civil and Commercial)* (Mezinárodní soudní pomoc (občanskoprávní a obchodní)), Washington, D.C., International Law Institute, Georgetown University Law Center, svazek I část V, revize 2000, s. 326.

A3.5 Donucovací opatření a donucování

- 51 Svědek/znalec není nucen vypovídat, pokud stát vykonání neučinil prohlášení podle článku 18 a příslušný orgán nevyhověl žádosti o poskytnutí pomoci při provádění důkazů s použitím donucení. Orgány by měly ověřit, zda stát vykonání takové prohlášení učinil.

*Pro zobrazení prohlášení nebo výhrad učiněných konkrétní smluvní stranou viz **tabulka statusu** Úmluvy o provádění důkazů ve sloupci nazvaném „Res/D/N/DC“.*

- 52 I když orgán smluvní strany donutí svědka, aby vypovídal, nemusí být nutně schopen jej donutit, aby k výpovědi *použil audiovizuální spojení*.

119. Podle části II Úmluva nepovoluje konzulům ani komisionářům donucovat k výpovědi. Namísto toho umožňuje článek 18 smluvní straně prohlásit, že konzul nebo komisionář oprávněný k dokazování může požádat příslušný orgán (určený touto smluvní stranou) o potřebnou pomoc při provádění důkazů s použitím donucení, za podmínek, které může prohlášení obsahovat. Proto není podle části II svědek/znalec nucen vypovídat, pokud stát vykonání neučinil takové prohlášení a nevyhoví žádosti o pomoc při provádění důkazů s použitím donucení (čl. 21 písm. c). Z profilů zemí států, které odpověděly, přibližně 25 % povoluje použití tohoto mechanismu.
120. Jak je uvedeno výše v souvislosti s částí I (viz pododdíl **A2.6**), v některých případech může být nutné rozlišovat mezi donucením svědka/znalce, aby vypovídal, a donucením svědka/znalce, aby vypovídal konkrétně prostřednictvím audiovizuálního spojení. Kromě toho v profilech zemí několik států, které odpověděly, jež uplatňují článek 18, uvedlo, že dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části II musí být prováděno na dobrovolném základě¹³⁴.
121. Je rovněž třeba poznamenat, že podle článku 22 nezískání důkazů pomocí postupů stanovených v části II nevylučuje podání následné žádosti o provedení dokazování podle části I a ani by tuto následnou žádost nemělo nijak ovlivnit.

¹³⁴ Odpovědi Spojeného království (Anglie a Walesu) a Spojených států na část IV ot. g) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12). Spojené státy rovněž dodaly, že v souvislosti s návrhem požádat podle 28 U.S. Code (hlavy 28 Sbírky zákonů USA) § 1782 písm. a), aby americký okresní soud vydal příkaz k donucení svědka vypovídat na pomoc zahraničnímu řízení, „je nepravděpodobné, aby americký soud donucoval svědka, aby přímo vypovídal zahraničnímu soudu prostřednictvím audiovizuálního spojení“.

A3.6 Přísaha / místopřísežné prohlášení

- 53 Konzul nebo komisionář má pravomoc přijmout přísahu nebo místopřísežné prohlášení podle práva státu původu, pokud to není neslučitelné s právem státu výkonání nebo v rozporu s jakýmkoliv povolením, které stát výkonání udělil (čl. 21 písm. a) a d)).
- 54 V závislosti na vnitrostátních nebo mezinárodních nástrojích mohou mít přísahy / místopřísežná prohlášení přijímané konzuly nebo komisionáři extraterritoriální účinky ve státě výkonání.

- 122. Význam vykonávání přísahy nebo místopřísežného prohlášení by neměl být podceňován¹³⁵. Dokazování podle části II se však obecně provádí bez použití donucování a je třeba také poznamenat, že v některých jurisdikcích nelze svědka donutit, aby přísahal nebo místopřísežně potvrdil pravdivost svých prohlášení¹³⁶. Přesto může neexistence přísahy nebo místopřísežného prohlášení nepříznivě ovlivnit důkazní hodnotu jakýchkoli získaných důkazů.
- 123. V řízení podle části II má konzul nebo komisionář pravomoc vyslýchat pod přísahu nebo místopřísežně, pokud to není neslučitelné s právem státu výkonání nebo v rozporu s jakýmkoliv povolením, které stát výkonání udělil (čl. 21 písm. a) a d)). Může vzniknout několik potenciálních otázek, například: zda přísahu / místopřísežné prohlášení musí přijímat konzul nebo komisionář¹³⁷; zda musí být přísaha / místopřísežné prohlášení přijímány na stejném místě, kde je svědek; zda musí být přijímány (i když je to nepravděpodobné) příslušnou osobou státu výkonání¹³⁸ a zda právo vyžaduje, aby byly přijímány v souladu s právem státu původu nebo s právem státu výkonání¹³⁹.
- 124. Konzul, který používá audiovizuální spojení k dokazování podle části II, může přijmout přísahu nebo místopřísežné prohlášení v souladu s vnitrostátním právem vysílajícího státu (tj. státu, který konzul zastupuje) a v některých případech pouze v prostorách velvyslanectví, které konzul zastupuje¹⁴⁰. Konzul může například přijmout přísahu svědka, když jsou strany a jejich zástupci a soudní úředníci přítomni prostřednictvím audiovizuálního spojení, pokud tak stanoví právo vysílajícího státu. Je třeba poznamenat, že když dokazování provádí konzul, pravděpodobně by se uskutečnilo ve státě výkonání, protože tam konzul vykonává své funkce.
- 125. Komisionář může přijmout přísahu nebo místopřísežné prohlášení pomocí audiovizuálního

¹³⁵ Viz např. diskuze Nejvyššího soudu Indie ohledně vyslání konzula, aby přijal přísahu ve věci *State of Maharashtra v. Dr. Praful B Desai* AIR 2003 SC KANT 148. Přítomnost úředníka v době, kdy svědek vypovídal, vnímal soud jako záruku zajišťující, že svědek nebyl ovládnut, instruován ani nabádán.

¹³⁶ Odpověď Švýcarska na část VI ot. d) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

¹³⁷ Většina států, které odpověděly (ve kterých se uplatňuje část II), tuto možnost preferovala, pokud splňuje pravidla státu původu a je v souladu s čl. 21 písm. a) a d) Úmluvy. Viz např. odpovědi Austrálie, Francie, Litvy, Německa, Spojeného království (Anglie a Walesu) a Venezuely na část VI ot. d) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹³⁸ Viz např. odpověď Švýcarska na část VI ot. d) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹³⁹ R. A. Williams (citováno výše poznámka 1), s. 20; viz též Souhrn odpovědí (citováno výše poznámka 4), část VI ot. i).

¹⁴⁰ Viz např. 22 U.S. Code (hlava 22 Sbírky zákonů USA) § 4221.

spojení ze státu původu (svědek tudíž přísahá nebo vydává místopřísežné prohlášení ve státě vykonání)¹⁴¹, je-li k tomu daný komisionář podle práva státu původu zmocněn.

A3.7 Identifikace svědka/znalce a jiných subjektů

55 Konzul nebo komisionář je odpovědný za identifikaci svědka/znalce v souladu s právem státu původu, pokud to není neslučitelné s právem státu vykonání nebo s podmínkami připojenými k jeho povolení.

126. Na rozdíl od části I Úmluvy o provádění důkazů je právem rozhodným pro postupy identifikace svědka/znalce podle části II právo státu původu¹⁴². To platí za předpokladu, že tyto postupy nejsou zakázány právem státu vykonání (čl. 21 písm. d) Úmluvy) a že jsou splněny veškeré podmínky uložené státem vykonání v době udělení povolení (čl. 16 odst. 1 písm. b) nebo čl. 17 odst. 1 písm. b)).
127. Z toho, že výslech provádí konzul nebo komisionář, logicky vyplývá, že konzul nebo komisionář také formálně identifikují svědka. Profily zemí naznačují, že nejběžnějším postupem ve státech, které odpověděly a uplatňují část II, je ověření dokladů totožnosti svědka/znalce (oproti přijetí přísahy nebo místopřísežného prohlášení o jeho totožnosti)¹⁴³. Ačkoli to není v profilech zemí výslovně nahlášeno, může v některých případech použití technologie audiovizuálního spojení v řízení vyžadovat přísnější postupy než v běžném řízení s fyzickou přítomností.
128. Totožnost všech ostatních účastníků řízení, kteří jsou přítomni fyzicky nebo prostřednictvím audiovizuálního spojení, bude pravděpodobně také muset být náležitě ověřena. To opět podléhá požadavkům práva státu původu, pokud nejsou neslučitelné s právem státu vykonání nebo s podmínkami připojenými k jeho povolení.

¹⁴¹ Ačkoli nikoli podle ustanovení Úmluvy o provádění důkazů, obdobný přeshraniční příklad vzniká podle Transtasmánské dohody z roku 2008 (citováno výše poznámka 60), kde australské prováděcí právní předpisy upřesňují, že pro účely vzdálené účasti z Austrálie v souvislosti s řízením na Novém Zélandu se místo v Austrálii, ze kterého se vzdálená účast provádí, „považuje za součást soudu nebo tribunálu [Nového Zélandu]“. Právní předpisy dále výslovně povolují novozélandskému soudu nebo tribunálu (podle australského práva), aby přijal přísahu nebo místopřísežné prohlášení od osoby vypovídající na dálku (z Austrálie). Viz *Trans-Tasman Proceedings Act 2010* (Cth), oddíl 59 a 62. Naproti tomu v některých případech může být třeba přijímat přísahu ve státě vykonání, a nikoli tam, kde se nachází komisionář. Viz např. D. Epstein, J. Snyder & C.S. Baldwin IV, *International Litigation: A Guide to Jurisdiction, Practice, and Strategy* (Mezinárodní soudní spor: pokyny k jurisdikci, postupu a strategii), 4. vydání, Leiden / Boston, Martinus Nijhoff Publishers, 2010, bod 10.24, kde jsou projednány výpovědi pomocí dálkových prostředků a uvádí se, že čl. 30 písm. b) bod 4 *Fed. R. Civ. P.* Spojených států amerických byl alespoň při jedné příležitosti vykládán jako požadavek, aby přísaha byla přijímána na místě, kde se nachází svědek. Viz též čl. 30 písm. b) bod 4 *Fed. R. Civ. P.*, *Depositions by Oral Examination, by Remote Means* (Výpovědi při výslechu pomocí prostředků komunikace na dálku), „Strany – nebo soud na návrh – mohou stanovit, že výpovědi mohou být přijímány telefonicky nebo jinými prostředky komunikace na dálku. Pro účely tohoto pravidla a pravidel čl. 28 písm. a), čl. 37 písm. a) bodu 2 a čl. 37 písm. b) bodu 1 se výpověď uskutečňuje tam, kde vypovídající odpovídá na otázky.“

¹⁴² Odpovědi Německa a Venezuely na část VII ot. r) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

¹⁴³ Viz např. odpovědi Bulharska, Estonska, Jihoafrické republiky a Spojeného království (Anglie a Walesu) na část VII ot. r) dotazníku pro profil země (tamtéž).

A3.8 Trestněprávní předpisy

56 Možné překrývající se uplatňování různých trestněprávních předpisů nebo jurisdikční mezery mezi nimi jsou ponechány na domácích a/nebo mezinárodních nástrojích, jakož i na jakýchkoli příslušných ujednáních.

129. Jak bylo uvedeno výše v pododdíle **A2.9** (v souvislosti s částí I), autoři Úmluvy učinili vědomé rozhodnutí vyloučit všechny odkazy na trestní věci spojené s dokazováním (jako je pohrdání soudem nebo porušení přísahy), přičemž si povšimli možnosti vzniku překrývání jurisdikcí ve vztahu k těmto věcem.
130. Jelikož se dokazování podle části II Úmluvy provádí přímo, konzul nebo komisionář by obecně vedli řízení podle svého vlastního práva (tj. podle práva vysílajícího státu v případě konzula nebo podle práva státu původu) v míře, v jaké to není v rozporu s právem státu vykonání podle čl. 21 písm. d) nebo s podmínkami stanovenými při udělení povolení (čl. 21 písm. a)). Zejména, jak je tomu v případě malého počtu států, které odpověděly, může povolení udělené státem vykonání požadovat, aby předvolání jasně uvádělo, že neúčast svědka nemůže vést ke stíhání ve státě původu¹⁴⁴.
131. Pokud například komisionář, který se nachází ve státě původu, získává důkazy prostřednictvím audiovizuálního spojení od svědka/znalce, jenž se nachází ve státě vykonání, lze na výslech svědka/znalce prostřednictvím audiovizuálního spojení uplatnit zákony o porušení přísahy a pohrdání soudem jak státu původu, tak státu vykonání. To by mohlo vystavit svědka/znalce vícenásobnému stíhání. Naproti tomu je stejně tak možné, že se neuplatní ani právo státu původu, ani právo státu vykonání, nebo že ani jeden z nich nemá účinnou jurisdikci stíhat svědka/znalce obviněného z porušení přísahy nebo pohrdání soudem¹⁴⁵.
132. K tomuto překrývání jurisdikcí by mohlo obdobně dojít, když dokazování podle části II provádí konzul. V takových případech konzul přijímá přísahu podle práva státu původu, které může mít konkrétní „extrateritoriální“ uplatnění¹⁴⁶ v tom smyslu, že přísaha/místopřisežné prohlášení má pro veškeré záměry a účely stejný účinek, jako kdyby byla přijata na území státu původu¹⁴⁷. To může vést k problémům při stíhání a vynucování, neboť následná sankce za porušení přísahy by

¹⁴⁴ Viz např. prohlášení učiněná Francií a Lucemburskem, která jsou k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH (viz cesta uvedená v poznámce 127).

¹⁴⁵ To je zřejmé z profilů zemí (viz Souhrn odpovědí (*citováno výše* poznámka 4), část VI ot. j)). Státy, které odpověděly, byly téměř rovnoměrně rozděleny v otázce, zda by porušení přísahy upravovalo právo státu původu nebo právo státu vykonání, pokud se dokazování provádí prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části II.

¹⁴⁶ Německo uznalo tuto možnost také v souvislosti s důkazním a trestním právem, viz odpověď Německa na část VI ot. d) dotazníku pro profil země (*citováno výše* poznámka 12).

¹⁴⁷ Viz např. 22 U.S. Code (hlava 22 Sbírky zákonů USA) § 4221: „[...] Každá taková přísaha, místopřisežné prohlášení, písemné prohlášení, výpověď a notářská listina, jež je vykonána, odpřísáhnuta, potvrzena, přijata, získána nebo učiněna kterýmkoli takovým úředníkem nebo před ním, je-li ověřena jeho podpisem a pečeti úřadu, je platná a obdobné síly a účinků ve Spojených státech pro veškeré záměry a účely, jako by byla vykonána, odpřísáhnuta, potvrzena, přijata, získána nebo učiněna jakoukoli jinou řádně zmocněnou a kompetentní osobou ve Spojených státech nebo před ní [...]“.

byla účinná pouze ve státě původu¹⁴⁸.

133. Podle názoru některých komentátorů by tato nejasnost právních předpisů mohla mít významné důsledky, včetně možného snížení důkazní hodnoty celého svědectví, což by zpochybňovalo účinnost přísahy (přísah) / místopřísežného (místopřísežných) prohlášení¹⁴⁹. V případě porušení přísahy jsou vzniklé problémy dvojí: za prvé ve státě původu, zda prohlášení učiněné v zahraničí může být porušením přísahy, a za druhé ve státě vykonání, zda prohlášení učiněné zahraničním soudem, konzulu nebo komisionáři může být porušením přísahy¹⁵⁰. V případě pohrdání soudem někteří komentátoři navrhli, že pohrdání soudem by pravděpodobně řešilo právo země soudu (*lex fori*) vzhledem k „virtuální přítomnosti“ svědka/znalce v soudní síni¹⁵¹.
134. Má-li svědectví prostřednictvím audiovizuálního spojení soutěžit se svědectvím s fyzickou přítomností z hlediska prospěšnosti pro soudnictví, má řešení těchto nejistot prvořadý význam. Řešením případných překrývajících se použití či jurisdikčních mezer mezi různými trestněprávními předpisy se však Úmluva o provádění důkazů nezabývá. Místo toho je ponecháno na vnitrostátním právu, ujednáních mezi státy (např. na základě dohod o vzájemné právní pomoci v trestních věcech) nebo obecných zásadách mezinárodního práva veřejného.

Další informace o záležitostech týkajících se porušení přísahy a pohrdání soudem podle části I viz též pododíl A2.9.

A3.9 Osvobození a jiné záruky

- 57 Článek 21 Úmluvy stanoví několik záruk pro svědka, včetně: způsobu, jakým má být prováděno dokazování, jazyka, v němž má být svědkovi podána žádost, a informací, které by taková žádost měla obsahovat.

¹⁴⁸ *Tamtéž*, § 4221: „[...] Pokud kterákoli osoba úmyslně a korupčně spáchá porušení přísahy nebo jakýmkoli prostředky přiměje jakoukoli osobu, aby spáchala porušení přísahy, v jakékoli takové přísaze, místopřísežném prohlášení, písemném prohlášení nebo výpovědi v rámci záměru a smyslu jakéhokoli aktu Kongresu, který je nyní nebo později učiněn, takový pachatel může být obviněn, může být proti němu vedeno řízení, být souzen, usvědčen a odsouzen v jakémkoli distriktu Spojených států stejným způsobem ve všech ohledech, jako kdyby byl tento trestný čin spáchán ve Spojených státech před kterýmkoli úředníkem, který je v nich řádně zmocněn, aby vykonal nebo přijal takovou přísahu, místopřísežné prohlášení, písemné prohlášení nebo výpověď, a podléhá za to stejnému trestu a omezení, jaké jsou nebo budou předepsány jakýmkoli takovým aktem za takový trestný čin [...].“

¹⁴⁹ Viz např. M. Davies (*citováno výše poznámka 15*), s. 206 a 229 (viz obecně s. 221–227 o porušení přísahy a s. 228–232 o pohrdání soudem).

¹⁵⁰ *Tamtéž*, s. 221–222.

¹⁵¹ *Tamtéž*, s. 228; R. A. Williams (*citováno výše poznámka 1*), s. 19. Pojem pohrdání soudem známý v zemích obecného práva nemusí být v právních systémech některých smluvních stran plně uplatňován. Viz odpověď Německa, část VI ot. d) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

135. Kromě rozšíření osvobození uvedených v článku 11 Úmluvy stanoví článek 21 Úmluvy několik záruk pro osobu, která je požádána, aby vypovídala prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části II. Za prvé, „druhy důkazů“, které mohou být prováděny, jsou omezeny na druhy, které „nejsou neslučitelné s právem státu, kde se úkon provádí, nebo nejsou v rozporu se souhlasem uděleným“ (čl. 21 písm. a)). Jak je uvedeno v pododdíle **A3.6**, vykonávání přísahy nebo místopřísežného prohlášení je omezeno stejným způsobem, tímž článkem. Kromě toho podle čl. 21 písm. d) „způsob“, jakým má být prováděno dokazování, je takový, jaký stanoví právo státu původu, ale podléhá obdobně případným neslučitelnostem s právem státu vykonání.
136. Za druhé čl. 21 písm. b) ukládá záruku ohledně jazyka, která požaduje, aby žádost (tj. předvolání) předaná potenciálnímu svědkovi byla vyhotovena v jazyce státu vykonání nebo opatřena překladem do tohoto jazyka. Jedinou výjimkou z tohoto požadavku je, pokud je potenciální svědek státním příslušníkem státu původu (s následným předpokladem, že rozumí jazyku státu původu).
137. Za třetí čl. 21 písm. c) požaduje, aby žádost rovněž informovala potenciálního svědka o jeho právu na právní zastoupení (jak je zakotveno v článku 20 Úmluvy) a v každé smluvní straně, která neučinila prohlášení podle článku 18 týkající se donucování (viz pododdíl **A3.5**), o tom, že svědek „není povinen se dostavit ani se účastnit provádění důkazů“.
138. Konečně čl. 21 písm. e) poskytuje další doplněk k výše uvedeným zárukám, když stanoví, že potenciální svědek se rovněž může odvolat na stejné osvobození a zákazy podat důkaz stanovené v článku 11 pro část I.

*Další informace o osvobozeních a zákazech, na které se lze odvolat podle části I, viz pododdíl **A2.10**.*

A3.10 Náklady

58 Použití audiovizuálního spojení může vést k dodatečným nákladům. Zda tyto náklady mají nést strany, je určeno právem státu původu.

Viz **profil země příslušné smluvní strany**.

139. Úmluva sice výslovně neřeší otázku nákladů na žádosti podle části II, existuje však řada možných scénářů a v každém existuje možnost, že by v důsledku použití audiovizuálního spojení při dokazování mohly vzniknout dodatečné náklady.
140. Jak je uvedeno v Příručce k provádění důkazů, existuje řada nákladů, které mohou vzniknout, včetně poplatků za služby konzula nebo komisionáře, poplatků za tlumočníky nebo stenografy, jakož i souvisejících cestovních a ubytovacích nákladů¹⁵². Použití audiovizuálního spojení může rovněž vést k dodatečným nákladům vyplývajícím z pronájmu místa za účelem provedení audiovizuálního spojení, nákladů na zaměstnance nebo pronájmu technické podpory¹⁵³. Je na právu státu původu, aby určilo, zda tyto náklady musí nést strany. Tyto náklady obecně nese strana, která žádá o provedení dokazování¹⁵⁴.
141. V případě konzulů může právo vysílajícího státu (tj. státu původu) požadovat výběr poplatků za účast na dokazování¹⁵⁵, zatímco u komisionářů jsou náklady často určovány buď vnitrostátním právem, nebo jsou upřesněny v podmínkách zmocnění¹⁵⁶. V případech, kdy je vyžadováno předchozí povolení, může stát vykonání požadovat úhradu určitých nákladů vzniklých v souvislosti se zapojením a/nebo pomocí státu vykonání jako podmínku pro udělení povolení (např. náklady spojené s používáním zařízení, když má být použito konkrétní místo, jako je soudní síň, nebo jiné správní náklady)¹⁵⁷. Kromě toho může stát vykonání požadovat náhradu nákladů v případech, kdy poskytuje konzulovi nebo komisionáři pomoc při získávání důkazů donucením¹⁵⁸.

Další informace o použití donucování podle části II viz pododdíl A3.5.

¹⁵² Příručka k provádění důkazů (citováno výše poznámka 29), bod 403 a násl.

¹⁵³ Odpovědi Bulharska a Litvy na část VII ot. w) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

¹⁵⁴ Příručka k provádění důkazů (citováno výše poznámka 29), bod 405.

¹⁵⁵ Ve Spojených státech je sazebník poplatků za konzulární služby stanoven v 22 CFR § 22.1 (tento sazebník vyhláší poplatky za služby soudní pomoci jak v souvislosti s Úmluvou, tak v jiných souvislostech). V Austrálii jsou poplatky za konzulární služby, včetně „přijetí přísahy nebo prohlášení či místopřísežného prohlášení“ stanoveny v *Consular Fees Regulations* z roku 2018.

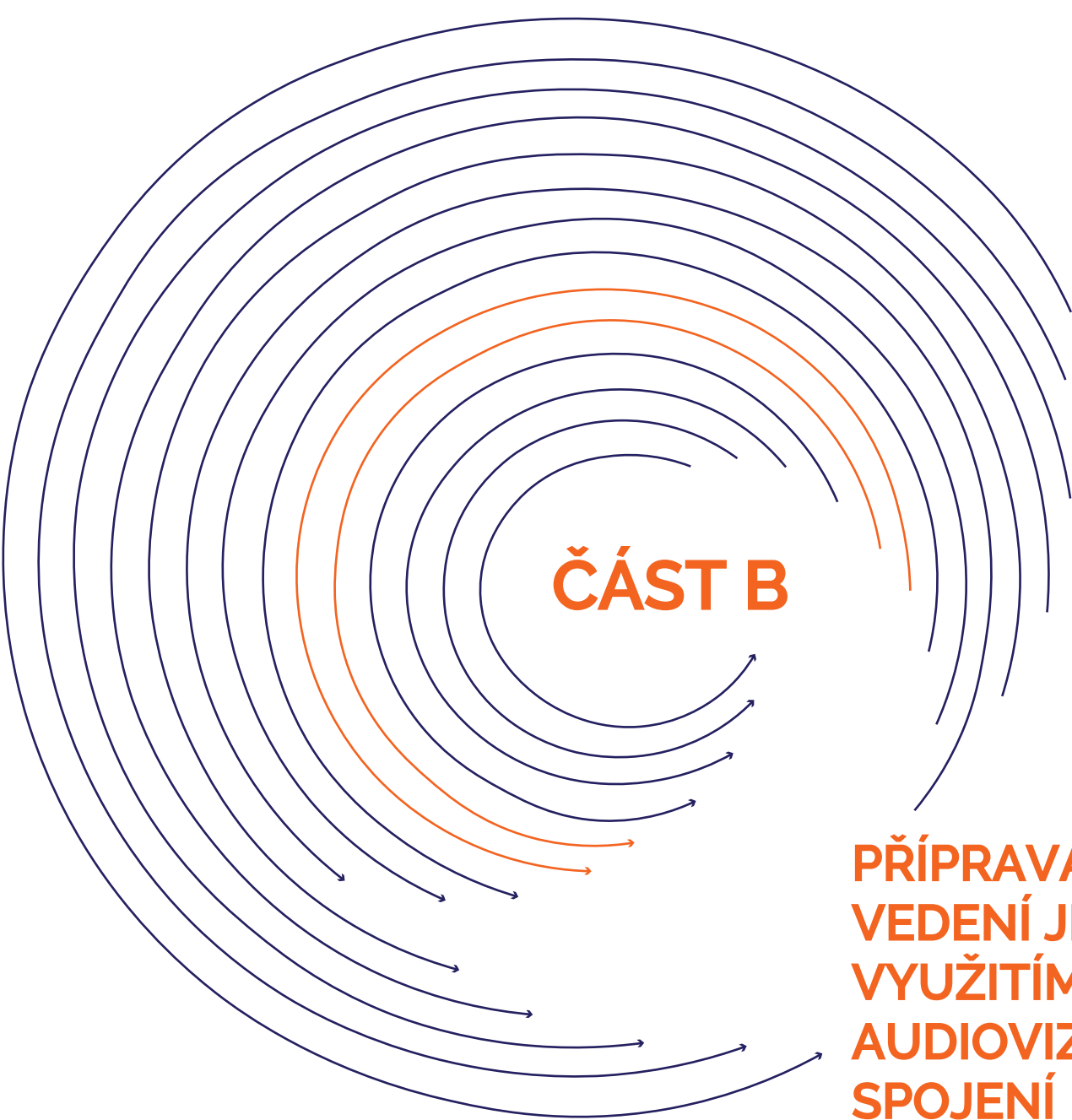
¹⁵⁶ Ve Spojeném království (Anglii) jsou poplatky za komisionáře (známé jako „examiners of the court“) stanoveny v Practice Direction 34B.

¹⁵⁷ Odpověď Švýcarska na část VII ot. w) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

¹⁵⁸ Tento scénář je zvažován v důvodové zprávě, bod 163.

142. V praxi se očekává, že komisionáři učiní všechna nezbytná opatření pro dokazování. Pokud se používá audiovizuální spojení, může to zahrnovat nalezení místa pro výslech svědka, rezervaci zařízení pro audiovizuální spojení a nalezení nezbytné technické podpory¹⁵⁹. Pokud okolnosti vyžadují, že může být nezbytná pomoc státu vykonání (např. za účelem splnění podmínek doprovázejících jakékoli udělené povolení), jsou orgány vybízeny k tomu, aby poskytovaly pomoc při zařizování dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení, pokud je to možné a vhodné.

¹⁵⁹ Příručka k provádění důkazů (citováno výše poznámka 29), příloha 6, „Příručka k používání audiovizuálního spojení“, bod 26 a násl.

ČÁST B

PŘÍPRAVA A
VEDENÍ JEDNÁNÍ S
VYUŽITÍM
AUDIOVIZUÁLNÍHO
SPOJENÍ

- B1 ZVÁŽENÍ MOŽNÝCH PRAKTICKÝCH PŘEKÁŽEK
- B2 PLÁNOVÁNÍ A TESTOVÁNÍ
- B3 TECHNICKÁ PODPORA A ODBORNÁ PŘÍPRAVA
- B4 REZERVACE VHODNÝCH ZAŘÍZENÍ
- B5 VYUŽITÍ TLUMOČENÍ
- B6 ZAZNAMENÁVÁNÍ, PODÁVÁNÍ ZPRÁV A PŘEZKUM
- B7 PROSTŘEDÍ, UMÍSTĚNÍ A PROTOKOLY

- 59 Je-li to možné, orgány se vyzývají, aby zveřejnily obecné praktické informace a/nebo pokyny (nejlépe on-line), aby pomohly těm, kdo se připravují na předložení nebo provedení žádosti s využitím audiovizuálního spojení. Je-li to možné, orgány se vyzývají, aby tyto informace sdílely se Stálým výborem za účelem jejich zveřejnění na webových stránkách HCCH. Konkrétnější a citlivější informace mohou být zúčastněným stranám zpřístupněny na požádání.
- 60 Za zajištění účinné komunikace odpovídají všichni aktéři podílející se na přípravě a provádění audiovizuálního spojení.

143. Jak bylo uvedeno dříve, použití technologie audiovizuálního spojení při dokazování v zahraničí nelze řešit pouze z čistě právního hlediska – je nutný celostní mezioborový přístup (viz oddíl **A1**).
144. Nedávná komplexní studie v jedné smluvní straně zjistila, že výsledky a účinnost audiovizuálního spojení při usnadňování spravedlnosti jsou neoddělitelně spojeny s dodávkou služeb a praktickým prováděním, což pouze posiluje skutečnost, že způsob, jakým jsou systémy audiovizuálního spojení koncipovány, provozovány a využívány, je významný¹⁶⁰. Samotné zákony mohou navíc diktovat nebo ovlivňovat různé praktické a technické aspekty, jak bude uvedeno v **částech B a C**.
145. Aby se těm, kdo chtějí využít audiovizuální spojení, dostalo pomoci při přípravě žádostí, vyzývají se ústřední orgány, aby zveřejnily obecné informace o organizačních požadavcích, rezervačních systémech, vybavení a technických možnostech a/nebo kontaktní informace osob nebo oddělení odpovědných za vykonání žádosti o dokazování s použitím audiovizuálního spojení a sdílely je s příslušnými orgány. Ústřední a jiné orgány jsou rovněž vybízeny, aby vypracovaly cílené pokyny a protokoly (pokud ještě nebyly zavedeny), které nastiňují postupy a jasně vymezují povinnosti spojené s: plánováním a rezervováním vhodných zařízení; prováděním zkoušek a údržby; zahájením, řízením a ukončením audiovizuálního spojení; jakož i s následným shromažďováním zpětné vazby¹⁶¹. Aby se minimalizovalo riziko, že dojde k napadení hackery nebo jinému narušení zabezpečené infrastruktury IT, mohou se některé orgány rozhodnout sdílet konkrétní a citlivé informace pouze na požádání, pokud to příslušný státní orgán považuje za nezbytné nebo vhodné.
146. Mezi další užitečné informace, jejichž zveřejnění je třeba zvážit, mohou patřit například hlavní jazyky komunikace zúčastněných pracovníků, zda existují konkrétní kontaktní osoby pro technické poradenství a řešení problémů, nebo obecněji, zda jsou orgány státu původu schopny poskytnout organizační pomoc nebo pomoc v místě konání, pokud je žádost podána podle části II. Mnoho z těchto informací bylo zpřístupněno na jednotlivých profilech zemí pro smluvní strany.
147. Bez ohledu na již dostupné praktické a procesní informace zůstává komunikace klíčovým aspektem ve všech fázích procesu: před jednáním vedeným prostřednictvím audiovizuálního spojení, během něj i po něm. Zejména je nezbytné, aby byla jasně stanovena úloha a právní

¹⁶⁰ Pro úplné pojednání o této studii, která byla provedena v Austrálii, viz E. Rowden *a kol.* (citováno výše poznámka 45), s. 10.

¹⁶¹ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 14.

postavení každého účastníka, zvláště v zájmu svědka¹⁶².

¹⁶² Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 15), s. 36.

B1 Zvážení možných praktických překážek

61 Všichni, kdo se připravují na podání žádosti o audiovizuální spojení, by se měli informovat u příslušného orgánu, aby si ověřili, že neexistují žádné praktické překážky ani omezení pro výkon žádosti o použití audiovizuálního spojení při dokazování (zejména podle části II).

Viz **profil země** příslušné smluvní strany.

148. Z profilů zemí by se zdálo, že nejzásadnější praktické problémy vyvstaly v rámci části II Úmluvy.
149. Praktické překážky podle části I zahrnují především nedostupnost videokonferenčního zařízení a podpůrných zdrojů¹⁶³, kvalitu přenosu a kompatibilitu systémů¹⁶⁴, jakož i časový rozdíl mezi dožadujícím a dožádaným státem¹⁶⁵. Většina států, které odpověděly, však uvedla, že se nesetkaly s žádnými praktickými překážkami¹⁶⁶.
150. Praktické překážky podle části II jsou rozmanitější a složitější. Na rozdíl od části I Úmluvy (kde jsou obvykle místem dokazování soudy) se místo dokazování podle části II může lišit v závislosti na článku, který se použije, vzhledem k tomu, že tímto úkolem (dokazováním) může být pověřena diplomatická či konzulární mise (články 15 a 16) nebo komisionář (článek 17). Zejména z toho důvodu, že diplomatických a konzulárních misí je mnoho a mohou mít různé zdroje (např. přístup k internetovému připojení a jeho rychlost) a zařízení (např. zařízení pro videokonference), může být obtížnější určit jejich dostupnost pro dokazování podle části II.
151. Je třeba vzít v úvahu skutečnost, že místo, kde bude dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení podle části II provedeno, musí být přístupné, dobře vybavené, dostatečně personálně obsazené odborníky v oblasti IT nebo se vzdálenou IT pomocí a v příslušných případech musí splňovat podmínky stanovené v povolení uděleném příslušným orgánem státu vykonání a případné bezpečnostní požadavky státu původu.
152. Pokud jde o dokazování prováděné diplomatickými zástupci nebo konzulárními úředníky, je třeba poznamenat, že ne všechny státy, které odpověděly, povolují použití audiovizuálního spojení ve svých diplomatických a konzulárních misích za účelem pomoci při dokazování podle části II Úmluvy.
153. Státy, které odpověděly, jež *nevznesly námitky* proti příslušnému článku části II, ale *nepovolují* použití audiovizuálního spojení za účelem pomoci při dokazování podle části II ve svých

¹⁶³ Odpovědi Austrálie, Bulharska, Chorvatska (ohledně některých orgánů), Řecka, Maďarska, Švýcarska a Venezuely na část VII ot. i) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

¹⁶⁴ Odpovědi Německa a Polska na část VII ot. i) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁶⁵ Odpovědi Austrálie, Francie a Německa na část VII ot. i) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁶⁶ Odpovědi Brazílie, Číny (ZAO Hongkong), Chorvatska, Kypru, České republiky, Estonska, Finska, Izraele, Koreje (Korejské republiky), Lotyšska, Litvy, Malty, Norska, Portugalska, Rumunska, Singapuru, Slovinska, Jihoafrické republiky, Švédska, Spojeného království (Anglie a Walesu) na část VII ot. i) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

diplomatických nebo konzulárních misích (nebo tak činí pouze za výjimečných okolností), poskytl tyto důvody: neschopnost nebo nedostatečná kapacita orgánů nebo diplomatických a konzulárních misí poskytovat pomoc při dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení¹⁶⁷, nedostatek technického vybavení v diplomatických a konzulárních misích¹⁶⁸, nedostatek praxe, regulace nebo zapojení jejich diplomatických a konzulárních misí v této oblasti¹⁶⁹, nemožnost, aby konzulární služby vyřizovaly odchozí žádosti¹⁷⁰, a bezpečnostní otázky¹⁷¹.

154. Dva státy, které odpověděly, uvedly, že obvyklým postupem je odkázat žadatele nebo strany na obchodní dodavatele, jako jsou konferenční střediska¹⁷², přičemž jeden z nich poznamenal, že taková ujednání musí být dohodnuta soukromě a netýkají se ústředního orgánu¹⁷³.
155. Státy, které odpověděly, *nevznesly námitky* proti příslušnému článku části II a *povolují* použití audiovizuálního spojení k pomoci při dokazování podle části II ve svých diplomatických nebo konzulárních misích, uvedly některé z těchto praktických obtíží: omezená dostupnost vybavení pro videokonference¹⁷⁴ nebo vhodného prostoru v diplomatické nebo konzulární misi¹⁷⁵ a potřeba bezpečnostních prověrek prováděných diplomatickou misí za účelem posouzení, zda je osoba, která má být vyslechnuta, fyzickou nebo bezpečnostní hrozbou¹⁷⁶. Některé státy, které odpověděly, uvedly, že existují praktické překážky používání audiovizuálního spojení podle části II, ale neupřesnily jaké¹⁷⁷.
156. Jeden stát, který odpověděl, dále uvedl, že ve většině jeho diplomatických a konzulárních misí se zařízení pro videokonference nachází v zabezpečených oblastech, kam mají vstup povolen pouze úředníci. Tento stát, který odpověděl, však rovněž poznamenal, že Skype by mohl být alternativou, a dále objasnil, že v budoucnu by mohlo být vybavení pro videokonference k dispozici i ve veřejných prostorách diplomatických a konzulárních misí¹⁷⁸.
157. Pokud jde o dokazování prováděné komisionářem, nemělo by místo představovat mnoho potíží, protože komisionář je schopen si vybrat vhodné místo, a může si tudíž vybrat konferenční středisko nebo hotel s odpovídajícím vybavením a personálem. Místo však musí v případě potřeby splňovat podmínky stanovené v povolení příslušného orgánu státu vykonání.
158. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že některé státy, které odpověděly, podmiňují dokazování podle některých článků části II místem/prostorem, do kterého má přístup veřejnost¹⁷⁹, což je

¹⁶⁷ Odpověď Austrálie na část VII ot. q) a odpověď Švýcarska na část VII ot. q) a t) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁶⁸ Odpovědi Slovinska a Řecka na část VII ot. q) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁶⁹ Odpovědi Izraele a Finska na část VII ot. q) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷⁰ Odpověď Polska na část VII ot. q) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷¹ Odpověď Spojených států na část VII ot. u) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷² Odpovědi Spojeného království (Anglie a Walesu) (a proto, že dokazování pomocí audiovizuálního spojení na diplomatických misích se používá pouze za výjimečných okolností) a Spojených států amerických na část VII ot. t) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷³ Odpověď Spojených států na část I ot. b) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷⁴ Odpověď Francie na část VII ot. q) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷⁵ Odpověď Bulharska na část VII ot. u) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷⁶ Odpověď Spojeného království (Anglie a Walesu) na část IV ot. d) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷⁷ Odpověď České republiky a Jihoafrické republiky na část VII ot. q) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷⁸ Odpověď Estonska na část VII ot. q) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁷⁹ Viz prohlášení Francie dostupná v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH (adresa je uvedena v poznámce 127).

podmínka, která nemůže být splněna, jsou-li použity prostory diplomatických a konzulárních misí vyhrazené jen pro povolané (nebo v případě komisionáře soukromý hotelový pokoj).

Další informace o místě, odkud mají být důkazy provedeny, viz oddíl B4.

B2 Plánování a testování

- 62** Při plánování jednání, které bude využívat audiovizuální spojení, se orgány vyzývají, aby zohlednily rozdíly v časových pásmech a důsledky provozu mimo běžnou pracovní dobu, jako jsou potenciálně zvýšené náklady a omezená dostupnost pracovníků podpory.
- 63** Orgány se rovněž vyzývají, aby před jednáním provedly testy spojení, jakož i pravidelnou údržbu zařízení.

159. Dožadující a dožádaný orgán by měly plánování a předběžné testování vzájemně konzultovat¹⁸⁰. Osoby, které organizují audiovizuální spojení, by měly zvážit takové aspekty, jako je dostupnost účastníků, zařízení a vybavení, která mají být použita, a přítomnost pracovníků nebo třetí strany za účelem poskytování technické podpory. Doporučuje se, aby orgány vedly centrální registr zařízení, vybavení a příslušných pracovníků podpory, aby se ve fázi plánování usnadnil proces posuzování toho, které prostory jsou k dispozici¹⁸¹.
160. Při stanovení denní doby pro řízení pomocí audiovizuálního spojení by měl být při potvrzování ujednání zohledněn a specifikován jakýkoli rozdíl v časových pásmech mezi místy všech zúčastněných stran¹⁸². Kromě toho by při plánování předběžného testování i jednání vedených prostřednictvím audiovizuálního spojení za účelem dokazování mělo být vzato v úvahu, že provoz mimo běžnou pracovní dobu může vést ke zvýšeným nákladům.
161. Zjednodušení postupů může být rovněž velmi přínosné pro provádění rezervací a změny jejich termínů, pro vyžádání potřebných povolení od daného orgánu a pro získání souhlasu stran nebo jiných účastníků. Orgány jsou vybízeny, aby pro usnadnění využívaly bezpečné on-line nástroje¹⁸³.
162. Vybavení a pracovní parametry na všech pracovištích by měly být pravidelně testovány, zejména před jednáním vedeným prostřednictvím audiovizuálního spojení, aby se ověřila interoperabilita a řádné fungování vybavení¹⁸⁴. To by mělo být provedeno v dostatečném předstihu, aby technici měli dostatek času na provedení nezbytných úprav¹⁸⁵. Ať jsou během zkoušek provedeny úpravy, nebo nikoli, je nakonec na předsedajícím úředníkovi, aby určil, zda se může jednání zahájit, nebo

¹⁸⁰ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 10.

¹⁸¹ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 52.

¹⁸² V tomto ohledu může pomoci uvedení příslušných časů v místním i koordinovaném světovém čase (UTC), s přihlédnutím k možným změnám souvisejícím s letním časem. Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 17. Federální soud Austrálie (citováno výše poznámka 15), s. 3.

¹⁸³ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 52–53.

¹⁸⁴ Viz např. *London Borough of Islington v. M, R (represented by his guardian)* [2017] EWHC 364 (Fam), kde Vyšší soud (Anglie a Wales), oddělení pro rodinné záležitosti (Spojené království) zdůraznil význam testování zařízení pro audiovizuální spojení před jednáním. Viz též Federální soud Austrálie, (citováno výše poznámka 15), s. 7. Příklad „plánu zkoušek“ viz projekt „Handshake“, „D2.2 Test Plan“, s. 8–9.

¹⁸⁵ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 55. Viz také Federální soud Austrálie (citováno výše poznámka 15), s. 7, který doporučuje zkušební spojení „v přiměřeném předstihu před jednáním“ a v případě potřeby další zkoušku několik hodin před jednáním.

zda jsou nezbytné další úpravy či podpora¹⁸⁶.

163. V praxi většina států, které odpověděly na profily zemí, uvedla, že jsou zavedeny postupy pro provádění zkoušek audiovizuálního spojení¹⁸⁷, zejména před jednáním a obvykle je provádí technický personál nebo poskytovatel služeb. Kromě toho ze států, které udaly, že formální postupy zavedeny nemají, většina uvedla, že zkoušky nicméně provádějí nebo že je před jednáním poskytnuta technická podpora, ale obvykle se to určuje případ od případu¹⁸⁸.

¹⁸⁶ E. Rowden *a kol.* (*citováno výše poznámka 45*), s. 55.

¹⁸⁷ Odpovědi Austrálie (většina států), Běloruska, Bosny a Hercegoviny, Brazílie, Bulharska, Číny (ZAO Hongkong), Kypru, České republiky, Estonska, Finska, Francie, Německa, Maďarska, Izraele, Koreje (Korejské republiky), Lotyšska, Litvy, Malty, Portugalska, Rumunska, Singapuru, Slovinska, Jihoafrické republiky, Spojeného království (Anglie a Walesu) a Venezuely na část III ot. d) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

¹⁸⁸ Odpovědi Mexika, Norska a Polska na část III ot. d) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

B3 Technická podpora a odborná příprava

- 64 Orgány se vyzývají, aby v příslušných případech poskytly nezbytné kontaktní údaje, aby se zajistilo, že každý účastník jednání vedeného prostřednictvím audiovizuálního spojení má přístup k odpovídající technické podpoře.

Viz **profil země** příslušné smluvní strany nebo použijte nepovinnou přílohu ke **vzoru formuláře** pro dokazování pomocí audiovizuálního spojení v **příloze IV**.

- 65 Doporučuje se, aby každý pracovník, který se může podílet na řízení nebo obsluze zařízení pro audiovizuální spojení, absolvoval alespoň základní úroveň odborné přípravy.

164. Vzhledem k tomu, že účinná technická podpora má pro operace audiovizuálního spojení zásadní význam, je nanejvýš důležité, aby se pracovníci technické podpory zapojili do organizování jednání, během něhož se má použít audiovizuální spojení, co nejdříve.
165. Pro řízení podle části I by měl obecně dožadující orgán zajistit, aby byla na místním pracovišti poskytnuta dostatečná technická podpora, zatímco dožádaný orgán má stejnou odpovědnost na vzdáleném pracovišti. Pro řízení podle části II je obecně za provedení takových opatření na obou pracovištích odpovědný konzul nebo komisionář. Tyto povinnosti mohou být rozděleny mírně odlišně v závislosti na tom, který ze čtyř hlavních typů připojení se používá, například pokud je třetí stranou poskytován videokonferenční most.

Další informace o těchto typech připojení, včetně použití videokonferenčního mostu, naleznete v oddíle C2.

166. V průběhu jednání by na obou místech měli být přítomni vhodní operátoři a pracovníci podpory (nebo by měli být alespoň dostupní prostřednictvím třetí strany, pokud je využívána přemostovací služba), aby mohli zařízení obsluhovat a reagovat na případné technické obtíže, které mohou vzniknout. Odborná příprava v oblasti řešení problémů a příslušných postupů údržby zařízení je doporučován také pro ostatní, např. pro právníky a tlumočníky, kteří možná budou muset tuto technologii (i jen náhodně) obsluhovat¹⁸⁹.

189

Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16).

Další technické a bezpečnostní aspekty viz část C.

167. Vzhledem k obrovským rozdílům ve struktuře soudních systémů a z toho vyplývajícím obtížím při určování správné kontaktní osoby může být vhodné zveřejnit (např. v profilu země nebo na vnitrostátních webových stránkách) zvláštní technická kontaktní místa buď v rámci ústředního orgánu (část I), nebo jiné technické kontakty, které mohou být nápomocny konzulovi nebo komisionáři (část II) ¹⁹⁰. Tato kontaktní místa se rovněž vybízejí, aby spolu pravidelně komunikovala, i když to nebude v souvislosti s konkrétní věcí nebo jednáním, aby sdílela osvědčené postupy. Postupem času to pomůže zlepšit efektivitu, snížit náklady a dále usnadnit využívání technologií podle Úmluvy.

¹⁹⁰ Viz otázky v části I písm. b) a c) a v části II písm. d) a e) dotazníku pro profil země (*citováno výše* poznámka 12). Viz také projekt „Handshake“, „D3 Recommendations on the practical application of technical standards for cross-border videoconferencing“ (D3 Doporučení k praktickému uplatňování technických standardů pro přeshraniční videokonference), s. 23.

B4 Rezervace vhodných zařízení

- 66 Orgány by měly potvrdit veškeré požadavky nebo omezení týkající se zařízení, která mají být rezervována, jako je typ jednacího prostoru (např. soudní síň, konferenční místnost) nebo umístění tohoto prostoru (např. v soudní budově, v diplomatické nebo konzulární misi, v hotelu).

Viz oddíly **B1** a **A1.3** a **profil země** příslušné smluvní strany.

- 67 Orgány by měly ověřit, zda je nutné rezervovat zařízení předem, a jsou vybízeny, aby k usnadnění procesu rezervace využívaly on-line nástroje.

168. Zařízení je třeba rezervovat jak na místním, tak na vzdáleném pracovišti. Jak bylo uvedeno výše, při řízeních podle části I odpovídají za přípravu jednotlivých míst pro audiovizuální spojení dožádaný orgán a dožadující orgán, zatímco při řízeních podle části II je za zajištění příprav na obou místech obvykle odpovědný konzul nebo komisionář.
169. Stejně jako se mohou lišit pracoviště, např. soudní síň, konferenční místnost nebo specializované zařízení pro videokonference, tak mohou být odlišné i praktické požadavky, např. vybavení pro používání dokumentů a/nebo dokladů (viz pododdíl **B4.1**), nebo postupy k zajištění důvěrné komunikace mezi svědkem/znalcem a jeho právním zástupcem (viz pododdíl **B4.2**). Mohou existovat také právní omezení a/nebo praktická omezení týkající se typu místa nebo pracoviště, které lze použít pro účely dokazování pomocí audiovizuálního spojení (viz také pododdíl **A1.3**). Z praktického hlediska například řada států, které odpověděly, v profilech zemí uvedla, že místem pro dokazování může být jakýkoli jednací prostor, pokud se nachází v soudní budově¹⁹¹. Dva státy, které odpověděly, uvedly, že v příslušné soudní budově je speciálně vyhrazený prostor, který by měl být použit¹⁹². Jiný stát, který odpověděl, uvedl, že pokud jde o svědky, musí být jednací prostor v budově soudu, avšak v případě důkazů předkládaných znalcem lze použít i jiné místo (mimo soud)¹⁹³. Další stát, který odpověděl, uvedl, že místo může být buď u soudu, nebo v zařízení jiného orgánu, pokud se jedná o oddělený prostor¹⁹⁴.
170. Jiné státy, které odpověděly, uvedly obecněji, že požadavky vycházejí buď z použitelného vnitrostátního práva, nebo z mezinárodních dohod¹⁹⁵, zatímco jiné uvedly, že předsedající

¹⁹¹ Viz např. odpovědi Austrálie (většina států), Běloruska, Bulharska, Kypru, Finska, Francie, Řecka, Singapuru (má-li při dokazování asistovat singapurský soudní úředník, musí být v soudní síni Nejvyššího soudu) a Jihoafrické republiky na část III ot. e) z dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

¹⁹² Viz např. odpovědi Číny (ZAO Hongkong) a Maltu na část III ot. e) dotazníku pro profil země (tamtéž).

¹⁹³ Odpověď Korejské republiky na část III ot. e) dotazníku pro profil země (tamtéž).

¹⁹⁴ Odpověď Maďarska na část III ot. e) dotazníku pro profil země (tamtéž).

¹⁹⁵ Odpovědi Švédska a Venezuely na část III ot. e) dotazníku pro profil země (tamtéž).

úředník může v případě potřeby uložit další požadavky¹⁹⁶. Ti, kteří podávají žádost, by proto měli pečlivě zvážit dostupné vybavení a zařízení, aby se zajistilo splnění konkrétních potřeb¹⁹⁷.

171. Ačkoli ne každý typ jednání bude moci být veden za použití stejného uspořádání soudní síně, existují přesto v tomto ohledu některé obecné aspekty, které by měly být zohledněny, aby bylo zajištěno, že budou rezervována vhodná zařízení. Například použití místa, kde lze omezit vniknutí nebo narušení, jakož i potřeba bezpečné a chráněné čekárny pro svědka/znalce (v případě potřeby se vstupem, který je oddělen od veřejného nebo hlavního vstupu)¹⁹⁸.
172. Komunikace mezi příslušnými pracovníky (zejména technickými pracovníky) je proto nezbytná k tomu, aby se zajistilo, že bude odpovídající zařízení k dispozici a v případě potřeby rezervováno. Některé orgány mohou mít také vyhrazený rezervační systém pro zařízení, proto je vhodné zkontrolovat informace uvedené v profilu země příslušné smluvní strany.

B4.1 Používání dokumentů a dokladů

68

Mají-li být použity dokumenty nebo doklady, mělo by být dohodnuto a zajištěno vhodné médium pro jejich formální sdílení a prezentaci před jednáním nebo během něj.

Viz pododdíl C2.6 a **profil země** příslušné smluvní strany.

173. Předložení dokumentů nebo dokladů se řídí právem dožádaného státu (část I) nebo právem státu původu (část II). V souladu s platnými právními předpisy by se strany měly před zahájením jednání pokusit dohodnout, které dokumenty nebo doklady budou požadovány, a stanovit lhůtu pro identifikaci dokladů (např. několik dní před jednáním), aby se sestavil soubor příslušných dokumentů, které mají být před jednáním k dispozici na obou místech¹⁹⁹. Dokumenty mohou být alternativně zpřístupněny prostřednictvím sdílených elektronických úložišť dokumentů²⁰⁰. Před jednáním by měly být veškeré dokumenty a/nebo doklady, které mají být během řízení předloženy, v co největší možné míře poskytnuty tlumočnickům²⁰¹.
174. Je-li to povoleno použitelným právem, může být rovněž nutné přijmout opatření, která umožní předkládání dodatečných dokumentů nebo dokladů během jednání. Je-li to vhodné, předložení takových dokumentů nebo dokladů by mělo být provedeno soudním úředníkem nebo nějakou

¹⁹⁶ Odpověď Slovinska na část III ot. e) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

¹⁹⁷ Federální soud Austrálie (*citováno výše poznámka 15*), s. 2.

¹⁹⁸ E. Rowden *a kol.* (*citováno výše poznámka 45*), s. 56, 62–63.

¹⁹⁹ Viz např. *věc Federal Commissioner of Taxation v. Grbich* (1993) 25 ATR 516, v níž Federální soud Austrálie prohlásil, že poskytnutí souboru dokumentů svědkovi před výslechem odstraňuje „procesní překážky pro řádný výslech u soudu“.

²⁰⁰ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (*citováno výše poznámka 16*), s. 21.

²⁰¹ Projekt „Handshake“ (*citováno výše poznámka 15*), s. 40.

jinou nestrannou osobou²⁰². To lze provést pomocí kamery na dokumenty²⁰³, funkce digitálního sdílení obrazovky nebo jinými prostředky, například prostřednictvím faxu, které mohou být nezbytné k tomu, aby se umožnila soukromá diskuse mezi svědkem a jeho obhájcem týkající se dokumentu nebo dokladu²⁰⁴. V profilech zemí dva státy, které odpověděly, uvedly, že předsedající úředník může v nezbytném rozsahu povolit nebo dokonce požadovat kamery na dokumenty²⁰⁵.

B4.2 Soukromé komunikace

69

Mohou být vhodné nebo nezbytné další (důvěrné) komunikační linky, například pokud se strana/svědék a jejich právní zástupce účastní z různých míst.

175. Mohou se objevit situace, kdy jsou vyžadovány důvěrné konzultace, například mezi svědkem a jeho právním zástupcem (právními zástupci) nebo mezi právním zástupcem (právními zástupci) a vyšetřujícím nebo soudními úředníky²⁰⁶. Ačkoli by bylo vhodnější, aby advokát mohl sedět se svým klientem²⁰⁷, pokud tito účastníci nejsou přítomni na stejném místě, měly by být k dispozici prostředky (např. zabezpečené telefonní linky, mobilní telefony nebo samostatné zařízení pro videokonference), které jim umožní soukromě hovořit, aniž by je druzí slyšeli. Během takové konzultace by možná také musely být vypnuty mikrofony a v některých případech i kamery, které jsou připojeny k hlavnímu audiovizuálnímu spojení.
176. Tuto doplňkovou komunikační linku může být také třeba použít v případě problémů s kvalitou spojení nebo jiných technických problémů nebo v případě jiného důvodu přerušení jednání (např. nemoci)²⁰⁸. Podobně by mohla být použita k umožnění důvěrné komunikace se vzdáleným účastníkem před a po samotném výsledku (např. k informování účastníka a k projednání protokolů nebo k poskytnutí konečných pokynů)²⁰⁹.

²⁰² Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 111).

²⁰³ Viz např. Ministerstvo spravedlnosti Spojeného království, *Practice Direction 32 – Evidence* (Praktický návod 32 – Dokazování), příloha 3 „Video Conferencing Guidance“ (Pokyny pro videokonference), s. 18: má-li být použita kamera na dokumenty, musí strany informovat obsluhu ústředny o počtu a velikosti dokumentů nebo předmětů (dostupné na této adrese: < https://www.justice.gov.uk/courts/procedure-rules/civil/rules/part32/pd_part32 > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020]).

²⁰⁴ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16); projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 190), s. 20.

²⁰⁵ Viz např. odpovědi Maďarska a Slovinska na část III ot. e) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

²⁰⁶ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 15.

²⁰⁷ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 111). Je také třeba poznamenat, že některé právní systémy nevyžadují, aby byl svědkovi při dokazování nápomocen advokát, viz výše poznámka 117.

²⁰⁸ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 63.

²⁰⁹ Tamtéž s. 56.

B4.3 Zvláštní případy

70

Za zvláštních okolností mohou být zapotřebí další účastníci nebo dodatečná bezpečnostní/ochranná opatření, zejména v případě zranitelných svědků.

177. Existují určité případy, kdy jsou opodstatněné další úvahy vzhledem k povaze výsledku nebo ke vztahu osoby, která má být vyslýchána, s ostatními účastníky. I když to bývá běžnější v trestním řízení²¹⁰, přesto to může být relevantní i pro řízení v občanských a obchodních věcech. Kupříkladu v situacích, kdy je třeba získat důkazy od zranitelných osob, jako jsou děti, starší osoby nebo osoby s duševními či fyzickými potížemi nebo se zdravotním postižením. V těchto případech může mít technologie audiovizuálního spojení významný přínos, neboť svědek může vypovídat bez stresu, nepříjemností, nepohodlí nebo zastrašování, které by mohly být způsobeny fyzickou přítomností v soudní síni²¹¹.
178. Může být také nutné zvážit další aspekty a v případě potřeby provést úpravy, aby se usnadnilo dokazování za takových citlivých okolností. Skutečný postup může být rovněž třeba upravit podle platných právních předpisů, například tím, že svědek vypovídá před předsedajícím úředníkem v nepřítomnosti stran, nebo tím, že je k dispozici psycholog nebo obdobný znalec, aby napomáhal při sledování svědka²¹².

²¹⁰ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 15), s. 21.

²¹¹ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16). Je třeba rovněž poznamenat, že Vyšší soud (Anglie a Walesu) ve Spojeném království rozhodl, že není toho názoru, že by se potenciální nevýhody audiovizuálního spojení (např. omezení pro posouzení důvěryhodnosti) dále zhoršily prostým použitím technologie ve vztahu ke zranitelným svědkům nebo osobám, které vyžadují tlumočení: *Kimathi & Ors v. Foreign and Commonwealth Office* [2015] EWHC 3684 (QB).

²¹² Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 15), s. 35.

B5 Využití tlumočení

- 71 Vzhledem k náročnosti prostředí audiovizuálního spojení se doporučuje angažovat, pokud je to možné, pouze tlumočníky s příslušnou kvalifikací a zkušenostmi.
- 72 Účastníci by měli s ohledem na požadavky vnitrostátního práva a jakékoli pokyny soudu rozhodnout, zda má být použito konsekutivní nebo simultánní tlumočení (obecně se v souvislosti s audiovizuálním spojením doporučuje první uvedený typ tlumočení) a kde se bude tlumočník nacházet (nejlépe na stejném místě jako svědek).

- 179. Je-li pro svědka nebo znalce zapotřebí tlumočení, měli by ti, kteří toto audiovizuální spojení organizují, zvážit kvalifikaci, odbornou přípravu a zkušenosti tlumočníka v konkrétních souvislostech používání technologie audiovizuálního spojení a vedení jednání²¹³. Mnoho smluvních stran má systém registrace kvalifikovaných nebo soudních tlumočnicků a překladatelů²¹⁴.
- 180. V souvislosti s dokazováním se obvykle používá konsekutivní tlumočení a dává se mu přednost, nachází-li se tlumočník a svědek nebo znalec na dvou různých místech, a to především z důvodu snadnosti objasnění nebo zásahu, zejména ze strany předsedajícího úředníka²¹⁵. Simultánní tlumočení, které je náročnější, vyžaduje kabinu a zvláštní vybavení, a může dokonce zahrnovat dva střídající se tlumočníky²¹⁶.
- 181. Mělo by se rovněž předem zvážit umístění tlumočnicků, kteří mají být použiti pro jednání, tj. zda bude tlumočník přítomen na vzdáleném pracovišti, kde je přítomen svědek, nebo na hlavním pracovišti²¹⁷. Podle části I by se tlumočník, který bude nápomocen svědkovi, obecně nacházel v dožádaném státě, neboť Dožádání se vykonává podle metod a postupů tohoto státu (není-li požadována zvláštní metoda nebo postup). Pokud dokazování provádí prostřednictvím audiovizuálního spojení komisionář, může být tlumočník ve státě původu nebo ve státě vykonání. Je třeba rovněž poznamenat, že v některých případech může být za účelem zajištění vysoce kvalitních tlumočnických služeb jmenován tlumočník, který se nenachází ani ve státě původu, ani ve státě vykonání, ale ve třetím státě.
- 182. Bude-li tlumočník na vzdáleném pracovišti (tj. na stejném místě jako osoba poskytující důkazy), je třeba ověřit tamní technická opatření, včetně akustiky a kvality zvuku, aby bylo zajištěno, že tlumočení bude srozumitelné. Nachází-li se tlumočník na hlavním pracovišti, a tedy nikoli společně se svědkem, je zachování vysoce kvalitního přenosu ještě důležitější. Ačkoli kvalita

²¹³ Federální soud Austrálie (citováno výše poznámka 15), s. 3. Viz také věc *Stuke v. ROST Capital Group Pty Ltd.* (citováno výše poznámka 55), ve které Federální soud Austrálie váhal povolit použití audiovizuálního spojení k získání důkazů od svědka, který vyžadoval tlumočení, pokud se důkazy týkaly sporné nebo zásadně důležité skutkové otázky.

²¹⁴ Další informace viz profil země příslušné smluvní strany.

²¹⁵ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 11.

²¹⁶ *Tamtéž.*

²¹⁷ Federální soud Austrálie (citováno výše poznámka 15), s. 3.

zvuku by samozřejmě měla být nejvyššího možného standardu, ve skutečnosti má prvořadý význam kvalita obrazu, vzhledem k tomu, že tlumočníci jsou schopni využít pohybů rtů, výrazů a jiné neverbální komunikace k tomu, aby se vyhnuli nejednoznačnosti a poskytli přesnější tlumočení²¹⁸. Bez ohledu na to, zda se tlumočník nachází v hlavní soudní síni, se svědkem na vzdáleném pracovišti, nebo na nějakém třetím místě, měl by mít vždy jasný frontální pohled na všechny vzdálené účastníky, kteří budou hovořit²¹⁹.

²¹⁸ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (*citováno výše poznámka 16*), s. 12.

²¹⁹ Projekt „Handshake“ (*citováno výše poznámka 15*), s. 37.

B6 Zaznamenávání, podávání zpráv a přezkum

- 73 Účastníci by měli potvrdit, jak bude řízení zaznamenáváno, přičemž se poukazuje na to, že je-li to možné a povolené, může být videozáznam vhodnější než písemný záznam. Orgány by měly zajistit, aby následné nakládání s jakýmkoli vyhotoveným záznamem nebo zprávou a jejich skladování byly bezpečné.

Viz **profil země** příslušné smluvní strany.

- 74 Měla by být přijata nezbytná opatření, pokud jde o záznamové zařízení a/nebo o účast stenografa či soudního zapisovatele na jednání.
- 75 Orgány by měly zajistit, aby byl živý přenos prostřednictvím audiovizuálního spojení bezpečný a pokud možno šifrovaný.

Více o šifrování viz pododíl **C2.4**.

- 76 Tam, kde je to relevantní, jsou účastníci vybízeni k tomu, aby případné problémy či obtíže praktické povahy oznamovali dotčeným orgánům. Orgány jsou obdobně vybízeny k tomu, aby aktivně vyhledávaly tuto zpětnou vazbu s cílem dále zlepšit poskytování služeb audiovizuálního spojení.

183. Pokud se při dokazování používají technologie audiovizuálního spojení, některé orgány a účastníci mají tendenci upřednostňovat nahrávání videa řízení před tradičními technikami přepisu²²⁰. Proto by nemělo být žádným překvapením, že může být vyžadována schopnost pořizovat záznam²²¹, a to by mělo být při organizaci audiovizuálního spojení zohledněno. Některé státy, které odpovíděly, však přesto nadále spoléhají na přepisy a považují zvukový nebo obrazový záznam svědectví za zvláštní metodu nebo postup (pro žádosti dle části I), které by musely být v jednotlivých případech schváleny soudním úředníkem dožádaného státu²²².

²²⁰ Odpovědi Číny (ZAO Macao) (s určitými výjimkami, např. výpověď by měla být písemně zkrácena, pokud existuje přiznání vypovídajícího), České republiky, Litvy a Norska na část VII ot. f) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12). Viz též R. A. Williams (citováno výše poznámka 1), s. 22.

²²¹ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 118.

²²² Odpovědi Francie, Německa, Malty a Koreje (Korejské republiky) na část VII ot. f) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

184. V případě řízení podle části I se dožádaný orgán při rozhodování o tom, jak jednání zaznamenat, řídí svým vlastním právem. Justiční orgán může rovněž požádat, aby bylo jednání zaznamenáno zvláštní metodou nebo postupem podle čl. 9 odst. 2 Úmluvy. Pokud je takové žádosti vyhověno, je dožadující orgán odpovědný za zajištění záznamového zařízení, je-li zapotřebí.
185. V případě řízení podle části II může být zaznamenávání obecně používáno v souladu s postupy ve státě původu, není-li zaznamenávání zakázáno právem státu vykonání nebo nevztahují-li se na ně jiné podmínky stanovené státem vykonání. V některých státech, které odpověděly, je stranám umožněno zaznamenávat svědectví prostřednictvím audio- nebo videonahrávky podle této části, pokud zajistí příslušné prostředky²²³. Je-li k přepisu řízení použit soudní zapisovatel na hlavním pracovišti, měl by být umístěn tak, aby zřetelně viděl a slyšel audiovizuální spojení.
186. Při vykonávání žádostí podle částí I i II je důležité vzít v úvahu příslušná pravidla a postupy týkající se záznamu nebo zprávy, který/která se vyhotovuje. Bezpečnost samotného živého přenosu je prvořadá (viz **část D** níže), ale následné bezpečné nakládání s jakýmkoli vyhotoveným záznamem nebo zprávou a jejich skladování má rovněž velký význam²²⁴. Kromě toho by orgány měly zvážit, jak do konečného záznamu nebo zprávy zahrnout nebo k nim připojit případnou dokumentaci nebo jiné doklady²²⁵. Tyto záznamy nebo zprávy často podléhají stejným pravidlům a postupům jako záznamy nebo zprávy z jednání, které nevyužívají audiovizuálního spojení²²⁶. V jiných případech mohou existovat zvláštní požadavky na záznam nebo podávání zpráv z výsledku pomoci audiovizuálního spojení, včetně nakládání s nimi nebo jejich skladování²²⁷.
187. Převoz technického vybavení přes hranice může způsobit zvýšení nákladů a vést k celním problémům ve státě vykonání, pokud nebyla získána všechna nezbytná povolení²²⁸. Konzultujte s příslušným státem, zda takové vybavení může vstoupit na jeho území. Proto může být vhodné najmout technické vybavení ve státě vykonání.

²²³ Odpovědi Spojených států a Spojeného království (Anglie a Walesu) na část VII, ot. g) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²²⁴ Soud v Indii vypracoval pokyny s cílem zajistit, aby při nakládání se záznamem a jeho skladování byla zachována vhodná bezpečnostní opatření. Viz např. Vrchní soud v Dillí, *Delhi High Court Rules*, 2018, Annexure B „Guidelines for the Conduct of Court Proceedings between Courts and Remote Sites“ (Pokyny pro vedení soudního řízení mezi soudy a odlehlými místy), bod 6.9: „Zašifovaná hlavní kopie s hodnotou hash se ponechá u soudu jako součást záznamu. Další kopie se také uloží na jakékoli jiné bezpečné místo jako [záložní] v případě nouze. Přepis důkazů zaznamenaný soudem se stranám poskytne podle platných pravidel. Straně může být povoleno zobrazit si hlavní kopii [audiovizuálního] záznamu, kterou si soud ponechal, na žádost, o které rozhodne soud v souladu s podporou zájmů spravedlnosti.“

²²⁵ Projekt „Handshake“ (*citováno výše* poznámka 87), s. 19.

²²⁶ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (*citováno výše* poznámka 16).

²²⁷ Některé státy mají zavedeny postupy pro nakládání se záznamy svědectví a jejich uchovávání. Viz odpovědi Chorvatska, Litvy, Slovinska, Švédska a Spojeného království (Anglie a Walesu) na část VII ot. f) a g) dotazníku pro profil země (*citováno výše* poznámka 12). V jednom státě soud automaticky provede zvukový záznam svědectví v souladu s jeho občanským soudním řádem (viz odpověď Portugalska na část VII ot. g) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²²⁸ D. Epstein *a kol.* (*citováno výše* poznámka 141), bod 10.25.

188. Velvyslanectví a konzuláty nejsou obecně schopny poskytovat služby stenografů či tlumočnicků nebo nabízet záznamové zařízení pro video či audio. Žadající strana by proto měla předem přijmout veškerá nezbytná opatření²²⁹.

Více o nákladech specificky viz pododdíly A2.11 (část I) a A3.10 (část II).

189. Mechanismy a postupy, které platí pro zaznamenávání a podávání zpráv, by se navíc neměly omezovat pouze na věcný obsah přijatých důkazů. Kromě obecných údajů o používání audiovizuálního spojení daným konkrétním orgánem nebo v dané konkrétní jurisdikci by měly být rovněž uvedeny praktické záležitosti, zejména jakékoli problémy či obtíže. Tímto způsobem lze na základě reálných zkušeností a doporučení provádět pravidelné úpravy provozních aspektů²³⁰.
190. Proto je pro orgány významným přínosem vést přesné záznamy o používání a zajistit přiměřený a přístupný mechanismus pro shromažďování zpětné vazby od účastníků jednání vedeného prostřednictvím audiovizuálního spojení, aby mohly přezkoumat různé aspekty procesu, včetně samotné technologie, použitých prostor, předběžných a následných protokolů, jakož i celkové vnímané zkušenosti, a v konečném důsledku pracovat na lepším přidělování zdrojů a účinnějším provádění řízení zahrnujících audiovizuální spojení²³¹.

²²⁹ B. Ristau (*citováno výše poznámka 133*), s. 328. Může být také výhodné zorganizovat záložní záznam, což je účinná ochrana proti zhoršení kvality zvuku nebo obrazu během přenosu. Viz např. Ministerstvo spravedlnosti Spojeného království, *Practice Direction 32 – Evidence* (*citováno výše poznámka 203*), s. 15.

²³⁰ M. E. Gruen a C. R. Williams (*citováno výše poznámka 14*), s. 25.

²³¹ E. Rowden a kol. (*citováno výše poznámka 45*), s. 77.

B7 Prostředí, umístění a protokoly

- 77 Podmínky ve všech místnostech nebo prostorech, které mají být během jednání propojeny, by měly být optimalizovány pro použití audiovizuálního spojení, včetně velikosti prostoru, uspořádání, přístupu, akustiky a osvětlení.
- 78 Vybavení by mělo být nastaveno tak, aby napodobovalo jednání s fyzickou přítomností, a měl by být zajištěn odpovídající počet kamer a mikrofونů tak, aby každý účastník mohl být vidět a slyšet s minimálními obtížemi nebo přerušením.

191. Použité místnosti nebo prostory mohou mít významný vliv na způsob, jakým je jednání vedeno, a v konečném důsledku na účinnost řízení. Pro svědka se může zkušenost s vypovídáním prostřednictvím audiovizuálního spojení ze vzdáleného místa značně lišit od vypovídání v soudní síni, takže může být obtížné napodobit nezbytnou atmosféru²³². Když se provádí dokazování, měl by však být prostor na vzdáleném místě pro veškeré záměry a účely rovněž považován za rozšíření soudní síně samotné²³³.
192. Projekt „Gateways to Justice“²³⁴ v Austrálii, který vychází z této myšlenky rozšíření soudní síně, učinil řadu doporučení, pokud jde o prostředí, umístění a protokoly, které se vztahují na audiovizuální spojení. Projekt doporučil, aby v zájmu zachování požadované formální atmosféry předsedající úředník zajistil, aby osoba nebo osoby na vzdáleném místě byly informovány o očekáváních ohledně vhodného chování²³⁵.
193. Vzhledem k těmto úvahám o atmosféře a chování jsou fyzické místnosti často stejně důležité jako technologie, která se používá. Uspořádání místnosti na vzdáleném místě by proto mělo být rovněž zorganizováno tak, aby posílilo pocit svědka, že se účastní jednání v tradičním prostředí soudní síně²³⁶. Projekt „Gateways to Justice“ proto dále doporučil, že za účelem dosažení optimálních podmínek a tam, kde to umožňují zdroje a kapacity, by soudy a další poskytovatelé zařízení měli přijmout přístup, který integruje technické aspekty do architektury i do fyzického prostředí, a konkrétně že:
- jednacím prostor na obou místech by měl být dostatečně velký, aby se do něj vešli všichni účastníci a v příslušných případech i účastníci z řad veřejnosti,
 - by se mělo přihlídnout k dalším konstrukčním faktorům, jako je vhodné osvětlení a dekorace, správná akustika, řízená teplota a umístění účastníků i vybavení, a

²³² Například ve věci *Campaign Master (UK) Ltd v. Forty Two International Pty Ltd (No. 3)* (2009) 181 FCR 152 vyjádřil Federální soud Austrálie obavy, že povolení použití technologie audiovizuálního spojení snižuje některé důležité účinky spojené s vypovídáním v soudní síni, a zdůraznil, že svědek si může být méně vědom „vážnosti situace a svých povinností“.

²³³ Viz např. *Trans-Tasman Proceedings Act 2010* (Cth), oddíl 59, uvedeno výše v poznámce 141.

²³⁴ Viz výše diskuse v poznámce 45.

²³⁵ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 63–64.

²³⁶ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 18.

- by se měla vzít v úvahu změna konfigurace, přizpůsobení nebo alespoň „jemné doladění“ prostoru bez ohledu na to, zda byly místnosti navrženy s ohledem na použití audiovizuálního spojení²³⁷.
194. Zkušenosti ukazují, že požadavky na osvětlení prostor, které mají být použity pro audiovizuální spojení, jsou z hlediska designu jedny z nejobtížnějších. Je tomu tak hlavně proto, že prostory na každém místě zapojeném do audiovizuálního spojení musí mít kombinaci jak jasnějšího osvětlení v určitých oblastech, aby byly plně zachyceny rysy obličeje a výrazy účastníků, tak i mírně tlumenějšího osvětlení pro zbytek prostředí, aby se neztížilo sledování obrazovek ukazujících ostatní připojená místa²³⁸. Organizátoři proto musí zvážit použití přímého osvětlení tváří všech účastníků na všech místech a navíc zajistit, aby běžné osvětlení v jednotlivých místnostech nevytvářelo odlesky či stíny ani neoslňovalo²³⁹.
 195. Z hlediska akustiky by osoby odpovědné za zařízení pro audiovizuální spojení měly zajistit, aby byl prostor navržen tak, aby minimalizoval pronikání hluku a rozptylování, ale také aby zamezoval šíření zvuku ven z prostoru, a to z důvodu důvěrnosti a ochrany soukromí²⁴⁰. Aby se maximalizovala srozumitelnost toho, co je řečeno během jednání, měly by být zváženy i faktory, jako je doba dozvuku, zvuková pohltivost a šíření zvuku²⁴¹.
 196. Účastníci by měli být v místnosti umístěni tak, aby, když mluví, byli čelem ke kameře, což je pro dobrou komunikaci nezbytné. To pomůže určit potřebný počet kamer a jejich umístění²⁴². Není-li používána soudní síň, může být nutné, aby osoba, která vede jednání, určila, kde účastníci sedí. Je-li přítomen tlumočník, měl by být umístěn tak, aby jasně viděl pohyby obličeje a rtů mluvících osob.
 197. Jak je zmíněno v oddíle **A1** a popsáno níže v oddíle **C1** (*Přiměřenost vybavení*), hlavním cílem jednání vedeného prostřednictvím audiovizuálního spojení je, aby se toto nastavení co nejvíce blížilo jednání s fyzickou přítomností, což je zvláště důležité při zvažování umístění vybavení. V profilech zemí jeden stát, který odpověděl, konkrétně odkázal na skutečnost, že by účastníci měli být schopni „[...] jasně vidět, slyšet a chápat, co se děje [jak] v soudní síni, tak v místnosti, kde je dotazovaný“, a také zdůraznil, že je třeba, aby všichni účastníci viděli jak celkový pohled na místnost, tak i podrobnější aspekty vzájemné komunikace, včetně „slovní [komunikace], řeči těla, odpovídajících výrazů obličeje a gest“²⁴³. Kamery by měly být umístěny tak, aby umožňovaly osobám, které mluví, být čelem ke kameře a přímo udržovat oční kontakt²⁴⁴, což je důležité při posuzování vystupování a důvěryhodnosti řečníka²⁴⁵.
 198. Stejně tak je důležité, aby byl k dispozici dostatečný počet videomonitorů dostatečné velikosti umístěných tak, aby všichni účastníci na jednom místě viděli řečníka na druhém místě s podobným pozorovacím úhlem a vzdáleností. Účastníci musí být schopni vidět svědka nebo znalce a on musí být schopen vidět, kdo se ptá, a každého, kdo se ke svědectví vyjadřuje. Vnímání

²³⁷ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 53, 57, vi.

²³⁸ J. R. Benya, *Lighting for Teleconferencing Spaces (Osvětlení prostor pro telekonference)*, Lutron Electronics, Inc., 1998, citováno v M. E. Gruen a C. R. Williams (citováno výše poznámka 14), s. 16.

²³⁹ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 190), s. 22. E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 122–123.

²⁴⁰ M. E. Gruen a C. R. Williams (citováno výše poznámka 14), s. 18.

²⁴¹ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 190), s. 21–22.

²⁴² M. E. Gruen a C. R. Williams (citováno výše poznámka 14), s. 12.

²⁴³ Odpověď Litvy na část III ot. e) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

²⁴⁴ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 120.

²⁴⁵ O vlivu technologie audiovizuálního spojení na posuzování důvěryhodnosti svědka viz též výše poznámka 42.

a zobrazení mají zvláštní význam pro to, aby účastníci získali odpovídající pocit „přítomnosti“ a zároveň aby byla zajištěna objektivita tím, že budou různí účastníci na obrazovce zobrazení stejným způsobem²⁴⁶. Měl by být také k dispozici dostatečný počet mikrofónů umístěných tak, aby bylo zajištěno, že mluvčí budou jasně slyšet, a aby se minimalizovalo rušení zvuku²⁴⁷.

199. Zatímco používané prostory a okolní prostředí mají největší význam, může být rovněž zapotřebí zvláštních protokolů nebo pokynů od předsedajícího úředníka, a to též pro příchody a odchody, polohu a kontrolu vybavení, jakož i pro pořadí vystoupení a zasedací pořádek²⁴⁸.

B7.1 Ovládání kamer a zvuku

79

Doporučuje se uživatelsky přívětivé rozhraní, které umožní snadnou obsluhu zařízení, nejlépe předsedajícím úředníkem.

200. Předsedající úředník na hlavním pracovišti by měl mít v ideálním případě během řízení plnou kontrolu nad zařízením²⁴⁹, v případě potřeby za pomoci pracovníků technické podpory, například za účelem úpravy kamer nebo hlasitosti mikrofónů podle potřeby, čímž by se mělo v konečném důsledku zajistit, aby každá osoba hovořící na jednom či druhém místě byla zřetelně vidět a slyšet. Pokud je to možné, doporučuje se použít sledovací kameru, která může být nasměrována na mluvčí osobu, a také další kameru, která může poskytnout přehled o jednací místnosti z opačného konce.
201. V zájmu předsedajícího úředníka, který má v průběhu jednání hlavní kontrolu nad vide/audiosystémem, se doporučuje, aby bylo ovládání co nejvíce uživatelsky přívětivé a aby se omezovalo na základní nezbytné možnosti²⁵⁰. V rozsahu, v jakém jsou k dispozici různá zobrazení kamer nebo různá nastavení zvuku, je vhodnější, aby byla řada těchto možností před jednáním nastavena jako standardní konfigurace v systému²⁵¹.

Více o technických požadavcích týkajících se zvuku a obrazu viz pododdíly C2.5 a C2.6.

²⁴⁶ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 19, 21.

²⁴⁷ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 118.

²⁴⁸ Federální soud Austrálie (citováno výše poznámka 15), s. 8.

²⁴⁹ Tamtéž.

²⁵⁰ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16).

²⁵¹ E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 57.

B7.2 Protokol pro vystoupení

80 Aby se minimalizovalo narušení způsobené případnými prodlevami ve spojení, mohou si orgány přát zvážit protokol pro vystoupení účastníků během jednání, zejména pokud se má použít tlumočení.

202. Vzhledem ke zvýšené složitosti audiovizuálního spojení ve srovnání s tradičním jednáním s fyzickou přítomností mohou být nutné další protokoly, aby se zajistilo, že vlastní jednání může probíhat hladce. V případě neexistence formálního protokolu by předsedající úředník měl účastníkům připomenout aspekty, které vyžadují další zohlednění v důsledku změněných podmínek audiovizuálního spojení.
203. Při použití technologie audiovizuálního spojení zejména obvykle dochází ke krátkému zpoždění mezi příjmem obrazu a doprovodného zvuku, a to i s tou nejlepší technologií, která je v současné době k dispozici²⁵². Dochází k tomu proto, že audio a video signály jsou přenášeny samostatně, což způsobuje smyčku a rušení²⁵³. Může být užitečné upozornit na to účastníky před zahájením jednání, aby se minimalizovalo vzájemné překrývání hovoru. Předsedající úředník může na začátku zvážit, zda vysvětlí postup pro přerušení druhé strany nebo vznesení námítky proti otázkám během jednání. Účastníkům by se také mělo připomenout, aby hovořili přímo do mikrofونů²⁵⁴.
204. Tyto aspekty jsou mimořádně důležité, pokud je přítomen tlumočník, protože může vzniknout dodatečná potřeba přerušit mluvícího za účelem položení otázek nebo požádání o objasnění, v takovém případě je obzvláště užitečné, aby předsedající úředník koordinoval pořadí, v němž lidé hovoří²⁵⁵. Pokud se používá tlumočení, měli by účastníci také věnovat pozornost tomu, aby hovořili vhodným tempem, dostatečně jasně a hlasitě, správně artikulovali a používali srozumitelný jazyk s minimem žargonu, hovorových výrazů nebo dalších výrazů, které by nemusely být při tlumočení věrně převedeny²⁵⁶.

²⁵² Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16).

²⁵³ M. Dunn a R. Norwick (citováno výše poznámka 20), s. 2.

²⁵⁴ Federální soud Austrálie (citováno výše poznámka 15), s. 8.

²⁵⁵ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 11–12.

²⁵⁶ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 15).

B7.3 Protokol pro případ poruchy komunikace

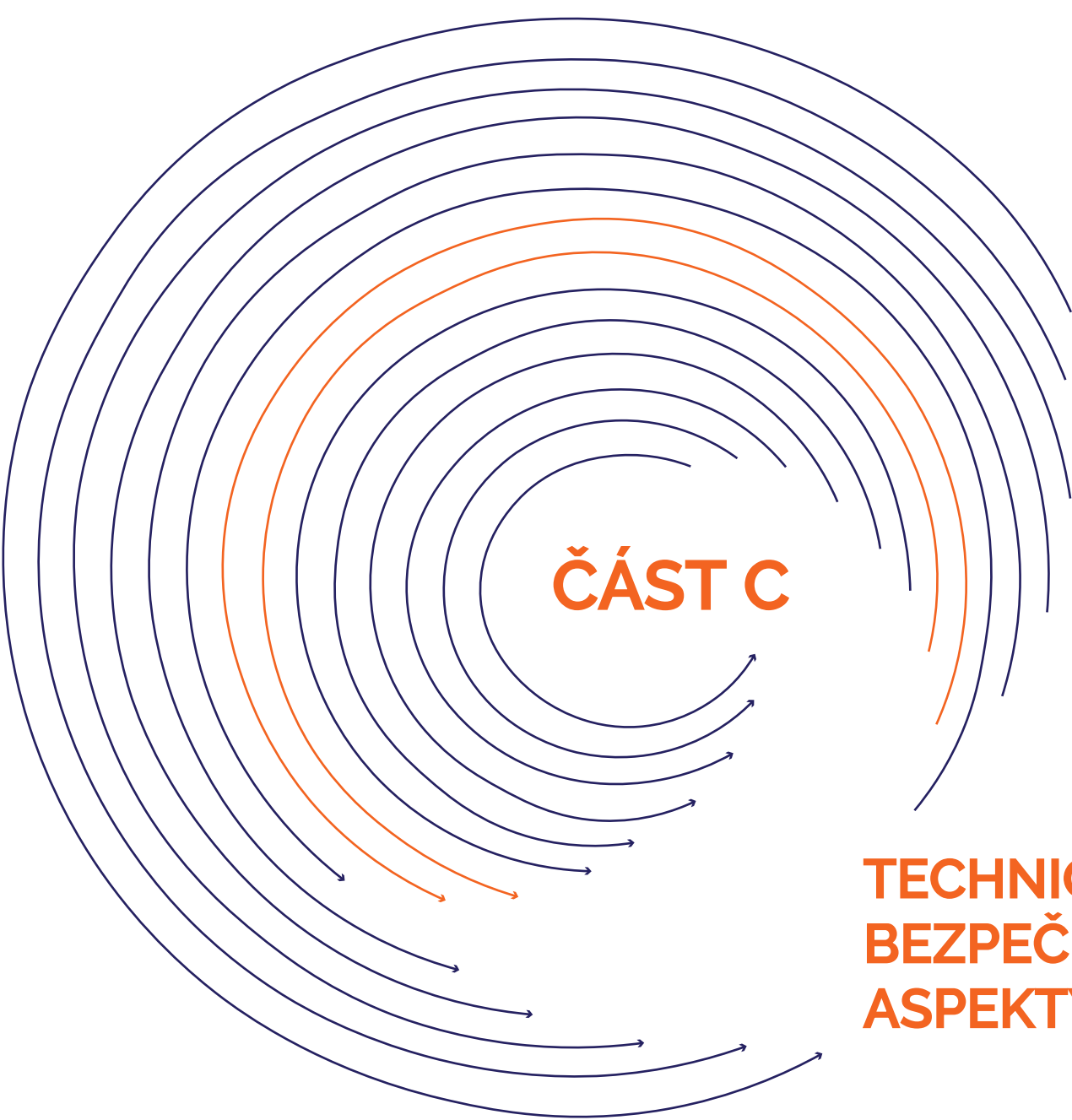

81 Všichni účastníci by měli být informováni o postupu pro upozornění předsedajícího úředníka na technické obtíže, které se vyskytnou během jednání, a o kontaktních údajích pracovníků technické podpory, případně včetně přemostovací služby třetí strany.

205. Technici by měli být během jednání přítomni nebo alespoň „na telefonu“ a měli by být k dispozici, aby mohli řešit případné technické problémy, jak se objeví. V závislosti na typu spojení může být například nutné, aby byl personál k dispozici na hlavním i na vzdáleném pracovišti, nebo pokud se používá přemostovací služba třetí strany, aby byl dostupný prostřednictvím této služby. Technici i účastníci by také měli mít možnost kontaktovat za účelem externí technické podpory asistenční službu, pokud je zapotřebí další pomoci.
206. Ačkoli je nezbytné zajistit tyto eventuality předem, měli by být účastníci rovněž informováni o příslušném protokolu pro oznamování technického problému předsedajícímu úředníkovi v jakékoli fázi jednání a měli by i nadále věnovat jakýmkoli takovým problémům pozornost²⁵⁷.
207. Pokud je jednání narušeno poruchou komunikace mezi pracovišti, kterou nelze snadno vyřešit, měl by mít předsedající úředník pravomoc, nestanoví-li právo, podle něhož se řízení koná, jinak, určit, zda relaci audiovizuálního spojení ukončit a přeložit ji na později²⁵⁸.

²⁵⁷ Federální soud Austrálie (citováno výše poznámka 15), s. 8; E. Rowden *a kol.* (citováno výše poznámka 45), s. 71.

²⁵⁸ Při udělení povolení nebo příkazu umožňujícího použití audiovizuálního spojení v řízení může soud například stanovit protokol pro případ poruchy komunikace, jak bylo uvedeno v závěrečném ustanovení příkazu soudu District Court for the District of Connecticut (Okresní soud pro okres Connecticut), Spojené státy americké, ve věci *Sawant v. Ramsey* (citováno výše poznámka 55).

ČÁST C

**TECHNICKÉ A
BEZPEČNOSTNÍ
ASPEKTY**

- C1 PŘIMĚŘENOST VYBAVENÍ
- C2 MINIMÁLNÍ TECHNICKÉ NORMY

208. Technologie se mění mnohem rychleji než právo, což vytváří rozdíly, které zhoršují otázky kompatibility mezi systémy v kontextu moderní soudní spolupráce. V některých částech světa technologický vývoj proměňuje naše soudní síně a systémy správy případů již více než deset let, přičemž projekt „Handshake“ ukazuje, že některé evropské státy jsou v souladu se svým vnitrostátním občanským zákoníkem dokonce schopny „virtualizovat“ řízení zcela²⁵⁹.
209. Cílem této části pokynů je zabývat se mnoha konvenčními aspekty spojenými s úvahami týkajícími se technologie a bezpečnosti v souvislosti s přeshraničním používáním audiovizuálního spojení. Vzhledem k dynamické povaze technologického vývoje by tato část pokynů neměla být považována za vyčerpávající, byla však přesná k datu zveřejnění. Orgány a uživatelé jsou vybízeni k tomu, aby co nejvíce drželi krok s tímto vývojem, aby zajistili zachování vysoce kvalitní infrastruktury. Pokud by mělo být zavedeno nové vybavení nebo technologie, doporučila Rada Evropské unie, aby se nejprve uskutečnil pilotní program, a bude-li úspěšný, aby se provádění uskutečnilo v samostatných etapách nebo fázích²⁶⁰.

²⁵⁹ M. Davies (*citováno výše poznámka 15*), s. 205; Projekt „Handshake“ (*citováno výše poznámka 15*), s. 22.

²⁶⁰ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (*citováno výše poznámka 16*), s. 13.

C1 Přiměřenost zařízení

- 82 Orgány se vyzývají, aby využívaly zařízení nejvyšší dostupné kvality, aby co nejvíce napodobily jednání s fyzickou přítomností.
- 83 Pracovníci odpovědní za organizaci by měli mít povědomí o technologických možnostech a zařízeních, včetně toho, která místa jsou vybavena potřebnou technologií.

- 210. Využití technologie audiovizuálního spojení má jistě moc provést revoluci ve způsobu, jakým se provádí dokazování, zejména v přeshraničních situacích, mnohem více, než by kdy mohly technologie založené na telefonech a audiu. Je to proto, že audiovizuální spojení umožňuje nejen vyslechnout slovní důkazy ze vzdáleného místa, ale také posoudit klíčové aspekty neverbální komunikace, včetně řeči těla a výrazů obličeje²⁶¹.
- 211. Jak je uvedeno výše (v oddíle A1), hlavním cílem jednání vedeného prostřednictvím audiovizuálního spojení je co nejvíce napodobit jednání s fyzickou přítomností. Z toho vyplývá, že velkou přínosnost audiovizuálního spojení podkopává, pokud používané zařízení nemá odpovídající kvalitu; hlavní výhody jsou ztraceny a omezení se zhoršují²⁶².
- 212. Ve skutečnosti některé státy, které odpověděly, v profilech zemí uvedly, že je skutečně jedním z požadavků, aby video a zvuk byly dostatečně kvalitní, aby předsedající úředník zřetelně viděl a slyšel osobu, která se účastní prostřednictvím audiovizuálního spojení, zvláště je-li tato osoba svědkem²⁶³.
- 213. Kromě zajištění odpovídající kvality zařízení by odpovědné osoby měly rovněž zajistit, aby pracovníci v každé fázi procesu měli odpovídající znalosti o zavedené technologické infrastruktuře²⁶⁴. Například ti, kdo žádosti přezkoumávají, budou možná muset kontaktovat jiné pracovníky, aby bylo možné určit, zda lze žádost o audiovizuální spojení prakticky provést vzhledem k zařízením a infrastruktuře, které jsou v daném konkrétním orgánu nebo regionu k dispozici. Tyto znalosti nejen značně usnadní výběr a přidělování vhodných zařízení ze strany správních nebo právních pracovníků, ale také zlepší spolupráci mezi orgány, zejména pokud je třeba, aby technický personál určil interoperabilitu systémů.

Další informace o technické podpoře a odborné přípravě pracovníků viz oddíl B3.

²⁶¹ M. E. Gruen a C. R. Williams (citováno výše poznámka 14), s. 4.

²⁶² Soud i účastníci řízení jsou znevýhodněni v případě, je-li technologie vadná nebo se porouchá. Viz např. ve věci *Stuke v. ROST Capital Group Pty Ltd* (citováno výše poznámka 55), kdy Federální soud Austrálie projednával neschopnost určit „zda je zpoždění při odpovědi na kritickou otázku způsobeno vyhýbavostí nebo nejistotou svědka, nebo pouze obtížemi při přenosu.“

²⁶³ Viz např. odpovědi Austrálie, Finska, Maďarska, Izraele a Polska na část III ot. e) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

²⁶⁴ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 190).

214. Obecně platí, že samotné zařízení pro audiovizuální spojení bude buď integrováno do určitého místa (tj. pevné), nebo může být přepravováno na různá místa (tj. přenosné). Zatímco pevná zařízení obvykle nabízejí vyšší funkčnost, přenosné zařízení může být nákladově efektivnějším řešením, zejména v místech, kde se audiovizuální spojení nepoužívá často.

C1.1 Používání licencovaného softwaru

84 Používání licencovaného softwaru je výhodné především z důvodu dostupnosti technické podpory a praxe orgánů potvrzuje, že jeho používání je upřednostňováno.

215. Většina států, které odpověděly, v profilech zemí uvedla, že při dokazování pomocí audiovizuálního spojení používají licencovaný software, který zajišťuje podporu pro technické a bezpečnostní záležitosti²⁶⁵. Mezi licencovaný software používaný státy, které odpověděly, patří infrastruktura Cisco (včetně Cisco Jabber)²⁶⁶, Lifesize²⁶⁷, Polycom²⁶⁸, Skype for Business²⁶⁹, Sony IPELA Video Communication System²⁷⁰, Tandberg²⁷¹, Telkom²⁷² a Vidyo conference²⁷³. Jeden stát, který odpověděl, uvedl, že používá svobodný software²⁷⁴.
216. Kromě toho může být v závislosti na povaze žádosti použit jiný software, neboť příslušné orgány a místa by se lišily podle toho, zda se jedná o žádost podle části I nebo části II. Jeden stát, který odpověděl, například poznamenal, že ačkoli obecně nepoužívá licencovaný software podle části I, může k tomu někdy dojít podle části II²⁷⁵.

²⁶⁵ Tj. 23 států, které odpověděly. Viz odpovědi Běloruska, Bosny a Hercegoviny, Bulharska, Číny (ZAO Hongkong), Chorvatska, Kypru, České republiky, Finska, Francie, Německa, Maďarska, Izraele, Koreje (Korejské republiky), Lotyšska, Litvy, Malty, Norska, Polska, Portugalska, Rumunska, Singapuru, Jihoafrické republiky a Švédska na část III ot. a) dotazníku pro profil země (*citováno výše* poznámka 12).

²⁶⁶ Viz např. odpovědi Austrálie (jeden stát), Bosny a Hercegoviny, Německa (některé spolkové země), Norska a Švédska na část III ot. a) a b) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁶⁷ Odpovědi Běloruska a Německa (některé spolkové země) na část III ot. a) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁶⁸ Odpovědi Austrálie (jeden stát), České republiky, Německa (některé spolkové země), Malty a Singapuru na část III ot. a) a b) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁶⁹ Odpověď Izraele na část III ot. a) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁷⁰ Odpověď Německa (některé spolkové země) na část III ot. b) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁷¹ *Tamtéž*.

²⁷² Odpověď Jihoafrické republiky na část III ot. a) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁷³ Odpověď Korejské republiky na část III ot. a) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁷⁴ Odpověď Venezuely na část III ot. a) dotazníku pro profil země (*tamtéž*) (což znamená, že Venezuela používá software Apache Openmeetings, verzi vydání 3.0.6).

²⁷⁵ Odpověď Spojeného království (Anglie a Walesu) na část III ot. a) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

C1.2 Využívání komerčních poskytovatelů

- 85** Ti, kdo chtějí při dokazování použít technologii audiovizuálního spojení, by měli ověřit, zda příslušné orgány států využít široce dostupných komerčních poskytovatelů povolují.
- 86** Je-li při dokazování využíván komerční poskytovatel, vybízí se účastníci a orgány k tomu, aby zajistili, že budou zavedena vhodná bezpečnostní opatření.

217. S větším využíváním snadno dostupných softwarových aplikací pro výměnu rychlých zpráv, které umožňují přenos zvuku a videa v reálném čase, vyvstala otázka, zda by mohl být k dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení využit komerční poskytovatel (například Skype) a zda poskytuje dostatečnou úroveň bezpečnosti přenosu.
218. Zatímco v profilech zemí některé státy, které odpověděly, oznámily, že k dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení používají komerční poskytovatele, jako je Skype²⁷⁶ a Skype for Business²⁷⁷ nebo Polycom RealPresence (mobilní nebo stolní)²⁷⁸, jiné to povolují pouze výjimečně a pouze na žádost soudu původu²⁷⁹. Mnoho států, které odpověděly, to nepovoluje za žádných okolností²⁸⁰.
219. Jeden stát, který odpověděl, uvedl, že jakmile bude zabezpečená síť soudů schopna přijímat IP spojení, bude možné provádět dokazování prostřednictvím komerčního poskytovatele (neboť v současné době jsou povolena pouze příchozí volání ISDN), ačkoli by to bylo na individuálním uvážení soudce²⁸¹.
220. Mezi obavy, které vyjádřily státy, které odpověděly, ohledně využívání komerčních poskytovatelů, patří i tyto: upřednostňuje se zabezpečené spojení zřízené individuálně mezi dožadujícím a dožádaným orgánem²⁸²; komerční poskytovatel může ukládat obsah audiovizuálního spojení, což je situace, které by se bylo třeba vyhnout²⁸³; Skype ani jiní komerční poskytovatelé nejsou integrováni do infrastruktury pro videokonference příslušných orgánů²⁸⁴.

²⁷⁶ Odpovědi Austrálie (jeden stát), Brazílie, Izraele, Malty a Mexika na část III ot. c) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁷⁷ Odpovědi Izraele a Portugalska na část III ot. a) a c) dotazníku pro profil země (*tamtéž*). V odpovědi Portugalska bylo rovněž uvedeno, že pokud lze provádět dokazování prostřednictvím komerčních poskytovatelů, bylo by navrženo použití aplikace Skype z důvodu její interoperability se Skype for Business.

²⁷⁸ Odpověď Singapuru na část III ot. c) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁷⁹ Odpovědi Finska a Polska na část III ot. c) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁸⁰ Odpovědi Austrálie (dva státy), Běloruska, Bosny a Hercegoviny, Bulharska, Číny (ZAO Hongkong), Chorvatska, Kypru, České republiky, Estonska, Německa, Řecka, Maďarska, Lotyšska, Norska, Slovinska, Švédska a Švýcarska na část III ot. c) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁸¹ Odpověď Spojeného království (Anglie a Walesu) na část III ot. c) dotazníku pro profil země (*tamtéž*). Ohledně IP a ISDN (což jsou v obou případech typy sítí) viz pododdíl **C2.2**.

²⁸² Odpověď Polska na část III ot. c) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁸³ Odpověď Číny (ZAO Hongkong) na část III ot. c) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

²⁸⁴ Odpověď Lotyšska na část III ot. c) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

C2 Minimální technické normy

- 87 Technické normy v jakémkoli systému pro audiovizuální spojení by měly být zvažovány komplexně, aby bylo zajištěno, že každá součást podporuje účinné fungování systému.
- 88 Orgány se vybízejí k tomu, aby z hlavních způsobů, jakými lze zřídit audiovizuální spojení, zvážily použití videokonferenčního mostu nebo vícebodové řídicí jednotky (MCU) buď začleněných do systému, nebo prostřednictvím služby třetí strany, aby se zmírnily obavy o interoperabilitu, zejména v případě, že má být navázáno přeshraniční spojení.

- 221. Ačkoli je samozřejmě důležité, aby součásti měly nejvyšší možný standard, jako je tomu u všech typů technologické infrastruktury, technologie umožňující audiovizuální spojení může být vždy pouze tak silná jako její nejslabší článek. Proto je při určování požadované kvality a standardu pro každou součást nezbytný celostní přístup.
- 222. Jako výchozí bod je důležité uvést čtyři základní způsoby, kterými lze zřídit připojení audiovizuálního spojení, a to: „přímo“ mezi systémy, prostřednictvím videokonferenčního „mostu“ anebo rozšířením hlavní soudní síně do vzdáleného bodu či naopak uvedením vzdáleného bodu do hlavního systému soudní síně. Každý způsob má své výhody, ale použití závisí především na typech systémů a kapacitách na jednotlivých zapojených pracovištích.
- 223. Za prvé musí být zařízení v každém místě interoperabilní (např. typ sítě a protokoly kodeků), aby bylo navázáno efektivní přímé audiovizuální spojení²⁸⁵. K zajištění toho by použité zařízení mělo v příslušných případech odpovídat uznávaným průmyslovým normám, zejména těm, které doporučuje Telekomunikační normalizační sektor Mezinárodní telekomunikační unie (ITU-T).²⁸⁶ Výhody tohoto přímého „dvoubodového“ volání spočívají v zachování funkčnosti a plného rozsahu možností systémů, jako je použití více kamer a/nebo obrazovek.
- 224. Za druhé, pokud zařízení není interoperabilní, místa jsou připojena pomocí různých sítí nebo nekompatibilních protokolů nebo mají být propojena více než dvě místa, může být nutné využít přemostovací službu²⁸⁷. Jak je uvedeno v slovníčku pojmů, videokonferenční most (někdy se jednoduše nazývá „most“, známý také jako vícebodová řídicí jednotka (MCU) nebo „brána“) je kombinace softwaru a hardwaru, která vytváří virtuální konferenční místnost a funguje jako „most“ propojením pracovišť a v případě potřeby provedením převodů (např. převodu signálu sítě, protokolů kodeků nebo definice zvuku a videa)²⁸⁸. „Most“ může být buď zabudován do

²⁸⁵ Viz např. pododdíly **C2.1** a **C2.2**.

²⁸⁶ Normy ITU-T jsou vydávány jako „doporučení“ a jsou přístupné ze seznamu „Recommendations by series“, který je k dispozici na této adrese: < <https://www.itu.int/ITU-T/recommendations/index.aspx?> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

²⁸⁷ Projekt „Handshake“, „D2.1 Overall Test Report“ (Celková zpráva o zkoušce), s. 18–19.

²⁸⁸ Je důležité si uvědomit, že pokud most poskytuje schopnost účinného překódování, budou osoby prostřednictvím videokonferenčního mostu propojeny „nejvyšší rychlostí a nejvyšší možnou kvalitou, kterou mohou jejich jednotlivé systémy podporovat“ (v důsledku toho mohou mít účastníci různé úrovně kvality videa a zvuku). Pokud

infrastruktury audiovizuálního spojení na daném pracovišti, nebo poskytován třetí stranou, která může také nabízet další služby, jako je například volání na daná pracoviště a sledování připojení a celkové kvality. Některé orgány proto mohou upřednostňovat začlenění mostu do své vlastní infrastruktury, aby se předešlo potenciálním bezpečnostním problémům s tím, že přemostovací službu zajišťuje třetí strana. Bez ohledu na to, jak je toho dosaženo, nejdůležitějším ohledem je, zda je MCU nakonfigurována tak, aby správně zvládala příchozí a odchozí hovory, kde to umožňují bezpečnostní postupy nebo protokoly. Doporučuje se například nakonfigurovat MCU tak, aby umožňovala přímé volání na koncové body v zahraničí a obdobně umožňovala volání z koncových bodů v zahraničí²⁸⁹. Tím se zabrání situaci, kdy MCU obou orgánů povolují pouze příchozí hovory, čímž se v podstatě vytvoří slepá ulička, přičemž žádná MCU není schopna navázat spojení²⁹⁰.

225. Poslední dvě možnosti fungují podobným způsobem, přičemž třetí možnost spočívá v tom, že systém audiovizuálního spojení soudní síně je „rozšířen“ na vzdálené pracoviště prostřednictvím vzdáleného připojení a instalovaná aplikace na vzdáleném pracovišti volá do vestavěného kodeku hlavní soudní síně. To však vyžaduje, aby soudní síň podporovala nejen připojení k síti IP, ale také připojení k internetu, což může u některých orgánů vzbuzovat obavy v souvislosti s bezpečností.
226. Naopak čtvrtou možností, jak zřídit audiovizuální spojení, je začlenit vzdálené pracoviště do hlavního systému audiovizuálního spojení soudní síně, ale jenom jako „pomocný“ vstup, který vzdálenému pracovišti umožňuje, aby se připojilo, ale stále zůstalo bezpečně uzavřené a odlišené od hlavního systému audiovizuálního spojení soudní síně.
227. Bez ohledu na to, jaká technologická řešení jsou použita, se doporučují následující „minimální“ technické normy, které zajistí spojení dostatečné kvality, což v konečném důsledku usnadní poskytování přístupu ke spravedlnosti osobám, které se účastní na dálku, ve srovnání s těmi, které se dostaví fyzicky.

není k dispozici účinné překódování, most vytvoří spojení s nejnižším společným jmenovatelem (tj. nejpomalejší připojení). Další informace viz Polycom, White Paper, *An Introduction to the Basics of Video Conferencing (Úvod do základů videokonferencí)*, 2013, dostupné na následující adrese: < <http://www.polycom.com/content/dam/polycom/common/documents/whitepapers/intro-video-conferencing-wp-engb.pdf> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

²⁸⁹ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 190), s. 24.

²⁹⁰ Testy provedené v rámci projektu „Handshake“ rovněž ukázaly, že pokud oba koncové body audiovizuálního spojení volají z MCU, mohou vzniknout problémy, jako je smyčka nebo ukončení připojení. Viz projekt „Handshake“ (*tamtéž*), s. 17 a 18.

C2.1 Kodek

89 Kodeky by měly odpovídat příslušným odvětvovým normám a umožňovat minimálně simultánní přenos zvuku a obrazu.

228. Kodek, který je definován ve slovníčku pojmů, je klíčovou součástí systému audiovizuálního spojení a měl by být kompatibilní s ostatními součástmi systému. Systémy audiovizuálního spojení obvykle zahrnují videokodek i audiokodek, a také datový nebo textový kodek.
229. Z profilů zemí je zřejmé, že k dispozici je široká škála kodeků²⁹¹. Většina států, které odpověděly, uvedla, že jejich orgány používají buď kodeky Cisco (včetně kodeků od Cisco Tandberg), nebo kodeky Polycom²⁹². Další používané kodeky, jak uvedly státy, které odpověděly, vyrábějí výrobci jako Aethra²⁹³, Avaya²⁹⁴, AVer²⁹⁵, Google²⁹⁶, Huawei²⁹⁷, LifeSize²⁹⁸, Openmeetings²⁹⁹, Sony³⁰⁰ a Vido³⁰¹.
230. Ať je vybrán kterýkoli výrobce, kodeky, které se mají použít, by měly odpovídat normám ITU-T nebo normám rovnocenným. Normy ITU-T pro videokodeky jsou definovány v doporučeních H.261, H.263, H.264 a H.265³⁰². Normy ITU-T pro audiokodeky jsou vymezeny v doporučeních G.711, G.719, G.722, G.722.1, G.723.1, G.728 a G.729³⁰³. Další audiokodeky používané ve státech, které odpověděly, zahrnují: AAC-LD³⁰⁴, SPEEX³⁰⁵, HWA-LD³⁰⁶, Siren³⁰⁷ a ASAO³⁰⁸. Norma

²⁹¹ Viz Souhrn odpovědí (citováno výše poznámka 4), část III ot. b).

²⁹² Pro kodeky Cisco (a/nebo Cisco Tandberg) viz odpovědi Austrálie (jeden stát), Běloruska (některé soudy), Bosny a Hercegoviny, Bulharska, Číny (ZAO Hongkong), Francie, Německa (některá místa), Lotyšska, Norska a Švédska v části III ot. b) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12). Pro kodeky Polycom viz odpovědi Austrálie (jeden stát), České republiky, Estonska, Finska, Německa (některá místa), Maďarska, Maltý, Singapuru, Slovinska a Spojeného království (Anglie a Walesu) na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

²⁹³ Odpovědi Kypru a Rumunska (viz příloha II) na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

²⁹⁴ Odpověď Číny (ZAO Hongkong) na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

²⁹⁵ Odpověď Bulharska na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

²⁹⁶ Odpověď Venezuely na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

²⁹⁷ Odpověď Litvy na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

²⁹⁸ Odpovědi Běloruska (některé soudy) a Německa (některá místa) na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

²⁹⁹ Odpověď Venezuely na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

³⁰⁰ Odpovědi Chorvatska a Německa (některá místa) na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

³⁰¹ Odpověď Korejské republiky na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

³⁰² Viz seznam „Recommendations by series“ (citováno výše poznámka 286), řada H.

³⁰³ Tamtéž, řada G.

³⁰⁴ Odpovědi Bosny a Hercegoviny, Litvy, Rumunska a Švédska na část III ot. b) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

³⁰⁵ Odpověď Korejské republiky na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

³⁰⁶ Odpověď Litvy na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

³⁰⁷ Odpověď Singapuru na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

³⁰⁸ Odpověď Venezuely na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž) (tento konkrétní kodek je též znám jako „Nellymoser“).

pro datový kodek (např. pro přenos titulků nebo textu přes audiovizuální spojení) je obsažena v doporučení T.120³⁰⁹.

C2.2 Síť

- 90 Doporučuje se používat síť IP, přičemž ISDN (je-li k dispozici)³¹⁰ se vyhradí pro použití jako záložní nebo pohotovostní.
- 91 Je-li to možné, orgány se vyzývají, aby síť vybavily prvky pro vícebodovou komunikaci.

- 231. Nejčastěji používanými sítěmi pro přenos audiovizuálního spojení jsou digitální síť integrovaných služeb (ISDN) a internetový protokol (IP)³¹¹. Síť ISDN, která byla původně akceptovaným prostředkem pro připojení audiovizuálního spojení, poskytuje digitální komunikaci prostřednictvím telefonní linky. Naproti tomu síť IP, která pro přenos používá internet, se stala hlavní sítí pro videokonference, protože obvykle poskytuje větší šířku pásma, což umožňuje lepší kvalitu obrazu a zvuku³¹².
- 232. Většina států, které odpověděly, v profilech zemí uvedla, že k umožnění audiovizuálního spojení se používají připojení IP i ISDN³¹³. Některé státy, které odpověděly, oznámily, že používají výhradně síť IP³¹⁴.
- 233. V souvislosti s ISDN neexistuje jediný globální standard, a proto existují různé formy technologie. Videokonferenční systémy, které využívají ISDN, se však automaticky převedou na společný standard, který je stanoven v doporučení ITU-T H.320, což je zastřešující doporučení pro přenos videa a zvuku prostřednictvím sítě ISDN³¹⁵. Naproti tomu pro IP není převod nutný, protože standard je globálně konzistentní prostřednictvím internetové komunikace. ITU-T vydala v tomto

³⁰⁹ Viz seznam „Recommendations by series“ (Doporučení podle řad) (citováno výše poznámka 286), řada T.

³¹⁰ V nadcházejících letech bude ve velkých částech Evropy síť ISDN postupně ukončena. Některé členské státy EU již dokončily přechod ze sítě ISDN na síť založenou na IP, přičemž ostatní by měly migraci dokončit nejpozději do roku 2025. Viz Výbor pro elektronické komunikace (ECC) Evropské konference poštovních a telekomunikačních správ (CEPT), *ECC Report 265: Migration from PSTN/ISDN to IP-based networks and regulatory aspects (Zpráva ECC č. 265: Přechod z PSTN/ISDN na síť založenou na IP adrese a aspekty týkající se regulace)*, 2017, k dispozici na této adrese:
< <https://www.ecodocdb.dk/download/754b9fdf-e4c5/ECCRep265.pdf> > [naposledy konzultováno dne 4. března 2020].

³¹¹ M. E. Gruen a C. R. Williams (citováno výše poznámka 14), s. 6–7. Viz také slovníček pojmů.

³¹² Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 190), s. 18.

³¹³ Odpovědi Austrálie (některé státy uvedly, že mají buď ISDN, nebo pouze IP), Brazílie, Číny (ZAO Hongkong), Chorvatska, Kypru, Francie (probíhá přechod z ISDN na IP, dokončeno již 75 %), Německo, Koreje (Korejské republiky) (použití asymetrické digitální účastnické přípojky (ADSL) pro připojení k poskytovateli služeb), Lotyšsko, Litvy, Norska, Polska, Portugalska, Singapur, Slovinsko, Švédsko a Spojeného království (Anglie a Walesu) na část III, ot. b) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

³¹⁴ Odpovědi Běloruska, Bosny a Hercegoviny, Bulharska, České republiky (používá ISDN pro testování), Estonska, Finska, Maďarska, Izraele, Malty a Venezuely na část III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž).

³¹⁵ Viz seznam „Recommendations by series“ (citováno výše poznámka 286), řada H.

ohledu doporučení H.323, což je norma používaná v mnoha státech, které odpověděly³¹⁶. Protokol (SIP) (Session Initiation Protocol) je alternativní standard IP, který se také používá v mnoha státech, které odpověděly³¹⁷.

234. Výsledky projektu „Handshake“ poukazují na několik dalších důležitých aspektů týkajících se parametrů sítě. Za prvé by měl být ideálně do videokonferenčního systému začleněn software „Gatekeeper“ pro správu sítě (včetně předčíslení a volání) a její interakce s firewallem³¹⁸. Za druhé, pokud zařízení není interoperabilní nebo je připojené k různým sítím (tj. připojení ISDN k IP), může být zapotřebí použít videokonferenční přemostovací službu (jak je uvedeno výše v bodě 224)³¹⁹. Za třetí, takový most může být nezbytný také pro koordinaci použití audiovizuálního spojení, které zahrnuje tři nebo více diskrétních koncových bodů, nebo pro správu více volání audiovizuálních spojení současně³²⁰. Většina států, které odpověděly, v profilech zemí uvedla, že vícebodová spojení jsou v rámci systémů jejich orgánů možná³²¹.

³¹⁶ Odpovědi Bosny a Hercegoviny, Číny (ZAO Hongkong), Kypru, České republiky, Finska, Francie, Německa (některá místa), Maďarska, Izraele, Malty, Portugalska, Singapur a Slovinska na část III ot. b) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

³¹⁷ Odpovědi Bosny a Hercegoviny, Číny (ZAO Hongkong), České republiky, Finska, Francie, Německa (některá místa), Izraele, Malty, Portugalska (ve vývoji) a Švédska na část III, ot. b) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

³¹⁸ Projekt „Handshake“ (*citováno výše poznámka 190*), s. 25.

³¹⁹ *Tamtéž*. Viz také odpověď Spojeného království (Anglie a Walesu) (využívá zabezpečenou síť s „přemostovací linkou“) na část III ot. b) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

³²⁰ Projekt „Handshake“ (*citováno výše poznámka 190*), s. 17. Viz např. odpovědi Lotyšska, Norska, Portugalska a Švédska na část III, ot. b) dotazníku pro profil země (*tamtéž*), které konkrétně odkazují na MCU.

³²¹ Odpovědi Austrálie (dva státy), Běloruska, Brazílie (ve většině případů), Bosny a Hercegoviny, Číny (ZAO Hongkong), České republiky, Estonska, Finska, Francie (prostřednictvím přemostovací služby ministerstva spravedlnosti), Německa (některá místa), Maďarska, Izraele, Koreje (Korejské republiky) (až 100 účastníků), Lotyšska, Litvy (až 46 účastníků), Malty, Norska, Polska (ne u všech soudů), Portugalska, Rumunska, Singapur, Slovinska (až 20 účastníků), Švédska (až 5 účastníků na jednotku nebo více prostřednictvím MCU) a Venezuely na část III ot. b) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

C2.3 Šířka pásma

- 92 Orgány se vyzývají, aby svým sítím poskytly maximální možnou kapacitu šířky pásma.
- 93 V závislosti na síti je v současné době doporučená šířka pásma minimálně 1,5–2 megabity za sekundu pro síť IP (nebo alespoň 384 kilobitů za sekundu pro síť ISDN).

235. Zajištění dostatečné šířky pásma je jednou z nejdůležitějších a potenciálně také jednou z nejdražších součástí poskytování služby audiovizuálního spojení. Kodeky mohou poskytovat odpovídající kvalitu obrazu a zvuku pouze při dostatečné šířce pásma. Systémy audiovizuálního spojení by měly být navrženy s ohledem na tuto skutečnost a měly by zajistit nejvyšší možnou kapacitu šířky pásma, i když později může být šířka pásma v praxi omezena možnostmi šířky pásma sítě nebo internetu³²². Podobně i u systémů s nejvyšší šířkou pásma je třeba mít na paměti spolehlivost a výkon síťového připojení, protože i nejmenší přerušení nebo nekonzistence mohou bránit schopnosti systému poskytovat nejlepší možnou službu. Testy provedené v průběhu projektu „Handshake“ například potvrdily, že kapacita šířky pásma připojení ISDN je mnohem nižší (tj. při nižší přenosové rychlosti, obvykle asi 384 kilobitů za sekundu) než kapacita připojení k síti IP (tj. obvykle 1,5 megabitů za sekundu)³²³, což je důvod, proč by takové systémy měly zůstat druhotným nebo „záložním“ řešením.
236. Většina videokonferenčních zařízení dnes umožňuje přenosy ve vysokém rozlišení (HD) (obvykle 720–1080 řádků rozlišení) a požadavek na šířku pásma pro takový přenos pro jedno dvoubodové volání je minimálně 1,2–1,5 megabitů za sekundu³²⁴. Logicky pak, jak si Gruen a Williams povšimli, vícebodová volání vyžadují větší šířku pásma, přičemž šířka pásma se v podstatě násobí alespoň požadovaným počtem bodů (např. 5 megabitů za sekundu pro čtyřbodové spojení)³²⁵. Závěry projektu „Handshake“ přinesly obdobné doporučení, že šířka pásma jakéhokoli systému audiovizuálního spojení by tak měla být dostatečně velká, aby umožňovala nabídnout v době špičky maximální počet požadovaných relací současně³²⁶. Je třeba poznamenat, že tyto aspekty mohou být částečně zmírněny použitím videokonferenčního mostu (jak je pojednáno výše v bodě 224), i když samotný most musí mít dostatečnou šířku pásma.
237. V profilech zemí nahlásily státy, které odpověděly, rozmanitý rozsah možných šířek pásma

³²² E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 121; Federální soud Austrálie (citováno výše poznámka 15), s. 2.

³²³ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 190), s. 19.

³²⁴ M. E. Gruen a C. R. Williams (citováno výše poznámka 14), s. 8–9. Viz také odpovědi Bulharska, Číny (ZAO Hongkong), Estonska, Francie, Německa, Maďarska, Lotyšska, Maltý, Norska, Polska, Portugalska a Slovinska na část III ot. b) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12), přičemž všechny tyto země hlásily, že buď mají kapacity pro vysoké rozlišení (HD), nebo jak pro vysoké, tak i pro standardní rozlišení (HD/SD). Viz také odpovědi Běloruska a Chorvatska, jež v části III ot. b) dotazníku pro profil země (tamtéž) uvedly, že mají pouze kapacity pro standardní rozlišení (SD).

³²⁵ M. E. Gruen a C. R. Williams (citováno výše poznámka 14), s. 9.

³²⁶ Pro připojení IP projekt dále doporučil další rezervu v rámci „garantované prioritní šířky pásma“ (tj. minimální šířka pásma plus 20 %). Viz projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 323).

a přenosových rychlostí, a to i v rámci dvou hlavních typů síťového připojení³²⁷. Mnoho států, které odpověděly, uvedlo maximální kapacitu 2 megabity za sekundu nebo vyšší³²⁸, přičemž nejvyšší uváděná kapacita šířky pásma byla 8 megabitů za sekundu (pro připojení IP)³²⁹. Jak je zmíněno výše, hlavním určujícím faktorem je typ používané sítě, protože připojení k síti IP obvykle umožňují podstatně větší kapacitu šířky pásma.

C2.4 Šifrování

- 94 Doporučuje se šifrování signálů podle odvětvové normy, přičemž praxe orgánů potvrzuje, že je široce využíváno.
- 95 Pokud je použito šifrování, mělo by být nastaveno na „automatické“ (*automatic*) nebo „nejlepší“ (*best effort*), aby se minimalizovaly problémy s kompatibilitou s jinými typy šifrování.

238. I když se to může obvykle zdát důležitější v trestních věcech, i v občanských a obchodních věcech by měl být přeshraniční přenos videa zajištěn před neoprávněným sledováním třetími stranami, a to za použití prostředků úměrných citlivosti dané záležitosti³³⁰. Použití firewallu a/nebo sítě ISDN může minimalizovat riziko neoprávněného přístupu k přenosu, přestože připojení IP je již nějakou dobu upřednostňováno před ISDN³³¹.
239. Projekt „Handshake“ dospěl k závěru, že se důrazně doporučují další prostředky minimalizace neoprávněného přístupu, jako je šifrování skutečných přenášených signálů, bez ohledu na to, která síť se používá³³². V profilech zemí většina států, které odpověděly, uvedla, že používají nějakou formu dodatečného zabezpečení nebo šifrování³³³. Nejčastěji hlášeným typem šifrování mezi státy, které odpověděly, byl standard AES (pokročilý standard pro šifrování)³³⁴, který se používá přibližně v polovině států, které odpověděly³³⁵. Další metody šifrování závisí na typu

³²⁷ Viz obecně Souhrn odpovědí (*citováno výše poznámka 4*), část III ot. b).

³²⁸ Viz např. odpovědi Běloruska, Bosny a Hercegoviny, Číny (ZAO Hongkong), České republiky, Francie, Maďarska, Litvy, Malty, Polska a Portugalska na část III ot. b) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

³²⁹ Odpověď Litvy na část III ot. b) dotazníku pro profil země (*tamtéž*).

³³⁰ Projekt „Handshake“ (*citováno výše poznámka 15*), s. 19.

³³¹ Viz např. M. Reid, „Multimedia conferencing over ISDN and IP Networks using ITU-T H-series recommendations: architecture, control and coordination“ Multimediální konference v sítích ISDN a IP za použití doporučení IUT-T řady H: architektura, řízení a koordinace), *Computer Networks*, sv. 31, 1999, s. 234.

³³² Projekt „Handshake“ (*citováno výše poznámka 323*).

³³³ Tj. 22 států, které odpověděly. Viz odpovědi Běloruska, Bosny a Hercegoviny, Bulharska, Číny (ZAO Hongkong), Chorvatska, Kypru, České republiky, Estonska, Finska, Francie, Německa (některá místa), Maďarska, Izraele, Koreje (Korejské republiky), Lotyšska, Litvy, Malty, Norska, Portugalska, Rumunska, Slovinska a Švédska na část III ot. b) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

³³⁴ Viz např. National Institute of Standards and Technology (Národní ústav pro normalizaci a technologie Spojených států – NIST), „Announcing the Advanced Encryption Standard (AES)“ (Zveřejnění standardu pokročilého šifrování), *Federal Information Processing Standards Publication*, sv. 197, 2001.

³³⁵ Odpovědi Běloruska, Bosny a Hercegoviny, Číny (ZAO Hongkong), České republiky, Estonska, Finska, Francie, Německa (některá místa), Koreje (Korejské republiky), Litvy, Norska, Portugalska, Rumunska, Slovinska a Švédska na část III ot. b) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

používané sítě a systému, ale jsou obecně v souladu se standardem ITU-T v doporučení H.235³³⁶.

240. Aby se minimalizovaly problémy s kompatibilitou způsobené použitím různých metod šifrování, doporučuje se také, aby bylo v zařízení vybráno nastavení šifrování „auto“ nebo „nejlepší“ (*best effort*)³³⁷. V závislosti na použitých sítích může být dokonce nezbytné, aby se dožadující a dožadované orgány dohodly na konkrétní metodě šifrování (např. v případě sítě IP).

C2.5 Zvuk (mikrofony a reproduktory)

- 96 Orgány se vyzývají, aby instalovaly doplňkový audiosystém, který by zlepšil kvalitu zvuku stávajícího zařízení pro audiovizuální spojení.
- 97 Doporučuje se vybavit jednací místnost dostatečným počtem mikrofonů a reproduktorů, aby byli pokryti všichni účastníci.

241. Jednací místnost by obecně měla být vybavena audiosystémem napojeným na zařízení pro audiovizuální spojení, včetně nastavitelné hlasitosti a s dostatečným počtem reproduktorů pro jasné vysílání zvuku do celé místnosti (tj. je třeba nespolehat pouze na reproduktory, které se obvykle nacházejí na videodispleji)³³⁸. Mikrofony by mělo být pokud možno vybaveno místo každého mluvícího účastníka v místnosti, ale měly by být umístěny tak, aby minimalizovaly rušení nebo překážky³³⁹.
242. V konečném důsledku existuje, jak bylo zjištěno během komplexní studie v jedné smluvní straně, pět klíčových aspektů, které je třeba vzít v úvahu při výběru vhodného audiosystému: srozumitelnost; přirozenost tónu; zesílení (bez zpětné vazby); lokalizace zdroje a akustický komfort³⁴⁰.

³³⁶ Viz seznam „Recommendations by series“ (*citováno výše poznámka 286*), řada H. Viz např. odpovědi Litvy (H.235), Portugalska (H.235) a Rumunska (H.233, H.234, H.235) na část III ot. b) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*).

³³⁷ Projekt „Handshake“ (*citováno výše poznámka 204*).

³³⁸ M. E. Gruen a C. R. Williams (*citováno výše poznámka 14*), s. 12.

³³⁹ E. Rowden *a kol.* (*citováno výše poznámka 45*), s. 118. Viz také odpověď Maďarska na část III, ot. b) dotazníku pro profil země (*citováno výše poznámka 12*), jež uváděla, že pro sadu audiovizuálního spojení jsou k dispozici dva mikrofony.

³⁴⁰ Úplné pojednání o této studii, která byla provedena v Austrálii, viz E. Rowden *a kol.* (*citováno výše poznámka 45*), s. 117.

C2.6 Video (kamery a obrazovky)

- 98 Kamery by pokud možno měly být vybaveny funkcemi pro panning, naklánění a transfokaci.
- 99 Doporučuje se, aby kamery a obrazovky byly schopny vysílat video ve vysokém rozlišení (720 p) a podporovaly rozlišení nejméně 1 280x720 pixelů.
- 100 Účastníci a orgány se vyzývají, aby před jednáním zkontrolovali další požadavky (jako například zobrazení celé místnosti, funkce rozdělené obrazovky nebo kamery na dokumenty).

243. Z hlediska schopností kamery, jak je uvedeno výše (**B7.1**), se doporučuje škála pohledů, včetně pohledů zblízka nebo širokoúhlých pohledů, které jsou předem nastaveny, jsou-li k dispozici³⁴¹. Zkušenosti v Evropské unii ukázaly, že pokud je to možné, měly by mít kamery potřebné funkce pro panning, naklánění a transfokaci, přičemž je třeba mít na paměti potřebu zachovat zobrazení v poměru, jakož i možnost, že předsedající úředník může vyžadovat více možností nebo pohledů než ostatní účastníci³⁴².
244. Vzhledem k tomu, že jak někteří komentátoři poznamenali, je obzvláště důležitá schopnost předsedajících úředníků posuzovat vystupování a nuance během řízení pomocí audiovizuálního spojení³⁴³, měly by být kamery i obrazovky vybaveny tak, aby podporovaly co nejvyšší rozlišení. Nedávné testy v rámci Evropské unie ukázaly, že doporučené parametry pro vysoké rozlišení jsou minimálně 720 p s rozlišením 1 280x720 pixelů a snímkovou frekvencí 25–30 snímků za sekundu³⁴⁴. Podle doporučení ITU-T H.265 podporuje novější standard vytvořený pro vysoce účinné kódování videa rozlišení až 8192x4320 pixelů (zahrnující 4K i 8K)³⁴⁵, schopnost videokonferenčního systému využívat takové ultra vysoké rozlišení však do značné míry závisí na dostupné šířce pásma (viz také **C2.3**)³⁴⁶.
245. Optimální velikost obrazovky závisí na faktorech, jako je velikost jednací místnosti, a zda je zobrazení rozdělené nebo na celou obrazovku. Obecně je žádoucí, aby se zobrazení blížilo životní velikosti, která poskytuje jasný obraz jednotlivce³⁴⁷. Obrazovky by měly mít minimální rozlišení standardu WXGA (Wide Extended Graphics Array (široké grafické rozlišení obrazovky))³⁴⁸.

³⁴¹ Tamtéž s. 58.

³⁴² Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 18–19. Viz také odpověď Německa na část III ot. e) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12). E. Rowden a kol. (citováno výše poznámka 45), s. 120–121.

³⁴³ Viz např. R. A. Williams (citováno výše poznámka 1), s. 21.

³⁴⁴ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 323).

³⁴⁵ Viz seznam „Recommendations by series“ (citováno výše poznámka 286), řada H.

³⁴⁶ Projekt „Handshake“ (citováno výše poznámka 190), s. 27.

³⁴⁷ M. E. Gruen a C. R. Williams (citováno výše poznámka 14), s. 12.

³⁴⁸ Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (citováno výše poznámka 16), s. 19.

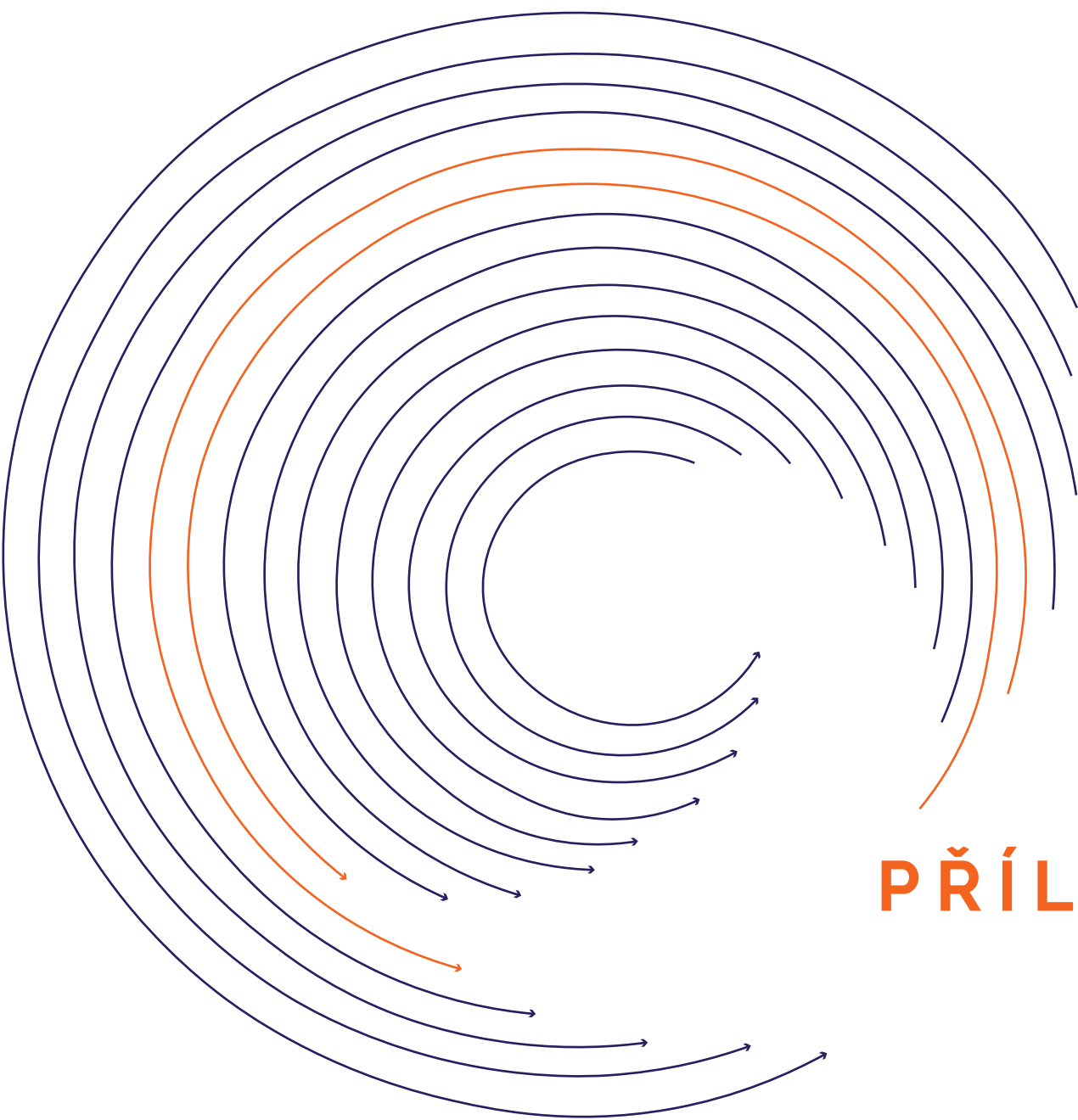
246. V závislosti na požadavcích předsedajícího úředníka, stran, vyslychané osoby nebo jiných zúčastněných osob může jednání vyžadovat použití obrazovek s funkcí „rozdělené obrazovky“. V profilech zemí velká většina států, které odpověděly, uvedla, že jsou schopny „rozdělené“ nebo „vícenásobné“ obrazovky poskytnout, což umožňuje více videokanáľů v rámci jednoho přenosu audiovizuálního spojení³⁴⁹. Zobrazení dvou (nebo více) obrazů je usnadněno normou stanovenou doporučením ITU-T H.239³⁵⁰.
247. V profilech zemí řada států, které odpověděly, uvedla, že používané kamery musí být schopny zachytit pohled na celou místnost nebo na všechny účastníky, zejména na předsedajícího úředníka a osobu či osoby, které se účastní prostřednictvím audiovizuálního spojení³⁵¹. Jeden stát, který odpověděl, také ohlásil, že se během jednání nesmí kamerou pohnout a že na obrazovce musí být trvale zobrazen čas³⁵².
248. Jak je uvedeno v pododdíle **B4.1**, v některých případech může být za účelem zobrazení dokumentů nebo dokladů žádoucí nebo nezbytná kamera na dokumenty nebo jiná možnost prezentace či sdílení obrazovky. V takových případech by se strany, které chtějí těchto možností zobrazení během řízení vedeného prostřednictvím audiovizuálního spojení využít, měly předem obrátit na dožádaný orgán se žádostí o příslušné informace.

³⁴⁹ Viz odpovědi Austrálie (většina států), Běloruska, Brazílie (ve většině případů), Bosny a Hercegoviny, Bulharska, Číny (ZAO Hongkong) (pouze na jednom místě), Chorvatska, Kypru, České republiky, Estonska, Finska, Francie, Německa (některá místa), Maďarska, Izraele, Koreje (Korejské republiky) (až 8 možností rozdělené obrazovky), Lotyšska (až 16 možností rozdělené obrazovky), Litvy, Maltu, Norska (v závislosti na vybavení), Portugalska, Rumunska, Singapuru, Slovinska, Švédska a Venezuely na část III ot. b) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

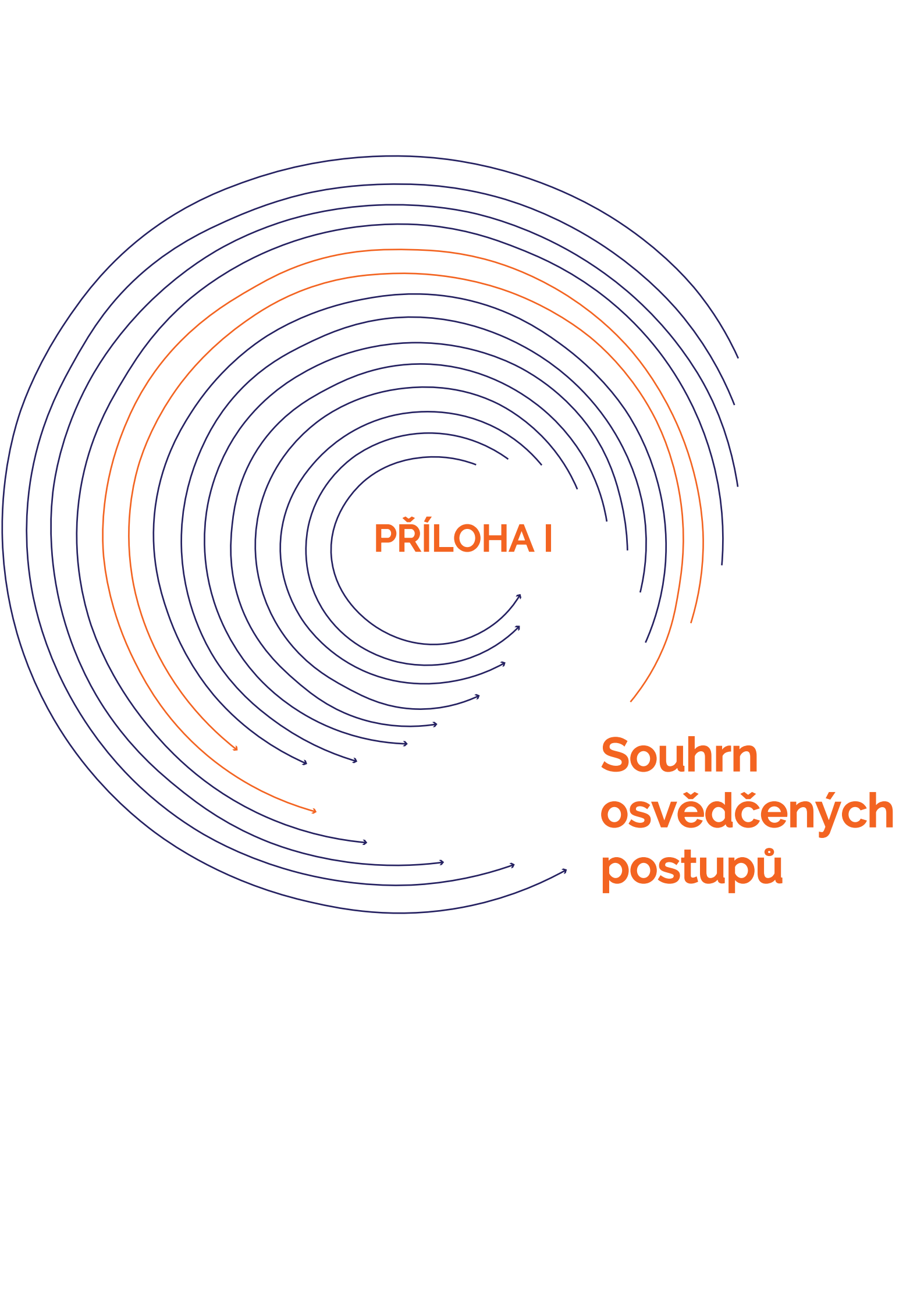
³⁵⁰ Viz seznam „Recommendations by series“ (citováno výše poznámka 286), řada H.

³⁵¹ Viz např. odpovědi Austrálie, Finska, Německa, Maďarska, Portugalska a Spojeného království (Anglie a Walesu) na část III ot. e) dotazníku pro profil země (citováno výše poznámka 12).

³⁵² Viz odpověď Maďarska na část III ot. e) dotazníku pro profil země (tamtéž).

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I

**Souhrn
osvědčených
postupů**

ČÁST A ZAHÁJENÍ POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ

A1 PŘEDBĚŽNÉ ÚVAHY

A1.1 Právní základy

a. Používání audiovizuálního spojení podle vnitrostátního práva

- 1 Podle článku 27 Úmluva nebrání použití vnitrostátního práva k dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení za méně omezujících podmínek.
- 2 Orgány by nejprve měly ověřit, zda je podle vnitrostátního práva místa, kde řízení probíhá, povoleno dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení.
- 3 Za druhé by orgány měly ověřit, zda není dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení v rozporu s vnitrostátním právem místa, z něhož má být dokazování provedeno, a to včetně existujících „předpisů o blokování“ nebo trestního práva.

b. Používání audiovizuálního spojení podle jiných nástrojů

- 4 Vzhledem k tomu, že Úmluvou nejsou dotčeny jiné nástroje (článek 32), měly by orgány ověřit, zda v daném případě nemohou mít přednost jiné dvoustranné nebo mnohostranné nástroje.

c. Používání audiovizuálního spojení podle Úmluvy o provádění důkazů

- 5 Ani duch, ani litera Úmluvy nepředstavují překážku pro používání nových technologií a provádění Úmluvy může mít z jejich využívání prospěch.
- 6 Smluvní strany zůstávají rozdělené v otázce, zda je Úmluva povinné povahy (tj. zda je nutné Úmluvu použít, kdykoli mají být důkazy prováděny v zahraničí, ať již osobně, nebo prostřednictvím audiovizuálního spojení). Bez ohledu na toto rozdělení názorů doporučila zvláštní komise, aby smluvní strany při žádosti o důkazy ze zahraničí upřednostňovaly Úmluvu (zásada první možnosti).
- 7 Použití Úmluvy nebo jiných platných smluv je obecně v souladu s ustanoveními předpisů o blokování.

A1.2 Přímé a nepřímé dokazování

- 8 Smluvní strany se neshodují na tom, zda je přímé dokazování podle části I Úmluvy povoleno. Orgány by měly před podáním Dožádání za tímto účelem ověřit, zda je v místě, kde se důkazy nacházejí, povoleno přímé dokazování.
- 9 Podle části II Úmluvy může komisionář provádět dokazování ve státě původu nebo ve státě vykonání za podmínek stanovených v uděleném povolení. Orgány by měly ověřit, zda stát vykonání vznesl výhradu podle článku 18 Úmluvy.
- 10 Podle části II Úmluvy může konzul provádět dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení se svědky/znalci, kteří jsou ve vzdáleném místě ve státě vykonání, za podmínek stanovených v uděleném povolení. Orgány by měly ověřit, zda je to v příslušné smluvní straně možné.
- 11 Bez ohledu na to, zda se dokazování provádí přímo nebo nepřímo, mohou být strany a zástupci přítomni prostřednictvím audiovizuálního spojení.

A1.3 Právní omezení provádění důkazů

- 12 Dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení se obvykle omezuje na výslech svědků nebo znalců.
- 13 Na výslech svědků, který se provádí prostřednictvím audiovizuálního spojení, se obvykle vztahují stejná právní omezení, jako kdyby byly důkazy získány osobně. Orgány by měly nahlédnout do vnitrostátního práva příslušné smluvní strany, aby ověřily, zda nejsou uložena nějaká další omezení.
- 14 Orgány se vyzývají, aby poskytly informace o omezeních ve svých vnitrostátních právních předpisech týkajících se použití audiovizuálního spojení pro dokazování (např. tím, že taková ustanovení oznámí ve svém profilu země).

A2 POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ PODLE ČÁSTI I

A2.1 Dožádání

- 15 Dožádání mohou být vykonána prostřednictvím audiovizuálního spojení podle čl. 9 odst. 1 nebo čl. 9 odst. 2 Úmluvy.
- 16 Ustanovení čl. 9 odst. 1 stanoví standardní metodu nebo postup pro získání důkazů, například od svědka/znalce, který se nachází na (vzdáleném) místě na území dožádaného orgánu.
- 17 Rozhodnutí provést dokazování prostřednictvím audiovizuálního spojení jako zvláštní metody nebo postupu podle čl. 9 odst. 2 může mít dopad na náklady, a to i ve vztahu ke schopnosti požadovat náhradu.

A2.2 Obsah, forma a předávání Dožádání

- 18 Povolení provést audiovizuální spojení může být vyžádáno buď v samotném Dožádání, nebo následně neformálními komunikačními prostředky. Doporučuje se však upřesnit to v Dožádání. Rovněž se doporučuje, aby před formálním podáním Dožádání byl kontaktován ústřední orgán dožádaného státu, aby potvrdil, zda je možné audiovizuální spojení použít.
- 19 Orgány se vyzývají, aby pro podání Dožádání používaly vzor formuláře a aby, pokud je to možné a vhodné, využívaly k urychlení předávání Dožádání a/nebo dotazů elektronické prostředky.

A2.3 Odpověď na Dožádání

- 20 Ústřední orgány by měly neprodleně potvrdit přijetí Dožádání a odpovědět na dotazy od dožadujících orgánů a/nebo zúčastněných stran (včetně dotazů ohledně použití audiovizuálního spojení).

A2.4 Oznamování svědkům/znalcům a jiným subjektům nebo jejich předvolání

- 21 Postup oznamování svědkovi nebo jeho předvolání se může lišit v závislosti na tom, zda se dokazování provádí přímo nebo nepřímě. V řízeních podle části I je to obvykle dožádaný stát, který doručuje písemnosti nebo předvolává svědky či znalce.
- 22 Je-li vyžádáno přímé dokazování, doporučuje se, aby se dožadující orgány před podáním Dožádání ujistily, že je svědek ochoten vypovídat prostřednictvím audiovizuálního spojení.

spojení.

A2.5 Přítomnost při výkonu Dožádání a účast na něm

a. Přítomnost stran a/nebo jejich zástupců (článek 7)

- 23 Přítomnost stran a zástupců *prostřednictvím audiovizuálního spojení* podléhá povolení či zvláštní metodě nebo postupu podle čl. 9 odst. 2 Úmluvy.
- 24 Dožadující orgány by měly v Dožádání (v položkách 13 a 14 vzoru formuláře) uvést, zda se žádá o přítomnost stran a zástupců *prostřednictvím audiovizuálního spojení* a zda bude požadován křížový výslech.
- 25 Aktivní účast stran a jejich zástupců na jednání *prostřednictvím audiovizuálního spojení* (tj. nikoli prostá přítomnost) je určena vnitrostátním právem dožádaného státu. Vnitrostátní právo může dožádanému soudu povolit, aby v tomto ohledu rozhodoval dle svého uvážení individuálně.

b. Přítomnost soudních úředníků (článek 8)

- 26 Ověřit, zda dožádaný stát učinil prohlášení podle článku 8 Úmluvy.
- 27 Neexistuje-li prohlášení, může být přítomnost soudních úředníků přesto možná v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí dožádaného státu.
- 28 Při žádosti o povolení od dožádaného státu by měly dožadující orgány jasně specifikovat, že se přítomnost soudních úředníků uskuteční *prostřednictvím audiovizuálního spojení*, a poskytnout příslušné technické specifikace vašeho zařízení pro audiovizuální spojení.
- 29 Aktivní účast soudních úředníků na jednání *prostřednictvím audiovizuálního spojení* (tj. nikoli prostá přítomnost) je určena vnitrostátním právem dožádaného státu. Vnitrostátní právo může dožádanému soudu povolit, aby v tomto ohledu rozhodoval dle svého uvážení individuálně.

A2.6 Donucovací opatření a donucování

- 30 Na rozdíl od běžných žádostí o soudní pomoc nemůže být svědek obecně nucen, aby vypovídal konkrétně za použití audiovizuálního spojení.

A2.7 Přísaha / místopřísežné prohlášení

- 31 Vykonávání přísah či místopřísežných prohlášení se může lišit v závislosti na tom, zda se dokazování provádí přímo nebo nepřímo. Podle čl. 9 odst. 2 Úmluvy může být požadována konkrétní forma přísahy nebo místopřísežného prohlášení.
- 32 Orgány by měly ověřit příslušné požadavky vnitrostátního práva dožádaného státu, dožadujícího státu nebo obou, aby zajistily přípustnost veškerých předložených důkazů.

A2.8 Identifikace svědka/znalce a jiných subjektů

- 33 Identifikace svědka/znalce se může lišit v závislosti na jurisdikci.
- 34 Má-li dožadující stát identifikovat svědka/znalce, mohou být vzhledem k použití technologie audiovizuálního spojení v řízení a ke vzdálenosti mezi dožadujícím

orgánem a svědkem požadovány přísnější postupy.

A2.9 Trestněprávní předpisy

- 35 Vypovídání prostřednictvím audiovizuálního spojení je obvykle dobrovolné povahy, i když porušení přísahy a pohrdání soudem mohou být sankcionovány.
- 36 V některých případech může provádění trestněprávních předpisů obou (nebo více) jurisdikcí vést k překrývání nebo mezeře soudní příslušnosti.

A2.10 Osvobození a jiné záruky

- 37 Svědek/znalec se může dovolávat osvobození podle článku 11 Úmluvy.
- 38 Avšak vzhledem k tomu, že dokazování pomocí audiovizuálního spojení je v mnoha případech dobrovolné, svědek/znalec není povinen používat k výpovědi konkrétně audiovizuální spojení a může to odmítnout, aniž by se musel dovolávat jakéhokoli osvobození nebo zákazu.

A2.11 Náklady

- 39 Použití audiovizuálního spojení při výkonu Dožádání může vést k nákladům podle čl. 14 odst. 2.
- 40 Před podáním žádosti o použití audiovizuálního spojení při výkonu Dožádání ověřte, zda mohou být náklady vynaloženy jak v dožadujícím státě, tak v dožádaném státě, a kdo by byl za hrazení těchto nákladů odpovědný.

A3 POUŽÍVÁNÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ PODLE ČÁSTI II

A3.1 Konzulové a komisionáři

- 41 Je třeba podotknout, že smluvní strany mohou na základě prohlášení podle článku 33 zcela nebo zčásti vyloučit použití části II. Orgány by měly ověřit, zda příslušná smluvní strana takové prohlášení učinila.
- 42 Nejběžnějším scénářem podle části II je situace, kdy komisionář, který se nachází ve státě původu, provádí prostřednictvím audiovizuálního spojení dokazování ve státě vykonání.
- 43 Je-li to prakticky možné, mohou být strany, jejich zástupci a/nebo soudní úředníci ve státě původu prostřednictvím audiovizuálního spojení přítomni během dokazování prováděného komisionářem nebo konzulem a/nebo se mohou účastnit na výslechu svědka. Tato přítomnost a účast budou povoleny, pokud nejsou neslučitelné s právem státu vykonání, a budou přesto podléhat všem podmínkám stanoveným při udělení povolení.

A3.2 Potřeba povolení od státu vykonání

- 44 Podle článku 15 Úmluvy se povolení *nevyžaduje*, pokud smluvní strana neučinila prohlášení. Orgány by měly ověřit, zda stát vykonání učinil prohlášení podle tohoto článku.

- 45 Podle článků 16 a 17 Úmluvy se povolení *vyžaduje*, pokud smluvní strana neučinila prohlášení, že dokazování lze provádět bez předchozího povolení. Orgány by měly ověřit, zda stát vykonání učinil prohlášení podle těchto článků.
- 46 V žádosti o povolení by mělo být uvedeno, že se dokazování bude provádět prostřednictvím audiovizuálního spojení a zda je od státu vykonání požadována nějaká konkrétní pomoc. K tomuto účelu lze použít vzor formuláře.
- 47 Konzulové a komisionáři musí dodržovat podmínky, které stanoví stát vykonání při udělení svého povolení.

A3.3 Oznámení svědkovi

- 48 Kromě požadavků stanovených v čl. 21 písm. b) a c) Úmluvy je důležité, aby konzul nebo komisionář oznámil svědkovi, že se dokazování bude provádět prostřednictvím audiovizuálního spojení.

A3.4 Dostavení se, přítomnost a účast stran, jejich zástupců a/nebo soudních úředníků

- 49 Není-li to v rozporu s právem státu vykonání, měla by se přítomnost a aktivní účast stran, jejich zástupců a soudních úředníků prostřednictvím audiovizuálního spojení řídit stejnými pravidly, jako kdyby bylo dokazování prováděno osobně ve státě původu.
- 50 Soudní úředníci soudu původu mohou být jmenováni do funkce komisionáře, aby vyslechli osobu nacházející se ve státě vykonání prostřednictvím audiovizuálního spojení, a mohou vést jednání v souladu s vnitrostátním právem státu původu.

A3.5 Donucovací opatření a donucování

- 51 Svědek/znalec není nucen vypovídat, pokud stát vykonání neučinil prohlášení podle článku 18 a příslušný orgán nevyhověl žádosti o poskytnutí pomoci při provádění důkazů s použitím donucení. Orgány by měly ověřit, zda stát vykonání takové prohlášení učinil.
- 52 I když orgán smluvní strany donutí svědka, aby vypovídal, nemusí být nutně schopen jej donutit, aby k výpovědi použil audiovizuální spojení.

A3.6 Přísaha / místopřísežné prohlášení

- 53 Konzul nebo komisionář má pravomoc přijmout přísahu nebo místopřísežné prohlášení podle práva státu původu, pokud to není neslučitelné s právem státu vykonání nebo v rozporu s jakýmkoliv povolením, které stát vykonání udělil (čl. 21 písm. a) a d)).
- 54 V závislosti na vnitrostátních nebo mezinárodních nástrojích mohou mít přísahy / místopřísežná prohlášení přijímané konzuly nebo komisionáři extraterritoriální účinky ve státě vykonání.

A3.7 Identifikace svědka/znalce a jiných subjektů

- 55 Konzul nebo komisionář je odpovědný za identifikaci svědka/znalce v souladu s právem státu původu, pokud to není neslučitelné s právem státu vykonání nebo s podmínkami připojenými k jeho povolení.

A3.8 Trestněprávní předpisy

- 56 Možné překrývající se uplatňování různých trestněprávních předpisů nebo jurisdikční mezery mezi nimi jsou ponechány na domácích a/nebo mezinárodních nástrojích, jakož i na jakýchkoli příslušných ujednáních.

A3.9 Osvobození a jiné záruky

- 57 Článek 21 Úmluvy stanoví několik záruk pro svědka, včetně: způsobu, jakým má být prováděno dokazování, jazyka, v němž má být svědkovi podána žádost, a informací, které by taková žádost měla obsahovat.

A3.10 Náklady

- 58 Použití audiovizuálního spojení může vést k dodatečným nákladům. Zda tyto náklady mají nést strany, je určeno právem státu původu.

ČÁST B PŘÍPRAVA A VEDENÍ JEDNÁNÍ S VYUŽITÍM AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ

- 59 Je-li to možné, orgány se vyzývají, aby zveřejnily obecné praktické informace a/nebo pokyny (nejlépe online), aby pomohly těm, kdo se připravují na předložení nebo provedení žádosti s využitím audiovizuálního spojení. Je-li to možné, orgány se vyzývají, aby tyto informace sdílely se Stálým výborem za účelem jejich zveřejnění na webových stránkách HCCH. Konkrétnější a citlivější informace mohou být zúčastněným stranám zpřístupněny na požádání.
- 60 Za zajištění účinné komunikace odpovídají všichni aktéři podílející se na přípravě a provádění audiovizuálního spojení.

B1 Zvážení možných praktických překážek

- 61 Všichni, kdo se připravují na podání žádosti o audiovizuální spojení, by se měli informovat u příslušného orgánu, aby si ověřili, že neexistují žádné praktické překážky ani omezení pro výkon žádosti o použití audiovizuálního spojení při dokazování (zejména podle části II).

B2 Plánování a testování

- 62 Při plánování jednání, které bude využívat audiovizuální spojení, se orgány vyzývají, aby zohlednily rozdíly v časových pásmech a důsledky provozu mimo běžnou pracovní dobu, jako jsou potenciálně zvýšené náklady a omezená dostupnost pracovníků podpory.
- 63 Orgány se rovněž vyzývají, aby před jednáním provedly testy spojení, jakož i pravidelnou údržbu zařízení.

B3 Technická podpora a odborná příprava

- 64 Orgány se vyzývají, aby v příslušných případech poskytly nezbytné kontaktní údaje, aby

se zajistilo, že každý účastník jednání vedeného prostřednictvím audiovizuálního spojení má přístup k odpovídající technické podpoře.

- 65 Doporučuje se, aby každý pracovník, který se může podílet na řízení nebo obsluze zařízení pro audiovizuální spojení, absolvoval alespoň základní úroveň odborné přípravy.

B4 Rezervace vhodných zařízení

- 66 Orgány by měly potvrdit veškeré požadavky nebo omezení týkající se zařízení, která mají být rezervována, jako je typ jednacího prostoru (např. soudní síň, konferenční místnost) nebo umístění tohoto prostoru (např. v soudní budově, v diplomatické nebo konzulární misi, v hotelu).
- 67 Orgány by měly ověřit, zda je nutné rezervovat zařízení předem, a jsou vybízeny, aby k usnadnění procesu rezervace využívaly on-line nástroje.

B4.1 Používání dokumentů a dokladů

- 68 Mají-li být použity dokumenty nebo doklady, mělo by být dohodnuto a zajištěno vhodné médium pro jejich formální sdílení a prezentaci před jednáním nebo během něj.

B4.2 Soukromé komunikace

- 69 Mohou být vhodné nebo nezbytné další (důvěrné) komunikační linky, například pokud se strana/svědék a jejich právní zástupce účastní z různých míst.

B4.3 Zvláštní případy

- 70 Za zvláštních okolností mohou být zapotřebí další účastníci nebo dodatečná bezpečnostní/ochranná opatření, zejména v případě zranitelných svědků.

B5 Využití tlumočení

- 71 Vzhledem k náročnosti nastavení audiovizuálního spojení se doporučuje angažovat, pokud je to možné, pouze tlumočnický s příslušnou kvalifikací a zkušenostmi.
- 72 Účastníci by měli s ohledem na požadavky vnitrostátního práva a jakékoli pokyny soudu rozhodnout, zda má být použito konsekutivní nebo simultánní tlumočení (obecně se v souvislosti s audiovizuálním spojením doporučuje první uvedený typ tlumočení) a kde se bude tlumočnick nacházet (nejlépe na stejném místě jako svědek).

B6 Zaznamenávání, podávání zpráv a přezkum

- 73 Účastníci by měli potvrdit, jak bude řízení zaznamenáváno, přičemž se poukazuje na to, že je-li to možné a povolené, může být videozáznam vhodnější než písemný záznam. Orgány by měly zajistit, aby následné nakládání s jakýmkoli vyhotoveným záznamem nebo zprávou a jejich skladování byly bezpečné.
- 74 Měla by být přijata nezbytná opatření, pokud jde o záznamové zařízení a/nebo o účast stenografa či soudního zapisovatele na jednání.

- 75 Orgány by měly zajistit, aby byl živý přenos prostřednictvím audiovizuálního spojení bezpečný a pokud možno šifrovaný.
- 76 Tam, kde je to relevantní, jsou účastníci vybízeni k tomu, aby případné problémy či obtíže praktické povahy oznamovali dotčeným orgánům. Orgány jsou obdobně vybízeny k tomu, aby aktivně vyhledávaly tuto zpětnou vazbu s cílem dále zlepšit poskytování služeb audiovizuálního spojení.

B7 Prostředí, umístění a protokoly

- 77 Podmínky ve všech místnostech nebo prostorech, které mají být během jednání propojeny, by měly být optimalizovány pro použití audiovizuálního spojení, včetně velikosti prostoru, uspořádání, přístupu, akustiky a osvětlení.
- 78 Vybavení by mělo být nastaveno tak, aby napodobovalo jednání s fyzickou přítomností, a měl by být zajištěn odpovídající počet kamer a mikrofonů tak, aby každý účastník mohl být vidět a slyšet s minimálními obtížemi nebo přerušením.

B7.1 Ovládání kamer a zvuku

- 79 Doporučuje se uživatelsky přívětivé rozhraní, které umožní snadnou obsluhu zařízení, nejlépe předsedajícím úředníkem.

B7.2 Protokol pro vystoupení

- 80 Aby se minimalizovalo narušení způsobené případnými prodlevami ve spojení, mohou si orgány přát zvážit protokol pro vystoupení účastníků během jednání, zejména pokud se má použít tlumočení.

B7.3 Protokol pro případ poruchy komunikace

- 81 Všichni účastníci by měli být informováni o postupu pro upozornění předsedajícího úředníka na technické obtíže, které se vyskytnou během jednání, a o kontaktních údajích pracovníků technické podpory, případně včetně přemostovací služby třetí strany.

ČÁST C TECHNICKÉ A BEZPEČNOSTNÍ ASPEKTY

C1 Přiměřenost zařízení

- 82 Orgány se vyzývají, aby využívaly zařízení nejvyšší dostupné kvality, aby co nejvíce napodobily jednání s fyzickou přítomností.
- 83 Pracovníci odpovědní za organizaci by měli mít povědomí o technologických možnostech a zařízeních, včetně toho, která místa jsou vybavena potřebnou technologií.

C1.1 Používání licencovaného softwaru

- 84 Používání licencovaného softwaru je výhodné především z důvodu dostupnosti technické podpory a praxe orgánů potvrzuje, že jeho používání je upřednostňováno.

C1.2 Využívání komerčních poskytovatelů

- 85 Ti, kdo chtějí při dokazování použít technologii audiovizuálního spojení, by měli ověřit, zda příslušné orgány využití široce dostupných komerčních poskytovatelů povolují.
- 86 Je-li při dokazování využíván komerční poskytovatel, vybízí se účastníci a orgány k tomu, aby zajistili, že budou zavedena vhodná bezpečnostní opatření.

C2 Minimální technické normy

- 87 Technické normy v jakémkoli systému pro audiovizuální spojení by měly být zvažovány holisticky, aby bylo zajištěno, že každá součást podporuje účinné fungování systému.
- 88 Orgány se vybízejí k tomu, aby z hlavních způsobů, jakými lze zřídit audiovizuální spojení, zvážily použití videokonferenčního mostu nebo vícebodové řídicí jednotky (MCU) buď začleněných do systému, nebo prostřednictvím služby třetí strany, aby se zmírnily obavy o interoperabilitu, zejména v případě, že má být navázáno přeshraniční spojení.

C2.1 Kodek

- 89 Kodeky by měly odpovídat příslušným odvětvovým normám a umožňovat minimálně simultánní přenos zvuku a obrazu.

C2.2 Síť

- 90 Doporučuje se používat síť IP, přičemž ISDN (je-li k dispozici) se vyhradí pro použití jako záložní nebo pohotovostní.
- 91 Je-li to možné, orgány se vyzývají, aby síť vybavily prvky pro vícebodovou komunikaci.

C2.3 Šířka pásma

- 92 Orgány se vyzývají, aby svým sítím poskytl maximální možnou kapacitu šířky pásma.
- 93 V závislosti na síti je v současné době doporučená šířka pásma minimálně 1,5–2 megabity za sekundu pro síť IP (nebo alespoň 384 kilobitů za sekundu pro síť ISDN).

C2.4 Šifrování

- 94 Doporučuje se šifrování signálů podle odvětvové normy, přičemž praxe orgánů potvrzuje, že je široce využíváno.
- 95 Pokud je použito šifrování, mělo by být nastaveno na „automatické“ (*automatic*) nebo „nejlepší“ (*best effort*), aby se minimalizovaly problémy s kompatibilitou s jinými typy šifrování.

C2.5 Zvuk (mikrofony a reproduktory)

- 96 Orgány se vyzývají, aby instalovaly doplňkový audiosystém, který by zlepšil kvalitu zvuku stávajícího zařízení pro audiovizuální spojení.
- 97 Doporučuje se vybavit jednací místnost dostatečným počtem mikrofونů a reproduktorů, aby byli pokryti všichni účastníci.

C2.6 Video (kamery a obrazovky)

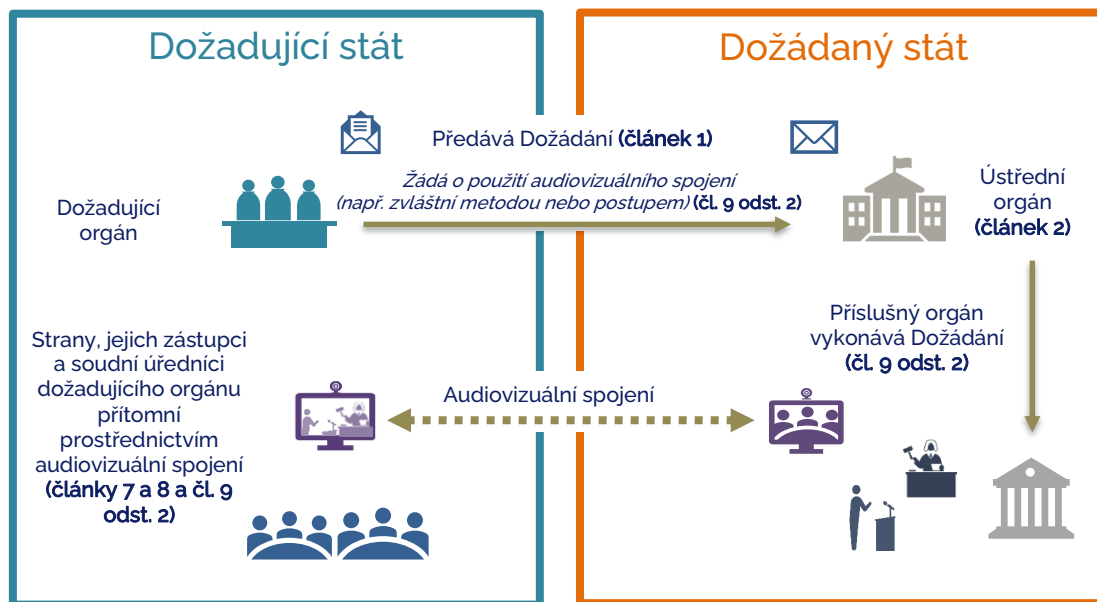
- 98 Kamery by pokud možno měly být vybaveny funkcemi pro panning, naklánění a transfokaci.
- 99 Doporučuje se, aby kamery a obrazovky byly schopny vysílat video ve vysokém rozlišení (720 p) a podporovaly rozlišení nejméně 1 280x720 pixelů.
- 100 Účastníci a orgány se vyzývají, aby před jednáním zkontrolovali další požadavky (jako například zobrazení celé místnosti, funkce rozdělené obrazovky nebo kamery na dokumenty).

PŘÍLOHA II

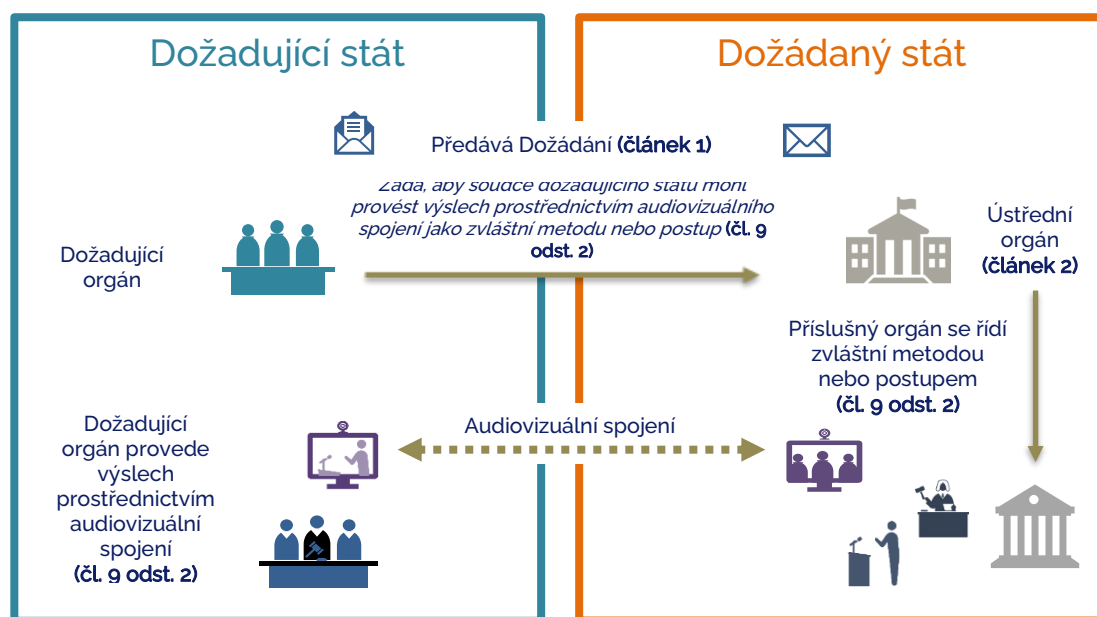
**Vysvětlující
schémata**

Používání audiovizuálního spojení podle Úmluvy o provádění důkazů Část I

Nepřímé dokazování (možné použití audiovizuálního spojení podle článků 7, 8 a 9)

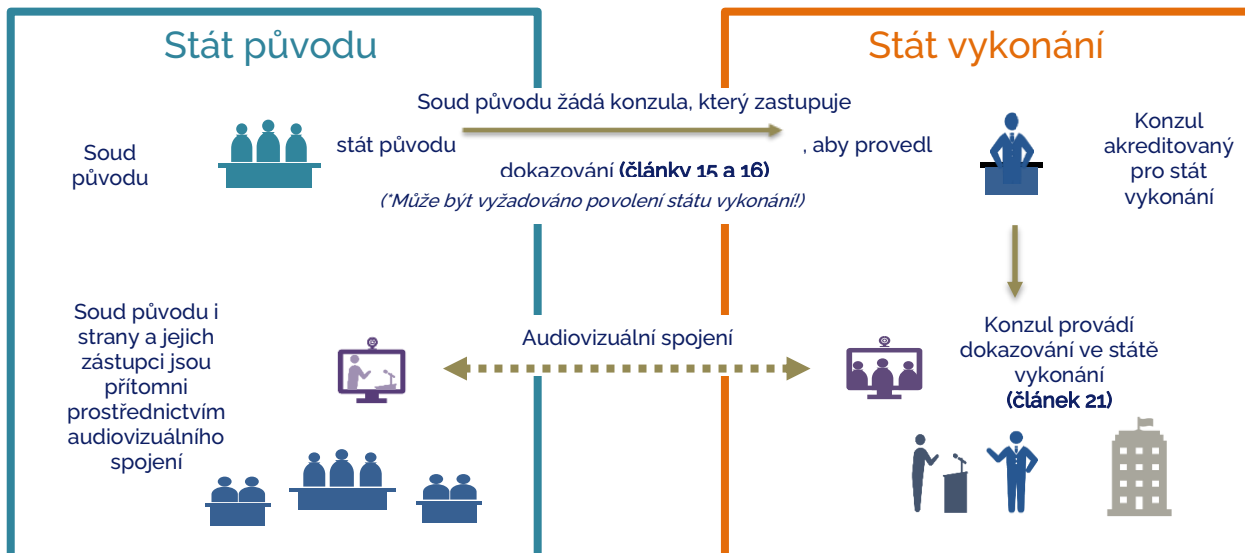

Přímé dokazování (možné v některých státech podle čl. 9 odst. 2)

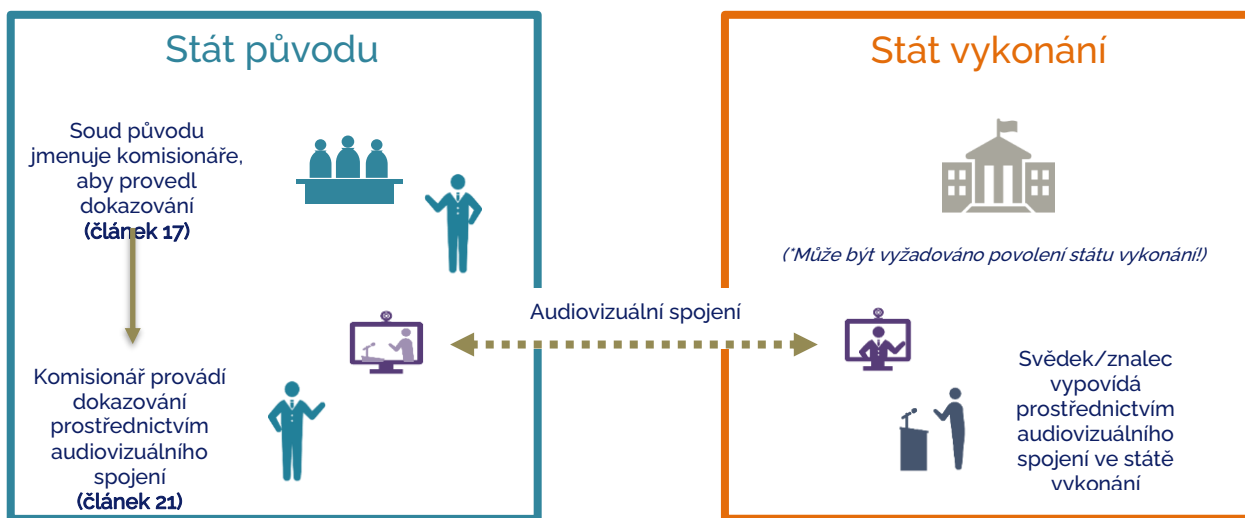

Používání audiovizuálního spojení podle Úmluvy o provádění důkazů Část II¹

Přímé dokazování prováděné konzulem (články 15, 16 a 21)

Přímé dokazování prováděné komisionářem (články 17 a 21)

¹

Podle článku 33 Úmluvy může smluvní strana zcela nebo zčásti vyloučit použití části II. Pro zobrazení prohlášení nebo výhrad učiněných konkrétní smluvní stranou viz tabulka statusu pro Úmluvu o provádění důkazů ve sloupci nazvaném „Res/D/N/DC“.

A decorative graphic consisting of numerous concentric, semi-circular arcs. Most arcs are dark blue, while two specific arcs are highlighted in orange. Small arrows are placed at the end of several arcs, pointing outwards from the center. The text 'PŘÍLOHA III' is centered within the innermost part of the arcs.

PŘÍLOHA III

**Praktické
příklady**

I. Používání audiovizuálního spojení podle části I Úmluvy o provádění důkazů

Příklad 1

- (i) Soud ve státě X projednává občanskoprávní žalobu.
- (ii) Je potřebné svědectví svědka, který má bydliště ve státě Y.
- (iii) Předsedající soudce ve státě X (dožadující stát) vydá Dožádání, v němž požádá ústřední orgán (určený podle Úmluvy o provádění důkazů) státu Y (dožádaný stát), aby získal svědectví prostřednictvím příslušného orgánu ve státě Y.
- (iv) Dožadující orgán ve státě X v Dožádání žádal, aby se postupovalo podle zvláštní metody nebo postupu podle článku 9 Úmluvy, přičemž žádal, aby zástupcům stran bylo dovoleno klást následné otázky a aby svědectví bylo přepisováno doslovně. Dožádaný orgán ve státě Y musí této žádosti podle článku 9 vyhovět, pokud to není neslučitelné s vnitrostátním právem dožádaného státu nebo nemožné z důvodu vnitrostátní praxe a postupu či praktických obtíží.
- (v) Po předání Dožádání se strany sporu dohodnou na použití audiovizuálního spojení, které jim umožní sledovat ve státě X svědectví, jež bude poskytnuto příslušnému justičnímu orgánu ve státě Y. Dožadující orgán ve státě X proto kontaktuje ústřední orgán ve státě Y, který potvrdí, že justiční orgány ve státě Y mají potřebná zařízení a že je možné provést výslech svědka prostřednictvím audiovizuálního spojení.
- (vi) Dožadující orgán ve státě X poté vyplní nepovinnou přílohu vzoru formuláře pro dokazování pomocí audiovizuálního spojení a předloží ji ústřednímu orgánu státu Y.
- (vii) Ústřední orgán státu Y přijme Dožádání a předá jej příslušnému justičnímu orgánu, přičemž poznamenává, že Dožádání by mělo být vykonáno se zajištěním audiovizuálního spojení.
- (viii) Příslušný justiční orgán zjistí, že svědek ve státě Y je ochoten vypovídat, takže žádost může být vykonána bez použití donucovacích opatření.
- (ix) Příslušný justiční orgán státu Y vykoná Dožádání, přičemž vyslýchá svědka podle svých vlastních právních předpisů, metod a postupů (včetně např. způsobu, jakým je vykonána přísaha/místopřísežné prohlášení), avšak v souladu se žádostí o zvláštní metodu nebo postup podle článku 9 podanou dožadujícím orgánem ve státě X.
- (x) Řízení je vysíláno prostřednictvím audiovizuálního spojení do soudní síně ve státě X, kde jsou přítomny strany a jejich právní zástupci, jak je jim povoleno podle článku 7.
- (xi) Ačkoli stát Y neučinil prohlášení podle článku 8 ohledně přítomnosti soudních úředníků dožadujícího orgánu, vnitrostátní pravidla dožádaného státu přesto povolují jejich přítomnost. V souladu s tím je během jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení přítomen i soudce ve státě X.
- (xii) Právo státu Y nezakazuje žádnou ze zvláštních žádostí podaných státem X, takže pokud je to možné, budou rovněž splněny.
- (xiii) V tomto případě je zapotřebí tlumočení a bylo dohodnuto, že dožadující orgán ve státě X zajistí kvalifikovaného tlumočníka ze svého vnitrostátního rejstříku, který se bude spolu se stranami, jejich zástupci a soudními úředníky nacházet ve státě X.
- (xiv) Ačkoli právo státu Y nepovoluje stranám, jejich právním zástupcům a/nebo soudním úředníkům ve státě X aktivně se účastnit během řízení, je na základě žádosti podané jako zvláštní metoda nebo postup podle článku 9 právním zástupcům stran povoleno klást následné otázky, pokud jsou pokládány prostřednictvím předsedajícího soudce ve státě Y, přičemž se použije tlumočení ve státě X.
- (xv) V souladu se žádostí podle článku 9 jsou provedena opatření (tím orgánem, jenž k tomu má nejlepší předpoklady), aby byl přítomen stenograf nebo soudní zapisovatel za účelem doslovného přepisu řízení. Doslovný přepis řízení je vypracován a poté předán dožadujícímu orgánu ve státě X spolu s dokumenty, které dokládají vykonání podle článku 13.
- (xvi) Dožádaný orgán obvykle vykoná Dožádání bez náhrady nákladů s výjimkou poplatků podle čl. 14

odst. 2, které mají být vyplaceny znalcům a/nebo tlumočnickům, nebo nákladů vzniklých použitím zvláštní metody nebo postupu. V tomto případě není třeba hradit státu Y poplatky vyplacené tlumočnickovi, protože tlumočnick byl zajištěn orgánem ve státě X. Žádosti justičního orgánu státu X, aby stenograf nebo soudní zapisovatel vypracoval doslovný záznam jako zvláštní metodu nebo postup, pravděpodobně povedou k dodatečným nákladům, jež mají být uhrazeny. Vzhledem k tomu, že použití audiovizuálního spojení nebylo vyžádáno podle článku 9 a šlo pouze o neformální žádost adresovanou ústřednímu orgánu státu Y, nemusí být v závislosti na vnitrostátním právu a postupu dožádaného státu nutně požadováno uhrazení nákladů spojených s používáním zařízení pro audiovizuální spojení. Stát Y však může být toho názoru, že neformální žádost o použití audiovizuálního spojení přesto spadá do oblasti působnosti čl. 9 odst. 2, a náklady by proto bylo nezbytné uhradit.

Příklad 2

- (i) Soud ve státě X projednává žalobu v oblasti rodinného práva.
- (ii) Je potřebné svědectví svědka, který má bydliště ve státě Y.
- (iii) Strany sporu se dohodnou na použití audiovizuálního spojení, které jim umožní sledovat ve státě X svědectví, jež bude poskytnuto vhodnému příslušnému orgánu ve státě Y.
- (iv) Předsedající soudce ve státě X (dožadující stát) vydá Dožádání, v němž požádá ústřední orgán (podle Úmluvy o provádění důkazů) státu Y (dožádaný stát), aby získal svědectví prostřednictvím příslušného orgánu ve státě Y. V Dožádání dožadující orgán ve státě X žádá, aby bylo svědectví pořízeno prostřednictvím audiovizuálního spojení a aby byl pořízen videozáznam, jako zvláštní metodu nebo postup podle článku 9. Dožadující orgán ve státě X dále podal další žádost podle článku 9 o křížový výslech svědka. Dožádaný orgán ve státě Y musí těmto žádostem podle článku 9 vyhovět, pokud to není neslučitelné s vnitrostátním právem dožádaného státu nebo nemožné z důvodu vnitrostátní praxe a postupu či praktických obtíží.
- (v) Ústřední orgán státu Y přijme Dožádání a předá jej příslušnému justičnímu orgánu, přičemž poznamenává, že není neslučitelné s vnitrostátním právem a že justiční orgán má potřebná zařízení, aby umožnil audiovizuální spojení (a jeho zaznamenání), Dožádání tedy musí být vykonáno pomocí audiovizuálního spojení. Vnitrostátní právo státu Y navíc není neslučitelné s žádostí o křížový výslech, a ačkoli není často používán, je možný.
- (vi) Justiční orgán státu Y předvolá svědka, ale ten se nedostaví. V důsledku toho a podle článku 10 využije justiční orgán ustanovení svého vnitrostátního práva, která mu umožňují vydat předvolání požadující, aby svědek podal svědectví pod hrozbou sankce za nedodržení. Svědek se v souladu s předvoláním dostaví k soudu.
- (vii) Stát Y prohlásil podle článku 8 Úmluvy o důkazech, že mohou být s výhradou předchozího povolení příslušného orgánu přítomni i soudní úředníci dožadujícího orgánu. V tomto případě příslušný orgán (který je rovněž ústředním orgánem) ve státě Y udělil povolení, aby soudní úředníci státu X mohli být přítomni prostřednictvím audiovizuálního spojení.
- (viii) Příslušný justiční orgán státu Y provádí výslech svědka podle metod a postupů dožádaného státu, a to i ve vztahu k vykonané přísaze nebo místopřísežnému prohlášení.
- (ix) Na základě žádosti o zvláštní metodu nebo postup podle článku 9 se řízení rovněž vysílá prostřednictvím audiovizuálního spojení do soudní síně ve státě X, kde jsou přítomni účastníci řízení a jejich právní zástupci. Na základě druhé části žádosti podle článku 9 provádí zástupce jedné ze stran ve státě X křížový výslech tak, že pokládá své otázky přímo svědkovi. Tlumočnick nacházející se ve státě X tlumočí jak otázky zástupce, tak odpovědi svědka.
- (x) V souladu s žádostí podanou podle článku 9 se rovněž pořizuje videozáznam řízení. Po konzultaci s dožadujícím orgánem ve státě X zajistí příslušný justiční orgán ve státě Y, aby byl videozáznam šifrován a digitálně přenášen zpět dožadujícímu orgánu bezpečným způsobem, který je slučitelný s vnitrostátním právem obou států.

- (xi) Dožádaný orgán obvykle vykoná Dožádání bez náhrady nákladů s výjimkou poplatků podle čl. 14 odst. 2, které mají být vyplaceny znalcům a/nebo tlumočnickům, nebo nákladů vzniklých použitím zvláštní metody nebo postupu. V tomto případě, protože použití audiovizuálního spojení a následného videozáznamu bylo vyžádáno podle článku 9 jako zvláštní metoda nebo postup, budou náklady spojené s používáním zařízení pro audiovizuální spojení a následným šifrováním/přenosem pravděpodobně také muset být uhrazeny.

Příklad 3

- (i) U soudu ve státě X byla podána obchodní žaloba.
- (ii) Má být přijato svědectví svědka, který má bydliště ve státě Y.
- (iii) Právní zástupci jedné ze stran žádají soud, aby zaslal Dožádání za účelem získání důkazů od svědka ve státě Y, a to přijetím svědectví prostřednictvím audiovizuálního spojení.
- (iv) Soud ve státě X (jako dožadující orgán) zašle ústřednímu orgánu státu Y (jako dožádanému orgánu) Dožádání, které zahrnuje žádost o zvláštní metodu nebo postup podle článku 9, aby dožadující stát provedl dokazování přímo prostřednictvím audiovizuálního spojení.

Příklad 3A

- (v) Na základě vnitrostátního práva státu Y není přímé dokazování podle části I Úmluvy povoleno. Zvláštní metodu nebo postup podle článku 9 tudíž nelze vykonat, neboť je to neslučitelné s právem dožádaného státu.
- (vi) Po informování dožadujícího orgánu ve státě X proto dožádaný orgán ve státě Y (po konzultaci s dožadujícím orgánem) přikročí k vykonání Dožádání nepřímou, a to s použitím svých vlastních právních předpisů a postupů. Příslušný orgán ve státě Y tudíž provádí výslech s využitím otázek od dožadujícího orgánu ve státě X (které pravděpodobně poskytlí právní zástupci stran).

Příklad 3B

- (v) Na základě vnitrostátního práva státu Y je přímé dokazování podle části I Úmluvy povoleno. Proto by mělo být možné splnit zvláštní metodu nebo postup podle článku 9.
- (vi) Dožádaný orgán ve státě Y posuzuje žádost a uděluje povolení k přímému dokazování za podmínky, že: se svědek nachází v soudní síni ve státě Y; výslech provádí dožadující soud a je přítomen soudní úředník ze státu Y, aby vykonával určité úkoly a dohlížel na řízení.
- (vii) Právní zástupci ve státě X po konzultaci s dožadujícím orgánem ve státě X učiní nezbytná praktická opatření v souladu s podmínkami, které jsou spojeny s povolením dožádaného orgánu ve státě Y. To zahrnuje informování svědka a navázání spojení se státem Y, aby byla soudní síň rezervována na vhodné datum a čas a aby se zajistila účast soudního úředníka ze státu Y.
- (viii) Jako pomoc při přímém dokazování je ve státě X rovněž najat tlumočnick.
- (ix) Na začátku jednání vedeného prostřednictvím audiovizuálního spojení identifikuje soudní úředník zastupující stát Y svědka.
- (x) Soudní úředník dožadujícího orgánu ve státě X a přítomný soudní úředník zastupující stát Y poté každý informují svědka o osvobozeních, na které se lze v souladu s právními předpisy a postupy státu X a státu Y během jednání odvolat.
- (xi) Dokazování se provádí v souladu s právními předpisy a postupy státu X, neboť svědectví přijímá přímo dožadující soud ve státě X.
- (xii) V souladu s podmínkami uloženými ústředním orgánem státu Y odpovídá soudní úředník státu Y za dohled nad řízením, zejména za zajištění toho, aby svědek nebyl při vypovídání

v žádném okamžiku donucován nebo jinak ovládán.

(xiii) Soudní zapisovatel ve státě X připravuje zápis o svědectví.

II. Používání audiovizuálního spojení podle části II Úmluvy o provádění důkazů

Pozn.: Podle článku 33 Úmluvy o provádění důkazů může smluvní strana zcela nebo zčásti vyloučit použití části II. Tyto příklady předpokládají, že stát vykonání takové vyloučení neprovedl a že stát původu nevznese výhradu, na kterou stát vykonání, „který nevznese námitku“, přesto uplatňuje reciprocitu podle čl. 33 odst. 3.

Příklad 4

- (i) Soud ve státě X (soud původu) projednává žalobu v oblasti rodinného práva.
- (ii) Je potřebné svědectví svědka, který má bydliště ve státě Y.
- (iii) Vzhledem k tomu, že svědek je rovněž státním příslušníkem státu X, strany a soud původu se dohodnou, že svědectví svědka přijme konzul státu X (stát původu), který vykonává své funkce ve státě Y (stát vykonání).
- (iv) Strany požadují, aby bylo zřízeno audiovizuální spojení tak, aby se výslech svědka konaný konzulem vysílal do soudní síně ve státě X, kde jsou přítomny strany a jejich právní zástupci.
- (v) Použití audiovizuálního spojení je právem státu X výslovně stanoveno a rovněž není zakázáno právem státu Y.
- (vi) Jelikož je svědek státním příslušníkem státu X, není podle článku 15 nutné žádat o povolení určeného příslušného orgánu ve státě Y.
- (vii) Svědek je ochoten vypovídat, a protože je státním příslušníkem státu X, ovládá plynně jazyk soudu původu. Vzhledem k tomu není v tomto případě problémem donucování ani tlumočení.
- (viii) Protože je však stát Y zeměpisně rozsáhlý a svědek se nachází v místě, které je značně vzdálené od města, ve kterém sídlí konzul, rozhodl se konzul (po konzultaci se soudem původu), že by bylo účinnější zřídit trojcestné audiovizuální spojení. Toto audiovizuální spojení tak propojuje soud původu ve státě X, konzula zastupujícího stát X a nacházejícího se na velvyslanectví ve státě Y a svědka, který je rovněž ve státě Y, avšak na jiném vzdáleném místě a v přítomnosti jiné osoby oprávněné k identifikaci svědka a k zajištění toho, aby svědek nebyl v žádném okamžiku vystaven ovládání a/nebo nátlaku.
- (ix) Výslech svědka se provádí v souladu s právem a postupem státu původu do té míry, pokud to stát vykonání nezakazuje.
- (x) Podle žádosti stran a podle práva státu X jsou strany, jejich právní zástupci a/nebo soudní úředníci státu původu přítomni během jednání prostřednictvím audiovizuálního spojení, jelikož právo státu Y to nezakazuje.
- (xi) Konzul přijímá přísahu / místopřísežné prohlášení, jak je zmocněn státem původu, protože to není neslučitelné s právem státu vykonání.
- (xii) V tomto případě nese náklady strana, která žádá o provedení dokazování.

Příklad 5

- (i) Soud ve státě X (soud původu) projednává občanskoprávní žalobu.
- (ii) Je potřebné svědectví svědka, který má bydliště ve státě Y.
- (iii) Soud původu ve státě X (stát původu) jmenuje komisionáře, aby přijal svědectví svědka

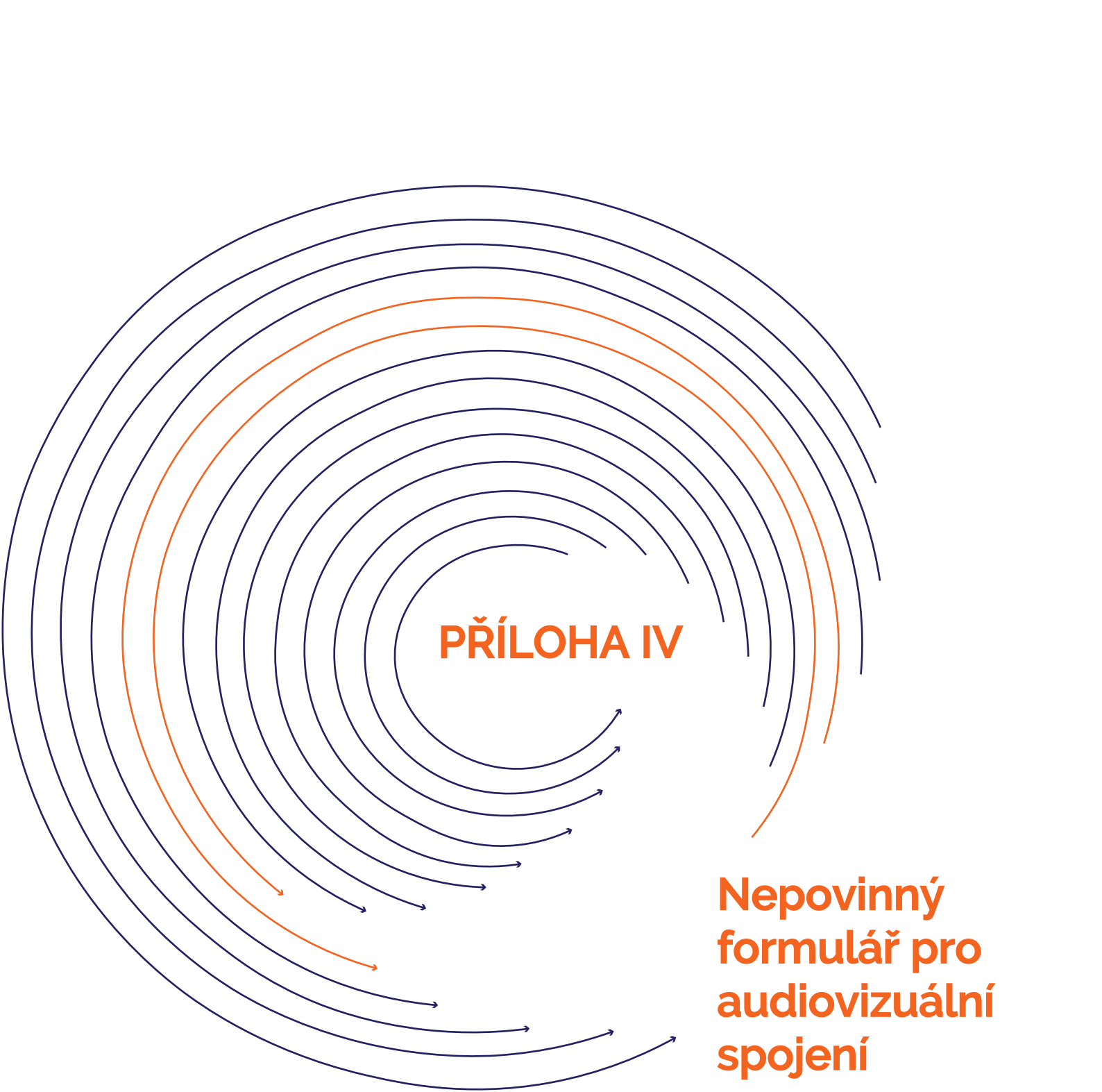
- nacházejícího se ve státě Y (stát vykonání).
- (iv) Strany sporu souhlasí s tím, aby komisionář zůstal ve státě X a použil k získání svědectví svědka ve státě Y audiovizuální spojení, neboť použití technologie se předpokládá v právu státu původu.
 - (v) Použití audiovizuálního spojení nesmí být kromě toho zakázáno právem státu vykonání. V tomto případě právo státu Y povoluje použití audiovizuálního spojení k usnadnění dokazování.
 - (vi) Stát Y učinil prohlášení podle článku 17 a zopakoval, že bude požadováno předchozí povolení jeho určeného příslušného orgánu. Zástupci stran požádají o povolení od příslušného orgánu státu Y.
 - (vii) Příslušný orgán udělí povolení za podmínky, že svědek je před přijetím svědectví identifikován jeho úředníkem.
 - (viii) Komisionář je odpovědný za provedení nezbytných praktických opatření, a také za zaslání žádosti, která informuje o datu, času, místu a všech dalších relevantních informacích, svědkovi.
 - (ix) Jelikož svědek je ochoten vypovídat a souhlasí s tím, není třeba zvažovat záležitosti týkající se donucování.
 - (x) V tomto případě je nutné tlumočení jak pro komisionáře, tak pro svědka. Komisionář zajistí kvalifikovaného tlumočníka, který bude přítomen se svědkem ve státě Y.
 - (xi) Komisionář provádí výslech svědka v souladu s právem a postupem státu původu, pokud to není neslučitelné s právem státu vykonání. Výslech se provádí se prostřednictvím audiovizuálního spojení z místa ve státě X, kde jsou přítomny také strany a jejich právní zástupci, protože na to mají právo podle práva státu X.
 - (xii) Komisionář přijímá přísahu / místopřísežné prohlášení prostřednictvím audiovizuálního spojení, jak je zmocněn státem X jako státem původu, protože to není neslučitelné s právem státu Y jako státu vykonání.
 - (xiii) Účast stran a jejich právních zástupců (včetně případného křížového výslechu nebo následných otázek) je obdobně stanovena s odkazem na právo státu X, pokud to není neslučitelné s právem státu Y.
 - (xiv) Jak tomu obecně bývá, náklady řízení (včetně nákladů na tlumočení a nájem prostor) nese strana, která žádá o provedení dokazování.

Příklad 6

- (i) Soud ve státě X (soud původu) projednává obchodní žalobu.
- (ii) Je potřebné svědectví svědka, který má bydliště ve státě Y.
- (iii) Soud původu ve státě X (stát původu) jmenuje komisionáře, aby přijal svědectví svědka nacházejícího se ve státě Y (stát vykonání).
- (iv) Komisionář je právník sídlící ve státě Y a plynně ovládá jazyk státu X i jazyk státu Y.
- (v) Jelikož v právu státu původu se předpokládá použití technologie, strany se obrací na soud původu, aby komisionáři povolil použít při vyslechnutím výpovědi svědka ve státě Y audiovizuální spojení, přičemž účastníci řízení a jejich zástupci by řízení sledovali ze svého místa ve státě X.
- (vi) Použití audiovizuálního spojení nesmí být kromě toho zakázáno právem státu vykonání. V tomto případě právo státu Y použití audiovizuálního spojení nezakazuje.
- (vii) Stát Y neučinil žádné prohlášení podle článku 17. Proto bude při neexistenci prohlášení, které uděluje povolení obecně, pro tento konkrétní případ vyžadováno předchozí povolení určeného příslušného orgánu.
- (viii) Příslušný orgán uděluje povolení, avšak podmiňuje je tím, že vyžaduje, aby bylo dokazování provedeno v soudní síni ve státě Y za přítomnosti soudního úředníka státu Y.
- (ix) Komisionář je odpovědný za provedení nezbytných praktických opatření, jakož i za zaslání

žádosti, která informuje o datu, času, místu a všech relevantních informacích, svědkovi.

- (x) Po informování svědka komisionář zjistí, že svědek není ochoten vypovídat. Jelikož stát Y učinil prohlášení podle článku 18, může komisionář doplnit původní žádost o dodatečnou žádost o pomoc příslušného orgánu při získávání důkazů donucením.
- (xi) Příslušný orgán žádosti komisionáře vyhoví a použije vhodná opatření k donucení, jak jsou předepsána jeho právem, aby zajistil dostavení se svědka.
- (xii) Poté komisionář provádí výslech svědka v souladu s právem a postupem státu původu, pokud to není neslučitelné s právem státu vykonání. Výslech se provádí v soudní síni státu Y, přičemž strany a jejich právní zástupci jsou rovněž přítomni prostřednictvím audiovizuálního spojení ze státu X, neboť na to mají právo podle práva státu X.
- (xiii) Komisionář přijímá přísahu / místopřísežné prohlášení, jak je zmocněn státem X jako státem původu, protože to není neslučitelné s právem státu Y jako státu vykonání.
- (xiv) Účast stran a jejich právních zástupců (včetně případného křížového výslechu nebo následných otázek) je obdobně stanovena s odkazem na právo státu X, pokud není neslučitelné s právem státu Y.
- (xv) Jelikož komisionář ovládá plynně jazyk státu X i jazyk státu Y, nemusí být tlumočení v tomto případě nezbytné, ale případně by mohlo být použito v zájmu těch, kteří jsou přítomni prostřednictvím audiovizuálního spojení ve státě X.
- (xvi) Jak tomu obecně bývá, náklady řízení (například náklady vzniklé v důsledku použití soudní síně nebo donucení svědka, aby se dostavil) nese strana, která žádá o provedení dokazování.

PŘÍLOHA IV

**Nepovinný
formulář pro
audiovizuální
spojení**

This form is intended to be used as an attachment to the Recommended Model Form for Letters of Request, available on the Evidence Section of the HCCH website

DOŽÁDÁNÍ
NEPOVINNÝ FORMULÁŘ PRO DOKAZOVÁNÍ POMOCÍ AUDIOVIZUÁLNÍHO SPOJENÍ

COMMISSION ROGATOIRE –
FORMULAIRE FACULTATIF POUR DES PREUVES PAR LIAISON VIDEO

Haagská úmluva ze dne 18. března 1970
o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských nebo obchodních
Convention de La Haye du 18 mars 1970 sur
l'obtention des preuves à l'étranger en matière civile ou commerciale

Technické parametry zařízení pro audiovizuální spojení

Paramètres techniques des appareils de liaison vidéo

1.	Značka a model zařízení <i>Marque et modèle de l'appareil</i>	Zadejte název značky zařízení pro audiovizuální spojení, které bude používat dožadující stát
2.	Typ řídicí jednotky <i>Type d'unité de commande</i>	Upozorňujeme, že je doporučena vícebodová řídicí jednotka. <i>Veillez noter qu'une unité de commande multipoint est recommandée.</i> ☐ Koncový bod <i>Point de terminaison</i> ☐ Vícebodová

3.	Typ sítě <i>Type de réseau</i> Příklady sekvencí parametrů IP a ISDN jsou uvedeny na straně 3. <i>Des exemples de séquences de paramètres IP et RNIS sont donnés en page 3</i>	Upozorňujeme, že doporučená síť je síť IP. <i>Veillez noter qu'un réseau IP est le réseau recommandé.</i> <table border="1" data-bbox="668 376 1353 936"> <thead> <tr> <th data-bbox="668 376 1013 409">IP (SIP nebo/ou H.323)</th> <th data-bbox="1013 376 1353 409">ISDN</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="668 409 1013 936"> IP adresa: <i>Adresse IP:</i> Zadejte IP adresu Název hostitele: <i>Nom de l'hôte:</i> Zadejte název hostitele (včetně plně kvalifikovaného názvu domény) Číslo linky: <i>Numéro de poste :</i> Zadejte číslo linky (je-li to relevantní) </td> <td data-bbox="1013 409 1353 936"> Číslo ISDN: <i>Numéro RNIS:</i> Zadejte číslo ISDN Číslo linky: <i>Numéro de poste:</i> Zadejte číslo linky (je-li to relevantní) </td> </tr> </tbody> </table> Další poznámky: <i>Autres remarques:</i> Zde vložte všechny relevantní poznámky/komentáře	IP (SIP nebo/ou H.323)	ISDN	IP adresa: <i>Adresse IP:</i> Zadejte IP adresu Název hostitele: <i>Nom de l'hôte:</i> Zadejte název hostitele (včetně plně kvalifikovaného názvu domény) Číslo linky: <i>Numéro de poste :</i> Zadejte číslo linky (je-li to relevantní)	Číslo ISDN: <i>Numéro RNIS:</i> Zadejte číslo ISDN Číslo linky: <i>Numéro de poste:</i> Zadejte číslo linky (je-li to relevantní)
IP (SIP nebo/ou H.323)	ISDN					
IP adresa: <i>Adresse IP:</i> Zadejte IP adresu Název hostitele: <i>Nom de l'hôte:</i> Zadejte název hostitele (včetně plně kvalifikovaného názvu domény) Číslo linky: <i>Numéro de poste :</i> Zadejte číslo linky (je-li to relevantní)	Číslo ISDN: <i>Numéro RNIS:</i> Zadejte číslo ISDN Číslo linky: <i>Numéro de poste:</i> Zadejte číslo linky (je-li to relevantní)					
4.	Virtuální místnost (prostřednictvím vícebodové řídicí jednotky) <i>Salle virtuelle (via une unité de commande multipoint)</i>	Vyplňte pouze v případě, že bude použita virtuální zasedací místnost. <i>Ne compléter que si une salle de réunion virtuelle sera utilisée.</i> Adresa / Název hostitele <i>Adresse / Nom de l'hôte</i> Zadejte adresu a/nebo název hostitele (včetně plně kvalifikovaného názvu domény) PIN <i>Code d'accès</i> Zadejte přístupový kód PIN pro virtuální místnost				
5.	Kodek <i>Kodek</i>	Uvedte podrobnosti o použitém kodéru-dekodéru.				

6.	Typ šifrování <i>Type de chiffrement</i>	Uveďte podrobnosti o typu použitého šifrování (např. AES, 3DES) a použitý počet bitů (např. 128 bitů, 192 bitů) Bude použito nastavení „automatic“ (automatické) nebo „best effort“ (nejlepší)? <i>Le paramètre « automatique » ou « au mieux » sera-t-il utilisé ?</i> ☐ Ano <i>Oui</i> ☐ Ne <i>Non</i>
----	--	--

Údaje o technické kontaktní osobě (technických kontaktních osobách)
Coordonnées des interlocuteurs techniques

Jedná se o kontaktní osoby kromě těch uvedených v Dožádání, a to konkrétně v technických záležitostech (je-li to relevantní).
Il y a des interlocuteurs techniques outre ceux qui sont mentionnés dans la Commission rogatoire, en particulier pour les questions techniques (le cas échéant)

7a.	Kontaktní osoba 1 <i>Interlocuteur 1</i> <table border="1"> <tr> <td>Jméno <i>Nom</i></td> </tr> <tr> <td>Funkce <i>Fonction</i></td> </tr> <tr> <td>E-mail</td> </tr> <tr> <td>Telefon <i>Téléphone</i></td> </tr> <tr> <td>Jazyky <i>Langues</i></td> </tr> </table>	Jméno <i>Nom</i>	Funkce <i>Fonction</i>	E-mail	Telefon <i>Téléphone</i>	Jazyky <i>Langues</i>	7b.	Kontaktní osoba 2 <i>Interlocuteur 2</i> <table border="1"> <tr> <td>Jméno <i>Nom</i></td> </tr> <tr> <td>Funkce <i>Fonction</i></td> </tr> <tr> <td>E-mail</td> </tr> <tr> <td>Telefon <i>Téléphone</i></td> </tr> <tr> <td>Jazyky <i>Langues</i></td> </tr> </table>	Jméno <i>Nom</i>	Funkce <i>Fonction</i>	E-mail	Telefon <i>Téléphone</i>	Jazyky <i>Langues</i>
Jméno <i>Nom</i>													
Funkce <i>Fonction</i>													
E-mail													
Telefon <i>Téléphone</i>													
Jazyky <i>Langues</i>													
Jméno <i>Nom</i>													
Funkce <i>Fonction</i>													
E-mail													
Telefon <i>Téléphone</i>													
Jazyky <i>Langues</i>													

V návaznosti na dokončení *Multidimenzionální iniciativy pro zlepšení přeshraničních videokonferencí (projekt „Handshake“)* poskytla Rada Evropské unie následující vzorové sekvence, které mají uživatelům pomoci s různými typy síťových připojení¹:

À la suite de la conclusion du projet « Handshake » (Multi-aspect initiative to improve cross-border videoconferencing), le Conseil de l'Union européenne a donné les exemples de séquences suivants pour aider les utilisateurs en fonction des types de connexions réseau :

Příklady sekvencí parametrů a oddělovačů pro zahájení videokonference

Exemples de séquences de paramètres et de délimiteurs pour lancer une visioconférence

V závislosti na značkách dotčených zařízení může být nutné použít odlišné sekvence parametrů.
Dépendent de la marque des appareils – il sera peut-être nécessaire d'utiliser différentes séquences de paramètres.

Pro IP:

IP :

Název hostitele / IP adresa následovaná číslem linky s oddělovačem ##: 111.22.33.4##5656

Název hostitele / IP adresa následovaná číslem linky s oddělovačem #: 111.22.33.4#5656

Nom de l'hôte/adresse IP suivi du numéro de poste avec le délimiteur ## :

111.22.33.4##5656

Nom de l'hôte/adresse IP suivi du numéro de poste avec le délimiteur # : 111.22.33.4#5656

Pro SIP:

SIP :

Číslo linky následované názvem hostitele / IP adresou s oddělovačem @: 5656@videoconf.host.eu
5656@111.22.33.4

Numéro de poste suivi du nom de l'hôte/de l'adresse IP avec le délimiteur @ :

5656@videoconf.host.eu

5656@111.22.33.4

Sekvence ISDN:

Séquences RNIS :

Číslo ISDN a číslo linky dohromady: + 43 1 0000895656

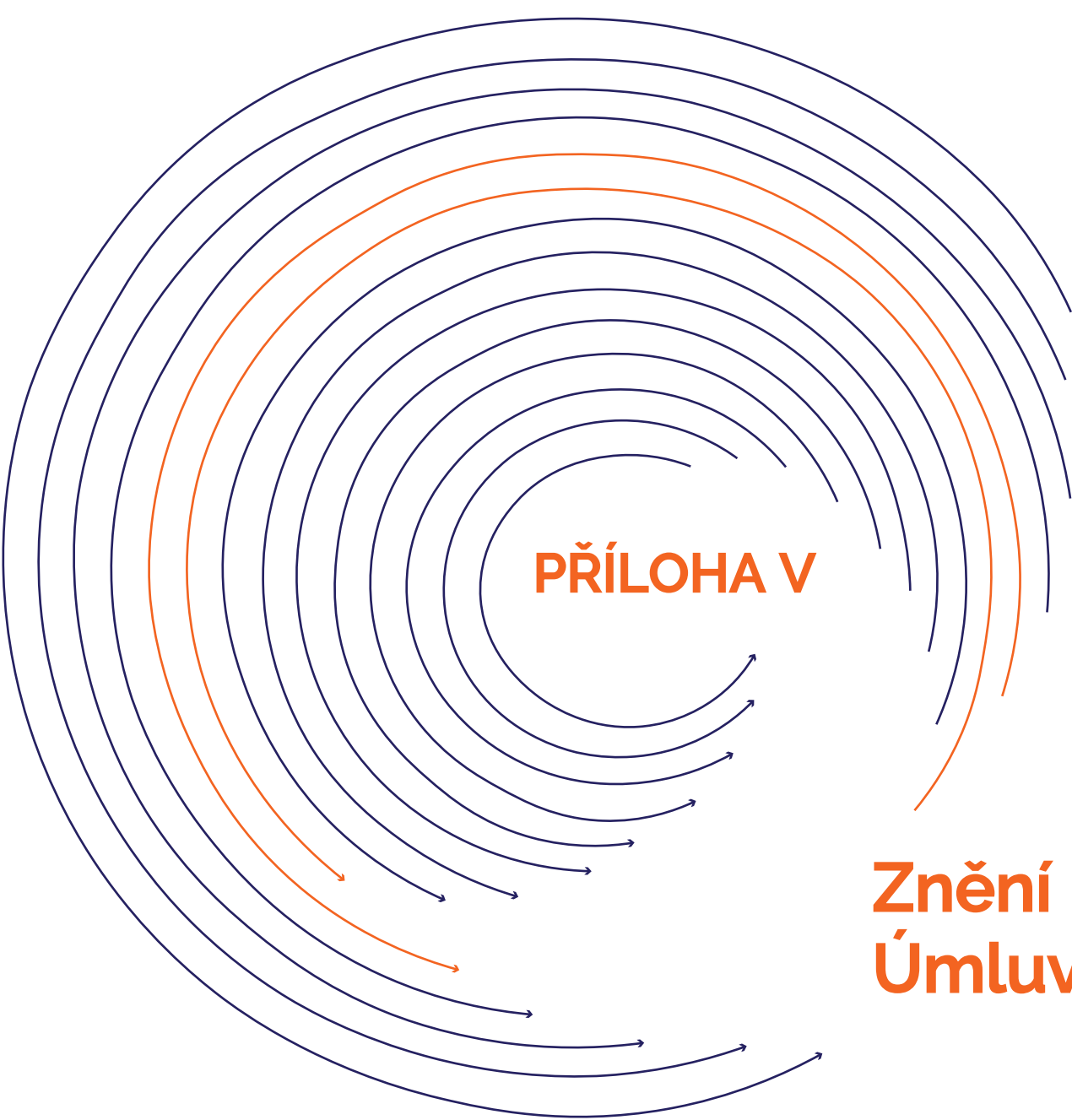
Číslo ISDN a číslo linky oddělené oddělovačem #: + 43 1 000089#5656

Numéro RNIS et numéro de poste ensemble : + 43 1 0000895656

Numéro RNIS et numéro de poste séparés par un délimiteur # : + 43 1 000089#5656

¹

Projekt „Handshake“, „D4: Form for requesting / confirming a cross-border videoconference“ (Formulář pro dožádání / potvrzení přeshraniční videokonference), s. 20.

PŘÍLOHA V

**Znění
Úmluvy**

ÚMLUVA O PROVÁDĚNÍ DŮKAZŮ V CIZINĚ
VE VĚCECH OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH¹

(ze dne 18. března 1970)

Smluvní státy této Úmluvy,
přejíce si usnadnit zasílání a vyřizování Dožádání a umožnit sblížení různých způsobů, jichž se užívá k těmto účelům,
přejíce si zdokonalit vzájemnou součinnost justičních orgánů ve věcech občanských nebo obchodních,
rozhodly se uzavřít za tím účelem Úmluvu a dohodly se na těchto ustanoveních:

ČÁST I – DOŽÁDÁNÍ

Článek 1

Ve věcech občanských a obchodních může justiční orgán smluvního státu podle vlastních právních předpisů žádat cestou Dožádání od příslušného orgánu jiného smluvního státu, aby byl proveden důkaz nebo jiný soudní úkon.

Dožádáním nelze žádat o provedení důkazu, který není určen pro použití v soudním řízení, které se koná nebo bude konat.

Výraz „jiné soudní úkony“ nezahrnuje ani doručování soudních písemností, ani předběžných opatření a výkonu rozhodnutí.

Článek 2

Každý smluvní stát označí ústřední orgán, který je pověřen přijímat Dožádání došlá od justičního orgánu jiného smluvního státu a předat je příslušnému orgánu za účelem provedení. Organizace ústředního orgánu se řídí právem dožádaného státu.

Dožádání jsou zasílána ústřednímu orgánu dožádaného státu bez prostřednictví jiného úřadu tohoto státu.

Článek 3

Dožádání obsahuje tyto údaje:

- a) označení dožadujícího orgánu a pokud možno též dožádaného orgánu;
- b) označení a adresu účastníků, popř. jejich zástupců;
- c) povahu řízení, v němž se o provedení důkazu žádá, s uvedením všech potřebných skutečností;
- d) požadovaný důkaz nebo jiné soudní úkony, které mají být provedeny.

¹ Tato Úmluva, včetně souvisejících materiálů, je přístupná na webových stránkách HCCH v oddíle Evidence Section. Kompletní historie Úmluvy viz HCCH, *Actes et documents de la Onzième session (1968)*, Tome IV, *Obtention des preuves*, (s. 219).

V odůvodněných případech bude Dožádání obsahovat mimo jiné:

- e) jména a adresy osob, které mají být vyslechnuty;
- f) otázky, které mají být položeny vyslychaným osobám, nebo skutečnosti, o nichž mají být vyslechnuty;
- g) dokumenty nebo jiný majetek, nemovitý nebo osobní, který má být zkontrolován;
- h) žádost, aby důkaz byl proveden pod přísahou nebo věrohodným ověřením, jakož i zvláštní formu, které má být použito;
- i) zvláštní způsob nebo řízení, jejichž použití se požaduje podle článku 9.

Dožádání může obsahovat též informace potřebné pro použití článku 11.

Ověření ani podobné formality nemohou být požadovány.

Článek 4

Dožádání musí být vyhotoveno v jazyku dožádaného orgánu nebo musí být připojen překlad do tohoto jazyka.

Každý členský stát však musí přijmout Dožádání vyhotovené v jazyce francouzském nebo anglickém, anebo je-li připojen překlad do jednoho z těchto jazyků, ledaže použil výhrady stanovené v článku 33.

Každý členský stát, který má více úředních jazyků a nemůže s ohledem na vnitrostátní právo přijímat Dožádání v jednom z těchto jazyků pro celé své státní území, musí dát na vědomí prohlášením, v kterém jazyku má být Dožádání vyhotoveno nebo přeloženo s ohledem na jeho provedení v určených částech jeho území. V případě, že povinnosti plynoucí z tohoto prohlášení nebudou bez závažných důvodů splněny, jdou náklady za překlad do požadovaného jazyka na vrub dožadujícího státu.

Každý členský stát může prohlášením určit jazyk nebo jazyky jiné než jsou uvedeny v předcházejících odstavcích, ve kterých může být Dožádání zasláno jeho ústřednímu orgánu.

Každý překlad připojený k Dožádání musí být ověřen buď diplomatickým zástupcem nebo konzulem, anebo přísežným tlumočnickem nebo jinou osobou pověřenou k tomu v jedné z obou zemí.

Článek 5

Jestliže ústřední orgán má za to, že ustanovení Úmluvy nebyla dodržena, uvědomí o tom neprodleně orgán dožadujícího státu, který mu zaslal Dožádání, a sdělí námitky proti Dožádání.

Článek 6

Jestliže orgán, jemuž bylo Dožádání předáno, je nepříslušný, předá je z úřední povinnosti a bez odkladu orgánu, který je pro to příslušný podle práva dožádaného státu.

Článek 7

Dožadující orgán, požádá-li o to, bude informován o datu a místě, kde má být řízení uskutečněno, aby se ho mohli účastnit účastníci, mající na něm zájem, popřípadě i jejich zástupci. Toto sdělení se zašle přímo uvedeným účastníkům nebo jejich zástupcům, jestliže dožadující orgán o to požádá.

Článek 8

Každý smluvní stát může prohlásit, že justiční funkcionáři dožadujícího orgánu jiného smluvního státu mohou být přítomni při výkonu Dožádání. Toto opatření může být podmíněno předchozím souhlasem příslušného orgánu, označeného státem, který prohlášení vydal.

Článek 9

Justiční orgán, který provádí Dožádání, použije, pokud jde o procesní postup, práva svého státu.

Vyhoví však přání dožadujícího orgánu, aby se postupovalo podle zvláštní formy, ledaže by tato forma nebyla slučitelná s právním řádem dožádaného státu, nebo že by její použití nebylo možné buď s ohledem na soudní zvyklosti dožádaného státu nebo pro nesnáze v praxi.

Dožádání musí být provedeno urychleně.

Článek 10

Při vyřizování Dožádání použije dožádaný orgán donucovacích prostředků v těch případech a v té míře, jež stanoví právo dožádaného státu při provádění Dožádání jeho orgánů nebo na žádost účastníka, který na tom má zájem.

Článek 11

Dožádání se neprovede, jestliže osoba, jíž se týká, se dovolává osvobození nebo zákazu podat důkaz, které jsou stanoveny:

- a) buď právním řádem státu dožádaného, nebo
- b) právním řádem státu dožadujícího, je-li to uvedeno v Dožádání, popřípadě potvrzeno dožadujícím orgánem na žádost dožádaného orgánu.

Kromě toho může každý smluvní stát prohlásit, že bude uznávat oprávnění a zákazy stanovené právním řádem jiných států než státu dožadujícího a dožádaného, a to v rozsahu stanoveném v takovém prohlášení.

Článek 12

Výkon Dožádání může být odmítnut pouze tehdy, jestliže

- a) výkon v dožádaném státě nepatří do pravomoci justičních orgánů nebo
- b) dožádaný stát dojde k závěru, že vzhledem k povaze výkonu Dožádání by byla dotčena jeho svrchovanost nebo bezpečnost.

Výkon nemůže být odmítnut jen proto, že vnitrostátní právo dožádaného státu stanoví pro daný případ výlučnou pravomoc, nebo proto, že nepřipouští uplatnění nároku žalobou.

Článek 13

Doklady o provedení Dožádání zašle dožádaný orgán orgánu dožadujícímu stejnou cestou, jaká byla použita pro Dožádání.

Nebylo-li Dožádání provedeno zcela nebo zčásti, musí být dožadující orgán ihned vyrozuměn stejnou cestou, s uvedením důvodů.

Článek 14

Z výkonu Dožádání nemůže vzniknout povinnost k náhradě poplatků nebo nákladů, bez ohledu na jejich povahu.

Dožádaný stát však může požadovat od dožadujícího státu náhradu odměn placených znalcům a tlumočnickům a nákladů spojených s použitím zvláštní formy vyžádané dožadujícím státem podle článku 9, odstavce 2.

Dožádaný orgán, podle jehož právního řádu jsou účastníci sami povinni zajistit důkazy, a který nemůže provést Dožádání sám, může tím pověřit osobu k tomu způsobilou, souhlasí-li s tím dožadující orgán. Při vyžádání tohoto souhlasu oznámí dožádaný orgán přibližnou výši nákladů, kterou by si takový postup vyžádal. Udělí-li dožadující orgán svůj souhlas, bude povinen tyto náklady nahradit. Pokud takový souhlas neudělí, není dožadující orgán povinen tyto náklady hradit.

ČÁST II – PROVÁDĚNÍ DOKAZOVÁNÍ PROSTŘEDNICTVÍM DIPLOMATICKÝCH ZÁSTUPCŮ, KONZULÁRNÍCH ÚŘEDNÍKŮ A KOMISIONÁŘŮ

Článek 15

Diplomatický zástupce nebo konzulární úředník jednoho smluvního státu může ve věcech občanských nebo obchodních provádět na území jiného smluvního státu a v obvodu, kde vykonává své funkce, důkazy bez použití donucení k účelům řízení vedeného před soudem státu, který zastupuje, pokud jde o příslušníky tohoto státu.

Každý smluvní stát může prohlásit, že důkaz může být proveden diplomatickým zástupcem nebo konzulárním úředníkem jen tehdy, jestliže k tomu na jejich žádost nebo žádost podanou jejich jménem přivolí příslušný orgán, který učiní toto prohlášení.

Článek 16

Diplomatický zástupce nebo konzulární úředník jednoho smluvního státu může na území jiného smluvního státu a v obvodu, kde vykonává své funkce, provádět důkazy bez použití donucení k účelům řízení vedeného před soudem státu, který zastupuje, i pokud jde o příslušníky státu, kde vykonává své funkce, nebo o příslušníky státu třetího, jestliže

- a) příslušný orgán určený státem, kde vykonává své funkce, k tomu dal povolení buď obecně nebo pro každý případ zvlášť a
- b) diplomatický zástupce nebo konzulární úředník dbá podmínek, které tento příslušný orgán stanovil ve svém povolení.

Každý smluvní stát může prohlásit, že důkazy podle tohoto článku mohou být prováděny bez předchozího povolení.

Článek 17

Ve věcech občanských a obchodních může každý, kdo je k tomu řádně zmocněn, provádět bez použití donucovacích prostředků na území některého smluvního státu důkazy ve věcech týkajících se řízení vedeného před soudem jiného smluvního státu, jestliže:

- a) dá k tomu příslušný orgán ustanovený státem, kde se úkon provádí, svolení buď obecně nebo pro každý jednotlivý případ a
- b) budou dodrženy podmínky, které stanovil příslušný orgán v tomto svolení.

Každý smluvní stát může prohlásit, že uvedené důkazy mohou být prováděny bez jeho předchozího souhlasu.

Článek 18

Každý smluvní stát může prohlásit, že diplomatický zástupce, konzulární úředník nebo komisionář oprávněný k provádění důkazů podle článků 15, 16 a 17 může se obrátit na příslušný orgán určený shora uvedeným státem se žádostí, aby mu byla poskytnuta potřebná pomoc při provádění důkazů s použitím donucení. Prohlášení může obsahovat podmínky, jejichž uložení může stát, který vydal prohlášení, považovat za vhodné.

Jestliže příslušný orgán vyhoví takové žádosti, použije donucovacích prostředků, které jsou přiměřené a které jsou stanoveny pro řízení před vlastními orgány.

Článek 19

Příslušný orgán může při udělování souhlasu podle článku 15, 16 a 17 nebo prohlášení podle článku 18 stanovit podmínky, které pokládá za vhodné, zejména pokud jde o hodinu, datum a místo provedení důkazu. Může též požadovat, aby tato hodina, datum a místo byly jí sděleny předem a včas; v takovém případě může být zástupce shora uvedeného orgánu přítomen při provádění důkazu.

Článek 20

Při provádění důkazů podle některého z článků této části mohou být zúčastněné osoby právně zastoupeny.

Článek 21

Je-li diplomatický zástupce, konzulární úředník nebo komisionář oprávněn provést důkaz podle článku 15, 16 nebo 17,

- a) může provádět všechny důkazy, které nejsou neslučitelné s právem státu, kde se úkon provádí, nebo nejsou v rozporu se souhlasem uděleným na základě shora uvedených článků, a za týchž podmínek vyslýchat pod přísahou nebo místopřísežně;
- b) každou žádost, aby se zúčastněná osoba dostavila k provedení důkazu nebo aby důkaz podala, je třeba sepsat v jazyce místa, kde má být dokazování provedeno, nebo opatřit překladem do tohoto jazyka s výjimkou případů, kdy se jedná o osobu, která je příslušníkem státu, kde se řízení koná;
- c) v předvolání se uvede, že předvolaný může být právně zastoupen a jde-li o stát, který neučinil prohlášení uvedené v článku 18, že není povinen se dostavit ani se účastnit provádění důkazů;
- d) dokazování může být provedeno způsobem stanoveným právem, kterého se použije u soudu, u něhož se vede řízení, jestliže tento způsob není zakázán právním řádem státu, kde se úkon provádí;

- e) osoba, na niž se důkazní povinnost vztahuje, může se odvolat na oprávnění a zákazy stanovené v článku 11.

Článek 22

Skutečnost, že důkaz nemohl být proveden podle ustanovení této části proto, že se mu zúčastněná osoba odmítla podrobit, nebrání tomu, aby o provedení důkazu bylo potom požádáno podle ustanovení první části.

ČÁST III – VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

Každý stát může při podpisu, ratifikaci nebo přístupu prohlásit, že nebude provádět Dožádání, jejichž předmětem je řízení známé ve státech oblasti Common Law pod označením „pre-trial discovery of documents“.

Článek 24

Každý smluvní stát může pověřit kromě ústředního orgánu i jiné orgány, přičemž stanoví rozsah jejich působnosti. Dožádání se však vždy mohou zasílat ústřednímu orgánu.

Federální státy mohou určit více ústředních orgánů.

Článek 25

Každý smluvní stát, kde platí více právních řádů, může pověřit orgány jednoho z těchto právních řádů výlučným oprávněním provádět Dožádání podle této Úmluvy.

Článek 26

Každý smluvní stát, jehož ústavní předpisy to vyžadují, může od dožadujícího státu požadovat náhradu Dožádání za použití prostředků k vynucení účasti při provedení důkazu, nákladů účasti takové osoby a nákladů za sepsání protokolu při provádění důkazu.

Použije-li některý stát ustanovení předchozího odstavce, může každý jiný smluvní stát požadovat od něho náhradu odpovídajících nákladů.

Článek 27

Ustanovení této Úmluvy nebrání tomu, aby smluvní stát

- a) prohlásil, že Dožádání mohou být zasílána jeho justičním orgánům jinými cestami, než jak to stanoví článek 2;
- b) dovolil svými vnitřními předpisy nebo na základě praxe provádět úkony, na které se Úmluva vztahuje, podle méně omezujících podmínek;
- c) dovolil svými vnitřními předpisy nebo na základě praxe i jiné způsoby provádění důkazů, než

stanoví tato Úmluva.

Článek 28

Tato Úmluva nebrání tomu, aby se smluvní státy dohodly na odchylné úpravě:

- a) článku 2, pokud jde o způsoby odesílání Dožádání;
- b) článku 4, pokud jde o používání jazyků;
- c) článku 8, pokud jde o přítomnost justičních funkcionářů při výkonu Dožádání;
- d) článku 11, pokud jde o osvobození a zákazy svědecky vypovídat;
- e) článku 13, pokud jde o odesílání vyřízení Dožádání;
- f) článku 14, pokud jde o úpravu nákladů;
- g) ustanovení části II.

Článek 29

Tato Úmluva nahradí ve vztazích mezi státy, které ji budou ratifikovat, články 8 až 16 Úmluv o civilním řízení, podepsaných v Haagu dne 17. července 1905 a 1. března 1954, pokud tyto státy jsou smluvními stranami některé z těchto Úmluv.

Článek 30

Tato Úmluva se nedotýká použití článku 23 Úmluvy z roku 1905, ani článku 24 Úmluvy z roku 1954.

Článek 31

Dodatkových dohod mezi smluvními státy k Úmluvám z roku 1905 a 1954 lze použít také pro tuto Úmluvu, ledaže by se příslušné státy dohodly jinak.

Článek 32

Touto Úmluvou nejsou dotčeny úmluvy, jejichž stranami jsou nebo budou smluvní státy, a které obsahují ustanovení o otázkách upravených touto Úmluvou; tím nejsou dotčeny články 29 a 31.

Článek 33

Každý stát může při podpisu, ratifikaci nebo přístupu vyloučit zcela nebo zčásti použití ustanovení druhého odstavce článku 4, jakož i druhé části. Žádná jiná výhrada se nepřipouští.

Každý smluvní stát může kdykoliv odvolat výhradu, kterou učiní; účinnost výhrady zanikne šedesátý den po sdělení jejího odvolání.

Jakmile některý stát učiní výhradu, může každý jiný stát tím dotčený použít stejného postupu ve vztahu ke státu, který výhradu učinil.

Článek 34

Každý stát může kdykoliv vzít zpět či změnit své prohlášení.

Článek 35

Každý smluvní stát oznámí ministerstvu zahraničních věcí Nizozemska buď při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu anebo později, orgány uvedené v článcích 2, 8, 24, 25.

Oznámí popřípadě za týchž podmínek

- a) pověření orgánů, na něž se diplomatictí zástupci nebo konzulární úředníci musí obracet podle článku 16 a těch orgánů, které mohou udělit oprávnění nebo poskytnout pomoc podle článků 15, 16 a 18;
- b) pověření orgánů, které mohou dát komisionáři povolení podle článku 17 nebo poskytnout pomoc podle článku 18;
- c) prohlášení týkající se článků 4, 8, 11, 15, 16, 17, 18, 23 a 27;
- d) každé odvolání nebo změny shora uvedených pověření a prohlášení;
- e) každé odvolání výhrad.

Článek 36

Rozpory, k nimž by došlo mezi smluvními státy při použití této Úmluvy, se projednají diplomatickou cestou.

Článek 37

Tuto Úmluvu mohou podepsat státy zastoupené na XI. zasedání Haagské konference o mezinárodním právu soukromém.

Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy na ministerstvu zahraničních věcí Nizozemska.

Článek 38

Tato Úmluva vstoupí v platnost 60 dní po uložení třetí ratifikační listiny podle článku 37 odst. 2. Úmluva vstoupí v platnost pro každý smluvní stát, který ji bude ratifikovat později, šedesátý den po uložení ratifikační listiny.

Článek 39

Každý stát nezastoupený na XI. zasedání Haagské konference o mezinárodním právu soukromém, který je členem Konference nebo Organizace spojených národů nebo její odborné organizace anebo smluvní stranou Statutu Mezinárodního soudního dvora, může přistoupit k této Úmluvě po jejím vstupu v platnost podle článku 38 odst. 1.

Listina o přístupu bude uložena na ministerstvu zahraničních věcí Nizozemska.

Úmluva vstoupí v platnost pro přistupující stát šedesátý den po uložení listiny o přístupu.

Přistoupení je účinné jen ve vztazích mezi přistupujícím státem a smluvními státy, které prohlásí, že s přístupem souhlasí. Toto prohlášení bude uloženo na ministerstvu zahraničních věcí Nizozemska, které zašle diplomatickou cestou jeho ověřený opis každému smluvnímu státu.

Úmluva vstoupí v platnost mezi přistupujícím státem a státem, který prohlásil, že přijímá tento přístup, šedesátý den po uložení prohlášení o tomto přijetí.

Článek 40

Každý stát může při podpisu, ratifikaci nebo přístupu prohlásit, že tato Úmluva se vztahuje na všechna území, která z hlediska mezinárodního zastupuje, nebo na jedno či více z nich. Toto prohlášení se stane účinným, jakmile Úmluva pro uvedený stát nabude platnosti.

Později musí být každé rozšíření platnosti v tomto směru oznámeno ministerstvu zahraničních věcí Nizozemska.

Úmluva vstoupí v platnost pro území, jichž se rozšíření týká, šedesátý den po oznámení uvedeném v předchozím odstavci.

Článek 41

Tato Úmluva bude v platnosti 5 let ode dne vstupu v účinnost podle článku 38 odst. 1 též pro státy, které ji budou ratifikovat nebo k ní přistoupí později.

Úmluva bude mlčky obnovena vždy o 5 let, nebude-li vypovězena.

Výpověď bude oznámena nejpozději 6 měsíců před uplynutím 5letého období ministerstvu zahraničních věcí Nizozemska.

Výpověď se může omezit na některá území, na něž se Úmluva vztahuje.

Výpověď bude účinná jen pro stát, který ji notifikoval. Pro ostatní smluvní státy zůstane Úmluva v platnosti.

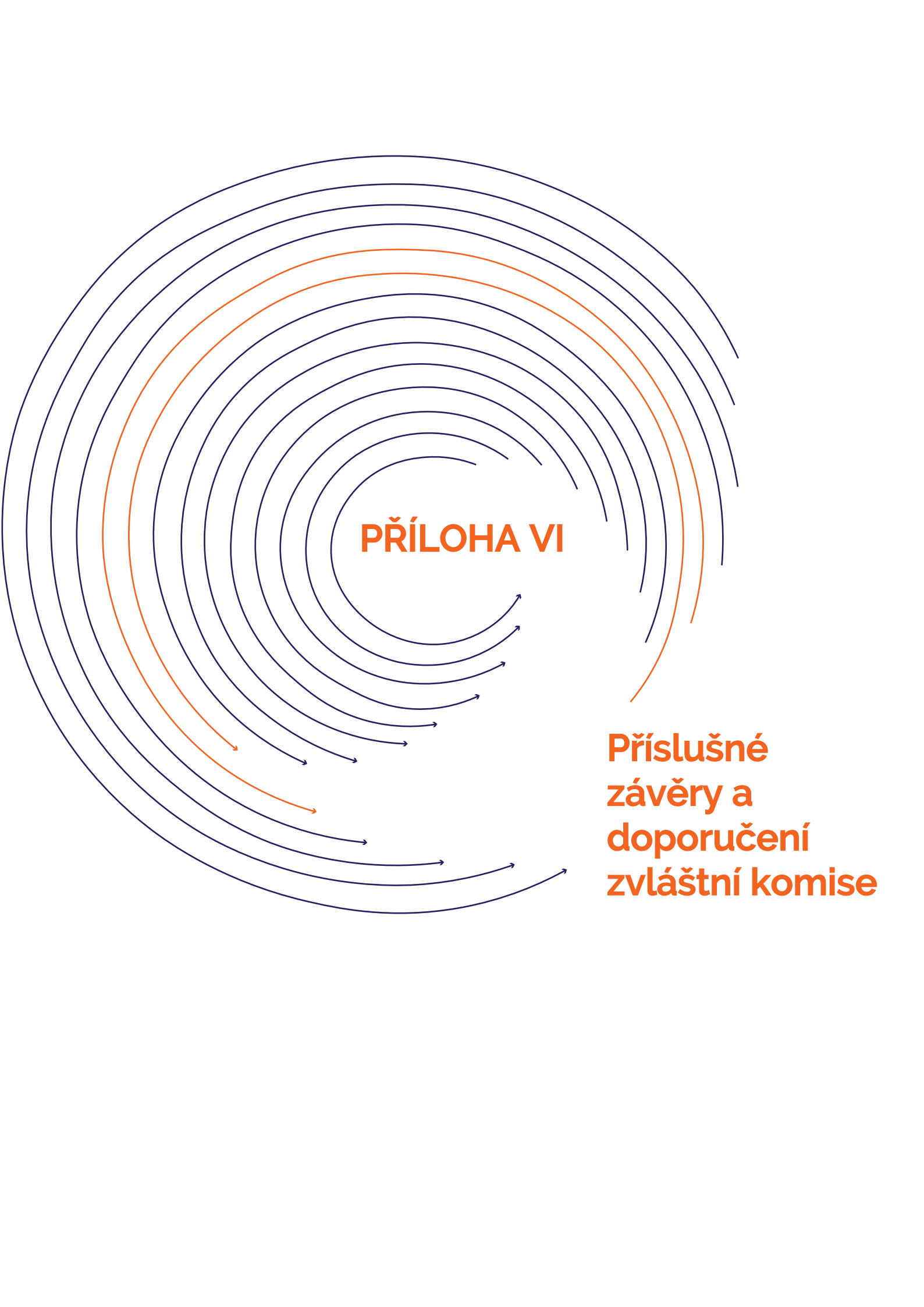
Článek 42

Ministerstvo zahraničních věcí Nizozemska oznámí státům uvedeným v článku 37, jakož i státům, které přistoupí podle ustanovení článku 39:

- a) podpisy a ratifikace uvedené v článku 37;
- b) datum, jímž tato Úmluva vstoupí v platnost podle ustanovení článku 38 odst. 1;
- c) přístupy podle článku 39 a datum, jímž nabudou účinnosti;
- d) rozšíření podle článku 40 a datum, jímž nabudou účinnosti;
- e) pověření, výhrady a prohlášení uvedená v článku 33 a 35;
- f) výpovědi podle článku 41 odst. 3.

Na důkaz čehož níže podepsaní, náležitě zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Haagu, dne 18. března 1970 v anglickém a francouzském jazyku, přičemž oba texty mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu vlády Nizozemska a jehož ověřený opis bude předán diplomatickou cestou každému státu zastoupenému na XI. zasedání Haagské konference o mezinárodním právu soukromém.

PŘÍLOHA VI

**Příslušné
závěry a
doporučení
zvláštní komise**

Zasedání v roce 2003

Závěry a doporučení č. 4

Zvláštní komise (dále jen „ZK“) zdůraznila, že úmluvy o apostile, o provádění důkazů a o doručování fungují v prostředí, které podléhá významnému technickému vývoji. Ačkoli tento vývoj nebylo možné v době přijetí těchto tří úmluv předvídat, ZK zdůraznila, že moderní technologie jsou nedílnou součástí dnešní společnosti a jejich využívání je skutečností. V tomto ohledu ZK poznamenala, že duch ani litera úmluv nepředstavují překážku pro používání moderních technologií a že jejich používání a fungování lze využíváním těchto technologií dále zlepšit. Seminář, který se konal před ZK (tj. dne 27. října 2003), jasně odhalil prostředky, možnosti a výhody používání moderních technologií v předmětech spadajících do oblasti působnosti těchto úmluv.

Závěry a doporučení č. 42

ZK vyjádřila obecnou podporu používání moderních technologií s cílem dále usnadnit účinné provádění Úmluvy. ZK poznamenala, že se zdá, že neexistuje žádná právní překážka pro používání moderních technologií podle Úmluvy. Použití některých technik však může v různých státech podléhat různým právním požadavkům (např. získání souhlasu všech stran zapojených do výkonu). V tomto ohledu ZK doporučila, aby smluvní státy poskytl Stálému výboru relevantní informace o právních požadavcích týkajících se konkrétních technik.

Závěry a doporučení č. 43

ZK zdůraznila, že pokud je pro dokazování požadována zvláštní metoda nebo postup (čl. 9 odst. 2), výjimka pro metody, které nejsou „slučitelné s právním řádem dožádaného státu“ nebo jejichž „[...] použití ne[ni] možné buď s ohledem na soudní zvyklosti dožádaného státu nebo pro nesnáze v praxi“, by měla být vykládána úzce, aby se v co největší míře umožnilo používání moderních informačních technologií.

Závěry a doporučení č. 44

ZK zdůraznila, že brzký neformální kontakt mezi příslušnými orgány za účelem koordinace předkládání a výkonu Dožádání by mohl být usnadněn používáním moderních informačních technologií, jako je například e-mail.

Zasedání v roce 2009

Závěry a doporučení č. 44

ZK podporuje lepší komunikaci mezi ústředními orgány a mezi dožadujícími orgány a příslušným ústředním orgánem ve všech fázích výkonu Dožádání. Veškerá neformální komunikace může být prováděna libovolnými vhodnými prostředky, včetně e-mailu a faxu.

Závěry a doporučení č. 55

ZK připomíná závěry a doporučení č. 42 až 44 zasedání zvláštní komise z roku 2003 a poznamenává, že používání audiovizuálního spojení a podobných technologií na podporu dokazování v zahraničí je v souladu se stávajícím rámcem Úmluvy. ZK zejména konstatuje, že:

- a. Úmluva umožňuje přítomnost stran a jejich zástupců (článek 7), a nevylučuje přítomnost soudních úředníků dožadujícího orgánu (článek 8) při vykonání Dožádání dožádaným státem prostřednictvím audiovizuálního spojení, a to ve stejném rozsahu, v jakém by tyto osoby mohly být přítomny fyzicky;
- b. Úmluva povoluje použití audiovizuálního spojení k usnadnění vykonání Dožádání, pokud takové použití umožňuje právo dožádaného státu (čl. 9 odst. 1);
- c. audiovizuální spojení může být použito k usnadnění vykonání Dožádání v souladu s čl. 9 odst. 2;
- d. Úmluva povoluje použití audiovizuálního spojení k usnadnění dokazování prováděného diplomatickým zástupcem, konzulárním úředníkem nebo komisionářem za předpokladu, že tento postup není státem, na jehož území má být dokazování prováděno, zakázán, a pokud bylo uděleno příslušné povolení (články 15, 16, 17 a 21).

Zasedání v roce 2014

Závěry a doporučení č. 9

ZK poukazuje na to, že praktické používání Úmluvy o provádění důkazů by se dále zlepšilo včasnějším vykonáváním Dožádání a lepší komunikací s ústředními orgány, včetně prostřednictvím e-mailu, ve všech fázích vykonávání Dožádání.

Závěry a doporučení č. 10

ZK vítá praxi, kterou hlásí smluvní státy, podle níž ústřední orgány:

- a. neprodleně potvrzují přijetí Dožádání dožadujícímu orgánu a/nebo zúčastněným stranám;
- b. neprodleně odpovídají na dotazy dožadujících orgánů a/nebo zúčastněných stran týkající se stavu vykonání;
- c. sdělují dožadujícímu orgánu a/nebo zúčastněným stranám informace o krocích, které mají být k vykonání podniknuty.

Závěry a doporučení č. 20

ZK připomíná, že používání audiovizuálního spojení k usnadnění dokazování v zahraničí je v souladu s rámcem Úmluvy o provádění důkazů (srov. Závěry a doporučení č. 55 ZK 2009). ZK uznává, že článek 17 nebrání soudním úředníkům soudu původu (ani jiné řádně jmenované osobě), kteří se nacházejí na území jedné smluvní strany, aby prostřednictvím audiovizuálního spojení vyslyšeli osobu nacházející se na území jiné smluvní strany.

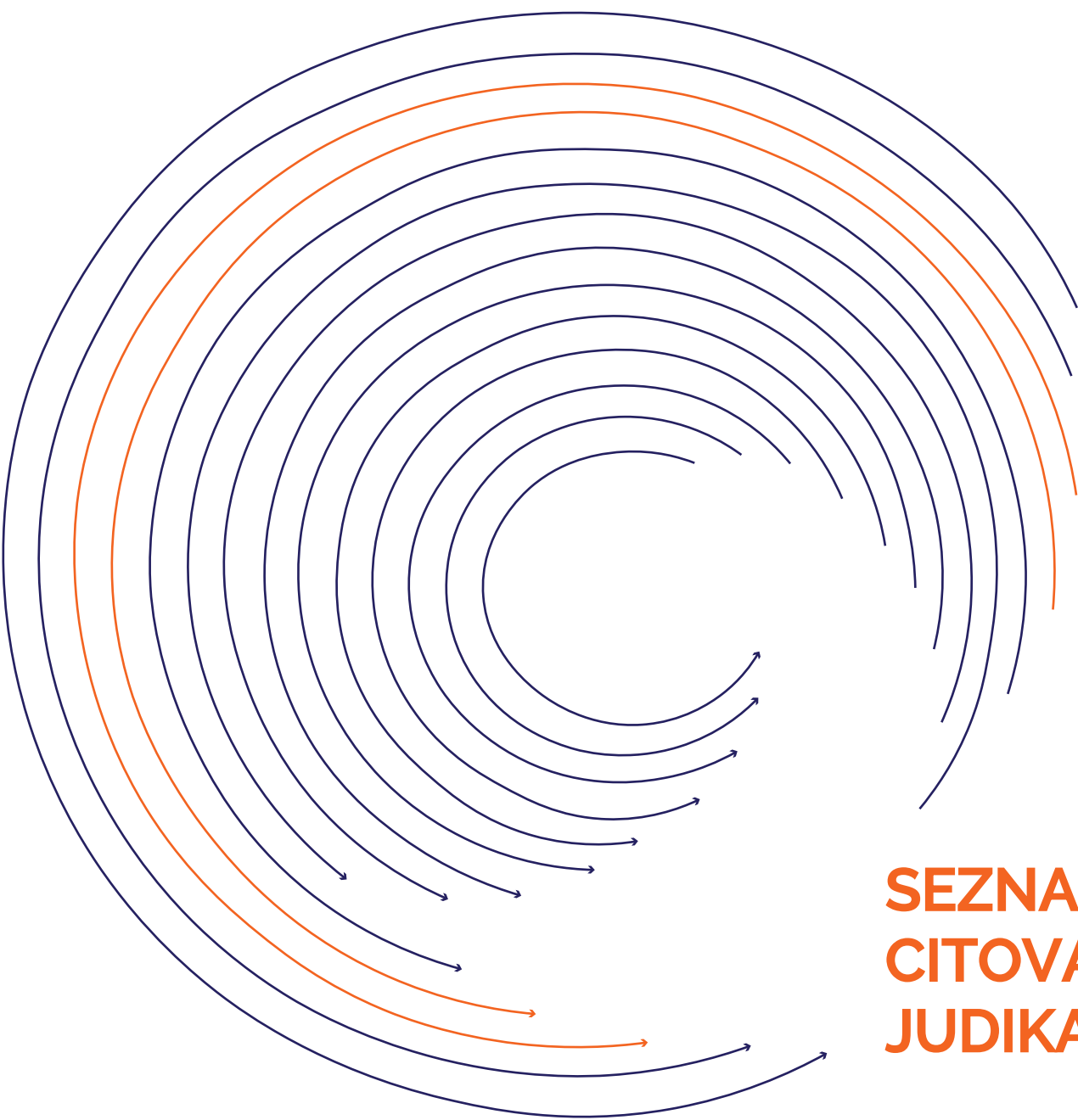
Závěry a doporučení č. 21

V návaznosti na návrh delegace Austrálie zvážit volitelný protokol, který by usnadnil provádění důkazů bez použitím donucení prostřednictvím audiovizuálního spojení podle Úmluvy o provádění důkazů, a s cílem podpořit další využívání moderních technologií doporučuje ZK, aby Rada zřídila na svém příštím zasedání skupinu odborníků, která by prošetřila otázky, které mohou vyvstat při využívání audiovizuálního spojení a dalších moderních technologií při provádění důkazů v zahraničí. ZK dále doporučuje, aby skupina odborníků prostudovala stávající nástroje a současnou praxi

a prozkoumala možné způsoby řešení těchto otázek, včetně vhodnosti a proveditelnosti volitelného protokolu nebo jiného nástroje.

Závěry a doporučení č. 39

ZK podporuje předávání a přijímání žádostí elektronickými prostředky s cílem usnadnit rychlé vykonání. Při hodnocení metod elektronického přenosu by smluvní státy měly zvážit bezpečnostní otázky.

SEZNAM CITOVANÉ JUDIKATURY

Austrálie

<i>Campaign Master (UK) Ltd v. Forty Two International Pty Ltd (No. 3)</i> (2009) 181 FCR 152.....	16, 66
<i>Federal Commissioner of Taxation v. Grbich</i> (1993) 25 ATR 516	60
<i>Kirby v. Centro Properties</i> [2012] FCA 60	19
<i>Stuke v. ROST Capital Group Pty Ltd</i> [2012] FCA 1097	16, 19, 62, 71
<i>Tetra Pak Marketing Pty Ltd v. Musashi Pty Ltd</i> [2000] FCA 1261	19

Kanada

<i>Chandra v. Canadian Broadcasting Corporation</i> 2016 ONSC 5385	16
<i>Davies v. Clarington</i> 2011 ONSC 4540	16
<i>Paiva v. Corpening</i> [2012] ONCJ 88.....	16
<i>Slaughter v. Sluys</i> 2010 BCSC 1576	16

Zvláštní administrativní oblast Čínské lidové republiky Hongkong

<i>Raj Kumar Mahajan v. HCL Technologies (Hong Kong) Ltd</i> 5 HKLRD	119
<i>Skyrun Light Industry (Hong Kong) Co Ltd v. Swift Resources Ltd</i> [2017] HKEC 1239	15

Indie

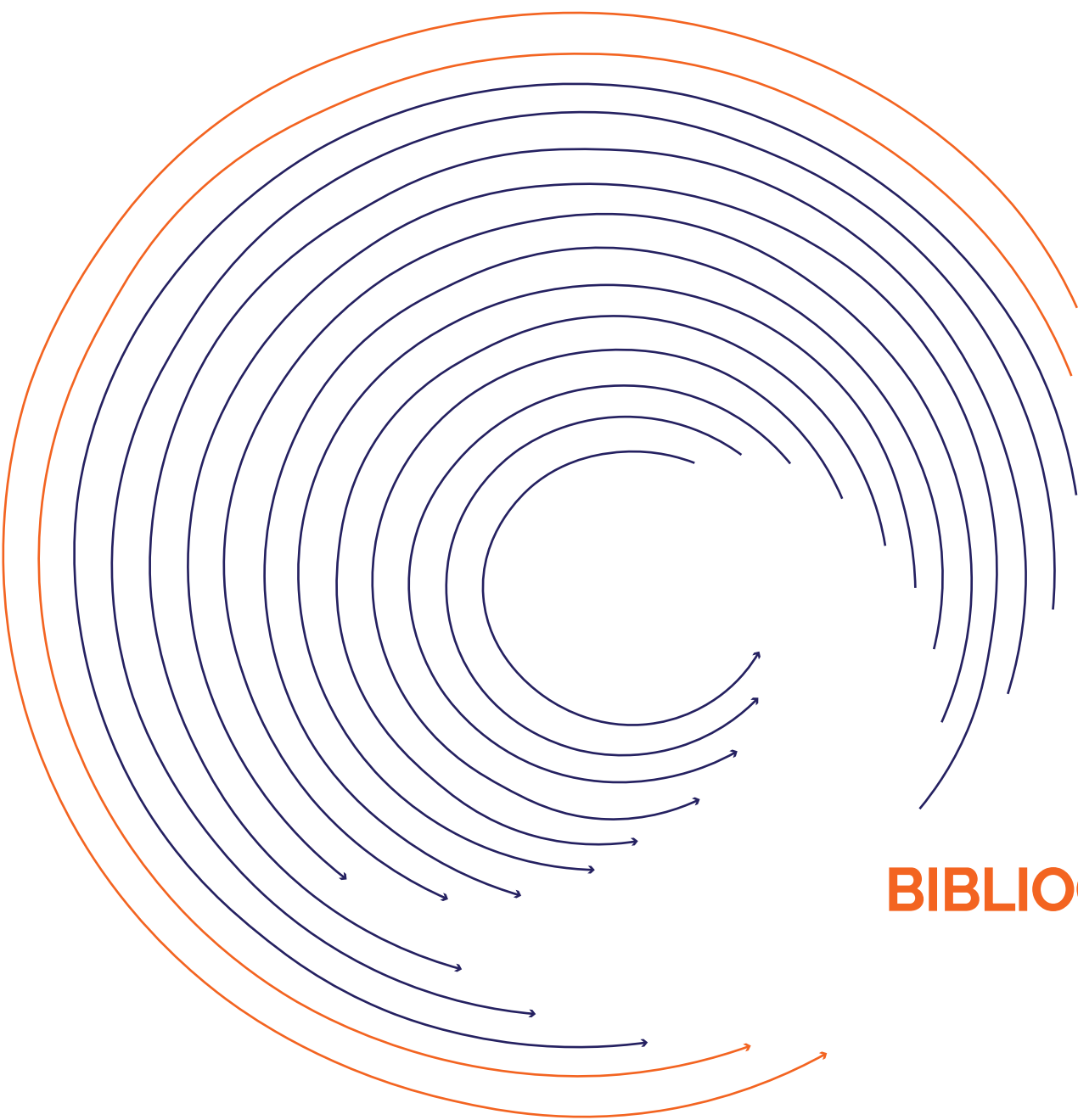
<i>State of Maharashtra v. Dr Praful B Desai</i> AIR 2003 SC KANT 148	39, 46
<i>Twentieth Century Fox Film Corporation v. NRI Film Production Associates Ltd</i> AIR 2003 SC KANT 148.....	37

Spojené království

<i>Kimathi & Ors v. Foreign and Commonwealth Office</i> [2015] EWHC 3684 (QB)	62
<i>London Borough of Islington v. M, R</i> [2017] EWHC 364 (Fam).....	57
<i>Rowland v. Bock</i> [2002] EWHC 692 (QB).....	15

Spojené státy americké

<i>DynaSteel Corp. v. Durr Systems, Inc.</i> , No. 2:08-cv-02091-V, 2009 WL 10664458 (W.D. Tenn. 26. června 2009)	19
<i>In re Rand International Leisure Products, LLC</i> , No. 10-71497-ast, 2010 WL 2507634 (Bankr. E.D.N.Y. 16. června 2010)	15
<i>Sawant v. Ramsey</i> , No. 3:07-cv-980 (VLB), 2012 WL 1605450 (D. Conn. 8. května 2012).....	19, 70
<i>U.S. v. Philip Morris USA, Inc.</i> , No. CIV.A. 99-2496 (GK), 2004 WL 3253681 (D.D.C. 30. srpna 2004)	19

BIBLIOGRAFIE

Conférence de La Haye de droit international privé / Haagská konference o mezinárodním právu soukromém:

- Odpovědi na dotazník pro profil země, které jsou k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH pod nadpisem „Taking of evidence by video-link“.
- Synopsis of Responses to the Country Profile Questionnaire on the Taking of Evidence by Video-link under the *Hague Convention of 18 March 1970 on the Taking of Evidence Abroad in Civil or Commercial Matters* (Evidence Convention) k dispozici na webových stránkách HCCH v oddíle Evidence Section pod nadpisem „Taking of evidence by video-link“.
- Závěry a doporučení přijaté na zasedáních zvláštní komise v letech 2003, 2009 a 2014 o praktickém fungování Haagských úmluv o doručování, provádění důkazů a přístupu ke spravedlnosti, které jsou k dispozici v oddíle Evidence Section na webových stránkách HCCH pod nadpisem „Special Commissions“.
- Závěry a doporučení přijaté na zasedáních Rady pro obecné záležitosti a politiku v letech 2015 a 2016, které jsou k dispozici na webových stránkách HCCH v části „Governance“ pod „Council on General Affairs and Policy“.
- Evidence Handbook: Practical Handbook on the Operation of the Evidence Convention, 3. vydání, Haag, 2016.
- Explanatory Report on the 1970 Evidence Convention, P. W. AMRAM, v *Actes et documents de la Onzième session (1968)*, Tome IV, *Obtention des preuves à l'étranger*, Haag, SDU, 1970.
- *Report of the Experts' Group on the Use of Video-link and Other Modern Technologies in the Taking of Evidence Abroad*, předběžný dokument č. 8 z prosince 2015 pro zasedání Rady pro obecné záležitosti a politiku v roce 2016, k dispozici na webových stránkách HCCH v oddíle Evidence Section.

RADA EVROPSKÉ UNIE – *Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních*; Lucemburk, Úřad pro publikace Evropské unie, 2013, k dispozici na této adrese: < <http://www.consilium.europa.eu/cs/documents-publications/publications/guide-videoconferencing-cross-border-proceedings/> >.

RADA EVROPSKÉ UNIE – Rada Evropské unie, *Multi-aspect initiative to improve cross-border videoconferencing (projekt „Handshake“)*; 2017, k dispozici na internetové adrese: < https://beta.e-justice.europa.eu/69/CS/general_information >.

DAVIES, M. – Bypassing the Hague Evidence Convention: Private International Law Implications of the Use of Video and Audio Conferencing Technology in Transnational Litigation; (2007) *American Journal of Comparative Law* 55(2), s. 206.

DUNN, M. a NORWICK, R. – *Report of a Survey of Videoconferencing in the Courts of Appeals*; Federal Judicial Center, 2006, k dispozici na adrese: < <https://www.fjc.gov/sites/default/files/2012/VidConCA.pdf> >.

EPSTEIN, D., SNYDER, J. a BALDWIN IV, C.S. – *International Litigation: A Guide to Jurisdiction, Practice, and Strategy*; 4. vydání, Leiden/Boston, Martinus Nijhoff Publishers, 2010.

VÝBOR PRO ELEKTRONICKÉ KOMUNIKACE (ECC) EVROPSKÉ KONFERENCE POŠTOVNÍCH A TELEKOMUNIKAČNÍCH SPRÁV (CEPT) – *ECC Report 265: Migration from PSTN/ISDN to IP-based networks*

and regulatory aspects; 2017, k dispozici na internetové adrese: < <https://www.ecodocdb.dk/download/754b9fdf-e4c5/ECCRep265.pdf> >.

EVROPSKÁ SOUDNÍ SÍŤ PRO OBČANSKÉ A OBCHODNÍ VĚCI – *Používání videokonferencí při dokazování v občanských a obchodních věcech podle nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001: Praktická příručka*; Brusel, Evropská komise, 2009, k dispozici na této adrese: < file:///C:/Users/II/Downloads/guide_videoconferencing_EU_en.pdf >.

FEDERAL COURT OF AUSTRALIA (Federální soud Austrálie) – *Guide on Videoconferencing*; 2016, k dispozici na internetové adrese: < <http://www.fedcourt.gov.au/services/videoconferencing-guide> >.

FEDERAL OFFICE OF JUSTICE OF SWITZERLAND (švýcarský federální úřad pro justici) – *Guidelines on International Judicial Assistance in Civil Matters*; 3. vydání, Bern, leden 2013, s. 20, k dispozici na této adrese: < <http://www.rhf.admin.ch> >.

GRUEN, M. E. & WILLIAMS, C. R. – *Handbook on Best Practices for Using Video Teleconferencing in Adjudicatory Hearings*; Administrative Conference of the United States, 2015, k dispozici na této adrese: < <https://www.acus.gov/report/handbook-best-practices-using-video-teleconferencing-adjudicatory-hearings> >.

MEZINÁRODNÍ TELEKOMUNIKAČNÍ UNIE – *Standardization*; k dispozici na této adrese: < <https://www.itu.int/ITU-T/recommendations/index.aspx> >.

MEZINÁRODNÍ TELEKOMUNIKAČNÍ UNIE – *Y.1001: IP framework – A framework for convergence of telecommunications network and IP network technologies*; 2000, k dispozici na internetové adrese: < <https://www.itu.int/rec/T-REC-Y.1001-200011-I> >.

OFFICE OF INTERNATIONAL JUDICIAL ASSISTANCE OF THE U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE (Úřad mezinárodní právní pomoci Ministerstva spravedlnosti USA), OIJA Evidence and Service Guidance (11. června 2018); k dispozici na této adrese: < <https://www.justice.gov/civil/evidence-requests> >.

POLYCOM – *An Introduction to the Basics of Video Conferencing*; White Paper, 2013, k dispozici na této adrese: < <http://www.polycom.com/content/dam/polycom/common/documents/whitepapers/intro-video-conferencing-wp-engb.pdf> >.

REID, M. – *Multimedia conferencing over ISDN and IP Networks using ITU-T H-series recommendations: architecture, control and coordination*; (1999) 31 *Computer Networks*, s. 234.

RIJAVEC, V., a kol.(eds) – *Dimensions of Evidence in European Civil Procedure*; Nizozemsko, Kluwer Law International, 2016.

RISTAU, B. – *International Judicial Assistance (Civil and Commercial)*; Washington, D.C., International Law Institute, Georgetown University Law Center, sv. I, část V, revize 2000.

ROWDEN, E., a kol. – *Gateways to Justice: Design and Operational Guidelines for Remote Participation in Court Proceedings*; Sydney, University of Western Sydney, 2013.

TORRES, M. – *Cross-Border Litigation: “Video-taking” of evidence within EU Member States*, (2018) 12 *Dispute Resolution International* 1, s. 76.

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ – *Practice Direction 32 – Evidence*; k dispozici na této adrese: < https://www.justice.gov.uk/courts/procedure-rules/civil/rules/part32/pd_part32 >.

UNITED STATES NATIONAL INSTITUTE OF STANDARDS AND TECHNOLOGY (NIST – Národní ústav pro normalizaci a technologie Spojených států) – Announcing the Advanced Encryption Standard (AES); (2001) 197 *Federal Information Processing Standards Publication*.

VAN RHEE, C.H. a UZELAC, A. (eds) – *Evidence in Contemporary Civil Procedure*; Cambridge, Intersentia, 2015.

VILELA FERREIRA, N., a kol. – *Council Regulation (EC) no 1206/2001: Article 17º and the video conferencing as a way of obtaining direct evidence in civil and commercial matters*; Centrum pro soudní studia (*Centro de Estudos Judiciários*), Lisabon, 2010.

WILLIAMS, R. A. – Videoconferencing: Not a foreign language to international courts; (2011) *Oklahoma Journal of Law and Technology* 7(54).